

ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๑๓

(สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๓ เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๖

ศูนย์ฯ เลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๖

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๕๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกลงชื่อครบองค์ประชุม
ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เนื่องด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้อง
ที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงินได้
ภายในกำหนดเวลา เพราะอยู่ในระหว่างการพิจารณาของส่วนราชการที่
เกี่ยวข้องจำนวน ๑ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. . . . ของคุณสุदारัตน์ เกยุราพันธุ์ กับคณะ
เป็นผู้เสนอ จึงแจ้งให้ที่ประชุมเพื่อทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเสกสรร

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม เสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์
พรรคชาติไทย ผมขอกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปถึงคณะรัฐมนตรี
ด้วยว่า เนื่องจากทางพรรคชาติไทยโดยกระผม เสกสรร แสนภูมิ และ
ท่านประเทือง วิจารย์ปรีชา ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ
ไปเป็นเวลานานมากแล้ว ท่านประธาน ไม่ทราบว่าติดขัดอยู่ตรงไหน
อย่างไร ขณะนี้มีการเคลื่อนไหวของสมาพันธ์นักศึกษาซึ่งไม่พอใจรัฐบาล
ในส่วนนี้ด้วย ขอให้ท่านประธานได้ดำเนินการบรรจุระเบียบวาระของ
ร่างพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะเร่งไปให้ ถ้าเขาส่งมา
จะรีบบรรจุเลยครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : นานเกินไปแล้ว
ท่านประธาน เดี๋ยวจะยุบสภาก่อนท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านโสภณ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์

พรรคชาติพัฒนา กระผมขอบพระคุณท่านประธาน ขออนุญาตประธาน

หาหรือว่า ที่ผมเคยกราบเรียนท่านประธานมา ๒ อาทิตย์แล้ว

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดระนองของผมนั้น

ไม่ทราบว่าจะไปถึงไหนแล้ว เมื่อคราวที่แล้วได้เรียนหาหรือกับรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านไสว พัฒโน ท่านก็บอกว่าจะนำเรื่อง

เข้าสู่ ค./ร./ม. ขอบพระคุณกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง

ท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านบัญญัติ บรรทัดฐาน นั่งอยู่ที่นี้ ไม่ทราบว่า

เรื่องดังกล่าวเข้า ค./ร./ม. หรือยัง ผ่านหรือยัง ซึ่งเรื่องนี้ผมเสนอ

มาก่อนที่ศาลจังหวัดสว่างแดนดิน ศาลจังหวัดบัวใหญ่ เสนอมานานแล้ว

ตั้งแต่เป็นผู้แทนครั้งแรกอยู่พรรคประชาธิปัตย์ก็เสนอมานานตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๖

เดี๋ยวนี้เป็นเวลา ๑๐ กว่าปีแล้ว ผมขอกราบเรียนว่าผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง

กับรัฐบาลที่จะขยายเรื่องศาลจังหวัดนั้น เพราะผมเป็นทนายมา

ท่านประธานก็เป็นทนายก็รู้ดี อยู่ต่างจังหวัดจากอำเภอหนึ่งไปหาตัว

ศาลจังหวัดเป็นร้อย ๆ กิโลเมตร เวลาไปศาลไม่ทัน เป็นจำเลยคดีอาญา

ก็เดือดร้อน ต้องถูกถอนประกัน คดีแพ่งทางศาล ถ้าพยานไปไม่ทันก็ต้อง

ถูกตัดพยานบ้าง, เกิดความเสียหายไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้

ตัวเลขก็ไม่ได้มากมายอะไร และโดยเฉพะงบประมาณของรัฐบาลก็ตั้งแล้ว

๒๙ ล้านบาท ผมนำเรื่องนี้ไปบอกพี่น้องในเขตจังหวัดบุรีรัมย์แล้ว เขาก็บอกว่า

เอ๊ะ รอดูว่าเมื่อไรจะตั้งไม่เห็นตั้งสักทีหนึ่ง ทางอำเภอก็หาสถานที่ไว้แล้วตั้ง

๒๐๐ - ๓๐๐ ไร่ ท่านประธาน เรื่องอย่างนี้ผมคิดว่าน่าจะนำเข้ามาพร้อมกับ

ศาลจังหวัดบัวใหญ่ ศาลจังหวัดสว่างแดนดิน พิจารณา ๓ วาระรวดเลย

เป็นผลงานของรัฐบาล เป็นผลงานของสภาเราที่จะออกกฎหมายไป ผมขอ

ความกรุณาจากท่านรองนายกฯ บัญญัติ บรรทัดฐาน ช่วยตอบว่าเรื่องนี้ผ่าน

ค./ร./ม. หรือยัง ค./ร./ม. เห็นชอบหรือไม่ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรองนายกฯ ครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม บัญญัติ บรรทัดฐาน รองนายกรัฐมนตรี ขอประทานกราบเรียน
ขึ้นแจ้งเพื่อความเข้าใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ขณะนี้จะมีสมาชิกผู้มีเกียรติ
ในสภานี้เสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งศาลใหม่เป็นจำนวนมากที่เดี๋ยว
ทางด้านรัฐบาลเอง โดยกระทรวงยุติธรรมเองก็มีอยู่หลายฉบับด้วยกัน ทั้งนี้
ก็ด้วยความมุ่งมาดปรารถนาที่จะอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในเรื่องศาล
ในหัวเมืองเป็นสำคัญ ผมเข้าใจว่าร่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ จากจังหวัดบุรีรัมย์
เสนอผ่านมาทางสภา ซึ่งสภาส่งไปยังรัฐบาลนั้นคงจะยังอยู่ระหว่างการพิจารณา
ของกระทรวงยุติธรรมอยู่ อย่างไรก็ตาม ผมรับที่จะประสานงานกับกระทรวง
ยุติธรรม เพื่อที่จะเร่งรัดเรื่องดังกล่าวนี้ให้มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณ
ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณโสภณ เชิญ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ด้วยความเคารพต่อท่านรองนายกรัฐมนตรี ผมประสานงานกับท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแล้วว่า เสนอเข้า คร.ม. แล้ว และเรื่องนี้
ผมคิดว่า ที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีบัญญัติ บรรทัดฐาน ท่านชี้แจงนั้น ท่านจะเห็น
ว่า ส.ส. จะเป็นรัฐบาล ฝ่ายค้านนี้ เราต้องการที่จะให้อำนาจศาล การพิจารณา
คดีของศาลนั้นกระจายไปตามชนบท ตามจังหวัดต่าง ๆ แบ่งแยกกันจังหวัดใหญ่ ๆ
อย่างบุรีรัมย์ ท่านประธานครับ ๑ ล้าน ๕ แสน คนเดี๋ยวนี้ผู้พิพากษาก็ไม่พอ
การพิจารณา ๑ ล้าน ๕ แสนคน ผู้แทน ๔ คนยังใหญ่กว่าหลายจังหวัด
เพราะฉะนั้น ผมเห็นด้วยที่ท่านจะดำเนินการ แต่ขอความกรุณาเถอะครับ ผมพูดมา
เป็นครั้งที่ ๓ แล้ว วันพฤหัสบดีผมก็จะถามอีกแหละครับ ถามท่านประธานอีก
จนกว่าจะได้ ถ้าไม่ได้ผมก็จะให้กำนันชัยพาชาวบ้านมาเดินขบวนอีก ขอขอบคุณ
ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องถามวันพุธ ไม่ใช่วันพฤหัสบดี

เชิญคุณวิรัตน์ คุณชัยรอเดี๋ยวเดียว

นายวิรัตน์ ตอวงคนนท์ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม วิรัตน์ ตอวงคนนท์ ส.ส. สกลนคร พรรคชาติไทย
ตามที่ท่านประธานได้แจ้งให้ทราบเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ เนื่องด้วยการพิจารณา

ของ คุณ. เรื่องงบประมาณนั้น ในสภานี้ได้เสนอพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง
ด้วยการเงินนั้นตั้งหลายฉบับ แต่ทางรัฐบาลไม่ได้เสนอกลับมาเลย มีแต่แจ้งให้ทราบ
ว่าขัดข้อง ๆ ผมไม่ทราบว่าระเบียบทางสำนักนายกฯ หรือในทางรัฐบาลนั้นมีระเบียบ
ว่าอย่างไร ว่าขัดข้องหรือไม่พิจารณากันแน่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยที่สกลนครนั้นเป็นการสร้างความเจริญแก่ส่วนภูมิภาค ซึ่งตรงกับ
นโยบายของรัฐบาลที่จะกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค พร้อมทั้งให้การศึกษาและความรู้
แก่ประชาชน ผมจึงขอทราบเรียนท่านประธานว่า ช่วยทำหนังสือเร่งไปถึงคณะรัฐมนตรี
ให้ช่วยพิจารณา ถ้าหากขัดข้องประการใดก็ต้องแจ้งกลับมาด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้ส่งมา ๔ ฉบับ ตอนท้ายนี้ เชิญคุณชัย ครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย

ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กระผมขอประทานกราบเรียน
ท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้ท่านโสภณพาดพิงว่า จะให้ผมเดินชบวน ผมไม่เดิน
ชบวนหรอกครับ เพราะรัฐบาลนี้ได้อยู่แล้ว ถ้าท่านไม่ดีท่านก็ลาออกของท่านเอง
ผมไม่พาเดินชบวน แต่ด้วยความเดือดร้อนของประชาชนที่อำเภอนางรองนั้นสำคัญกว่า
สำคัญอย่างไรท่านประธาน คือรัฐบาลชุดนี้ทำผิดกฎหมาย ผิดอย่างไรครับ อนุมัติให้
งบประมาณของแผ่นดินผ่านสภาไป คลอดมาได้อย่างไร รัฐบาลผ่านไปแล้ว ๖๙ ล้าน
แล้วทำไมอันอื่นยังไม่มียกงบประมาณ ท่านเสนอเข้าสู่สภาแล้ว ที่มียกงบประมาณแล้ว
กลับไม่เสนอ อันนี้สำคัญมาก ท่านประธาน ฟ้องท่านประธานเลย และให้ท่านประธาน
ฟ้องรัฐบาลด้วย ผิดกฎหมายครับ ถ้าท่านไม่รีบทำท่านผิดกฎหมาย ผมจะแจ้งเหมือนกับ
เขาแจ้ง ท่านรองนายกฯ ท่านต้องรีบครับ รีบส่งพวกนี้กลับมา เพราะท่านเป็นคน
เขินเอง ท่านทำไม่ถูกกฎหมาย เพราะท่านนักกฎหมาย ผมเป็นก้านั้นธรรมดา
ขอบคุณมากครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไประเบียบวาระที่ ๒ รับรอง
รายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหาร
ส่วนตำบล พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติท่านองเดียวกันอีก ๓ ฉบับ ฉบับที่ ๑
ของคุณประสพ บุษราคัม กับคณะ เป็นผู้เสนอ ฉบับที่ ๒ ของคุณวีระกร คำประกอบ
เป็นผู้เสนอ ฉบับที่ ๓ ของคุณสุรพร ดนัยตั้งตระกูล กับคณะ เป็นผู้เสนอ -----

ฉบับที่ ๕ ของคุณอัมพล จันทระเจริญ เป็นผู้เสนอ ฉบับที่ ๕ ของคุณอุตร
ตันติสุนทร กับคณะ เป็นผู้เสนอ ฉบับที่ ๖ ของคุณประภักดิ์ พลเดช และ
คุณอนุรักษ จุริมาศ เป็นผู้เสนอ ฉบับที่ ๗ เป็นของคุณคำรณ ณ ลำพูน
กับคณะ เป็นผู้เสนอ ซึ่งอยู่ในวาระที่จัดไว้อันดับ ๒ ถึง ๘ เป็นเรื่อง
เหมือนกัน ผมขอนำมาพิจารณารวมกัน ถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้องจะได้
ดำเนินการต่อไปนะครับ โดยท่านรัฐมนตรีจะเป็นผู้เสนอก่อน และ
เจ้าของวาระต่าง ๆ ก็ตามลำดับไป ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารของตำบล

เหตุผล โดยที่สภาตำบลซึ่งจัดตั้งขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทำให้การบริหารงานไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน สมควรปรับปรุงฐานะของสภาตำบลและการบริหารงานของสภาตำบลเสียใหม่ ให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนได้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งให้มีการยกฐานะสภาตำบล ซึ่งมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นการส่วนท้องถิ่นได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น จึงขอกราบเรียนเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมขอใช้เวลาอีกเพียงเล็กน้อย เพื่อกราบเรียนให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาทราบว่า ความเป็นจริงนั้นในเรื่องของสภาตำบลนั้น ได้มีความพยายามในการดำเนินการกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้ว นับตั้งแต่มีกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ ๒๔๕๗ ขึ้น ก็ได้มีความพยายามในการแก้ไขหรือพัฒนาในเรื่องของการบริหารราชการในส่วนตำบลนี้มาโดยตลอด ในปี ๒๔๙๙ นั้นกระทรวงมหาดไทยได้ออกข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ๑ ฉบับ เรียกว่าฉบับที่ ๒๒๒/๒๔๙๙ ซึ่งระบุถึงรายละเอียดในเรื่องของการบริหารราชการส่วนตำบล ในปีเดียวกันนั้นเองได้มีการออกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลขึ้นด้วย ในปี ๒๕๐๙ ก็มีการออกคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับเรื่องนี้อีก จนกระทั่งมีการยึดอำนาจเกิดขึ้น คณะปฏิวัติจึงได้แก้ไขเรื่องของสภาตำบลทั้งสิ้นนำมา รวมกันออกเป็นคำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

ซึ่งยังคงใช้จนถึงปัจจุบันนี้ ในสภาตำบลในสภาพปัจจุบันนี้หรือตามคำสั่ง
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ นั้น ประกอบด้วยคณะกรรมการของสภาตำบล
ซึ่งมีท่านกำนันเป็นประธาน มีผู้ใหญ่บ้าน และก็มีสมาชิกซึ่งมาจากราษฎร
แต่ละหมู่บ้านที่เราเรียกว่าผู้ทรงคุณวุฒิ หมู่บ้านละ ๑ นาย -----

คณะกรรมการนี้มีที่ปรึกษา ๑ ท่านซึ่งแต่งตั้งมาจากปลัดอำเภอหรือพัฒนาการ
ตลอดจนถึงท่านคณะกรรมการของสภาตำบลนี้มีเลขานุการ ๑ ท่านแต่งตั้ง
มาจากครูประจำตำบล ไม่มีกฎหมายใดที่ระบุว่าสภาตำบลนี้จะมีรายได้อื่น
นอกจากที่กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดให้ สถานการณ์ก็เป็นมาจนถึง
รัฐบาลนี้ได้เข้ามาบริหารประเทศ พ.พ. นายกรัฐมนตรีได้ประกาศนโยบาย
ไว้อย่างชัดเจนเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๓๕ ในข้อที่เกี่ยวกับเรื่องการเมือง
การปกครอง และการบริหาร โดยมุ่งหวังที่จะพัฒนาองค์การบริหาร
ส่วนท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถ ให้เป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอย่าง
แท้จริง ให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสเข้ามาบริหารประเทศชาติ กำหนด
ชีวิตและโชคชะตาด้วยตัวเองให้มากขึ้น นอกจากนั้นแล้วยังกำหนดไว้อย่าง
ชัดเจนในนโยบายที่จะให้ยกฐานะของสภาตำบลขึ้นเป็นนิติบุคคล กระทรวง
มหาดไทย ได้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นโดยใช้ระยะเวลาอันยาวนานพอ
สมควรทีเดียว บัดนี้ได้เสร็จเรียบร้อยแล้วซึ่งสาระสำคัญในร่างพระราชบัญญัติ
คงยึดถือแนวทางที่กำหนดไว้ใน ป.า. ๓๒๖ ยึดถือแนวทางที่กำนบรตราพรรค
การเมืองต่าง ๆ ได้กรุณาร่างพระราชบัญญัติของสภาตำบลส่งเข้าสภาตั้งแต่
ปี ๒๕๓๑ เป็นพื้นฐาน และมีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงและแก้ไขไปให้
สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันนี้เท่านั้น กระผมจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้มาเพื่อกรุณาพิจารณาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นร่างของคุณประสพ บุษราคุ้ม
กับคณะ เชิญครับ

นายประสพ บุษราคุ้ม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประสพ บุษราคุ้ม ส.ส. จังหวัดอุดรธานี พรรคชาติพัฒนา กระผม
และคณะขอเสนอกฎหมายสภาตำบล โดยมีหลักการดังต่อไปนี้

หลักการ เห็นเป็นการสมควรที่จะยกฐานะตำบลเป็นองค์กรท้องถิ่น
ให้เป็นนิติบุคคลและเพื่อจัดรูปการปกครองท้องถิ่นให้มีสภาตำบล เพื่อได้รับ
การเสริมสร้างการปกครองพื้นฐานในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
ให้สอดคล้องตามแนวการปกครองของประเทศ และให้ยกเลิกประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ เรื่อง ระเบียบบริหาร
ราชการส่วนตำบล

เหตุผล โดยที่เห็นเป็นการสมควรที่จะแบ่งเบาภาระการบริหาร
งานจากจังหวัด จากอำเภอซึ่งรับผิดชอบต่องานส่วนกลางตามพระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และตามกฎหมายอื่นที่มีอยู่ ทำให้การบริหาร
 ราชการในท้องถิ่นไม่ได้ผลเต็มที่ และเพื่อเสริมสร้างการบริหารงานของ
 สภาตำบลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยประชาชนจะมีส่วนร่วมในการ
 ปกครองท้องถิ่นด้วยตนเองในการที่จะบริหารงานรูปสภาตำบล เป็นไปตาม
 ความต้องการของประชาชน และมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงตามความ
 เหมาะสม และความสามารถให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นชนบทได้อย่าง
 ทัวถึง อันเป็นการเสริมสร้างการพัฒนาการทางเศรษฐกิจสังคม และความ
 เป็นอยู่ของประชาชนในชนบทให้ดีขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ ผมใคร่ให้เหตุผลประกอบอีกสักเล็กน้อยว่า
 ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลของพรรคชาติพัฒนา นั้น ของเรารู้ว่าร่างของรัฐบาล
 ร่างของรัฐบาลที่ พณฯ รัฐมนตรีได้เขียนเมื่อสักครู่นี้ ท่านบอกว่าในเหตุผล
 ของท่าน ท่านบอกว่า รวมทั้งให้มีการยกฐานะสภาตำบลซึ่งมีรายได้ตามเกณฑ์
 ขั้นต้นก็เป็นลำไม้ไผ่ พอเหลาลงไปก็กลายเป็นบ้องกัญชา แปลว่าท่านบอกว่า
 คำว่า ตามเกณฑ์ หมายความว่าอย่างไร หมายความว่า ถ้าสภาตำบลไหนก็ตาม
 ถ้าเก็บภาษีได้ต่ำกว่า ๑๕๐,๐๐๐ แล้วนี้ไม่มีโอกาสจะได้เป็นนิติบุคคล ไม่มี
 โอกาสจะได้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น ใจใหม่ครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย ท่านตอบให้ชัดเจน ผมอาจจะเข้าใจผิดก็ได้ที่ท่านร่างกฎหมายมาอย่างนั้น
 สำหรับของพรรคชาติพัฒนานั้น เราเขียนไว้ชัดเจนเลยบอกว่า สภาตำบลนั้น
 จะต้องเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น นั่นคือเป้าประสงค์ของพรรค
 ชาติพัฒนา อยากจะให้สภาตำบลซึ่งมีอยู่ในประเทศประมาณ ๖,๖๓๔ ตำบลนี้
 เป็นทั้งนิติบุคคล เป็นทั้งราชการส่วนท้องถิ่น แล้วเป็นพร้อมกันทั่วประเทศ-----

ท่านประธานที่เคารพ สภาตำบลในอดีตนั้นสภาตำบลได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน แต่ปรากฏว่าอำนาจหน้าที่ของสภาตำบลตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่บอกว่า สภาตำบลจะต้องปฏิบัติงานตามที่ส่วนราชการมอบหมาย นั่นก็หมายความว่าถ้าส่วนราชการไม่มอบหมายให้แล้ว สภาตำบลไม่มีอำนาจในการที่จะทำงานด้วยตนเอง ถ้าพูดใหม่ พูดกลับกัน ก็บอกว่าสภาตำบลนั้นมีหน้าที่ในการรับใช้ส่วนราชการ พอมาถึงวันนี้ สภาตำบลในร่างของพรรคชาติพัฒนานั้น เรามีความประสงค์อยากจะให้สภาตำบลเป็นรัฐบาลเล็ก ๆ ในตำบลนั้น รัฐบาลเล็ก ๆ มีอำนาจหน้าที่ในการทำงานเพื่อตนเอง แต่จุดหนึ่งท่านประธาน ผมอยากทราบเรียนท่านประธานสักนิดว่า ลูกไม้มหาดไทยเก่า ๆ นั้นนะครับ เขามีมาในอดีต จนมาถึงวันนี้ลูกไม้นั้นก็ยังใช้อยู่ ผมถามท่านประธานสักนิดว่า เวลาราชการส่วนท้องถิ่น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตั้งจังหวัด ตั้งกิ่งอำเภอ แล้วปรากฏว่าอย่างไร ท่านจัดงบประมาณส่วนกลางไปจัดตั้งจังหวัดให้ แล้วท่านก็จัดงบประมาณส่วนกลางไปจัดตั้งกิ่งอำเภอให้ ถ้าเป็นราชการส่วนกลางก็ตีส่วนจังหวัดก็ตีรัฐบาลกลางจะช่วยเหลือตลอดเวลา แต่พอมาถึงสภาตำบล ท่านก็บอกว่าสภาตำบลจะต้องมีรายได้แล้ว เห็นไหมครับ ปรากฏว่ารัฐบาลเสนอกฎหมายมาไม่มีความจริงใจในการช่วยสภาตำบล เพราะฉะนั้น ตรงนี้สำคัญที่สุด ผมอยากทราบเรียนท่านประธานสักนิดว่าสภาวันนี้ ถ้าเราผ่านร่างกฎหมายไปแล้ว แล้วเราถือร่างของรัฐบาลเป็นหลัก ผมเชื่อมั่นเลยว่าสภาตำบล ๖,๐๐๐ กว่าตำบลจะได้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเหมือนท่านว่าประมาณ ๑๐๐ กว่าตำบลเท่านั้น เพราะฉะนั้น ต้องเอาร่างของพรรคชาติพัฒนาถึงจะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่นทั่วกัน ๖,๐๐๐ กว่าตำบลพร้อมกันทั่วประเทศ ผมทราบเรียนอีกสักนิดว่าถ้ารัฐบาลนี้มีความจริงใจ รัฐบาลนี้จะต้องประกาศวันนี้ให้ชัดเจนว่า งบประมาณที่จะไปช่วยสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลในอนาคตนั้น ท่านจะต้องจัดงบประมาณจากงบประมาณแผ่นดินไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ ปีหน้าผมทราบว่ารัฐบาลนี้จะจัดงบประมาณได้ประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้า ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาทจะต้องเปียดเงินก้อนนี้ออกมาไม่น้อยกว่า ๒ เปอร์เซ็นต์ คือ ๑๔,๐๐๐ ล้านบาทเอาไปให้สภาตำบลอย่างน้อย ๆ ต้องได้สภาตำบลละ ๒ ล้านบาท สมัยหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ปี ๒๕๑๘ สภาตำบลได้เงินไป ๒,๕๐๐ ล้านบาท พอมาปี ๒๕๑๙ ได้งบประมาณ

สภาพตำบลไป ๓,๕๐๐ ล้านบาท แต่มาถึงวันนี้ท่านประธานทำไม้สาละวัน
 เตี้ยลง ๆ เวลาตั้ง ๑๐ กว่าปีแล้วค่าของเงินก็ไม่รู้ลดไปเท่าไรแล้ว
 ปรากฏว่ารัฐบาลชุดนี้ฉันทบประมาณให้สภาพตำบล งบประมาณปี ๒๕๓๖
 เพียง ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นจุดนี้เป็นจุดที่สำคัญที่สุด
 อย่างน้อย ๆ ตำบลหนึ่งจะต้องได้ไม่น้อยกว่า ๓ ล้านบาท ตำบลหนึ่งมี
 ประมาณ ๑๐ หมู่บ้าน อย่างน้อย ๆ หมู่บ้านหนึ่งต้องได้ประมาณ
 ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าไม่เริ่มต้นจากตรงนี้แล้วในที่สุดสภาพตำบลของเรา
 หรือองค์การบริหารส่วนตำบลที่รัฐบาลเสนอนั้นเราก็สามารถที่จะเอา
 ไปอ้างต่างประเทศเท่านั้นเอง ว่าประเทศไทยเรามีการบริหารราชการ
 ส่วนกลาง เรามีการบริหารราชการส่วนภูมิภาคแล้วเราก็มีราชการบริหาร
 ส่วนท้องถิ่น เรามีทุกอย่างที่ผ่านมาเรามีหมดแต่ด้วยควมไม่จริงจังของ
 รัฐบาล แปลว่าเอาแต่หน้าทีไปให้เขา ดูลึครึบว่าหน้าที่ของสภาพตำบล
 มีมากมายเหลือเกิน -----

แต่ปรากฏว่าเงินนั้นแหละ แปลว่าคุณจะต้องไปเรียกรักตัวเอง คุณต้องไป
 เก็บภาษีกันเอง ผมอยากเรียนถาม ถ้าทำนอกตั้งอย่างก็คงยกพักขาบ้าง
 ยกผู้เกิดบ้าง ก็ยกขาแค่ ๒ จังหวัดเท่านั้นแหละ แต่ที่นี้อุดรธานีของผม
 จะไปเก็บเงินมาจากไหน จะให้ชาวบ้านไปเก็บภาษีจากหินลูกรัง บ่อหินลูกรัง
 หรืออย่างไรทำนประชาชน เพราะฉะนั้นถ้าวันนี้รัฐบาลไม่พูดจริงใจ
 แล้วก็บอกว่าเอาร่างของรัฐบาลเป็นหลัก ปีนี้ท่านจะได้สักกี่ตำบล ประเด็นแรก

ประเด็นที่ ๒ รัฐบาลถ้ามีความจริงใจจะต้องจัดงบประมาณ
 ให้กับสภาตำบล ถ้าวันนี้รัฐบาลไปได้พูดถึงงบประมาณ พูดแบบกว้าง
 จีพีพีที่เราจะช่วยองค์กรสภาตำบล พูดแค่นั้น พูดมันต้องพูดออกมาเป็น
 เบ็ดเสร็จ ต้องพูดออกมาเป็นรูปธรรม วันนี้ผมอยากเห็นสภาตำบลออกมาเป็น
 รูปธรรม กฎหมายเก่าที่ผ่านมาในอดีตทำนประชาชน ส่วนมากพูดกันแบบ
 ปรัชญา ไม่ได้พูดกันแบบวิทยาศาสตร์ วันนี้ผมอยากให้รัฐบาลตอบคำถามผม
 แบบวิทยาศาสตร์ว่า สภาตำบล ๖,๖๐๐ กว่าตำบล จะได้เป็นองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลของตำบลทุกตำบลใหม่ แล้วตำบลหนึ่งท่านจะจัดงบประมาณ
 เท่าไร ถ้าท่านตอบไม่ได้ บร.เอาร่างของพรรคชาติพัฒนา ท่านประชาชน
 เพราะพรรคชาติพัฒนาเขียนไว้ชัดเจนว่าจะต้องให้สภาตำบล ๖,๐๐๐ ตำบล
 เป็นนิติบุคคล เป็นราชการส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ขอคุณครับ

ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป คุณวีระกร คำประกอบ
 นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประชาชน
 ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติไทย ท่านประชาชน
 ที่เคารพ ผมใคร่ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาตำบล พ.ศ. ....
 ซึ่งมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ เพื่อปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารราชการของ
ตำบล

เหตุผล เนื่องจากการจัดระเบียบบริหารราชการของตำบล
ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕
ที่ใช้อยู่ยังคงอยู่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุง
การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลเสียใหม่ โดยการกำหนดให้มี
คณะผู้บริหารงานรับผิดชอบงานของสภาตำบล ทั้งนี้ จะทำให้สภาตำบล
มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้การจัดองค์กรของตำบลเป็นไป
ตามหลักการปกครองของประชาชนอย่างแท้จริง เพื่อที่คนในท้องถิ่น
จะได้มีส่วนร่วมในการกำหนดริเริ่มโครงการที่จะพัฒนากองถิ่น พัฒนา
คุณภาพชีวิต ความต้องการของตนเองได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้มาตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ปีที่แล้ว ๒๕๓๕ ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า
จากครรที่พี่น้องประชาชนทั่วประเทศได้มีความตื่นตัวต้องการให้มี
การปกครองตัวเอง ต้องการให้มีการเก็บรายได้ซึ่งจะพึงมีพึงได้
ในส่วนของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในเขตแต่ละตำบล
เพื่อมาพัฒนา เพื่อให้มีความคิดริเริ่ม มีความคิดในการปรับปรุง
สร้างองค์กรของสภาตำบล สร้างแผนงานในการริเริ่มในการพัฒนา
ตำบลเป็นของตนเองนั้น จึงได้คิดริเริ่มที่จะให้มีการกำหนดพระราชบัญญัติ
สภาตำบลนี้ขึ้น ผมเองได้ร่างเข้ามาพร้อมกับคณะและได้รับความเห็นชอบ
จากพรรคชาติไทยในเรื่องนี้ -----

ทั้งนี้ก็เพราะมองเห็นว่านานมาแล้วที่การปกครอง ถึงแม้เราจะมีสภาตำบล
กันอยู่ในขณะนี้ แต่สภาตำบลก็ยังเป็นเพียงหน่วยงานเล็ก ๆ ซึ่งสังกัดอยู่
กับอำเภอ การจัดงบประมาณต่าง ๆ โครงการต่าง ๆ ก็ยังคงต้องผ่าน
อำเภออยู่เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นโครงการพัฒนาจังหวัด โครงการตาม
งบประมาณใด ๆ ก็ตาม ยังคงจะต้องมีการจัดซื้อจัดจ้างตรวจสอบ การจัด
ซื้อจัดจ้างก็ทำโดยอำเภอ ไม่ว่าจะเป็นโครงการใด ๆ ก็ตามยกตัวอย่าง
เช่น การทำถนนหนทาง ต้องซ่อมแซมถนนโดยลูกรังก็ดี มีการเขียน
โครงการกันไว้อาจจะจำเป็นต้องใช้ลูกรังทั้งหมด ๑,๐๐๐ คิว ปรากฏว่า
อำเภอเรียบร้อย ทั้งนี้ก็เพราะว่าสภาตำบลเองไม่เคยมีอำนาจหน้าที่ใน
การที่จะจัดซื้อจัดจ้างเอง ไม่เคยมีอำนาจในการตรวจสอบการจัดซื้อ
จัดจ้างนั้น ๆ ไม่เคยมีอำนาจในการใช้จ่ายเงินของตัวเอง ทั้ง ๆ ที่
สิ่งเหล่านั้นทำเพื่อพัฒนาในเขตตำบลของตัวเอง ซ้ำร้ายไปกว่านั้น
บางโครงการสภาตำบลก็ดี พี่น้องประชาชนในเขตแต่ละตำบลไม่ได้มี
ความคิดริเริ่มหรือที่จะทำในสิ่งเหล่านั้นเลย ตรงกันข้ามอาจจะทำใน
อีกสิ่งหนึ่ง แต่ก็ถูกบังคับหรือถูกจัดโครงการเข้ามาลงโดยข้าราชการ
ประจำ ซึ่งก็ไม่ค่อยจะคุ้นเคยกับพื้นที่และไม่ค่อยรู้อะไรที่จริงจังนัก ก็จะ
จัดงบประมาณหรือโครงการต่าง ๆ ไปลงโดยที่ไม่ถูกอกถูกใจหรือไม่เกิด
ประโยชน์กับพี่น้องในเขตตำบลนั้น ๆ อย่างแท้จริง การจัดการไม่ว่าจะ
เป็นเรื่องของโครงการหรือจะเป็นการจัดการในเรื่องของการเงิน
การตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างที่ผ่านมาจึงประสบความสำเร็จล้มเหลวค่อนข้าง
มาก แต่พี่น้องประชาชนโดยทั่วไปยังมีความรู้สึกว่าเป็นความผิดของ
กำนันบ้าง ผู้ใหญ่บ้านบ้าง ของสภาตำบลบ้าง ทำไม่ถึงเอาโครงการเหล่านี้
มาทำแค่ ๕๐,๐๐๐ - ๖๐,๐๐๐ บาท กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและสมาชิกสภาตำบล
มักจะได้รับคำร้องเรียนแล้วก็ถูกต่อว่าต่อขานจากพี่น้องประชาชนอย่างสม่ำเสมอ
มาโดยประชาชนเองยังไม่เข้าใจว่าแท้จริงแล้วสภาตำบลที่เรามีอยู่ในขณะนี้
เป็นเพียงการอุปโลกน์ขึ้นว่าเป็นสภาตำบลเท่านั้น แต่หาได้มีความคิดริเริ่ม
ของตัวเองได้ไม่ หากมีความรับผิดชอบที่จะต้องดูแลในการจัดซื้อจัดจ้างเอง
หรือแม้แต่การตรวจสอบตรวจรับงานนั้น ๆ เองก็ทำไม่ได้ เป็นไปโดย
การทำงานของข้าราชการประจำบนอำเภอทั้งหมดทั้งสิ้น ดังนั้นกระผมจึง

ได้มีความคิดว่าถึงเวลาแล้วที่พี่น้องประชาชนในเขตตำบลต่าง ๆ ทั่วประเทศ ซึ่งมีถึง ๖,๖๖๙ แห่งนี้ สมควรที่จะได้มีความคิดริเริ่มเป็นของตัวเอง จัดการให้สภาตำบลทุกแห่งในประเทศ เป็นนิติบุคคลขึ้นมาภายใต้กฎหมายบริหารราชการส่วนท้องถิ่นขึ้นมา แล้วก็สามารถที่จะดูแลโครงการต่าง ๆ เป็นของตัวเองตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล ซึ่งตัวเองคิดขึ้นมาเอง สามารถที่จะจัดซื้อจัดจ้างตามเงินที่ตัวเองมีรายได้ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เอารายได้ที่ตัวเองมีอยู่และดูแลว่าเงินจำนวนนี้ที่เรามีอยู่ในขณะนี้เราจะเอาไปทำอะไรเพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดกับตำบล จะจ้างใคร จะจ้างแบบไหน จะจ้างอย่างไร ตามขอบเขตของกฎหมายจะกำหนดไว้ เพื่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด ในเรื่องของการตรวจรับตรวจจ้างหรือการดูแลการใช้จ่ายเม็ดเงินต่าง ๆ นั้น สภาตำบลหากเป็นนิติบุคคลมีอำนาจในการจัดซื้อจัดจ้างและดูแลการจ้างงานเองแล้ว ก็จะดูแลงานต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงมีประสิทธิภาพ หากไม่เป็นที่พอใจไม่ตรงตามสเปคหรือว่าผลงานต่าง ๆ ไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่ได้ระบุไว้ในสัญญาก็ไม่จำเป็นต้องต้องรับงานนั้น และสามารถที่จะบังคับบัญชาให้ผู้รับเหมาทั้งหลายสามารถทำให้ตรงใจและเป็นไปตามสัญญาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ ไม่ใช่เหมือนกับในปัจจุบันนี้ ซึ่งสัญญาเป็นไปอย่างหนึ่ง แต่ทำการกันไปอีกอย่างหนึ่ง แล้วก็สามารถเบิกจ่ายเงินทองกันได้อย่างสะดวกสบายในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพ คงมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระหว่างฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลและเพื่อนสมาชิกจากทุก ๆ พรรคการเมืองในขณะนี้ เว้นแต่เพียงว่าในส่วนร่างของรัฐบาลนั้นอาจจะมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการด้วยกัน ซึ่งใคร่ขอยกตัวอย่างเช่น ไม่ว่าจะเป็นการที่จะต้องมีเกณฑ์บังคับว่าจะต้องมีรายได้จัดเก็บไม่ต่ำกว่า ๑๕๐,๐๐๐ บาท ถึงอาจจะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ อาจจะมีนะครับ อาจจะได้ตั้งได้ นั้นหมายความว่าถึงแม้ท่านจะมีรายได้ครบ ๑๕๐,๐๐๐^{บาท} อาจจะไม่ตั้งก็ได้ นั้นเป็นความบกพร่องข้อที่ ๑ ของการเขียนกฎหมายฉบับนี้ขึ้น ถึงแม้ว่า ๑๕๐,๐๐๐ บาท ตามเกณฑ์แล้วจะต้องตั้งเป็นสภาตำบลในขณะนี้ก็ปรากฏว่ามีเพียง ๓๐๐ กว่าแห่งเท่านั้นเองจาก ๖,๖๖๙ แห่ง ทั่วประเทศ ที่จะจัดตั้งเป็นสภาตำบลได้ แล้วถ้ายังคงคำว่า อาจจะมีตั้ง จะเหลือเพียงไม่เกิน ๑๐๐ ตำบล เสียกระมัง นี่คือการบกพร่องของกฎหมายที่รัฐบาลได้เสนอ

ในส่วนที่ ๒ จะเห็นชัดเจนว่า ตามร่างของรัฐบาลนั้นยังคง
 แอบแฝงไว้ซึ่งอำนาจของข้าราชการประจำอยู่มากทีเดียว ซึ่งผมใคร่ขอ
 ยกตัวอย่างขึ้นมาในมาตรา ๓๕ (๒) ของกฎหมายรัฐบาล ท่านประธาน
 ได้กรุณาอ่านในมาตรา ๓๕ จะเห็นว่า กระทรวงมหาดไทยจะออก
 ระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานอื่น ๆ ของสภาตำบล ให้สภาตำบล
 ต้องปฏิบัติตามด้วยก็ได้ ในการออกระเบียบตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง
 ให้คำนึงถึงความเห็นอิสระ ความคล่องตัว การมีประสิทธิภาพในการ
 บริหารงานของสภาตำบลด้วย และในมาตราถัดไปท่านคงเห็นว่า
 ในส่วนที่ ๔ การกำกับดูแลสภาตำบล มาตรา ๓๗ นายอำเภอมีอำนาจ
 กำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและ
 ระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ในกรณีปรากฏว่าการดำเนินการ
 ของสภาตำบลเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก่อหรืออาจก่อให้เกิด
 ความเสียหายแก่ทางราชการ หรือไม่เป็นไปตามระเบียบ เห็นไหม
 ไม่เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของทางราชการ นายอำเภอมีอำนาจ
 ยับยั้งการดำเนินการดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวได้และรายงานไปยัง
 ผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อวินิจฉัย ในกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า
 การดำเนินงานของสภาตำบลไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ว่าราชการจังหวัด
 มีอำนาจสั่งการให้สภาตำบลระงับการดำเนินการดังกล่าวเสียก็ได้
 ท่านประธานคงเห็นชัดเจนว่า อำนาจต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นมาตรา ๓๕
 และมาตรา ๓๗ ที่กระผมได้กล่าวกราบเรียนท่านประธานมานี้ เห็นชัดเจนว่า
 เป็นสิ่งที่กระทรวงมหาดไทยยังคงยึดติดกับอำนาจเก่า ๆ ซึ่งตัวเอง
 ยังคงมีอยู่ ยังคงไม่เคารพสิทธิมนุษยชน ซึ่งพวกเราทั้งหลายก็พยายาม
 อย่างยิ่งที่จะกระจายสิทธิเหล่านี้ไปสู่พี่น้องประชาชนอย่างทั่วถึง แต่ก็ยัง
 คงร่างของรัฐบาล ซึ่งยังคงมีสิ่งต่าง ๆ ที่แอบแฝงอยู่ เห็นชัดเจนว่า
 มหาดไทยสามารถออกระเบียบ และข้อบังคับให้สภาตำบลต้องปฏิบัติตาม
 และหากสภาตำบลไม่ปฏิบัติตาม นายอำเภอมีอำนาจยับยั้งชั่วคราว
 และส่งไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจยับยั้งเป็นการถาวรได้
 ท่านประธานที่เคารพ อย่างนี้จะเขียนกฎหมายสภาตำบลเพื่อให้บริหาร
 ตัวเองกันไปทำไม อย่างนี้ก็ให้มหาดไทยบริหารต่อไปเถอะ ไม่ต้องมา
 เขียนกฎหมายเพื่อเห็นแพะชั้นให้ดูว่า รัฐบาลนี้มีความต้องการประชาธิปไตย
 แต่ประการใด ถ้าเมื่อเห็นกฎหมายในมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๗ ที่รัฐบาล

ได้ร่างไว้แบบนี้แล้ว เราคงยอมรับไม่ได้หรอกว่า ร่างของรัฐบาล
จะเป็นร่างที่ดี ร่างของรัฐบาลจะคงอำนาจประโยชน์ให้ตรงตามประสงค์
ของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ หรือตรงตามใจเพื่อนสมาชิกในสภา
แห่งนี้ ที่ต้องการให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล และมีการปกครองตัวเอง
เป็นเอกเทศ มีความคิดริเริ่มของตัวเอง และใช้จ่ายงบประมาณ
ต่าง ๆ เป็นของตัวเอง หากยังคงต้องติดขัดกับข้อบังคับและระเบียบ
ที่มหาดไทยยังคงสามารถตรากฎข้อบังคับ และระเบียบต่าง ๆ
ให้สภาตำบลยังคงต้องปฏิบัติตามในเรื่องเหล่านี้อยู่แล้ว ก็คงจะไม่
เกิดประโยชน์ใด ๆ ที่ท่านจะต้องมานั่งเสนอกฎหมายเข้าสู่สภา
ผู้แทนราษฎรในวันนี้

ท่านประธานที่เคารพ ยังคงมีข้ออื่น ๆ อีกหลายข้อ
ในเรื่องของกฎหมายในส่วนของรัฐบาลที่ได้เสนอมานี้
แต่เนื่องจากว่ามีการเสนอในหลายท่านด้วยกัน มีหลายร่างด้วยกัน
ผมเองก็จะขอสงวนสิทธิไว้สรุปตอนท้ายอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ร่างที่ ๔ คุณสุพร
दनัยตั้งตระกูล เชิญคุณขุนทอง ผู้เสนอร่วม

นายขุนทอง ภูผาเดือน (กาฬสินธุ์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ขุนทอง ภูผาเดือน พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัด
กาฬสินธุ์ ในฐานะผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ร่วมกับคุณสุพร
दनัยตั้งตระกูล ขออนุญาตท่านประธาน เสนอแทนคุณสุพร ดังต่อไปนี้
หลักการ ปรับปรุงจัดระเบียบบริหารของสภาตำบล
เหตุผล เนื่องจากการจัดระเบียบบริหารราชการของตำบล
ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕
ที่ยังใช้บังคับอยู่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุง
การจัดระเบียบบริหารราชการของตำบลเสียใหม่ เพื่อที่จะสามารถ
สนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง และเป็นไป
อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อที่จะได้เป็นไปตามหลักการ
ปกครองตนเองของประชาชนอย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณขุนทอง ขอขานิดเดียว
เนื่องจากคณะผู้แทนราษฎรแห่งประเทศไทยและคณะได้มาเขียน

ให้เกียรติกับรัฐสภาไทย ผมขอต้อนรับด้วยความเต็มใจ ขอเชิญอภิปรายต่อ
นายขุนทอง ภูผิวเดือน (กาน้ำสีน้) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมขออนุญาตอภิปรายเพิ่มเติมสักเล็กน้อย ร่างพระราชบัญญัติ
สภาตำบลนี้ เป็นนโยบายของพรรคความหวังใหม่ ในขณะที่เรารณรงค์
หาเสียงเลือกตั้งทั่วไป เมื่อการเลือกตั้งทั่วไปที่ผ่านมา พรรคความหวังใหม่
ได้ไปปราศรัยสัญญากับประชาชนว่า พรรคความหวังใหม่เข้ามาเป็นรัฐบาล
หรือมาอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะในฐานะฝ่ายค้าน หรือฝ่ายสนับสนุน
รัฐบาล จะต้องผลักดันให้ตำบลนี้เป็นสภาตำบล และเป็นนิติบุคคลให้ได้

เมื่อเป็นสัญญาประชาคมแล้ว พรรคความหวังใหม่ ซึ่งมีผมกับคุณสุพร กับคณะจำนวนมากมาได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธาน ในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยนั้นโดยหลัก การที่จะให้ประชาชนปกครองตนเองได้มากที่สุดนั้น เป็นวิถีทางที่ถูกต้องและเป็นวิถีทางที่ชอบ ในสมัยโบราณ ในสมัยนครรัฐมีการปกครองแบบประชาธิปไตย คล้าย ๆ กับลักษณะของสภาตำบล ซึ่งเรากำลังจะยกฐานะให้เขาเป็น นิติบุคคลอยู่ขณะนี้ เพราะนครรัฐสมัยก่อนมีคนจำนวนน้อย การปกครอง ประชาธิปไตยเป็นแบบโดยตรง ประชาชนทุกคนเข้ามาประชุม แสดงความคิดเห็น ตัดสินใจในการบริหารเมืองของเขาด้วยตนเอง ฉันทัดก็ฉันทัน บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่ประชาชนเขาจะต้องปกครองตนเอง เราอย่าคิดไปว่าคนในชนบทไม่มีความสามารถ ไม่จริงหรือครับ คนในชนบทขณะนี้มีความสามารถ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ในการบริหารงานของตำบลอย่างดี ประชาชนเขาก็มีความรู้ความสามารถ สื่อมวลชนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สร้างความสามารถให้แก่ประชาชนในพื้นที่ สามารถที่จะบริหารการเงิน การคลังของตนเองได้ ถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลจะต้องปล่อยมือเรื่องนี้ ดังนั้นพรรคความหวังใหม่จึงเสนอเรื่องนี้ เพื่อให้สภานี้ได้วินิจฉัย รับหลักการ สำหรับรายละเอียดนั้นผมคงไม่ต้องซีลิกลงไป เพราะผม ถือว่ารายละเอียดข้อคิดเห็นต่าง ๆ เป็นจุดต่างของคนแต่ละคน จุดต่างต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อไปถึงคณะกรรมการก็จะเกิดจุดร่วมกัน สามารถออกมาเป็นกฎหมายที่สมบูรณ์แบบได้ เพราะสภานี้เป็นสภาแห่ง ความกล้ารับรอง เอาความแตกต่างในความคิดเห็นไปประมวลเข้าด้วยกัน ในฐานะคณะกรรมการแล้ว เราจะได้ของดีออกมา ภูมิใจของคน กุฬาย ผมจึงไม่ขออธิบายในรายละเอียด ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉบับที่ ๕ คุณอัมพล จันทรเจริญ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน ผม นายอัมพล จันทรเจริญ กลัว หลุมมหาสารคาม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม ท่านประธานที่เคารพ วันนี้เป็นวันที่ผมและเพื่อนสมาชิก และกระทั่งรัฐบาลจะต้องมีความสุขมากขึ้น เพราะเราได้เข้ามาทำหน้าที่อันจะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน และ จะได้กระจายอำนาจบางส่วนเป็นการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยไปสู่มือของ

ประชาชนอย่างแท้จริง ท่านประธานที่เคารพ วันนี้ด้านหลังของผม ด้านหน้า
ประธานชั้น ๓ ของอาคารนี้มีก้านั้น ผู้ใหญ่บ้านจากจังหวัดมหาสารคามมาเป็น
จำนวนมาก เพื่อมาสนับสนุนกฎหมายว่าด้วยสภาตำบล ท่านประธาน ผมขอ
กราบเรียนว่า ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลนั้น ซึ่งทาง
พรรคกิจสังคมได้พยายามเตรียมการมาตลอดเพื่อต้องการแก้กฎหมายฉบับนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอัมพลอ่านหลักการก่อน
นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
หลักการ เห็นเป็นการสมควรที่จะยกฐานะตำบลเป็นองค์กร
ท้องถิ่นให้เป็นนิติบุคคล โดยจัดการปกครองท้องถิ่นให้มีสภาตำบล เพื่อ
เสริมสร้างการปกครองพื้นฐานในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
ให้สอดคล้องแนวการปกครองของประเทศ โดยให้ยกเลิกประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ เรื่องระเบียบ
บริหารราชการส่วนตำบล

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรแบ่งเบาภาระการบริหารงาน
ของจังหวัด อำเภอ ซึ่งรับผิดชอบงานส่วนกลางตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทำให้การบริหารงาน
ในส่วนท้องถิ่นไม่ได้ผลเท่าที่ควร และเพื่อเสริมสร้างการบริหารงานของ
สภาตำบลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครอง
ท้องถิ่นด้วยตนเองในรูปแบบของสภาตำบล เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการ
ของประชาชน และมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงตามความเหมาะสม ทั้งนี้
เพื่อให้สอดคล้องกับการปกครองประเทศในระบอบประชาธิปไตย โดยการ
กระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ท่านประธานที่เคารพ พรรคกิจสังคมนั้นเป็นพรรคเก่า พรรคนัก แล้วเป็นพรรคที่มีสมรรถภาพในการร่างนโยบายต่าง ๆ มาแก้ปัญหาของบ้านเมือง จะเป็นการส่งเสริมสภาพตำบล เงินผัน ประกัน ราคาพืชผล ส่งเสริมสภาพตำบล พรรคกิจสังคมได้ทำงานมาทุกระยะ เราพยายามแล้ว เราพยายามหาโอกาสหาจังหวัดเท่าที่เราจะกระทำ ได้ เพื่อที่จะจัดให้มีสภาพตำบลเกิดขึ้นให้ได้ถูกต้องตามกฎหมาย

ท่านประธานที่เคารพ เราจะมองเห็นเด่นชัดว่าสภาพของสภาพตำบลที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เป็นสภาพตำบลที่ไม่ชอบไม่ถูกไม่ต้องตามกฎหมาย เพราะยังไม่มีกฎหมายที่หีบยื่นให้ ฉะนั้นท่านประธานที่เคารพด้วย เหตุนี้เราจึงมีความจำเป็นเป็นอย่างมาก ซึ่งจะต้องมีการดำเนินการตามวิธีการของประชาธิปไตย ผมอยากกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยความเคารพว่า ในการเสนอกฎหมายว่าด้วยสภาพตำบลในครั้งนี้ ท่านประธานที่เคารพ มีผู้เสนอจะเป็นร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เป็นผู้เสนอ เป็นร่างของคุณประสพ บุชราคัม กับคณะ เป็นผู้เสนอ ของคุณวีระกร คำประกอบ กับคณะ เป็นผู้เสนอ คุณสุรพร ดนัยตั้งตระกูล กับ คณะเป็นผู้เสนอ อัมพล จันทระเจริญ เป็นผู้เสนอ คุณอุดร ตันติสุนทร กับ คณะเป็นผู้เสนอ คุณประกิจ พลเดช คุณอนุรักษ จุริมาศ เป็นผู้เสนอ และคุณคำรณ ณ ลำพูน กับคณะ เป็นผู้เสนอ ท่านประธานครับ แต่ละร่างก็ตั้งกันนั้น แต่ละร่างในการวางกำหนดกฎเกณฑ์กำหนดหมวดต่าง ๆ จะไม่ตรงกัน อย่างของรัฐบาลเสนอมาทั้งสิ้นมี ๘๑ มาตรา คุณประสพ บุชราคัม มี ๘๘ มาตรา ของคุณวีระกร คำประกอบ มี ๓๓ มาตรา ของคุณอัมพล จันทระเจริญ ๘๘ มาตรา ของคุณอุดร ตันติสุนทร กับคณะ ๘๘ มาตรา ของคุณประกิจ พลเดช กับคณะ ๓๘ มาตรา ของคุณคำรณ กับคณะ ๘๑ มาตรา ของคุณสุรพรกับคณะ ๘๖ มาตรา ท่านประธานที่เคารพ ที่มี ๘๘ มาตรา มีอยู่ ๓ ท่าน คือคุณประสพก็ดี คุณอุดรก็ดี และผมก็ดี เพราะเหล่านี้ทั้ง ๓ ท่าน ขอประทานโทษต้องเอ่ยนามคือคุณประสพ กับพี่อุดรก็เคยอยู่พรรคกิจสังคมร่วมกันมาก่อน ฉะนั้นถึงมาตรมั่นใจว่าเราจะอยู่ต่างพรรคในขณะนี้ เรามาจากการเลือกตั้งของประชาชนแล้ว เมื่อถึงจังหวัดถึงโอกาส เราพยายามหีบเอาสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาแก้ปัญหาของประเทศชาติบ้านเมือง ท่านประธานที่เคารพ ในร่างของรัฐบาลนั้น หลังจากที่ผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นผู้เสนอ

กฎหมายฉบับนี้ในนามของรัฐบาล ท่านประธาน เราอ่านดู เราฟังดู เราศึกษาแล้วก็เห็นว่า กฎหมายที่รัฐบาลเสนอนั้นยังเอาแยกไปคาดก่ามัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่ ยังไม่ใช่เป็นกฎหมายที่สมบูรณ์ ยังไม่สลัดแยกออกจากก่ามันและผู้ใหญ่บ้าน ยังเอาก่ามัน ผู้ใหญ่บ้านไปไว้ในอ้อมมือของราชการบางส่วน เป็นการไม่กระจายอำนาจที่ชอบธรรมให้กับก่ามัน ผู้ใหญ่บ้าน ฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ผมมีตัวอย่างในร่างของรัฐบาลนั้น รัฐบาลจะมีอยู่ ๒ หมวด ของกิจสังคมมีตั้ง ๖ - ๗ หมวด ในร่างของรัฐบาลมีอยู่ ๒ หมวด หมวดหนึ่งของรัฐบาลบอกว่าหมวด ๑ ว่าด้วยสภาตำบลเป็นนิติบุคคล แล้วหมวดที่ ๒ องค์การบริหารส่วนตำบล คัดเลือกจากรายได้ของสภาตำบลละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ ถ้าอย่างนี้เป็นการไม่กระจายอำนาจอย่างเด็ดขาด เพราะท่านเลือกเอาสภาตำบลที่มีฐานะร่ำรวย ถึงจะได้เป็นนิติบุคคลอย่างถูกต้อง ท่านประธานที่เคารพ ถึงจะได้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการมองไปที่สภาพ สถานะ และความเป็นอยู่ของสภาตำบลที่มีฐานะร่ำรวยเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ ส่วนในร่างของกิจสังคม กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยความเคารพว่า ในส่วนของพรรคกิจสังคม ในหมวดที่ ๑ มาตรา ๘ ผมบอกไว้ว่า ในมาตรา ๘ หมวด ๑ คือการจัดตั้งสภาตำบล ท่านประธานครับ ให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคลตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ -----

เราตั้งไว้ให้แล้วครับ เราแก้ไว้ให้กับประชาชน เราแก้ไว้ให้กับสภาตำบล
 ที่ถูกต้องตามหมวด ๑ ในมาตรา ๘ ในร่างของพรรคกิจสังคม ส่วนของ
 รัฐบาลนั้น ท่านประธานที่เคารพ ยังแตกต่างกันไปมาก เพราะท่านแยกไว้
 ๓ ส่วนว่าด้วยสภาตำบล ว่าด้วยองค์การบริหารส่วนตำบล ท่านแยกไว้
 อย่างนี้ แน่จริงต้องถือร่างของกิจสังคมนี้เป็นหลัก แต่อันนั้นผมไม่ไปละเมิด
 ในแนวความคิดของเพื่อนสมาชิกได้ ท่านประธานที่เคารพ ผมอยาก
 กราบเรียนด้วยความจริงใจว่าขณะนี้ยามนี้บ้านนี้ขณะนี้ เมืองนี้ บ้านเรา
 กำลังต้องการพัฒนาประเทศชาติ เราอยากเห็นความเจริญออกสู่ท้องถื่น
 รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ในสภาว่าจะกระจายอำนาจ กระจายการบริหาร
 ออกสู่ท้องถื่น บัดนี้โอกาสนี้ถึงวาระแล้ว อย่าเพียงตั้งใจกระจายอำนาจ
 ออกสู่ท้องถื่น เราต้องกระจายเงินออกไปด้วย คือในขณะนี้สภาตำบล
 ที่ยากจนยังมีอยู่มากในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคอีสาน
 จังหวัดมหาสารคามจนเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ ยังเดือดร้อนกันอยู่
 ผมขอกราบเรียนว่า นอกจากกระจายอำนาจแล้ว เราต้องกระจาย
 งบประมาณออกสู่สภาตำบลให้มากยิ่งขึ้น เมื่อก่อนนี้ท่านประธานที่เคารพ
 สมัยที่พรรคกิจสังคมเป็นรัฐบาลเมื่อปี ๒๕๑๘ ซึ่งมีท่านอาจารย์ติงทฤษฎี
 ปราโมช เป็นหัวหน้าพรรค ผมขอกราบเรียนว่า ในระหว่างนั้นถึง
 มาตราหมั้นว่ากฎหมายฉบับนี้ยังไม่เข้มแข็ง เป็นเพียงริเริ่มกลาย ๆ
 เท่านั้นเพื่อให้พี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศได้เห็นความสำคัญของท่าน
 ได้เห็นความสำคัญของผู้ใหญ่บ้าน ให้ท่าน ผู้ใหญ่บ้านสามารถรับรู้รับเห็น
 ว่ารัฐบาลนั้นได้กระจายเงินไปให้ แต่มีหลายคนไปใส่ร้ายป้ายสีว่า
 ท่านไปโกง ท่านไปกิน ไปร่วมกันกินเงินต้นสร้างวัด ท่านประธาน
 ที่เคารพ นั้นเป็นสิ่งที่ไม่ชอบธรรม ฉะนั้นในระหว่างนั้นบ้านเมืองยัง
 ไม่เจริญถึงขนาดนี้ กระจายเงินเพียงน้อยนิดไปให้สภาตำบล บ้านเมือง
 เริ่มจะดีขึ้น ทั้ง ๆ ที่สภาตำบลนั้นยังไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่สภาพ
 บ้านเมืองดีขึ้น ประเทศชาติดีขึ้น เริ่มมีถนนหนทาง ถนนจากหมู่บ้าน
 เชื่อมหมู่บ้าน ถนนจากหมู่บ้านเชื่อมตำบล ถนนจากตำบลเชื่อมอำเภอ
 ถนนจากอำเภอเชื่อมจังหวัดเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ เป็นต้นมา ฉะนั้น
 อย่าไปมองคุณค่าของท่าน ผู้ใหญ่บ้านไปในทางลบ ท่าน ผู้ใหญ่บ้าน

เดี๋ยวนี้มาจากการเลือกตั้งทั่วประเทศแล้ว อยากกราบเรียนต่อ
 ท่านประธานว่า เมื่อกระจายอำนาจไปถึงเขา เงินงบประมาณต้อง
 กระจายออกไปอีก ผมต้องขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกอดีตพรรคกิจสังคมเก่า
 คือคุณประสพ บุษราคม แห่งพรรคชาติพัฒนา เขาก็บอกว่า รัฐบาลวันนี้
 ต้องตอบให้ชัดเจนว่าจะต้องกระจายเงิน ๒ ล้าน ตำบลละ ๒ ล้าน ๆ
 เพื่อไปให้สภาตำบลต่าง ๆ ได้แก้ปัญหาในการพัฒนาประเทศชาติบ้านเมือง
 ท่านประธานที่เคารพ ในหมวด ๑ คณะกรรมการของสภาตำบล กระผม
 ขอกราบเรียน ใน (๒) ของพรรคกิจสังคม เรากำหนดไว้ในส่วนที่ ๑
 ในคณะกรรมการสภาตำบล มาตรา ๑๑ ข้อที่ ๒ เราบอกว่า คณะกรรมการ
 สภาตำบล โดยการเลือกตั้งได้แก่บุคคลซึ่งที่รับการเลือกตั้งจากประชาชน
 หมู่ละ ๑ คนหรือ ๒ คน ตามสัดส่วนจำนวนประชาชนในแต่ละหมู่บ้านตามที่
 กระทรวงมหาดไทยกำหนด ชัดเจนรับท่านประธานที่เคารพ พรรคกิจสังคม
 ขอกราบเรียนว่าในกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลนั้นเราสามารถกำหนดไว้ใน
 ข้อกฎหมายเลยจะให้แต่ละหมู่บ้านนั้นจะต้องมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล
 ขึ้นมาหมู่บ้านละ ๑ - ๒ คน เราวางไว้หมด ด้วยเหตุและผลดังกล่าวนี้
 เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาโดยสมบูรณ์ ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่เป็นอยู่ในขณะนี้
 ต้องหลุดออกจากแอกของกระทรวงมหาดไทย ต้องหลุดจากแอกของ
 ข้าราชการบางคนซึ่งโกงกิน คอร์รัปชันประเทศชาติบ้านเมือง บางขณะ
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านรู้เห็น รู้แต่พูดไม่ได้ เพราะแอกค้ำคออยู่ ถ้ากฎหมาย
 ว่าด้วยสภาตำบลฉบับนี้ผ่านสภาไปแล้วแน่นอน ท่านประธานที่เคารพ
 การฉ้อราษฎร์ การบังหลวง เสริมสร้างสภาพฐานะกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 ขึ้นมาให้ ให้มาเป็นหูเป็นตาแทนพี่น้องประชาชน ปลัดอำเภอ โกง นายอำเภอ
 กิน ผู้ว่าฯ กิน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีสิทธิชัดได้ ขอขอบคุณรับท่านประธาน
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ร่างที่ ๖ คุณอุดร ตันติสุนทร
 กับคณะ เชิญครับ

นายอุดร ตันติสุนทร (ตลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม อุดร ตันติสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก พรรคพลังธรรม
 กระผมขอกราบเรียนเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล โดยมีหลักการและ
 เหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ โดยเห็นเป็นการสมควรที่จะยกฐานะตำบลเป็น
องค์การท้องถิ่นให้เป็นนิติบุคคล และเพื่อจัดรูปการปกครองท้องถิ่นให้มีสภาพตำบล
เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรที่จะแบ่งเบาภาระบริหารงาน
จากจังหวัด อำเภอ ซึ่งรับผิดชอบต่องานส่วนกลางตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แต่ตามกฎหมายอื่นที่มีอยู่ทำให้การบริหาร
ราชการในส่วนท้องถิ่นไม่ได้ผลเท่าที่ควร -----

เพื่อเสริมสร้างการบริหารงานของสภาตำบลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นด้วยตนเอง ในการที่บริหารงานสภาตำบลให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน และให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงตามความเหมาะสม และเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ อันเป็นการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ในแนวนโยบายของรัฐตามมาตรา ๑๙๖ วรรคหนึ่ง ว่าการจัดการปกครองท้องถิ่น ต้องเป็นไปตามหลักการแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ท่านประธานที่เคารพ วันนี้นับว่าเป็นวันสำคัญ เป็นวันประวัติศาสตร์ ที่ผมบอกถึงว่า ประชาชนเรียกร้องประชาธิปไตย เรียกร้องในการปกครองตนเอง อย่างมากน้อยเพียงใด กระทบได้ติดตามและมีส่วนเสนอร่างกฎหมาย สภาตำบลนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ เมื่อปี ๒๕๒๖ มีร่างสภาตำบลเข้าสู่สภา ๒ ฉบับ และปี ๒๕๓๑ มีร่างกฎหมายสภาตำบลเข้าสู่สภา ๕ ฉบับ ขณะนี้ร่างกฎหมาย สภาตำบลนั้น เข้าสู่สภาถึง ๘ ฉบับ และมาจากทุกพรรคการเมืองที่มีอยู่ในสภานี้ ท่านประธานครับ ณ จุดนี้เป็นการบ่งบอกถึงการเรียกร้องของประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ ที่ต้องการมีสิทธิในการปกครองตนเอง การที่รัฐบาลได้ร่วมเสนอมานั้น ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่ร่างของรัฐบาลนั้น ต่างกันกับร่างของพรรคสังคมนิยม ร่างของพรรคสังคมนิยม เป็นการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยให้สิทธิของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ในการปกครองและดูแลตนเอง ยกตัวอย่าง อย่างเช่น มาตรา ๘ ซึ่งได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ให้สภาตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ท่านประธานที่เคารพ ในการบริหารบ้านเมืองในปัจจุบันนี้ สภาตำบลต่าง ๆ นั้น ได้อาศัยกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ ซึ่งได้ประกาศใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ ซึ่งนับถึงบัดนี้เป็นเวลา ๓๙ ปีมาแล้ว เรามีการเลือกกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และก็เป็นส่วนหนึ่งของอำเภอ เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของอำเภอ ในลักษณะอย่างนี้ต่างกับของสภาตำบล ซึ่งเรากำลังจะเสนออยู่ในปัจจุบัน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในปัจจุบันนี้ เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของนายอำเภอและปลัดอำเภอ ซึ่งเป็นการบริหารส่วนต่ำที่สุด คืออำเภอ การที่เราได้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ เพื่อที่จะเน้นให้เห็นถึงว่า การปกครองท้องถิ่นนั้น จะมี ๒ รูปแบบ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากว่าเท่าความไปถึงว่า การบริหารประเทศนั้น

มีราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น สำหรับส่วนท้องถิ่นนั้น
ก็มีอยู่ ๒ - ๓ รูปแบบเช่นเดียวกัน เช่น เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา การบริหาร
ท้องถิ่นในลักษณะอย่างนี้แตกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่นนั้น ความจริงนั้น
ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลนี้จะเน้นหนักในเรื่องการกระจายการปกครอง
ไปสู่ท้องถิ่น ให้ประชาชนท้องถิ่นนั้นรู้จักปกครองตนเอง เรื่องนี้เป็น
เรื่องที่เกี่ยวข้องกันมานาน แต่ร่างกฎหมายของรัฐบาล สภาตำบล
และองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กระผมเห็นว่ามีส่วนที่คลาดเคลื่อน
อยู่ ๒ ประการ

ประการที่ ๑ คือสภาตำบลตามหมวด ๑ ของร่างของรัฐบาลนั้น
มีการให้อำนาจแก่นายอำเภออย่างมากอยู่ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จะเป็น
เป้าประสงค์ หรือวัตถุประสงค์ที่คลาดเคลื่อนไปจากความต้องการของ
ประชาชน

ประกาศที่ ๒ ร่างของรัฐบาลนั้น ในหมวด ๒ ว่าด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กระทบคิดว่า เป็นการผิดพลาด คำว่า ผิดพลาดนี้มีได้หมายความว่าท่านจะไม่เข้าใจ ความจริงข้าราชการ ของกระทรวงมหาดไทยเอง ก็มีความเข้าใจอย่างมากเช่นเดียวกัน องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นได้จัดตั้งขึ้นตามคำสั่งคณะปฏิวัติเมื่อปี ๒๕๑๕ แล้วไม่ได้ผลจนกระทั่งบัดนี้ ทำไม่ได้จะไม่ได้อผล เพราะเหตุว่าการที่มี องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะเป็นรูปแบบของการปกครองท้องถิ่น ในลักษณะของเทศบาล หลักการของการกระจายการปกครองไปสู่ท้องถิ่นนั้น ก็คือต้องการเน้นให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นปกครองตนเอง ชีวิตความเป็นอยู่ ของคนใน เมืองเหมาะจะสัมพันธ์การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของเทศบาล แล้ว การปกครองท้องถิ่นในตำบลต่าง ๆ นั้น มีความเหมาะสมในลักษณะของ เทศบาลชนบทหรือกฎหมายสภาตำบลที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ กระทบคิดว่า จะชี้แจงให้เห็นว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลจะได้มองเห็นภาพอันนี้แล้ว จะเอาหมวด ๒ นั้นออกไป นี่ประเด็นที่ ๑ อาจจะขอให้รัฐบาลนั้นเอา หมวด ๒ นั้นออกไป องค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้เพราะเรามี องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีข้อผิดพลาดและทำไม่ได้ในการที่จะให้ ประชาชนจัดรูปในการปกครองท้องถิ่นในลักษณะของเทศบาลเมือง เป็นการซ้ำซ้อน ทั้งประชาชนในท้องถิ่น ในชนบทนั้นรับไม่ได้ อันนี้ผม คิดว่าเรื่องนี้กระทรวงมหาดไทยได้ทราบดีอยู่แล้ว ผมอยากจะเรียน เสนอว่า ถ้าหากว่าทางเจ้าของร่างซึ่งกระทรวงมหาดไทยเสนอเมื่อกี้ ถ้าหากว่าสามารถจะเอาหมวด ๒ ออกได้ก็จะขอขอบคุณอย่างยิ่ง จะเป็นไปตามความประสงค์ แต่ถ้าออกไม่ได้ กระทบคิดว่าถ้ากระทบได้มีโอกาสเป็น กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ก็อยากจะขอออกไป เสียก่อนว่าผมอยากจะเสนอให้รีบยกเลิกเวลา การบังคับใช้สำหรับหมวด ๒ ขององค์การบริหารส่วนตำบลของรัฐบาลให้ยึดออกไปอีก ทั้งนี้ด้วยวัตถุประสงค์ ที่กระทบได้ทราบเรียบร้อยแล้วว่าผิดวัตถุประสงค์ในการที่ให้ประชาชน ในท้องถิ่นนั้นปกครองตนเอง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ร่างฉบับที่ ๗ ของคุณประกิจ พลเดช กับ คุณอนุรักษ์ จุริมาศ เชิญครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ ประกิจ พลเดช จากบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย กระทบพร้อมด้วย

คุณอนุรักษ์ วุริมาศ จากจังหวัดร้อยเอ็ด ในนามของพรรคชาติไทย ได้
เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. . . . . ต่อสภาเพื่อพิจารณา
ในวันนี้

โดยมีหลักการว่า ให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาตำบล

เหตุผล เนื่องจากการจัดระเบียบบริหารราชการของสภาตำบล
ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ที่ใช้
บังคับอยู่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงจัดระเบียบ
บริหารราชการของตำบลเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ
และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และเพื่อที่จะสามารถสนองตอบ
ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง และเป็นไปอย่าง
มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยประชาชนในท้องถิ่นจะเป็นผู้มีส่วนในการ
บริหารท้องถิ่นและริเริ่มโครงการต่าง ๆ ตามความต้องการของตัวเอง
ทั้งนี้ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และเป็นไปตามหลักการปกครองตนเอง
ของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้

ท่านประธานที่เคารพ ตามหลักการและเหตุผลที่ตนเสนอ
ต่อท่านประธาน และต่อที่ประชุมสภานั้นจะเห็นแล้วว่า กระผมได้ดำเนินการ
ทุกอย่างนั้นเพราะว่า เห็นในปัจจุบันนี้ในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย
ของเรานั้นเห็นว่ารูปแบบของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยนั้น
จะเป็นหัวใจหลักอย่างยิ่งในการที่จะพัฒนาระบอบนี้ให้ดียิ่งขึ้น แต่เดิมนั้น
เราจะพิจารณาถึงระบอบประชาธิปไตย เราจะพิจารณาจากยอดลงไปสู่
ชั้นล่างที่สุด เราไม่เคยพิจารณารากชั้นล่างสู่ชั้นบน ตรงนี้เองเป็นต้นเหตุที่ทำให้
ให้ระบอบประชาธิปไตยของเราไม่ได้รับการพัฒนาอย่างแท้จริง ดังนั้น
การที่ไม่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง การกระทำการใด ๆ ก็ตาม
ของรัฐบาลที่ดำเนินการไปก็ทำตาม การจะดำเนินการโดยคณะใดคณะหนึ่ง
เพื่อจะใช้วิธีการปกครองโดยรูปแบบอื่นนอกจากระบอบประชาธิปไตยก็ตาม
เราจะเห็นว่าประชาชนไม่เคยลุกขึ้นมาต่อต้านคัดค้านหรือเข้ามาเป็นผู้ที่
มีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อจะให้ระบอบนั้น ที่เป็นระบอบที่ไม่พึง
ปรารถนานั้น เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการอย่างแท้จริงสักที
ส่วนนี้เองครับ จึงเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นการที่เราสมควรจะเริ่มอย่างแท้จริง
ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยเราน่าจะเปิดโอกาสให้

ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ โดยพิจารณาจากชั้นล่างสุด
คือส่วนของสภาตำบล ให้เขามีโอกาสได้ปกครองตนเองมากขึ้น

ส่วนที่ ๒ ที่กระผมอยากจะพูดถึงก็คือว่าปัจจุบันนี้ใน
การปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน หรือในการ
ปกครองดำเนินการอยู่ในรูปแบบปัจจุบันนี้-----

จะเห็นว่ากระทรวงมหาดไทยเป็นกระทรวงซึ่งเป็นกระทรวงที่มีบทบาทมากที่สุด ที่ผมว่าอย่างนี้เนื่องเกิดจากว่า มีการรวมศูนย์อำนาจอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย ในการดำเนินการใด ๆ ก็ตามกระทรวงมหาดไทยจะเป็นแม่ข่ายในการดำเนินการทั้งสิ้นในชนบท เมื่อเป็นอย่างนี้ขาดอิสรภาพในการดำเนินการทั้งสิ้นของบุคคลที่อยู่ในชนบท ดังนั้นกำหนดผู้ใหญ่บ้าน ไม่เคยเป็นบุคคลที่มีอำนาจอย่างแท้จริงในการที่จะปกครองตนเอง แต่เป็นบุคคลที่ได้รับการชี้นำจากบุคคลที่มาจากกระทรวงมหาดไทยทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่ว่าจะ เป็นนายอำเภอ ไม่ว่าจะ เป็นปลัดอำเภอ ซึ่งปัจจุบันนี้จะเห็นว่าปลัดอำเภอจะเป็นปลัดควบคุมในปลัดตำบล ทุกตำบลเป็นอยู่อย่างนั้น นอกจากนั้นแล้วท่านประธานว่า สิทธิขั้นพื้นฐานของเขาที่เขาจะมีสิทธิในการที่จะปกครองตนเองของเขานั้น เขาขาดไปโดยสิ้นเชิง เพราะถูกการชี้นำโดยเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย นอกจากนั้นแล้วในการจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ในชนบท ตัวของเขาเองเขาไม่ได้มีอำนาจในการที่จะพิจารณาทุกสิ่งทุกอย่างอย่างแท้จริง โดยความเห็นชอบจากตัวบุคคลที่เป็นชาวบ้านจริง ๆ หรือเป็นราษฎรจริง ๆ ก็ไม่ได้รับการพิจารณาจะมีการชี้นำโดยองค์กรของรัฐทั้งสิ้น ดังนั้นจะเห็นว่าองค์กรหลายองค์กรหรือโครงการหลายโครงการของรัฐบาลที่ดำเนินการไปนั้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ผมยกตัวอย่างให้ท่านเห็นได้ว่าอย่างโครงการ คจก. คือโครงการจัดที่ดินทำกินให้กับประชาชนผู้ยากไร้ทั้ง ๆ ที่ประชาชนในท้องที่นั้นที่อยู่ในเขตป่าสงวนเขามีรูปแบบของเขาในการที่จะจัดอยู่แล้ว ว่าส่วนใดสมควรจะสงวนไว้เป็นป่าชุมชน ส่วนใดสมควรจะจัดที่ดินทำกินให้แก่ประชาชน ว่าส่วนใดสมควรที่จะเป็นส่วนที่อนุรักษ์ไว้ เขาพิจารณาของเขาไว้เรียบร้อยแล้ว แต่ปรากฏว่าทางรัฐบาลเองได้ดำเนินการไปตามความเห็นชอบของตนเอง โดยไม่ฟังข้อคัดค้านข้อคิดเห็นของบุคคลที่อยู่ในท้องถิ่น จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้น นอกจากนั้นแล้วโครงการอย่างอื่นอีก อย่างที่ทำเลเลี้ยงสัตว์ทรงนี้ เป็นอีกส่วนหนึ่งที่จะเห็นว่าทุกอย่างที่ปัจจุบันนี้ที่เกิดปัญหาขึ้นก็คือว่ามีประชาชนทำกินในที่ดินทำกินในส่วนที่เป็นทำเลเลี้ยงสัตว์ก็มีอยู่มาก และสภาพตำบลหลายตำบลต้องการที่จะยกเลิกในส่วนนี้ เพราะไม่สามารถที่จะเอารูปแบบในการที่จะไว้เป็นที่ทำเลเลี้ยงสัตว์มาดำเนินการต่อไปได้แล้ว แต่ทางรัฐบาล

หรือโดยกระทรวงมหาดไทย โดยกรมที่ดินก็ยังคิดว่าตรงนั้นคือที่ทำเลเลี้ยงสัตว์ ทำให้เกิดมีความขัดแย้งกันเกิดขึ้นในชุมชนนั้น นี่ก็เป็นปัญหาอีกข้อหนึ่งเหมือนกัน ตรงนี้ทั้งหมดมันเกิดขึ้นเนื่องจากว่าประชาชนยังไม่มีสิทธิในตัวของเขาเองที่จะปกครองตัวของเขาเอง จึงทำให้เกิดปัญหา ท่านประธานครับ นอกจากนั้น การรวมกลุ่มของประชาชนในปัจจุบัน แม้ว่าจะมีหน่วยงานหลายหน่วยงานของทางราชการพยายามที่จะเข้าไปในท้องถิ่นและดำเนินการในรูปแบบต่าง ๆ ให้เกิดมีการรวมกลุ่มกันเกิดขึ้น แต่การรวมกลุ่มที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้น เป็นการรวมกลุ่มโดยการชี้นำของหน่วยงานของรัฐบาล เมื่อมีการรวมกลุ่มโดยการชี้นำของรัฐบาล การดำเนินการของรัฐบาลก็ยังเป็นกลไกอย่างรูปเต็ม โดยไม่ฟังความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่น ในกรณีการที่จะดำเนินการนั้น ให้สอดคล้องได้ มันก็เกิดปัญหาความขัดแย้งกันเกิดขึ้นเช่นเดียวกัน -----

อาทิเช่น กรมพัฒนาชุมชน อาจจะมีโครงการหนึ่งโครงการใดเกิดขึ้น
 เพื่อต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต หรือความเป็นอยู่ของเขาให้ดีขึ้น
 แต่เมื่อดำเนินการไปแล้ว ชี้นำลงไปแล้ว ประชาชนไม่สามารถดำเนินการ
 ตามไปที่นั่นได้ และขณะเดียวกันประชาชนไม่เห็นสอดคล้อง โครงการนั้น
 ก็ล้มเหลวลงไป ตรงนี้มันจึงเป็นเรื่องที่น่าจะเป็นเรื่องของสภาตำบล
 เข้าเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างแท้จริง เข้ามาดำเนินการเองแทน ท่านประธาน
 อย่างที่ผมเสนอมาทั้งหมดนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่เพียงอยากต้องการ
 ชี้แจงให้ท่านเห็นว่า ตรงนี้น่าจะเป็นหน้าที่จริง ๆ ของสภาตำบลในการ
 ดำเนินการ แต่ผมเกิดความก้อกัใจเกิดขึ้น เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ที่ทางรัฐบาล และขณะเดียวกันฝ่ายรัฐบาลอีกหลายพรรคเป็นผู้ร่วม
 เสนอต่อสภาในวันนี้ ผมคิดว่าน่าจะทำให้เกิดความเป็นเอกภาพตรงนั้น
 เสรีจเรียบร้อยแล้วเสนอต่อสภามา แม้แต่ผู้เสนอในนามของกระทรวง
 มหาดไทยเป็นผู้นำในพรรคความหวังใหม่ กับพรรคความหวังใหม่ที่เสนอ
 ในนามของสมาชิกพรรคความหวังใหม่ก็แตกต่างกัน นี่ตรงนี้ความไม่เห็น
 เอกภาพที่เกิดขึ้นทางรัฐบาลตรงนี้ ทำให้เห็นแน่ชัดว่ารูปแบบในการ
 ที่แท้จริงของรัฐบาลชุดนี้จะดำเนินการโดยอย่างไรกันแน่ ถ้าท่านนี้
 ยังไม่มีความเป็นเอกภาพเกิดขึ้นในการเสนอกฎหมาย เพื่อให้มันเป็น
 ฉบับเดียวเกิดขึ้นมาแล้ว และขณะเดียวกันชั้นพิจารณาชั้นต่อไปถ้าเกิดมี
 การรับหลักการเกิดขึ้น ผมคิดว่าจะเกิดปัญหามากมายแน่นอน ตรงนี้ดังนั้น
 ในนามของชื่อของฝ่ายค้านเอง ที่เราเสนอเราเห็นว่าต้องการที่จะแก้ปัญหา
 ตรงนี้ให้ตกลงไปได้ โดยปราศจากข้อขัดแย้งทั้งหมด ดังนั้นเราเห็นว่า
 รูปแบบของสภาตำบลที่เกิดขึ้นมันต้องแยกออกเป็น ๒ ส่วนโดยชัดเจน
 โดยส่วนหนึ่งเห็นของสภาตำบล ทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติไป แต่อีกส่วนหนึ่ง
 เป็นคณะกรรมการบริหารของสภาตำบล ซึ่งตรงนี้น่าจะเป็นผู้ที่ดำเนินการ
 น่าจะเป็นฝ่ายที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จะเป็นฝ่ายบริหาร และขณะเดียวกัน
 เลือกคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งขึ้นมาพิจารณาไป และส่วนของสภาตำบล
 ดำเนินการโดย น่าจะมีบุคคลที่เลือกตั้งมาจากทั้งหมดแล้ว เลือกเป็น
 ประธานสภาตำบล รองประธานสภาตำบล เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ผมคิดว่า
 รูปแบบอย่างนั้นจะเป็นรูปแบบที่ถูกต้องในการดำเนินการ แต่ของรัฐบาล
 กลับกลายเป็นคณะกรรมการชุดเดียว ดังนั้นจึงเป็นจริงอย่างที่ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพูดเมื่อกี้ว่าทั้งหมดของสภาตำบล

ที่ทางรัฐบาลเสนอโดยกระทรวงมหาดไทย จะเห็นว่าไม่ใช่ต่างจาก
เรื่องเดิม คือประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม
๒๕๑๕ นั้นเอง เมื่อไม่แตกต่างกัน ดอกไม้ก็ตาม หรือขณะเดียวกัน
ที่มาให้กำลังใจโดยการดำเนินการให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาเมื่อกกลางวันนี้
ผมถามสักคำเถอะครับ มันจะสอดคล้องกับความเป็นจริงที่ต้องการ
ปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตยจริง ๆ หรือ เพราะรูปแบบ
ตรงนั้นถอดแบบมาทั้งหมดโดยคณะกรรมการของสภาตำบล ดำเนินการ
ทั้งหมดเป็นไปตามรูปแบบเดิม ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๖
คือเมื่อมีสภาตำบลเสร็จเรียบร้อย ให้คณะของสภาตำบลนั้นมีเลขานุการ
เป็นครูประจำตำบล นี่ก็รูปแบบ ๓๒๖ และขณะเดียวกันมีคณะกรรมการ
สภาตำบลโดยกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน แพทย์ประจำตำบล แล้วเลือกตั้ง
ผู้ทรงคุณวุฒิอีกหมู่บ้านละ ๑ คน และมีที่ปรึกษาคือปลัดอำเภอ นี่ก็ ๓๒๖
แต่ของรัฐบาลที่เสนอมาไม่แตกต่างก็คือว่า สภาตำบลต้องการให้เห็น
นิติบุคคล แต่สร้างเงื่อนไขอีกเงื่อนไขขึ้นมา ก็คือว่าต้องมีรายได้
๑๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป อาจจะเป็นสภาตำบลได้ และในทำนองเดียวกัน
สภาตำบลมีสมาชิกสภาตำบลโดยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบล
เห็นตามปกติเหมือนกัน นอกจากนั้นแล้วเลือกตั้งหมู่บ้านละ ๑ คน และ
อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๕ ปี และให้ประธานสภาตำบลคือกำนัน และ
รองประธานเลือกจากสมาชิกสภาตำบล มันก็เหมือน ๓๒๖ ทุกประการ
ดังนั้นอันนี้ผลงานชิ้นโบแดง ตามประกาศนโยบายที่แถลงต่อสภาของรัฐบาล
ที่ว่าต้องการที่จะให้แก่ประชาชนเพื่อปกครองตนเอง ในที่สุดรัฐบาลที่
ดำเนินงานทั้งหมด อำนาจทั้งหมดก็ยังอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยอย่างเดิม
ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแต่ประการใดทั้งสิ้น แต่ถ้าพิจารณาของฝ่ายค้าน
เราเปิดโอกาสให้นิติบุคคลที่ดำเนินการทั้งหมด ดำเนินการได้โดยรูปแบบ
ของเขา โดยไม่มีเงื่อนไขอย่างใดทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งร่าง
ของผมและคุณอนุรักษ์ เสนอนั้นจะเห็นได้ชัดเจนว่า ตั้งแต่บุคคลใดก็ตาม
ตำบลทั้งหมดที่มีอยู่ ๖,๐๐๐ กว่าตำบล เป็นสภาตำบลทั้งหมดทันทีตาม
กฎหมายฉบับนี้ นอกจากนั้นแล้วถ้าหมู่บ้านใดก็ตามมีหมู่บ้านไม่น้อยกว่า
๕ หมู่บ้านขึ้นไปเป็นสภาตำบลได้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ และบุคคลที่จะ
เป็นสมาชิกสภาตำบลทั้งหมด สมาชิกสภาตำบลเลือกให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
เป็นไปโดยตำแหน่ง -----

แต่ละเขตเดียวกันหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน เป็นอีกหนึ่งคนรวมทั้งหมด ถ้าหมู่บ้านนั้น
 มีก็หมู่บ้านก็บวกกันไปทั้งหมด และขณะเดียวกันอยู่ในตำแหน่ง ๕ ปี และ
 ประธานสภาตำบลและรองประธานสภาตำบลจะต้องไม่ใช่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 จะต้องเป็นบุคคลที่มาจากกาเลือกตั้งของประชาชน และมีคณะกรรมการอีก
 คณะหนึ่งในการดำเนินการ ส่วนนี้เองคือฝ่ายบริหารก็คือคณะกรรมการ
 บริหารสภาตำบลที่ให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านเข้ามาเป็นในส่วนนี้ได้ และมีการ
 เลือกตั้งจากสมาชิกสภาตำบลอีก ๒ คนให้อยู่ในตำแหน่ง ๒ ปี ท่านประธาน
 นี้คือข้อแตกต่างที่เห็นชัดระหว่างฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน เนื่องจากของเรา
 นี้เราเปิดช่องให้ประชาชนทุกคน เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองระบอบ
 ประชาธิปไตย ดังนั้นที่ท่านประธานได้ทราบจากทางฝ่ายรัฐบาลโดยทาง
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้เสนอมานี้เมื่อกี้เห็นว่า ไม่แตกต่างจาก
 ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๖๖ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ นั้น ที่ว่าจะ
 ปลดปล่อยให้มีการปกครองตนเองแท้จริงยังเป็นรูปแบบที่ครอบงำสภาตำบล
 มีตั้งเดิม ดังนั้นเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นไม่สอดคล้องกับความต้องการ
 ของประชาชนในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นน่าจะต้องถือของ
 ฝ่ายค้านเป็นแม่บทในกรณีที่จะพิจารณาในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ต่อไป ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ร่างฉบับที่ ๘ คุณดำรง ณ ลำพูน
 กับคณะ เชิญครับ

นายดำรง ณ ลำพูน (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 ดำรง ณ ลำพูน พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดน่าน กระผมและเพื่อนสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร คือ ๑. คุณพิษณุ พลไวย์ จากจังหวัดพิษณุโลก ๒. คุณชินารักษ์ บุญใจ
 จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ๓. คุณลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์ จากจังหวัดพะเยา
 ๔. คุณธานีินทร์ ใจสมุทร จากจังหวัดสตูล ๕. คุณวินัย แสนเนียม จากจังหวัด
 สงขลา ๖. คุณอิสสระ สมชัย จากจังหวัดอุบลราชธานี ๗. คุณกฤษณา แฉวงโสภา
 จากจังหวัดนครราชสีมา ๘. คุณวิทยา ศรีจันทร์ จากจังหวัดพะเยา กระผม
 และเพื่อนผู้เสนอทั้ง ๘ คนได้ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ
 บริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... โดยหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารของ
 สภาตำบล

เหตุผล เนื่องจากได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๖๖
 ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ให้มีการจัดตั้งสภาตำบลขึ้น แต่ยังไม่มีการ

เป็นนิติบุคคล ซึ่งทำให้ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่จะมีการให้การ
บริหารของสภาตำบลเป็นไปโดยคล่องตัวมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง และ
เพื่อเป็นการสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งมีความ
ประสงค์ที่จะดำเนินการบริหารโดยตนเองให้มากที่สุด อันเป็นไปตามหลักการ
ปกครองในระบอบประชาธิปไตย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลที่กระผมและเพื่อนสมาชิกดังกล่าว
ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อด้วยความปรารถนาที่จะให้มี
การพัฒนาสร้างการปกครองพื้นฐานในระบอบประชาธิปไตย โดยให้ประชาชน
ได้มีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นด้วยตนเองมากที่สุดที่จะทำได้ คือรูปแบบ
ของสภาตำบลให้สภาตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วน
ท้องถิ่น สมาชิกและผู้บริหารมาจากการเลือกตั้ง มีกำหนดเวลาหรือมีวาระ
มีการบริหารงบประมาณด้วยตนเอง อันถือเป็นการปกครองหรือเป็นการ
กระจายอำนาจปกครองไปสู่ท้องถิ่น ท่านประธานที่เคารพ การพัฒนาประเทศชาติ
ไม่ว่าในด้านเศรษฐกิจสังคม การเมือง หรือการปกครองนั้น มิใช่จะไป
พัฒนาแต่ในเมืองหลวงหรือในเมืองใหญ่หรือชุมชนที่เจริญเท่านั้น แต่หน้าที่
ของรัฐบาลนั้นจะต้องพัฒนาไปสู่ชุมชนชนทั่วมุมประเทศ นั่นก็คือจะต้องมีการ
กระจายการปกครองส่วนท้องถิ่นไปให้ทั่วถึง รัฐบาลนี้ได้มีนโยบายกำหนดไว้
เป็นที่แน่นอนว่า -----

จะดำเนินการกระจายอำนาจปกครองสู่ท้องถิ่น โดยจัดให้มีการเลือกตั้ง
ผู้บริหารท้องถิ่นทุกระดับ เพื่อให้สอดคล้องกับการปกครองตนเองในระบอบ
ประชาธิปไตย และจะส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่นในระดับตำบลเป็น
นิติบุคคล เพื่อให้มีความคล่องตัวและร่วมแก้ปัญหาประชาชนในตำบลอย่างมี
ประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นในการที่กระผมและคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ เข้ามาก็โดยประสงค์ที่จะให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสได้ปกครอง
ตนเอง ดังนั้นการที่ฝ่ายนิติบัญญัติทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายบริหาร
โดยคณะรัฐมนตรีได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เข้าสู่สภานั้น ก็นับว่า
เป็นสิ่งที่เหมาะสมกับสภาพการณ์และเหมาะสมกับกาลสมัย ซึ่งผมคิดว่าใน
แต่ละร่างของแต่ละพรรคการเมืองก็ดี ในร่างของรัฐบาลก็ดีนั้น อาจจะมี
ข้อบกพร่องซึ่งเราสามารถที่จะแก้ไข หรือไปปรับปรุงในชั้นแปรญัตติหรือ
ชั้นกรรมาธิการ ผมคิดว่าเราคงจะมีโอกาสได้ใช้กฎหมายฉบับนี้ได้ทันใน
การประชุมสมัยนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมัคร สุนทรเวช แล้วต่อ
ด้วยนายแพทย์สุรวิทย์ และคุณวราเทพ เชิญครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ผม
เป็นผู้แทนราษฎรอยู่ในนครหลวง แล้วก็ได้มีรูปการปกครองเปลี่ยนแปลง
ไปแล้ว มีสภาเขต อย่างไรก็ตามแต่ เรื่องของสภาตำบลนั้นเป็นที่สนใจ
ของผู้แทนราษฎรทุกคน ท่านประธานก็คงจะได้ทราบเหมือนผู้คนที่ไปใน
บ้านเมืองเราว่า ระดับนี้เป็นระดับล่างที่สุด แต่ว่าเกิดหลังที่สุด ดูแล้วค่อนข้าง
จะกลับหัวกลับหางกันอยู่ เรามีสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ไล่ลงไปถึงจังหวัด
ไปมีสภาจังหวัด ไปมีสภาเทศบาล มีคณะกรรมการสุขภาพ คราวนี้เรา
จะลงไปถึงตำบล มันประหลาดตรงที่ว่าต้นเกิดก่อน แล้วรากมันเกิดทีหลัง
ปัญหาอยู่ตรงที่ว่า ใคร ๆ ก็สนับสนุนกฎหมาย ผมก็เห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิก
ของผมที่เป็นผู้ร่วมเสนอนั้นว่า ทางฝ่ายรัฐบาลนั้นก็ค่อนข้างจะใจแคบไปหน่อย
คือจะให้ก็จะให้เป็นขั้นเป็นตอน ก็ไม่ทราบว่าทางฝ่ายมหาดไทยต้องการจะ
ชັกเรื่องนี้ไว้ทำไม แต่สำหรับกระผมเองนั้น กระผมเห็นว่ากำลังนี้เรา
กำลังทำเรื่องราก แล้วมันจะทำหลังสุด คือยอดเกิด ตัวเกิด ต้นเกิด
ลำต้นเกิด กำลังจะทำรากนั้น ผมคิดว่าถ้าหากเวลาผ่านมา ๖๐ ปี แล้ว
เรากำลังจะเริ่มทำรากกันใหม่นั้น มีบรรดาผู้คนที่เขาได้ทำวิจัยเรื่องงาน

บ้านเมืองเกี่ยวกับผู้หญิงกับผู้ชาย เวลานี้จำนวนผู้หญิงกับผู้ชาย ตัวเลข
 ตัวหลักคือจำนวนหลักล้านนั้นใกล้เคียงกันเท่ากัน ถ้า ๕๕ ก็คนละ ๒๗
 เท่ากัน ๕๖ ก็คนละ ๒๘ เท่ากัน เศษที่เหลือเท่านั้นที่แตกต่างกว่า แต่ว่า
 ในสภาผู้แทนราษฎรนั้น เราได้มองเห็นว่า เรามีจำนวนสมาชิกผู้หญิงอยู่
 เป็นจำนวนน้อยมาก ไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซนต์ด้วยซ้ำไป จำนวน ๓๖๐ นั้น
 ไม่มีผู้หญิงถึง ๓๖ มีผู้หญิงเพียง ๑๐ กว่าคนเท่านั้นเอง แล้วก็มีคนตั้งคำถาม
 ว่าทำไม ในระดับนี้ อย่างไรก็ตามแต่ ผู้ชายจะเล่นการเมืองมาก ๆ ก็
 สุดแท้แต่ แต่ว่ากำลังนี้กำลังทำระดับรากที่สุดนั้น ถ้าหากว่าเป็นไปได้
 กระผมได้นำเสนอไว้ตรงนี้เพื่อที่จะได้ตามไปปฏิบัติ เพราะอ่านดู
 หลักการแล้วยังตามไปปฏิบัติได้ ในเวลาที่เสนอผู้คนในมาตรา ๘ นั้น
 จะของใครก็ตามแต่ใกล้เคียงกันเรื่องสมานนั้น ถ้าหากว่าให้มีข้อกำหนด
 เสียว่า ถ้าเสนอ ๑ คนก็กำหนดให้เป็น ๒ คนเสีย แล้วให้เป็นชาย ๑
 หญิง ๑ จะมีการเลือกตั้งตรงไหนก็ตามแต่ ให้กำหนดไว้ได้เลยว่า
 ให้เลือกหญิง ๑ ชาย ๑-----

โดยสภาพอย่างนี้สภาตำบลที่เกิดขึ้นจะมีสมาชิกเป็นผู้หญิง ๑ ใน ๓ ผู้ชายยังมากอยู่ แต่จะครอง ๒ ใน ๓ การเรียกร้องสิ่งดังนี้ ผมว่าไม่ใช่เรื่องที่จะต้องเป็นการเอาใจผู้หญิง แต่คิดว่าน้ำมันเป็น รากล่างสุด ถ้าเรากำลังจะทำสภาที่เล็กที่สุดที่เป็นรากผอยที่สุดนั้น ถ้าเราเป็นคนดำเนินการทำได้เช่นนั้น ความจริงมันควรจะเกิด ตามธรรมชาติ จากเล็กที่สุดขึ้นไปแล้วก็ไปสูงสุด แต่ของเราได้ สูงสุดมาก่อน แล้วก็ค่อย ๆ ขยายลงไป ๆ แล้วก็ลงไปหาราก เวลานี้กำลังจะทำในสิ่งที่มันเป็นรากยึดสังคมของบ้านเมืองอยู่ เพราะฉะนั้นผู้หญิงเขามีอยู่ครึ่งหนึ่งของประเทศ ถ้าหากว่าใน สภาตำบลจะทำให้เขามีสถานะสัก ๑ ใน ๓ และสามารถจะทำ ได้ด้วยกฎหมายโดยกำหนดไว้เลย ผมแน่ใจว่ามันจะมีส่วนที่เป็นคุณ มากกว่าส่วนที่เป็นโทษ เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้ก็ขออภิปราย เพียงสั้น ๆ เท่านั้นว่าควรจะมีการแก้ไข ถ้าเอาหลักของรัฐบาล ในมาตรา ๘ จะเพิ่มตรงไหนที่สุดก็ตาม แต่ผมมีวิธีการแปรญัตติของผม ไว้แล้ว แต่ผมนำเสนอไว้เพื่อที่ว่าอยากจะฟังคำวิพากษ์วิจารณ์ต่อไป หรือแม้แต่ว่าท่านรัฐมนตรีถ้าจะลุกขึ้นชี้แจงในช่วงไหน เราก็อยาก ได้ฟัง ว่าสภากลางสุด รากสุดของเรา แล้วเป็นสภาที่เราจะกำหนด ขึ้นมาด้วยมือของเราเองนั้น การที่มีอยู่ร้อยเปอร์เซ็นต์ของผู้ชายนั้น จะให้ผู้หญิงสัก ๑ ใน ๓ ผู้ช่วย ๒ ใน ๓ นั้น จะสามารถสร้าง ขึ้นได้หรือไม่ ในแง่กฎหมาย ในแง่ตัวเขียนนั้น ผมแน่ใจว่าทำได้ แต่ว่าในแง่ของกระทรวงมหาดไทยนั้น ซึ่งยังสละความรู้สึกอะไร ไม่ได้ได้อย่างก็ตามแต่ แต่เดี๋ยวนี้ผู้หญิงก็เป็นอะไรเสียเยอะแล้ว ท่านรัฐมนตรีว่าการการงานก็ให้ผู้หญิงไปเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว ถ้าหากว่าผู้หญิงจะได้มีส่วน ๑ ใน ๓ ของสภานั้น สภากลางสุด ที่เป็นรากผอยจริง ๆ นั้น น่าสนับสนุน กระผมก็ขอแสดงความเห็น ไว้เพียงแค่นี้ แล้วก็หวังใจว่าจะได้ตามไปแปรญัตติ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแพทย์สุรวิทย์ แล้วก็
ตามด้วยคุณวราเทพ และคุณทรงธรรม

นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายแพทย์สุรวิทย์ คนสมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดชัยภูมิ พรรคความหวังใหม่ กระผมถือว่าวันนี้เป็นนิมิตหมายที่ดี
 ที่รัฐบาล และพรรคการเมืองต่าง ๆ ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล เข้าสู่การพิจารณาของ
 สภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ โดยหลักการแล้วกระผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ในหลักการที่ได้ศึกษาจากร่างพระราชบัญญัติทั้งของรัฐบาลและของ
 สมาชิกที่เสนอเข้ามา เพราะว่ามันสอดคล้องกับการปกครอง
 ในระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถือเป็นนโยบายของ
 รัฐบาลชุดนี้ที่จะกระจายอำนาจการปกครองออกไปสู่ประชาชน
 ในรัฐบาลหรือในสมัยก่อน ๆ มักจะมีการพูดเสมอว่าประชาชนยังไม่
 สามารถปกครองตนเองได้ ในสมัยก่อนจะพูดเสมอว่าประชาชน
 ยังด้อยการศึกษา ยังไม่สามารถที่จะวางแผนจะแก้ปัญหาของตัวเองได้
 แต่กระทรวงมหาดไทยยุคปัจจุบันมีความใจกว้าง ถือเป็นความใจกว้าง
 ของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งนำโดย ฯพณฯ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นความใจกว้างของรัฐบาล
 ซึ่งนำโดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ชาน หลีกภัย ท่านประธานที่เคารพ
 เราจะเห็นได้ว่าประชาชนในปัจจุบันมีการศึกษาดี การทำมาหากิน
 หรือว่าในการประกอบธุรกิจต่าง ๆ หรือแม้แต่ผู้ที่เข้ามาบริหารใน
 ระดับผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ในปัจจุบันมีจำนวนไม่น้อยที่อยู่หมู่บ้านระดับ
 ปริญญาตรีหรือว่าปริญญาโทก็ยังมี เพราะฉะนั้นการที่ทางรัฐบาลได้
 ให้โอกาสหรือขยายโอกาส เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสที่จะปกครอง
 ตนเอง กำหนดแนวทาง กำหนดวิถีชีวิตของตนเองนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราจะเห็นได้ว่า สภาตำบลมีโอกาสนำรายได้
 ที่เก็บได้ในท้องถิ่น หรือในตำบลนั้นมาพัฒนาตำบลของตนเอง มาแก้
 ปัญหาของตนเอง และผู้บริหารในสภาตำบลก็มีโอกาสที่จะได้บริหาร
 งบประมาณทั้งที่ได้รับเงินอุดหนุนจากทางรัฐบาล หรือจากในท้องถิ่น
 ของตนเอง จะทำให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก

โดยเฉพาะอย่างยิ่งอยากจะทำกราบเรียนว่า การที่สภาตำบลเป็นนิติบุคคลนั้น จะทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารงาน มีประสิทธิภาพ มีโอกาสที่จะทำงานต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ผมยกตัวอย่างว่าบางหมู่บ้าน ผมออกไปพบเห็นกำลังมีทำโครงการขุดลอก หรือโครงการอื่น ๆ ในหมู่บ้าน ไปตามผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ปรากฏว่าไม่ทราบ ไม่ทราบว่า จะเป็นหน่วยงานไหนมาดำเนินการ ดำเนินการจะเสร็จเมื่อไร กว้าง ยาว ลึกเท่าไร ปรากฏว่าไม่ทราบ พอไปตามผู้รับเหมา ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ไปตามผู้รับเหมา ผู้รับเหมาก็บอกว่า โน่น สัญญาอยู่ที่อำเภอ ผู้ใหญ่บ้าน กำนันไม่เกี่ยว เพราะฉะนั้นการกำกับดูแลการทำงานในลักษณะเช่นนี้ มันก็ไม่ใกล้ชิดเกิดการขาดประสิทธิภาพในการทำงาน เพราะฉะนั้นการที่สภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีโอกาสที่จะเป็นคู่สัญญาต่าง ๆ นั้นจะทำให้การดูแล การปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้ใกล้ชิดและก็เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ท่านประธานสภาที่เคารพ กระจม เห็นว่าในรายละเอียดต่าง ๆ นั้นโดยหลักการแล้วกระจมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง แต่รายละเอียดในแต่ละบท แต่ละมาตรานั้น กระจมคิดว่าคงจะได้มีการพิจารณากันอีกครั้งหนึ่งในขั้นกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นก็คงจะไม่หยิบยกขึ้นมากล่าวถึงในขณะนี้ เพียงแต่อยากจะทำไว้ว่าผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง ในบางมาตรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอาระที่สมาชิกสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๕ ปีนั้น กระจมเห็นด้วย เพราะว่าถ้าอาระสั้นจนเกินไป ผู้บริหารก็จะมีโอกาสที่จะแสดงผลงาน บางครั้งงานที่ทำลงไปก็ไม่ต่อเนื่อง โครงการบางโครงการอาจจะยังไม่ทันสำเร็จ เพราะเวลาน้อยจนเกินไป แต่ถ้าเวลา ๕ ปีนั้น ผมเห็นว่าเป็นเวลาที่เหมาะสมในส่วนนี้

อีกเหตุหนึ่งในเรื่องพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกสภาตำบลนั้น กระจมอยากจะทำกราบเรียนว่า มันมีข้อหนึ่งที่ผมเห็นด้วยก็คือ การที่สมาชิกสภาตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะพ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่อยู่ประจำในหมู่บ้านที่ตนเองได้รับเลือกตั้งเกิน ๖ เดือน ในส่วนนี้เท่าที่ผมเคยเห็นมา บางครั้งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน บางคนเมื่อได้รับแต่งตั้งแล้วก็ไปทำงานอยู่ต่างจังหวัด บางคนก็ไปทำงานอยู่ที่อื่น ทำให้ละเลยหน้าที่เป็นระยะเวลานาน การกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในพื้นที่ในลักษณะเช่นนี้ กระจมเห็นว่าเป็นการถูกต้องแล้ว สมควรแล้ว อีกอย่างหนึ่ง สิ่งที่เราพบเห็นเป็นประจำ การประชุมต่าง ๆ ไม่ว่าจะประชุมอะไรก็ตาม การจะครบ

องค์ประชุมนั้นบางครั้งก็เป็นเรื่องยาก ในพระราชบัญญัติที่เสนอนี้กำหนดว่า สมาชิกสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ถ้าขาดประชุมมากกว่า ๓ ครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควรถือว่าพ้นจากตำแหน่ง จึงเป็นการเหมาะสม

สำหรับในเรื่องการแต่งตั้งเลขานุการสภาตำบล ในพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดว่า นายอำเภอจะแต่งตั้ง ถอดถอนตามมติสภาตำบล ผมคิดว่า ตรงนี้ก็สำคัญนะครับ ก็คงจะได้รับการพิจารณาว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มติสภาตำบลผมถือว่ามีความสำคัญมาก ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เห็นด้วยในหลักการของพระราชบัญญัติฉบับนี้ และก็คิดว่าพวกเราสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรน่าจะได้ร่วมกัน พยายามที่จะให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้มีโอกาสออกมาเป็นของวิญญูปีใหม่ให้กับพี่น้องประชาชน ถือว่าเป็น ของขวัญจากสภาผู้แทนราษฎร ถือว่าเป็นของขวัญจากกระทรวงมหาดไทย และเป็นของขวัญจากรัฐบาลสำหรับพี่น้องประชาชน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวราเทพ และต่อด้วย คุณทรงธรรม และคุณชินวรณ์ คุณวราเทพก่อน

นายวราเทพ รัตนากร (กำแพงเพชร) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกำแพงเพชร พรรคชาติไทย กระผมและสมาชิกทุกท่านคงจะมีความเห็นเหมือนกันตรงที่ว่า เราเห็นด้วยในหลักการ ในวันนี้ที่เราจะผ่านร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลไปให้พี่น้อง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และพี่น้องประชาชนในพื้นที่ชนบทห่างไกล จะได้มีการปกครองตนเอง และที่เรา กำลังโต้เถียงวิพากษ์วิจารณ์กัน ประเด็นอยู่ที่ร่างของรัฐบาลแตกต่างจากร่างของสมาชิกซึ่งเสนอด้วยกันทั้ง ๗ ฉบับ ไม่ว่าจะเป็นพรรค ความหวังใหม่ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ก็มีความเห็นว่าร่างของรัฐบาลนั้น ยังไม่มีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง อีกเรื่องหนึ่งที่เราพูดและ วิพากษ์วิจารณ์ก็คือการให้หน้าที่ การให้ตำแหน่ง แต่ว่าเงินนั้นจะมีหรือไม่ กระผมขอแสดงความคิดเห็นในตอนรับหลักการนี้ ผมเข้าใจว่า ในชั้นกรรมาธิการนั้นคงจะมีการแก้ไข จึงขอตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ เป็นประเด็นดังนี้

ท่านประธาน ในมาตรา ๕ เกี่ยวกับการกำหนดหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้กำหนดคำว่า ตำบล อยู่ในหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และในคำว่า ตำบล ก็ไม่ได้กำหนดด้วย ในมาตรา ๖ นั้นกำหนดว่า ให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล แต่ไม่ได้กำหนดให้เป็นราชการส่วนไหน อาจจะถามท่านรัฐมนตรีว่าแล้วสภาตำบลที่เหลือจะสามารถเป็น อบต. หรือองค์การบริหารส่วนตำบล ๕๐๐ กว่าตำบล ที่เหลือ ๖,๐๐๐ กว่าตำบลนั้นเขาจะเป็นราชการส่วนไหน ตอนนี้เป็นที่เคลือบแคลงใจว่า กระทรวงมหาดไทยมีความจริงใจแค่ไหนที่กระจายอำนาจไปสู่สภาตำบลอย่างแท้จริง

อีกอย่างหนึ่งที่ผมอยากจะตั้งประเด็นก็คือ ในมาตรา ๙ เกี่ยวกับคุณสมบัติของการเป็นผู้มีสิทธิรับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบลใน (๑๐) ท่านประธาน คำว่า ไม่เป็นผู้มีชื่อเสียงในทางทุจริตหรือเสื่อมเสียทางศีลธรรม ตรงนี้มีมาตรฐานและหลักเกณฑ์อะไรในการวัดว่า คนที่จะสมัครรับเลือกตั้งนั้นเป็นผู้มีชื่อเสียงในทางทุจริตหรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม ผมเข้าใจอีกว่ามีพี่น้องประชาชนในสันทบอีกมากมายที่เขามีความสามารถที่จะช่วยเหลือท้องถิ่นอย่างแท้จริง แต่บางหมู่บ้านบางตำบลอาจจะมองเขาเป็นในลักษณะเจ้าพ่อ แต่ความจริงแล้วเขาไม่มีความเสื่อมเสียในทางศีลธรรมเลย ใครจะเป็นผู้กำหนดตรงนี้ให้อำนาจของข้าราชการประจำอยู่หรือไม่ ผมขอตั้งประเด็นนี้ไว้อีกประเด็นหนึ่ง

สำหรับประเด็นถัดมาก็คือ ประเด็นเกี่ยวกับการให้ออกในมาตรา ๑๒ ตรงนี้ก็เช่นเดียวกันครับท่านประธาน ให้อำนาจข้าราชการประจำอยู่เหมือนเดิม คล้าย ๆ กับยังหวังอำนาจอยู่ การให้ออกใน (๕) และ (๖) ของนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัด ตรงนี้มีอะไรเป็นมาตรฐานว่า การให้ออกนั้นจะได้รับความเป็นธรรมอย่างแท้จริง น่าจะตัดใน (๕) และ (๖) ถ้าเป็นไปได้ผมขอเสนอ น่าจะให้เป็นที่มติของผู้ที่มาจากกาเลือกตั้ง แค่เพียงใน (๕) ก็น่าจะเพียงพอแล้ว

สำหรับในประเด็นต่อไปก็คือ ประเด็นเกี่ยวกับเงินอุดหนุน ซึ่งเราพูดกันมาก หลาย ๆ ท่านก็พูดกันมากกว่า เขาให้อำนาจหน้าที่เขา และปัจจุบันนี้เงินอุดหนุนที่สภาตำบลได้รับนั้นเพียงพอหรือไม่ เมื่อให้อำนาจเขาไปทำอะไรอีกมากมาย มีมาตรการอะไรที่จะรองรับว่า สภาตำบลนั้น จะมีเงินอุดหนุนเพียงพอในการบริหารราชการต่อไป

ประเด็นต่อมาก็คือ ประเด็นที่เกี่ยวกับการเห็นชอบ ใน
กฎระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยจะออก ในการบังคับใช้กับสภาตำบล
ในมาตรา ๓๕ ในวรรคสองครบถ้วน ประธาน กระทรวงมหาดไทย
จะออกระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานอื่น ๆ ของสภาตำบล ให้สภาตำบล
ต้องปฏิบัติตามก็ได้ ตรงนี้มันคล้าย ๆ กับเป็นการบังคับให้สภาตำบลนั้นจะ
ต้องปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเขาไม่มีอำนาจเห็นชอบ
หรือรู้เห็นด้วย น่าจะเป็นคณะกรรมการร่วมให้สภาตำบลเป็นผู้เข้ามา
พิจารณาร่วมด้วยในการออกกฎระเบียบตรงนี้ ตรงนี้ที่เรากำลังมองกันอยู่ว่า
กระทรวงมหาดไทยยังหวังอำนาจอยู่หรือไม่

ประเด็นสุดท้ายที่กรมจะขอเสนอไว้ในขั้นนี้ก็คือ การ
แบ่งแยกอำนาจนิติบัญญัติกับอำนาจบริหาร ในคณะกรรมการหรือ อบต.
ที่ร่างของรัฐบาลเสนอนั้น จะมีคณะกรรมการด้วยกัน ๒ คณะ คณะแรกก็คือ
สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในมาตรา ๕๕ ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
แพทย์ประจำตำบล และก็เลือกตั้งจากหมู่บ้านละ ๒ คน ตรงนี้จะมีประธานสภา
๑ คน ถ้าไม่ในมาตรา ๕๕ ถึงไปกำหนดไว้ว่า ห้ามกำนันเป็นประธานใน
ตรงนี้ ผมมองไม่เห็นเลยว่า ทำไมจะต้องไปกำหนดห้ามกำนันเป็นประธาน
ในตรงนี้ ถ้าถามไปว่าที่ห้ามไว้ก็เพื่อกำนันนั้นกำลังจะไปเป็นประธาน
กรรมการบริหารในมาตรา ๕๑ วรรคสอง ตามบทบัญญัติท้ายพระราชบัญญัติ
นี้ คือบทเฉพาะกาล และผมถามว่า ถ้าผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การ
บริหารแล้วได้รับการเลือกตั้งให้เป็นประธานสภาองค์การบริหาร และพร้อมกัน
นั้นก็ได้รับการเลือกตั้งให้เข้าไปเป็นกรรมการบริหาร และหลังจากนั้น
ก็ได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานบริหาร ผู้ใหญ่บ้านคนนั้นหรือกรรมการ
ที่ได้รับการเลือกตั้งมานั้น จะเป็นประธานทั้ง ๒ สถานะได้หรือไม่ ทั้งสถานะ
นิติบัญญัติและสถานะบริหาร

ท่านประธานครับ นั้นเห็นเหตุผลบางส่วน ซึ่งกระผมขอแสดงไว้
 ในขั้นนี้ผมเข้าใจว่า ทางรัฐบาลน่าจะรับฟังเหตุผลจากสมาชิกว่า ที่รัฐบาลเสนอ
 มานั้นมีความจริงใจที่จะกระจายรายได้ที่จะกระจายอำนาจไปสู่ส่วนภูมิภาค
 อย่างแท้จริงหรือไม่ ทั้ง ๆ พรรคร่วมรัฐบาลด้วยกันเองนั้น ที่เสนอเข้ามา
 ก็ยังมองว่า รัฐบาลเสนอร่างเข้ามายังไม่เป็นการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น
 อย่างแท้จริง กระผมจึงขอเรียนเสนอเพียงเท่านี้ ขอให้ขั้นกรรมาธิการจะได้
 มีการแก้ไขต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรมครับ และคุณชินวรณ์
 กับคุณมานะ เตรียมตัวไว้ ถ้าไม่ละครับ มีประท้วงอะไรครับ

นายลำพอง พิลาสัมบัติ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ลำพอง พิลาสัมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
 พรรคชาติพัฒนา กระผมขอกราบเรียนหาหรือท่านประธานว่า พรรคชาติพัฒนา
 เสนอเป็นร่างที่ ๒ แต่ผ่านไป ๒ รอบแล้วไม่เคยได้ให้พรรคชาติพัฒนาได้
 มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเอ่ยชื่อคุณมานะแล้ว
 ต่อไปคุณชินวรณ์ และคุณมานะ คุณทรงธรรมก่อนครับ ผมพยายามให้ทั่ว
 ขอโทษด้วย เชิญครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดเชียงราย พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ได้สนใจ
 ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลขึ้นมา ผมอยากจะแสดงความคิดเห็นฝากไปยังคณะกรรมการ
 วิสามัญที่จะแต่งตั้งให้ไปพิจารณาแก้ไขอยู่นิตเดียวเท่านั้น ผมก็คงจะไม่พูด
 อะไรมาก สำหรับมาตรา ๓ สภาตำบล ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกสภาตำบล
 โดยตำแหน่ง คือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสมาชิกที่มาจาก
 การเลือกตั้งของหมู่บ้านละคน และตามมาตรา ๒๒ และกำหนดอำนาจ
 หน้าที่ของสภาตำบลให้มีหน้าที่ ๑. จัดทำแผน ๒. จัดทำงบประมาณเอง
 ๓. อนุมัติโครงการเอง แล้วก็ในส่วนขององค์การบริหารสภาตำบลนั้น
 กำหนดไว้ว่า สภาตำบลที่จัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารสภาตำบลนั้นจะต้อง
 มีรายได้ตั้งแต่ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ติดต่อกัน ๓ ปี โดยเฉลี่ยก็ให้กระทรวง
 มหาดไทยประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้จัดตั้งเป็นสภาตำบล

ผมคิดว่าขณะนี้ผมไม่อยากจะยกตัวอย่างจังหวัดไหน ก็ต้องยกตัวอย่าง
 จังหวัดเชียงรายของผม ซึ่งมีตำบลที่เล็ก ๆ อยู่เยอะแยะโดยเฉพาะ
 ตำบลที่อยู่บนภูเขา ซึ่งมากเหลือเกินครบถ้วนประชาชน โดยเฉพาะที่ท่า
 สมน้ำเด็ย่าประทับอยู่นั้นก็มีตั้ง ๓ ตำบล ตำบลแม่สะลองนอก ตำบล
 แม่สะลองใน แล้วนอกนั้นในจังหวัดเชียงรายมีตำบลต่าง ๆ ในภูเขาอีก
 เยอะแยะคงจะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคงไม่ได้ แต่ท่านประธาน
 ที่เคารพ แล้วก็สภาตำบลบนภูเขานั้น ขณะนี้ยังอาศัยการชักนำและการ
 ดูแลอยู่ ผมไม่ทราบว่ากระทรวงมหาดไทยตระหนักถึงปัญหานี้ไหมครับ
 หรือไม่ก็หมู่บ้านเล็ก ๆ ที่มีอยู่ ๓ หมู่บ้าน ๔ หมู่บ้าน หมู่บ้านที่สูง
 ไม่เกิน ๑๙ หมู่บ้าน ตำบลที่สูงสุดไม่เกิน ๑๙ หมู่บ้าน ขณะนี้โอกาส
 ที่จะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นยาก ในสภาตำบลเล็ก ๆ ผม
 คิดว่าในประเทศไทยนี้มีอีกมาก ถ้าหากว่าสภาตำบลมีการจัดทำแผน
 การจัดทำงบประมาณการอนุมัติงบประมาณเอง อันนี้ละครับเขาบอก
 ทุกวันนี้เราต้องอาศัยการชักนำจากท่าน อาศัยการชักนำและการ
 อุ้มชู ประคับประคองจากทางอำเภอท้องที่เป็นผู้ดูแล มีอยู่มาก
 ทั่วประเทศ การดำเนินงานยังอาศัยความรู้สึกและความเชื่อถือที่มีต่อ
 ผู้ชักนำอยู่ ถ้าหากว่าในการตัดสินใจของตำบลตามที่เขียนไว้ใน
 กฎหมายฉบับนี้ ผมเกรงว่าจะมีปัญหา-----

หากสมมติว่าเราจะเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล หากประชาชนในตำบลนั้น ๆ ในหมู่บ้านนั้น ๆ ยังขาดความมั่นใจ ยังขาดความสนใจเข้าไปมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งก็ดี เข้าไปเป็นสมาชิกสภาตำบลก็ดี การช่วยเหลือราษฎร จะยิ่งเลวร้ายไปกว่าเดิมไปอีก ระบบต่าง ๆ ยิ่งที่มีอิทธิพลมากกว่าเดิม เพราะกำตนเอง ท่างบเอง อนุมัติเอง นี่คือเหตุผลที่ผมหัวนเกรงและก็ขอฝากถึงคณะกรรมการวิสามัญ บังเอิญผมมาประชุมพรรคเมื่อวานเข้าไปนิดหนึ่ง เผลอเขาจัดคณะกรรมการวิสามัญไว้หมดแล้ว ก็คงไม่มีโอกาสทำนประธานที่เคารพ ในกฎหมายของรัฐบาลที่เขียนมาในมาตรา ๑๖ นั้น ผมจะชี้ให้ดูประเด็น ผมเกรงว่ามันจะเกิดการแตกแยกกันในหมู่บ้าน เกิดการแตกแยกในตำบล ในตำบลแต่ละตำบลจะมีผู้ที่เป็นใหญ่อยู่ ๓ คน ทำนประธานที่เคารพ ขณะนี้ในประเทศไทยทั่วประเทศ ๖,๐๐๐ ตำบล ในตำบลนั้นจะมีผู้ที่เป็นใหญ่อยู่คนเดียวคือกำนัน เป็นประธานสภาตำบล แต่กฎหมายฉบับนี้จะมีผู้เป็นใหญ่อยู่ ๓ คน ผมเกรงว่ามันจะฆ่ากันตาย ความแตกแยกก็จะเกิดขึ้นในตำบล ผมเป็นผู้แทนมา ๒๐ กว่าปีคลุกคลีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาตลอด แล้วก็ร่วมประชุมสภาตำบลมาโดยตลอด เวลาผมจะจัดงบประมาณ ส.ส. เมื่อไรผมจะเข้าร่วมกับสภาตำบล ในมาตรา ๑๖ ในร่างของรัฐบาลนี้ได้เขียนไว้หมายความว่า ผู้ที่ยังไม่เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ในมาตรา ๑๖ เขียนไว้ชัดเจนเลยครับ ของรัฐบาลให้สภาตำบลมีกำนันเป็นประธานสภาตำบล เขียนไว้ชัดเจนเลยครับ กำหนดตัวเลขว่า ให้กำนันเป็นประธานสภาตำบลโดยตำแหน่งเลยครับ และมีรองประธานสภาตำบลคนหนึ่ง ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากสมาชิกสภาตำบล ตามมติของสภาตำบล ในมาตรา ๑๖ เขียนไว้ชัดเจนเลย ว่า ให้กำนันเป็นประธานสภาตำบลโดยตำแหน่ง มีอำนาจเรียกประชุมอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง แต่ปกติเขาประชุมกันเดือนละครั้ง ไม่ใช่ ๒ ครั้ง แต่ที่นี้เมื่อตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น ทำนประธานที่เคารพ ผมอยากจะให้ทำนประธานหันไปดูมาตรา ๕๘ เขียนไว้ชัดเจนเลยครับ ลดอำนาจกำนันลง กีดกันกำนันไม่ให้มีโอกาสที่จะเป็นใหญ่ในตำบลนั้น คนเคยเป็นใหญ่ในตำบลนั้นเมื่อยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ถูกลดอำนาจลงทันทีเลย อันนี้ละครับ ทำนอ่านดูสิครับมาตรา ๕๘ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาคนหนึ่ง รองประธานสภาคนหนึ่ง ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากสมาชิกซึ่งมิใช่กำนัน ตามมติของ

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล เขียนกีดกันมิให้เลือกกำนันเป็นประธาน
 สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ไปเขียนไว้ทำไม ถ้าสมมุติว่ากำนัน
 เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตำแหน่งอยู่แล้ว
 โดยตำแหน่งเขาเป็นอยู่แล้ว ทั้งกำนันและผู้ใหญ่บ้าน และการเลือกนั้น
 ก็เขียนไว้แล้ว มาตรา ๔๕ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย
 สมาชิกโดยตำแหน่งได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านในตำบล และแพทย์
 ประจำตำบล และสมาชิกซึ่งได้รับเลือกจากราษฎรในหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน
 ในตำบลนั้น เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๒ คน
 สมมุติว่าตำบลหนึ่งมี ๑๐ หมู่บ้าน ก็มีกำนัน แพทย์ประจำตำบล และผู้ใหญ่บ้าน
 เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ๑๑ คน เลือกหมู่บ้านละ ๒ คน เป็น ๒๐
 ก็เป็น ๓๑ คน กำนันประธานที่เคารพ ในจำนวน ๓๑ คน จะต้องเลือก
 ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพียง ๑ คน แต่ต้องไม่ใช้กำนัน
 เดียวผมจะชี้ประเด็นมันขัดแย้งกันในกฎหมายฉบับนี้ให้ดูว่ามันขัดแย้งกันอีก
 ตรงไหน ผมอ่านมา ๓ รอบแล้ว ๕ รอบ ๕ รอบด้วยซ้ำไป ประชุม
 การมาธิการผมก็นั่งอ่านเรื่องนี้วันนี้ ไปกีดกันกำนันทำไม จะกีดกันกำนัน
 ทำไม ไม่บอกว่า กำนันและผู้ใหญ่บ้าน ถ้าไม่ให้กำนันเป็นประธาน
 สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็ต้องไม่ให้ผู้ใหญ่บ้านเป็น ก็ทำนประธาน
 คิดดูสิครับ ในกฎหมายมาตรา ๑๖ กำนันเป็นโดยตำแหน่ง -----

เป็นประธานสภาตำบลโดยตำแหน่ง วันดีคืนดีเมื่อเป็นองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด การเลือกตั้งสมัยนี้ท่านประธานก็รู้ อะไรคือปัจจัยสำคัญ
ในการเลือกตั้ง เกิดนาย ก นาย ข นาย ค เป็นผู้ใหญ่บ้านชายที่เดิน
ได้ผืนหนึ่ง ได้มาสิก ๑๐ ล้านบาท อยากเป็นประธานสภาองค์การ
บริหารส่วนตำบลขึ้นมา เอาเงินไปซื้อสมาชิกทั้งหมด ก็ได้ผู้ใหญ่บ้าน
คนใดคนหนึ่งมาเป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และท่าน
ก็เป็นแค่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น เวลานั่งประชุม
ลูกน้องกลับขึ้นไปเป็นนาย ไปเป็นประธาน ท่านนั้นก็กลับไปเป็นสมาชิก
ธรรมดา อันนี้แหละคือความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้น กรุณานั่งฟังหน่อยสิครับ
ท่าน มท. ๑ ท่านจะไปไหน ประเด็นสำคัญอยู่ตรงนี้ นี่แหละครับ
ท่านประธาน ความแตกแยกภายในหมู่บ้าน ท่านออกกฎหมายมาบอกว่า
ให้เลือกประธานสภาผู้แทนใหม่ ท่านเคยนั่งเป็นประธานอยู่ จู้ ๆ เรียก
ใครไม่รู้ในนี้ขึ้นไปเป็นแทนแล้วให้ท่านลงมาข้างล่าง ความรู้สึกก็มี
เหมือนกัน หรือไม่ก็เลือกเอาบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นสมาชิกสภา
องค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นมาเป็นประธาน คน ๆ นั้นก็คือลูกน้องของ
ท่านในตำบลนั้น ขึ้นมาเป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
ผมเกรงว่าจะมีการแตกแยก แย่งชิงและอาจจะเกิดการฆ่ากันขึ้นใน
ตำบลนั้น ๆ

ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้นยังมีอันหนึ่งในมาตรา ๕๑
มาตรา ๕๑ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีคณะกรรมการบริหาร
องค์การบริหารส่วนตำบลคณะหนึ่ง ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากท่าน
และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านไม่เกินสองคน
และสมาชิกจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้รับเลือกตั้งไม่เกินสี่คน
ทั้งนี้ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จุดมุ่งหมายของกระทรวง
มหาดไทย ผมไม่เข้าใจ ความเข้าใจนั้นอยากจะให้ท่านไปเป็นประธาน
กรรมการบริหารส่วนตำบลให้ไหมครับ อะไรที่จะทำให้มั่นใจว่าท่าน
จะยังยืนยงคงอยู่เป็นผู้มีอำนาจในตำบลนั้นต่อไปอีก ไม่มีแล้ว
ความน้อยเนื้อต่ำใจ หรืออาจจะมีการเกิดความบาดหมางกันขึ้นมาได้
เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่า ถ้าหากว่าท่านผู้ใดเป็นกรรมาธิการวิสามัญ
จะไปแก้ไขร่างกฎหมายฉบับนี้ ขอฝากตรงนี้ไว้ด้วยว่า การที่ท่านจะขอ
แก้ไขมาตรา ๕๑ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประธานสภาคนหนึ่ง

และรองประธานสภาคนหนึ่ง ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากสมาชิก ขอให้
ตัดคำว่า ซึ่งมีใช้กำนัน ออกเสีย ให้เหลือแต่คำว่า ประธานสภาตำบล
คนหนึ่ง และรองประธานสภาคนหนึ่ง ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากสมาชิก
ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แค่นี้จบ ถ้าแค่นี้แล้วจบเลย
เพราะท่านไปกีดกันกำนัน แต่ไม่ไปกีดกันผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านมีสิทธิเป็น
ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ปัญหาว่าจะเกิดความแตกแยก
การหาเสียงก็แตกแยกอยู่แล้ว การหาเสียงผู้ใหญ่บ้าน ตำบล ก็แตกแยก
กันอยู่แล้ว การหาเสียงกำนันในตำบลทุกวันนี้ก็แตกแยกกันอยู่แล้ว
การหาเสียงเราก็รู้กันอยู่แล้วว่า การหาเสียงนั้นอะไรคืออะไร
ทุกคนลงเลือกตั้งก็หวังชนะ เพราะฉะนั้นปัญหาจึงเกิด

แล้วประเด็นสุดท้าย ท่านประธานที่เคารพ การที่เรา
กำหนดสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ถึงหมู่บ้านละ ๒ คน
ผมก็ว่าจะอัยอ้าย เป็นสภาใหญ่จะเรียกประชุมก็ยาก อีกทั้งสมาชิก
ที่เลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่เลือกตั้ง ไม่มี
เงินค่าตอบแทน แต่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีเงินค่าตอบแทน สารวัตรกำนัน
มีเงินค่าตอบแทน เพราะฉะนั้นบุคคลอื่นซึ่งไม่เป็นผู้ที่หวังดีต่อท้องถิ่นจริง ๆ
จะไม่สมัครเข้ามารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด -----

จะมีก็แต่พวกที่หวังผลประโยชน์ในสิ่งที่จะสร้างประโยชน์ให้แก่เขาในการรับเหมาก่อสร้างก็ดี ในการรับเหมางานของทางตำบลก็ดี ก็จะใช้เงินซื้อเสียงเข้ามาเป็นสมาชิกสภาตำบล มันก็จะทำให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นกลายเป็นสภาผู้รับเหมาขึ้นมาอีกสภาหนึ่งแน่ ๆ เหมือนที่เราเคยมีสภาผู้รับเหมาระดับจังหวัดอยู่ขณะนี้ เกือบจะทั่วประเทศและโดยเฉพาะอย่างยิ่งวาระที่ให้ดำรงตำแหน่งของประธานสภาน่าจะกำหนดเพียงวาระไม่เกิน ๒ ปี ขอฝากกรรมมาธิการวิสามัญด้วย และก็ดำรงตำแหน่งการเป็นประธานสภาไม่เกิน ๒ สมัย ๕ ปี ขอบพระคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชินวรณ์ บุญยเกียรติ ต่อด้วยคุณมานะ คูสมุก และคุณดุสิต

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช ในฐานะเป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... กระผมรู้สึกดีใจเป็นอย่างมากในวันนี้ คณะรัฐบาลได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... ร่วมกับบรรดาเพื่อนสมาชิกทั้งหลายเกือบทุกพรรค ได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยของเรา และก็ได้มีการต่อสู้ในการที่จะพยายามให้กฎหมายฉบับนี้ได้เข้ามามีส่วนในการเสริมสร้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง โดยเฉพาะรัฐบาลนี้ กระผมต้องขอชมเชยว่าได้มีนโยบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนว่า รัฐบาลจะส่งเสริมการกระจายอำนาจลงไปสู่ท้องถิ่นทุกระดับ และเห็นที่สำคัญว่าจะยกสภาตำบลให้เป็นนิติบุคคล กระผมได้อ่านร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลของทุกฉบับแล้ว กระผมคิดว่าแต่ละฉบับนั้นก็มีความประสงค์ที่ตรงกันก็คือว่าทำอย่างไรให้ได้มีการกระจายอำนาจลงไปสู่ท้องถิ่น ทำอย่างไรที่จะส่งเสริมหลักการปกครองตนเองของพี่น้องประชาชน ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่ผมเป็นผู้เสนอร่างคนหนึ่ง กระผมอยากจะได้ใช้เวลาในส่วนนี้อภิปรายสนับสนุนเหตุผลในการที่จะเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้โดยลำดับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมคิดว่าเป็นกฎหมายที่ดีให้เห็นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะกฎหมายที่พวกกระผมและคณะได้เสนอร่างขึ้นมา ได้มองถึงความเป็นจริงของสังคมไทย

ในการที่เราจะพัฒนาและเสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตย นั่นก็คือการ
 ยึดหลักในการพัฒนา จะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เราให้มีสภาตำบลเป็น
 นิติบุคคล นั่นก็คือการที่เราได้ยกฐานะของสภาตำบลขึ้นมาในระดับหนึ่ง
 จากระดับที่มีอยู่เดิมตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่
 ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ นั้นสภาตำบลทั่วประเทศ ซึ่งขณะนี้ตามข้อมูลของ
 ราชการส่วนจังหวัดและตำบล กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
 ซึ่งผมได้มาในวันนี้ มีสภาตำบลทั่วประเทศ ๖,๗๘๑ สภาตำบล แต่ไม่มีฐานะ
 เป็นนิติบุคคล นั่นคือหมายความว่าสภาตำบลทั่วประเทศไม่สามารถที่จะทำ
 นิติกรรมสัญญาใด ๆ ได้ ไม่สามารถที่จะจัดซื้อจัดสร้างในโครงการที่ตัวเอง
 ได้ทำแผนเสนอไป เพราะฉะนั้นที่ผ่านมาถึงแม้ว่าทางรัฐบาลยังไม่ได้จัด
 งบประมาณโดยตรงลงไปสู่สภาตำบลก็จริงอยู่ แต่การที่สภาตำบลไม่มีอำนาจ
 ในส่วนตรงนี้ ถึงแม้จะจัดไปก็ไม่มีความหมาย -----

เพราะฉะนั้นต่อประเด็นตรงนี้ผมจะชี้ให้ท่านประธานได้แลเห็นว่า เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านแล้ว สภาตำบลเป็นนิติบุคคลแล้ว รัฐบาลจะต้องดูแลในเรื่องการจัดสรรงบประมาณอย่างจริงจังในโอกาสต่อไป นอกจากนั้นถ้าจะให้มาดูในลำดับต่อไป คือการให้มืองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นส่วนราชการส่วนท้องถิ่น ผมอยากจะกราบเรียนว่าในส่วนตรงนี้เป็นเรื่องชี้ให้เห็นว่า ในกรณีที่เราร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ก็เพื่อที่ต้องการจะให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสในการปกครองตนเองมากยิ่งขึ้น แต่ในขณะที่เดียวกันนั้นก็พยายามที่จะมองว่า ทำอย่างไรให้การพัฒนาจากสภาพความเป็นจริงไปสู่สภาพการที่เราคาดหวังนั้นเกิดความจริงขึ้นมาในสังคม เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีและของพรรคประชาธิปัตย์จึงตรงกันต่อประเด็นที่ว่า มีการวางหลักเกณฑ์ในการคำนวณรายได้ของสภาตำบล โดยเฉพาะในช่วงระยะแรกนี้ได้เขียนเอาไว้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ ถ้าไปดูข้อมูลในปัจจุบัน ถ้ากำหนดโดยหลักเกณฑ์ในเรื่องของรายได้ดังกล่าวแล้ว ก็จะมีสภาตำบลทั่วประเทศที่สามารถที่จะยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ในปัจจุบันนี้ประมาณ ๕๑๖ ตำบล นั่นคือการใช้ฐานข้อมูลรายได้ปีงบประมาณ ๒๕๓๓ - ๒๕๓๔ และ ๒๕๓๕ ผมคิดว่าถ้าหากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะผ่านสภาวาระที่ ๓ ก็คงจะใช้ฐานปี ๒๕๓๖ ซึ่งอาจจะมีจำนวนสภาตำบลที่จะยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผมอยากจะชี้ให้ประธานได้แลเห็นว่า ในวรรคสองของมาตรา ๓๔ ก็ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า เกณฑ์รายได้ของสภาตำบลตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดให้สูงขึ้นหรือปรับปรุงให้เหมาะสมเป็นครั้งคราวได้โดยก่าวตรรกเป็นพระราชกฤษฎีกา ตรงนี้เป็นเรื่องชี้สำคัญ เป็นเจตนารมณ์ของพวกเราทั้งหลายที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วนี้ขุยกันว่า เราจะต้องมีมาตรการในข้อนี้ไว้ เพื่อที่จะให้ฝ่ายบริหารได้มีอำนาจที่จะปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการที่จะกำหนดยกฐานะสภาตำบลขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล นั่นก็คือว่าถ้าหากสภาตำบลที่ได้รับยกฐานะขึ้นไปตามเกณฑ์ดังกล่าว คือ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ในจำนวน ๕๐๐ กว่าตำบลนั้น สามารถที่จะบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากศักยภาพของสภาตำบลที่มีอยู่ทั้งในเรื่องรายได้ ทั้งในเรื่องของภาษี ทั้งในเรื่องของการพัฒนาตนเอง ถ้าประสิทธิภาพตรงนี้เกิดขึ้นมาอย่างชัดเจน ผมคิดว่าฝ่ายบริหารโดยกระทรวงมหาดไทย ก็จำเป็นที่จะต้อง

ปรับปรุงหลักเกณฑ์ตรงนี้ ให้โอกาสกับสภาตำบลต่าง ๆ ได้ยกฐานะขึ้น
เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลมากยิ่งขึ้น ผมรู้สึกดีใจเป็นอย่างมากครับ
ท่านประธาน ที่ผมได้กราบเรียนว่าเป็นหลักของการพัฒนาเป็นประเด็นแรก
ก็เพราะว่า ในมาตรา ๘๒ ที่พวกกระผมได้ร่างขึ้นมา ได้เขียนไว้ชัดเจน
ว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการเทศบาล อาจจัดตั้งองค์การ
บริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นเทศบาลได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ตรงนี้
แหละครับท่านประธาน ที่ผมอยากจะชี้ให้บรรดาเพื่อนสมาชิกและท่าน
ประธานได้ทราบว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นการมองจากอดีตมาสู่ปัจจุบันแห่ง
ความเป็นจริงและไปสู่ออนาคต นั่นคือหมายความว่า จากที่สภาตำบลเรา
ไม่มีอำนาจ ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ก็จะยกฐานะขึ้นเป็นนิติบุคคลทั่วประเทศ
พร้อมกันหมด ในขณะที่เดียวกันสภาตำบลใดที่มีศักยภาพมีความพร้อมที่จะ
บริหารตนเองได้ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ก็จะยกฐานะขึ้นเป็นองค์การ
บริหารส่วนตำบล และในอนาคตถ้าหากองค์การบริหารส่วนตำบลใดก็แล้วแต่
มีความพร้อมที่จะบริหารตนเอง ปกครองตนเองได้ในฐานะเทศบาล ก็
สามารถทำได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ท่านประธานที่เคารพ ประการที่ ๒ ที่กระผมอยากจะ
กราบเรียนต่อท่านประธาน นั่นก็คือว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เราได้คำนึง
ถึงหลักการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง นั่นก็คือว่าถ้ามาดูรายละเอียด
ของพระราชบัญญัติแล้ว กระผมอยากจะชี้ประเด็นที่สำคัญ ๒ ประการ

ประการแรก คือว่าทั้งสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน
ตำบลนั้นจะเป็นนิติบุคคล ตรงนี้เป็นเรื่องใหม่ เป็นมิติใหม่ในการที่จะ
ให้สภาตำบล ซึ่งประกอบด้วยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประกอบด้วยผู้ที่ได้รับ
การเลือกตั้งเป็นผู้ที่มีอำนาจตามฐานะแห่งกฎหมาย

นอกจากนั้นประการที่ ๒ ก็จะมีการกระจายอำนาจอย่าง
แท้จริง เพราะในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ให้อำนาจหน้าที่กับองค์การ
บริหารส่วนตำบลและสภาตำบลไว้อย่างชัดเจน ผมยกตัวอย่างเช่น
สภาตำบล ท่านประธานครับ ในสภาตำบลนั้นให้อำนาจไว้ตามมาตรา ๒๒
นั่นคือว่า ให้สภาตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล จัดทำ
งบประมาณรายจ่ายประจำปี อนุมัติโครงการหรืองานที่เกี่ยวกับการ
พัฒนาตำบล เสนอแนะส่วนราชการให้ดำเนินกิจการ จัดทำโครงการ
ในการพัฒนาตำบล และอื่น ๆ อีกมากมาย -----

นอกจากนั้นสามารถที่จะดำเนินการได้ อาจทำได้ตามมาตรา ๒๓ ส่วนองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นก็เช่นเดียวกัน ท่านประธาน พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเอาไว้ค่อนข้างที่จะชัดเจน ที่เป็นเงื่อนไขให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ นั่นก็คือว่าให้พัฒนาตำบลได้ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ให้รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน สอดส่องดูแลมิให้กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ เสนอแนะในส่วนราชการต่าง ๆ ตลอดถึงให้มีอำนาจตามมาตรา ๖๐ ท่านประธานที่เคารพ จากประเด็นตรงนี้ชี้ให้เห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะได้กระจายอำนาจให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล ทั้งในเรื่องของการคลัง การโยธา การบรรเทาสาธารณภัยและการนันทนาการ นี่คือการก้าวใหม่ของการพัฒนาการส่งเสริมประชาธิปไตยมาจากรากหญ้าให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสในการตรวจสอบ มีโอกาสในการติดตามบุคคลที่ตัวเองเลือกเข้าไปในการบริหารในระดับสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับที่เข้าสู่สภาในวันนี้ และจะได้นำเสนอเข้าสู่ในชั้นกรรมาธิการในวาระต่อไป ๓ ประการ

ประการแรกนั้นคือว่าองค์ประกอบของสภาตำบลตามมาตรา ๘ เมื่อกี้ได้มีท่านสมาชิกผู้อาวุโส ขอภัยที่เอ่ยนามคือท่านสมมิตร สุนทรเวช ท่านบอกว่าน่าจะมีการส่งเสริมให้สตรีได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นองค์ประกอบของสภาตำบล ท่านประธานที่เคารพ กระผมในฐานะที่เป็นเลขานุการคณะกรรมการกิจการเยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ ร่วมกับคณะกรรมการชุดนี้ของสภาผู้แทนราษฎร พวกเราได้เคยทำหนังสือถึงกระทรวงมหาดไทยสนับสนุนให้สตรีได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารในระดับตำบล ซึ่งเป็นการบริหารระดับล่างสุดของการบริหารส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันนี้ แต่อย่างไรก็ตามผมไม่ค่อยจะเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้อาวุโสที่บอกว่าให้แก้ไขให้สมาชิกมาจากหมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๒ คน เป็นผู้หญิง ๑ คน เป็นผู้ชาย ๑ คนมาจากการเลือกตั้ง ผมคิดว่าถ้ามาจากการเลือกตั้งแล้วไประบุนอย่างนี้ก็จะเป็นการที่ไม่ค่อยจะชอบธรรม เพราะว่าในการเลือกตั้งนั้นเป็นสิทธิของพี่น้องประชาชนที่สามารถจะเลือกใครก็ได้ ๒ คน อาจจะได้ผู้หญิงทั้ง ๒ คนก็ได้ อาจจะได้ผู้ชายทั้ง ๒ คนก็ได้ หรืออาจจะได้

ผู้หญิง ๑ คน หรือผู้ชายทั้ง ๒ คนก็ได้ เพราะฉะนั้นเพื่อให้สตรีได้มีโอกาสอย่างแท้จริงตามนโยบายของรัฐบาลนี้ที่จะให้โอกาสกับสตรีได้มีส่วนร่วมในทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง กระทบจะได้้นำเรื่องนี้เข้าสู่ในชั้นของการแปรรูปคดีของคณะกรรมการร่วมกับบรรด่าเพื่อนสมาชิกซึ่งเป็นสภาสตรี สมาชิกสภาของพรรคประชาธิปไตยหลายคนซึ่งคุยกันว่าเราจะได้เสนอแปรรูปคดีในชั้นกรรมการให้ผู้แทนฝ่ายกิจการสตรีของคณะกรรมการหมู่บ้านจำนวนอย่างน้อย ๑ คนเข้าไปเป็นคณะกรรมการโดยตำแหน่ง นี่คือนโยบายที่กระทบกรรมาเขียนตั้งเป็นข้อสังเกตประการแรก

ประการที่ ๒ ท่านประธาน นั่นคือมาตรา ๓๔ จริง ๆ แล้วผมได้กรรมาเขียนไปแล้ว มาตรา ๓๔ ก็คือเกณฑ์ในการยกฐานะของสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตรงนี้ผมอยากจะฝากผ่านไปทางกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นเจ้าของร่างว่าในการปรับปรุงตรงนี้ต้องพยายามที่จะต้องมีข้อมูลให้ชัดเจนในการที่จะเข้ามาชี้แจงต่อพี่น้องประชาชน ชี้แจงต่อตัวแทนของพี่น้อง ท่านผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นผู้ที่รับผิดชอบในการบริหารตำบลมาเป็นเวลาช้านานตั้งแต่เรามีการปรับปรุงการบริหารส่วนภูมิภาคตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจนมาถึงปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นต่อประเด็นตรงนี้ผมอยากฝากไว้ตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ว่าขอให้ใช้ความจริงใจ ใช้ความพยายามในการที่จะมอบอำนาจอย่างแท้จริงให้กับพี่น้องประชาชน

ประการสุดท้ายที่ลืมไม่ได้คือรับท่านประธาน ในฐานะที่วันนี้พวกเราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะตัวแทนของปวงชนชาวไทย กระทบจะต้องเรียกร้องแทนพี่น้อง ท่านผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศในวันนี้ว่าวันนี้เราพูดถึงภารกิจอันใหญ่หลวงในการที่จะต้องให้ท่านผู้ใหญ่บ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะเป็นคณะกรรมการสภาตำบลและเป็นสมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบล -----

ท่านประธานครับ จากการปฏิบัติงานที่ผ่านมาเป็นที่ยอมรับกันทั่วประเทศ ว่าท่าน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นบุคคลที่จะต้องรับภาระอันใหญ่หลวงในการที่จะสนองตอบต่อนโยบายของรัฐบาล

เพราะฉะนั้นข้อสังเกตประการสุดท้ายคือ เรื่องคำตอบแทน ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ยืนยันอย่างหนักแน่นในที่ประชุมสภาแห่งนี้อีกครั้งหนึ่ง ที่ท่านเคยยืนยันมาครั้งหนึ่งแล้วว่า จะเพิ่มคำตอบแทนให้กับท่าน ผู้ใหญ่บ้าน ผมอยากจะให้ออกมาเป็นรูปธรรมแห่งความเป็นจริงก่อนที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาว่าท่าน ผู้ใหญ่บ้าน จะต้องได้รับการดูแลในเรื่องคำตอบแทนเป็นอย่างดีในปีนี้ ผมรู้สึกดีใจเป็นอย่างมาก ที่พวกเราในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในชั้นของกรรมาธิการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี ก็ได้แปรญัตติในส่วนนี้เอาไว้เพื่อเป็นคำตอบแทนในเรื่องของการช่วยรักษาพยาบาลให้กับท่าน ผู้ใหญ่บ้านมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นในเรื่องคำตอบแทนท่าน ผู้ใหญ่บ้านเป็นเรื่องที่จะต้องลืมไม่ได้ เรื่องนี้ผมอยากจะฝากไว้เป็นประการสุดท้าย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานะ คูสกุล แล้วต่อด้วย คุณตฤสิตและคุณภูมิ สาระผล คุณมานะ เชิญ

นายมานะ คูสกุล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม มานะ คูสกุล ส.ส. จังหวัดนครพนม พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่ผมเป็นคนหนึ่งได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของพรรคชาติพัฒนา เข้าสู่สภาแห่งนี้ ในส่วนร่างพระราชบัญญัติของผมที่เสนอนั้นผมจะไม่ขอกล่าวถึง แต่จะกล่าวถึงของรัฐบาล ซึ่งอย่างไรวันนี้ผมเชื่อมั่นว่าท่านคงจะเอาเสียงข้างมากบังคับให้รับร่างของรัฐบาลเป็นหลัก กิ่ง ๆ ที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความไม่เหมาะสมหลายประการ

ประการที่ ๑ ในมาตรา ๗ ได้เขียนไว้ว่า สมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในหมู่บ้านแต่ละตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาตำบลหมู่บ้านละ ๑ คน ผมขอกราบเรียนว่าตรงนี้ไม่มีความยุติธรรม ขนาดสภาผู้แทนราษฎรยังต้องเฉลี่ยจากจำนวนประชากรในแต่ละจังหวัด ออกมาเป็น ๓๖๐ คน และมีการที่คิดจะแก้ไขว่า ๑๕๐,๐๐๐ คนต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ คน แต่อันนี้ในกฎหมายฉบับนี้ของรัฐบาลนั้นเขียนไว้แบบลวก ๆ โดยไม่ได้คำนึงถึงข้อเท็จจริง ท่านประธานก็ทราบดีว่าหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้านนั้นมีขนาดใหญ่เล็กไม่เท่ากัน อย่างที่จังหวัดนครพนมที่อำเภอศรีสงคราม

บ้านท่าโข้ว มีราษฎรอยู่ ๖๘ หลังคาเรือน มีราษฎร ๓๐๐ กว่าคน นี้เป็น ๑ หมู่
 แต่ขณะเดียวกันที่บ้านหนองปลาตุก ตำบลบ้านผึ้ง อำเภอเมือง มีราษฎรอยู่
 ๕๗๓ หลังคาเรือน ราษฎร ๓,๐๐๐ กว่า มีหมู่เดียว เพราะกระทรวงมหาดไทย
 ไม่แยกหมู่บ้านให้เขา นี้ละครบคน ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ คน เลือกตัวแทนได้
 คนหนึ่ง กับคนอื่นอีก ๒๐๐ - ๓๐๐ คนเลือกตัวแทนได้คนหนึ่ง มันไม่น่าจะเป็น
 สิ่งที่เหมาะสม รัฐบาลถ้าจะเขียนออกมา จะให้อิสระแก่ประชาชน จะให้
 ประชาธิปไตยแก่ประชาชนก็น่าจะแก้ไขตรงนี้ ผมอยากฝากท่านที่จะเป็น
 กรรมการให้ว่าขอให้ท่านแก้ไขตรงนี้ด้วย ให้เอาจำนวนเกณฑ์ประชากร
 ว่าจะเอา ๕๐๐ คนหรือ ๑,๐๐๐ คนต่อตัวแทนของเขา ๑ คน ถ้าเกิน
 ๑,๐๐๐ คนก็ให้ได้เป็น ๒ คน ถ้าเกิน ๒,๐๐๐ คนไปก็ให้ได้เป็น ๓ คน
 เพื่อที่จะให้ราษฎรเขาได้มีโอกาส อย่างนี้ท่านเล่นแบบมัดมือชก นี้คือมาตรา ๗
 มาตรา ๘ ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผมขอกราบเรียนว่าใน (๒) นี้
 มีภูมิลำเนาหรือถิ่นอยู่เป็นประจำในหมู่บ้าน ในตำบลนั้นเป็นเวลาติดต่อกับ
 ไม่น้อยกว่าสามเดือนจนถึงวันเลือกตั้ง โดยมากส่วนราชการนั้นจะมองไปที่
 สำเนาทะเบียนบ้านเป็นเกณฑ์ ไม่ใช่มองที่การอยู่อาศัย นาย ก มีสำเนา
 ทะเบียนบ้านอยู่ที่หมู่ที่ ๑ -----

แต่ผลปรากฏว่าตัวเขานั้นมาทำงานอยู่ที่กรุงเทพฯ หรือไปทำงานที่
ต่างประเทศ สมมติไปทำงานต่างประเทศเงินเดือนเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท
๒๐,๐๐๐ บาท ไปทำอยู่ ๒ - ๓ ปีกลับมาไม่มีเงิน พอกลับมาไม่ถึง
๒ อาทิตย์ ผลปรากฏว่ามาลงเลือกตั้งได้เพราะว่ามีถิ่นภูมิลำเนา ตรงนี้
ผมว่าน่าจะแก้ สำหรับผู้ที่เลือกตั้งนั้นอย่างน้อยต้อง ๖ เดือน ไม่ใช่ ๓ เดือน
และผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น อย่างน้อยต้อง ๑ ปี เพื่อลดนายทุนลง ผมขอ
กราบเรียนว่า ในชนบทนั้นบางหมู่บ้านก็มีนายทุนมีผู้มีอิทธิพล อาจจะย้าย
คนในตำบลใกล้เคียง หมู่บ้านใกล้เคียงเข้ามาอยู่ในตำบลตัวเอง หมู่บ้าน
ตัวเอง เพื่อที่จะให้ชนะการเลือกตั้งเป็นกรรมการตรงนี้ ซึ่งในการเลือก
กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็เคยมีปรากฏมา ท่านประธานก็จะได้ยินข่าวทาง ที่วิ
ก็ดี วิทยาก็ดี แม้กระทั่งหนังสือพิมพ์ก็ลงว่า เนื่องจากขัดกันเกี่ยวกับเรื่อง
การเลือกผู้ใหญ่บ้าน กำนัน มีการฆ่ากันไล่ยิงกันอย่างกับในภาพยนตร์ นี้
แหละคือข้อเท็จจริง แต่รัฐบาลนี้ร่างกฎหมายฉบับนี้ออกมาไม่ได้มองเห็น

ที่นี้ในข้อต่อไปในมาตรา ๙ (๗) (๘) คือไม่เคยถูกให้ออก
ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่าทุจริตต่อหน้าที่ ไม่เคยถูกผู้ว่าราชการจังหวัด
สั่งให้ออกจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบลตาม
พระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยท่านไม่มีข้อให้อภัยเขาเลย ร่างประกาศ
คณะปฏิวัติร่างเดิมนั้น ที่ทุกท่านบอกว่าเป็นเผด็จการ แต่ในร่างเดิมของเขา
ยังมีบทกักโทษให้ ถ้าการกำหนดโทษนั้นครบ ๓ ปีแล้วก็มีสิทธิที่จะสมัคร
ได้ แต่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีเลย ผมก็ไม่เข้าใจว่าทางราชการ
โดยเฉพาะทางรัฐบาลนี้ ทางกระทรวงมหาดไทยนั้นมองเห็นคนที่ได้รับ
โทษ ที่เคยกระทำความผิดมาก่อนนั้น เขาจะกลับตัวไม่ได้เลยหรือ หรือ
ว่าเขาจะต้องติดตราบาปชั่วไปตลอดชีวิต คนเรามีโอกาสหลงผิด เหมือน
รัฐมนตรีบางคนก็ยังหลงผิดได้ และทำไมประชาชนเขาจะหลงผิดไม่ได้
ก็น่าจะกักโทษให้เขาบ้างสิครับ ว่าถ้าพ้นโทษไปแล้วหรือว่าหลังจากวันถูก
สั่งออกไปแล้ว ๓ ปีหรือ ๕ ปี คนเรามีโอกาสกลับตัวได้ ก็ให้เขากลับ
เข้ามาทำ ผมขอกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า สมมุติว่ามีผู้ใหญ่บ้าน
คนหนึ่ง อันนี้ผมไม่ขอเอ่ยนามซึ่งเป็นเรื่องจริง ในช่วงที่เขาเป็นผู้ใหญ่บ้าน
นั้น กำลังวัยรุ่น วัยคะนองอายุ ๒๘ - ๒๙ ปี ก็กินเหล้าเมาสุรา ชกต่อย
กันเป็นประจำ ก็ถูกไล่ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน แต่ในปัจจุบันนี้ล่วงเลย

มา ๑๐ กว่าปี อายุเขามากขึ้น ความรับผิดชอบเขามากขึ้น วุฒิภาวะเขาดีขึ้น ตอนนี้เขากลับเป็นคนที่ชาวบ้านนับหน้าถือตาเขา ถือว่าเป็นคนดีคนหนึ่ง นี่คือนักที่เคยกระทำผิดมาก่อน แต่รู้สำนึกกลับตัวกลับใจได้ แต่รัฐบาลนี้กลับไม่เขียนไว้ให้เขา นี่แหละคือข้อไม่จริงใจของกระทรวงมหาดไทยที่จะทำตรงนี้ หรือว่าท่านเขียน พ.ร.บ. ฉบับนี้ลวก ๆ เพื่อจะหาเสียงกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงรายละเอียด นี่คือนักข้อที่ผมไม่เห็นด้วยในร่างของรัฐบาล

ที่นี้มาในมาตรา ๑๘ ให้มีการประชุมสภาตำบลไม่น้อยกว่าปีละสองครั้ง ตรงนี้แหละสภาตำบลปัจจุบันนี้ ผมขอกราบเรียนว่าเขาประชุมกันเดือนละ ๑ ครั้ง ทำไม่ไม่เขียนบังคับไว้ว่า ไม่น้อยกว่าเดือนละ ๑ ครั้ง หรือว่าท่านกลัวว่าสภาตำบลนี้ถ้าเขามีความรู้ เขาเลือกคนที่มีความรู้ มีการศึกษา มีความซื่อสัตย์ในภาระหน้าที่ของเขา นั้นจะจับได้ไล่ทันท่านหรืออย่างไร ถึงพยายามให้เขาประชุมบ่อย หรือท่านกลัวว่าท่านจะต้องเสียเงิน ถ้ารัฐบาลจะต้องเสียเงินเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นมาทำหน้าที่แทนตัวแทนประชาชนในหมู่บ้านในตำบลนั้น เราต้องถือว่าหมู่บ้านต่าง ๆ นั้นประกอบขึ้นมาเป็นตำบล ตำบลเป็นอำเภอ อำเภอเป็นจังหวัด จังหวัดไปถึงประเทศ เพราะฉะนั้นหมู่บ้านนั้นคือฐานที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทย

ถ้าฐานหมู่บ้านอยู่ไม่ได้ ฐานตำบลก็อยู่ไม่ได้ ฐานประเทศไทยก็อยู่ไม่ได้ รัฐมนตรีที่นั่งอยู่ตรงนั้นก็นั่งอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นน่าจะบังคับว่า จะต้องมีการประชุมอย่างนี้ ผมไม่แน่ใจว่ากระทรวงมหาดไทยจะเขียนต่อไป หรือเปล่านั้น ในการประชุม ประชุมกันอย่างไร จะต้องประชุมอย่างไร จะต้องขออนุมัตินายอำเภอหรือเปล่านั้น ถ้าท่านเกิดเขียนออกมานายอำเภอไม่สั่งให้ประชุม เหมือนอย่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกวันนี้ว่า ในการประชุมองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น จะต้องเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้เรียกประชุม ตรงนี้แหละคือระเบียบ ข้อบังคับ ที่ท่านเขียนเอาไว้ สมาชิกสภาจังหวัดจะประชุมไม่ได้ จะต้องเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเท่านั้น นี่คืออำนาจที่ให้ไปครั้ง ๆ กลาง ๆ นั้นเป็น พ.ร.บ. ตั้งแต่ ๒๕๔๔ แต่ตอนนั้นคือ พ.ร.บ. ปี ๒๕๓๖ จะถึง ๒๕๓๗ อยู่แล้ว ท่านกันไม่รู้ก็ปี กลับแล้วหลังจากว่า พ.ร.บ. ฉบับเดิมอีก

ท่านประธานที่เคารพ ที่นี้มาในส่วนที่ ๓ มาตรา ๒๘ รายได้ของสภาตำบล (๓) ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับจัดสรร ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิตที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับจัดสรร ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับจัดสรร ผมก็ไม่ทราบว่า ท่านจะเขียนไว้ให้มันยาวทำไม หรือกลัวว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะสั้นจืดจู้ เพราะทั้ง ๓ ข้อนี้ ผมขอกราบเรียนว่า รัฐบาลน่าจะไปดูร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่า เงินรายได้ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มานั้น อย่าง ภาษีมูลค่าเพิ่มก็ได้มาจากส่วนที่รัฐบาลจัดสรรเท่านั้น ภาษีสุราและสรรพสามิตก็ได้จากส่วนที่รัฐบาลจัดสรรจากส่วนที่เก็บได้ในจังหวัด และก็มาถึง (๕) ภาษีค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับจัดสรร ผมขอกราบเรียนว่า ตรงนี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับจัดสรรอยู่ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของภาษีล้อเลื่อนในแต่ละจังหวัด ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้นเป็นของเทศบาล อีก ๒๕ เปอร์เซ็นต์เป็นของสุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับแค่ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ที่จริงกฎหมายฉบับนี้น่าจะเขียนไว้ว่า รายได้ใน (๓) รายได้ต่าง ๆ ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดสรรให้ น่าจะเขียนสรุปอย่างนี้ก็จบ เขียนอย่างนี้ก็จบ เพราะในร่างพระราชบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ในการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเอารายได้ของตัวเองไปอุดหนุนกิจการอื่นนั้นได้ อุดหนุนเทศบาลก็ได้ สภาตำบลก็ได้

สุขาภิบาลก็ได้ แม้กระทั่งส่วนราชการอื่นก็ได้ ทำไมท่านไม่เขียนไว้ให้ชัดเจน
ถ้าจะเขียนลง พ.ร.บ. ฉบับนี้ แล้วท่านประธานไปดูมาตราต้น ๆ ที่บอกว่า
คำสั่ง กฎหมายใดที่ขัดกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตัวนี้
จะไปพ้นชาติตัวเองเพราะข้อนี้ เพราะเงินที่ได้รับจัดสรรก็คือเงินที่รัฐบาล
จัดสรรตามอัตราส่วนของกฎหมาย อย่างที่ผมกราบเรียนมาเบื้องต้น
เพราะฉะนั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเอาเงินไปจัดสรรให้เทศบาล
ก็ไม่ได้ จัดสรรให้สุขาภิบาลก็ไม่ได้ อันนี้ผมขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรี
มหาดไทยว่า ท่านให้เจ้าหน้าที่ช่วยดูให้ด้วย และตอบให้ชัดเจนด้วย
ในฐานะที่กระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าของเรื่องนี้ ใน (๓) (๔) (๕)
ว่ามันจะขัดกับ พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือไม่

ในข้อต่อไปก็คือ สภาตำบลอาจมีรายจ่ายดังต่อไปนี้ เงินเดือน
 ค่าจ้าง เป็นเงินค่าตอบแทนอื่น ๆ ผมขอทราบเรียนว่า เงินของสภาตำบลนั้น
 จะมีอยู่เท่าไร วันนี้ท่านต้องตอบให้ชัดเจนว่า ในแต่ละปีนั้นอย่างน้อยรัฐบาล
 จะต้องจัดสรรเงินอุดหนุนให้สภาตำบลปีละเท่าไร จะอุดหนุนให้ปีละเท่าไร
 เพื่อที่สภาตำบลเขาจะได้อำนาจ วันนี้ตอนผมเดินเข้ามาในสภา ก็เห็นท่านกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านหลายจังหวัด มายกป้ายมอบช่อดอกไม้ให้กัน เขาก็ดีใจ ผมก็ดีใจ
 เพราะว่าพรรคชาติพัฒนาโดยผมกับท่านประสพ บุชราคม และสมาชิกพรรค
 ชาติพัฒนาทั้ง ๖๐ คน ได้ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เหมือนกัน แต่ว่า
 ร่างอันนี้มันเขียนไว้ไม่ชัดเจน ถ้าไปดูของชาติพัฒนาท่านจะเห็นว่าชัดเจน
 และในมาตรา ๓๓ เงินค่าตอบแทนสมาชิกสภาตำบลและเลขานุการสภาตำบล
 ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์
 ประจำตำบล ก็เป็นสมาชิกสภาตำบล ผมอยากทราบเรียนถามตรงนี้สำหรับ
 ร่างฉบับนี้ ขอทราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่ง
 ท่านรับผิดชอบตรงนี้ว่า เงินค่าตอบแทนตรงนี้ ส่วนที่เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 และแพทย์ เขาจะได้หรือเปล่าในฐานะสมาชิกสภาตำบล หรือว่าจะได้รับ
 แต่ค่าตอบแทนในตำแหน่งของกรมการปกครอง คือตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน กำนัน
 และแพทย์ เพราะฉะนั้นท่านตอบให้ชัดเจนว่าเขาจะได้ ๒ ชัยหรือชัยเดียว
 ได้ทั้งตำแหน่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ และที่ตำแหน่งของสมาชิก
 สภาตำบล หรือว่าได้อันใดอันหนึ่ง อันนี้ท่านเขียนไว้คลุมเครือมาก หรือว่า
 เขียนไว้เพื่อให้คนที่เห็นรัฐมนตรีหาเสียง ว่านี่ผมเขียนให้ เพราะว่าผู้ใหญ่บ้าน
 กำนันได้ทั้งเงินเดือน และแถมยังได้เงินจากตำแหน่งสมาชิกอีก หรือท่าน
 จะทำอย่างนั้น ขอให้ตอบให้ชัดเจนด้วยนะครับ

ในข้อต่อไปคือมาตรา ๓๔ ในวรรคสี่ ในกรณีที่สภาตำบล
 มีมติยืนยันตามร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบังคับ
 งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของ
 จำนวนสมาชิกสภาตำบลทั้งหมด ตัวนี้มันจะโยงไปถึงร่างพระราชบัญญัติเบื้องต้น
 ในกรณีที่นายอำเภอไม่เห็นชอบในร่างข้อบังคับนั้น นายอำเภอส่งกลับไปให้
 สภาตำบลพิจารณา ถ้าสภาตำบลพิจารณาแล้วจะต้องใช้เสียงถึง ๒ ใน ๓
 ผมขอทราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า ถ้าการเลือกตั้งกรมการสภาตำบล
 โดยกำนันไม่ออกเสียง แต่ท่านต้องยอมรับอย่างหนึ่งในประเทศไทยเรานั้น
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้มีอำนาจในหมู่บ้านนั้น แล้วถ้าเผื่อไปบังคับคนที่

มาจากการเลือกตั้งซึ่งท่านเขียนไว้ว่า ๑ คน เพราะฉะนั้นอย่างสมมุติว่า ตำบลนี้มี ๑๐ หมู่บ้าน ก็มีผู้ใหญ่บ้านกับกำนัน ๑๐ คน เป็นกรรมการ และมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งในร่างประกาศคณะปฏิวัติเดิมนั้นเรียกว่าผู้ทรงคุณวุฒิ ก็จะเป็น ๑๐ ต่อ ๑๐ เท่ากัน แต่ถ้าว่าจะต้องใช้เสียงถึง ๒ ใน ๓ ผมขอลถามว่าถ้ากำนันกับผู้ใหญ่บ้านไม่ยกมือ ร่างตัวนี้จะไม่เคยผ่าน ทำไม่ถึงไม่ยก ใจอยากจะทำแต่ถูกนายอำเภอบังคับ เพราะปัจจุบันนี้ผู้ใหญ่บ้านกับกำนันคือลูกน้องนายอำเภอ ลูกน้องผู้ว่าราชการจังหวัด สามารถที่จะเล่นงานด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ผู้ใหญ่บ้านคนไหนแข็งข้อ กำนันคนไหนแข็งข้อหาเรื่องเอาออก ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป แม้กระทั่งท่านรัฐมนตรีที่นั่งอยู่บนนั้นท่านก็ทราบ ใครที่ขัดขืนแข็งข้อ หาเรื่องจับผิดเอาออกจนได้ ผมขอทราบเรียนท่านประธานว่า คนเราเกิดมา พันกับลิ้นอยู่ในปากเราแท้ ๆ บางที่ยังขบกัน และการทำงานมันก็ต้องมีผิดพลาด

และมีหรือไม่ว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งในปีหนึ่ง ๓๖๕ วันนั้น ทำงานทุก
 กระทรวง ทบวง กรม ท่านเป็นรัฐมนตรีท่านรับผิดชอบกระทรวงเดียว
 แต่ผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้น รับผิดชอบทุกกระทรวง ผัวเมียทะเลาะกันไปหาใคร
 ผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้น มีปัญหาเรื่องมรดก ผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้น เม้าเหล่า
 กลับบ้านไม่ได้ ผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้น นี่คือตัวอย่าง เพราะฉะนั้นถ้านายอำเภอ
 เอาอำนาจตรงนี้บังคับ รับรองว่าข้อบังคับสภาตำบลนั้นไม่ผ่าน ก็จะต้อง
 ไปผ่านตามใจนายอำเภอ เหมือนกับในอดีต เราเมือง กสช. ออกไปสู่
 สภาตำบล งบประมาณตำบลออกไปสู่สภาตำบล ตั้งแต่สมัยก่อนที่เรียกว่า
 บติภกชี่ สมัยท่านนายกฯ คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี เจตนา
 แน่วแน่ของงบอันนี้ เริ่มต้นมาดี เพื่อให้สภาตำบลรู้จักปกครองตนเอง
 รู้จักจะสร้างสรรค์ในสิ่งที่ตนเองต้องการ ที่สภาตำบลต้องการ แต่พอมา
 พักหลัง ๆ ท่านประธานที่เคารพ ออกมาขอเป็นเงิน กสช. มีอยู่ปีหนึ่ง
 จะต้องปั้นตุ้มแดงทั่วประเทศไทย ปีต่อมาบอกว่าจะต้องสร้างแหล่งน้ำ
 สภาตำบล เขาออกน้ำบ้านผมมันล้อมรอบแล้ว มันจะเป็นเกาะแล้ว
 บ้านผมถึงฤดูฝนออกไปไม่ได้ ผลปรากฏว่าขออนุมัติไปถึงนายอำเภอ
 นายอำเภอไม่อนุมัติ ทำไม่ครับ บอกว่าผิดเงื่อนไขที่รัฐบาลส่วนกลาง
 กำหนดมาว่า จะต้องสร้างแหล่งน้ำเท่านั้น เอาไปเอามาก็ต้องไป
 ชุดสระ ชุดบ่อ ชุดกันอยู่แถวนั้น ชุดอยู่ริมหนอง เพราะจะคืนเงินไป
 ราษฎรก็ไม่มีการทำ อยากจะได้เงินให้ราษฎร นี่คือข้อเท็จจริง
 เพราะฉะนั้นถ้าอย่างนี้จะให้นายอำเภอไม่เห็นชอบแล้ว ให้ส่งกลับ
 สภาตำบล ท่านอย่าไปเขียนไว้เลยว่า ๒ ใน ๓ ถ้ามติสภาตำบลยืนยัน
 ก็ให้ประกาศใช้ได้เลย ตรงนี้ผมอยากจะขอฝากไว้ให้แก้ไขด้วย

ที่นี้มาในมาตรา ๓๖ ในกรณีการยุบสภาตำบลตามวรรคหนึ่ง
 เกิดจากการกระทำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน โดยตำแหน่ง หรือการให้
 ออกจากตำแหน่งกรรมการสภาตำบล โดยให้ถือว่าการออกจากตำแหน่ง
 เพราะบกพร่องในความผิด ความประพฤติผิด ความสามารถไม่เหมาะสม
 กับตำแหน่ง ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะการปกครองส่วนท้องถิ่น นี่คือ
 การใช้กับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ท่านให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมาตั้งตัวแทน
 ตั้งบุคคลขึ้นมาแทน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดแต่งตั้งบุคคลตามจำนวน
 ที่เห็นสมควร เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่กับสมาชิกสภาตำบลโดยตำแหน่งที่
 เหลืออยู่เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะมีการเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

หรือแพทย์ประจำตำบลและสมาชิกสภาตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งใหม่
 หมายความว่าในกรณีที่มาชิกไม่ถึงครึ่งหนึ่ง ผมกราบเรียนท่านประธาน
 ว่า โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็บอกว่า จะต้องมีการเลือกตั้งภายใน
 ๖๐ วัน ท่านน่าจะเขียนให้ชัดเจน ทำไมต้องให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
 มาตั้ง ผมขอกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า อย่างในกรณีสภาตำบล
 ชัดขึ้นคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ หรือนายอำเภอไป
 เสนอผู้ว่าราชการจังหวัด โดยที่ท่านไม่ได้ลงมาดูแลเองแต่ก็เชื่อคำ
 รายงานของนายอำเภอ. และเกิดการขัดกันกับมติของสภาตำบล
 สภาตำบลไม่ยอม ยืนยันเข้ามานายอำเภอหาเรื่อง หาเรื่องให้ผู้ว่า
 ยุบสภา และในช่วงนี้สิ่งที่นายอำเภออยากให้เกิด มันจะเกิด แสดงว่า
 ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ต้องถูกล้อออกจากตำแหน่งหน้าที่โดยไม่มีคามผิด
 ท่านประธานยอมรับไหมว่า ในประเทศไทยเรานั้นมีความเป็นกรรม
 ในระดับล่าง ทุกคนที่เป็น ส.ส. อยู่นี้ ยอมรับทั้ง ๓๖๐ คนว่า
 คนด้อยโอกาสในชนบทนั้นสูญเสียโอกาส ถูกเอารัดเอาเปรียบทางสังคม
 ด้านเศรษฐกิจ ถูกเอารัดเอาเปรียบทางสังคมด้านกฎหมาย -----

ถูกเอาวัดเอาเปรียบทางสังคมด้านอำนาจอิทธิพล นี่คือข้อเท็จจริง ที่ออกไปต่างจังหวัดท่านประธานก็ทราบ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านออกไปท่านก็ทราบ ลองนึกหลับตาสิว่าท่านจะหาความเป็นธรรมได้ที่ไหนในตรงนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดอันไหนที่มันไม่ผ่าน แล้วนายอำเภอจะเอาอย่างนี้ เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งคนเข้ามาแทน ตั้งคนเข้ามาแทนอย่าแปลกใจว่าอย่างไรครับ ก็ไปเอาในสิ่งที่ตัวเองอยากได้คืนมา อันนี้มันดีเกินจริง เรียบร้อย ใครเดือดร้อน ประชาชน นี่แหละคือข้อเท็จจริง และในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมจะไม่วกกลับไปว่าเป็นมาตราไหน ถ้าเขาเขียนไว้ว่าจะต้องเลือกตั้งภายใน ๖๐ วัน และโดยระเบียบการปกครองส่วนท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ก็ว่าหลังจากถูกไล่ออก ถูกให้ออก หรือหมดตำแหน่งหน้าที่ตามอายุ บางคนอาจจะ ๖๐ ปี หรือบางคนเป็นผู้ใหญ่บ้าน เป็นกำนันมาครบ ๕ ปี ก็ต้องออกจากตำแหน่งตามกฎหมาย เดิมนั้น ก็มีการเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาใหม่อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเวลา ๖๐ วัน มันไม่สายเกินไปหรอกที่จะให้บุคคลที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนทั้งหมด ซึ่งเป็นสภาของเข่าเอง ไม่ต้องให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้นายอำเภอ ตั้งคนที่ เป็นเผด็จการเข้าไปดูแลเขาในช่วง ๖๐ วันนั้น เพราะในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ เขียนไว้ว่า ในกรณีที่ให้รักษาการ ก็นี้อยู่ ท่านประธานที่เคารพ นี่คือข้อบกพร่องในข้อกำหนดซึ่งทางรัฐบาลเสนอ เข้าสู่สภา แต่ไม่ได้พิจารณาข้อเท็จจริงให้ถ่องแท้ ريب ๆ ทำแบบ ลวก ๆ ในมาตรา ๕๑ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดในท้องถิ่นที่ได้มีการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหมดยกเว้นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น นับตั้งแต่วันที่ได้รับประกาศ จัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อนี้แหละครับ ท่านจะให้สภาตำบล กับสมาชิกสภาจังหวัดทะเลาะกัน ลักษณะการปกครองของเมืองไทยตั้งแต่เริ่มต้นมาในอดีต มีสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติ เริ่มตั้งแต่มีผู้ใหญ่บ้าน กำนัน มีกรรมการหมู่บ้าน ผู้ทรงคุณวุฒิ มีแพทย์ประจำตำบล และมีกรรมการหมู่บ้านต่าง ๆ หลังจากนั้นก็มีการไปจัดตั้งบุคลากร ไม่ว่า ทสปช. ลูกเสือชาวบ้าน อพป. จัดตั้งเป็นฝ่ายต่าง ๆ ในการป้องกัน กระทรวงสาธารณสุขก็เข้าไปตั้งบุคลากรในระดับ ผสส. อสม. แทบทุกหมู่บ้าน และในตรงนี้ในการปกครองของเมืองไทยเรานั้น ในระดับล่างก็มีหมู่บ้าน ในระดับตำบลก็มีกำนัน ในระดับอำเภอกับจังหวัด เราก็มียุติสภาจังหวัด

ในระดับสูงสุดก็คือเรามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากการเลือกตั้ง
ทั้งหมด ถ้าตรงนี้ถ้ารัฐบาลเกิดใจดีวันนี้ยอมรับปากว่าสภาตำบลทุกสภาตำบล
ไม่ว่ามีรายได้น้อยเท่าไรให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด แสดงว่า
๒,๗๐๐ กว่าตำบลได้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด เพราะว่าอย่าง
พระราชบัญญัติซึ่งทำเสนอเข้าสู่สภานี้จะมีอยู่ ๕๐๐ กว่า ๕๑๗ สภาตำบล
เท่านั้นที่เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ แต่ถ้าท่านเกิดบอกว่าเอาละแก้
คำว่า ๑๕๐,๐๐๐ ^{๖๗๒} ออก แต่ว่าให้สภาตำบลทุกสภาตำบลเป็นนิติบุคคลได้
ถ้าประกาศครบ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ถ้าครบ ๕ ปีแล้วนั้น พื้นที่
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจะหายไป เพราะพื้นที่ขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ก็คือพื้นที่ในส่วนของตำบล ยกเว้นเขต
เทศบาลสุขาภิบาลกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา นี่แหละคือข้อเท็จจริง
และผมถามว่าตัวแทนระดับจังหวัด ระดับอำเภอผู้จังหวัดของการปกครอง
ของประเทศไทยเรานั้นจะหายไปโดยปริยาย เพราะไม่มีพื้นที่การทำงาน
ท่านน่าจะแก้ไขตรงนี้ จะต้องเอากฎหมายอีกฉบับหนึ่งเข้ามา จะต้องแก้ไข
ท่านจะเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด หรือเลือกนายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดก็ให้มีอำนาจออกมาให้มันชัดเจน จะเอาแบบผู้ว่า กทม. ก็ทำไปเลย
น่าจะเสนอกฎหมายร่างเข้ามาพร้อมกัน แต่นี่ท่านเล่นขยักขยอนไว้อยู่ที่
คนไปทะเลาะกัน ผมกราบเรียนว่า ๕๐๐ กว่าตำบลที่เป็นองค์การบริหาร
ส่วนตำบลไปแล้ว อย่างอำเภอหนึ่งมีอยู่ ๕ ตำบล อำเภอเล็ก ๆ มี ๕ ตำบล
แต่มียุทธศาสตร์หนึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล อีก ๔ ตำบลไม่เป็น
เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น หลังจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้
รับเงินงบประมาณไป สมมติว่า ๑๐๐ ล้านบาทต่อจังหวัด แล้วไปเฉลี่ยกัน
อำเภอละ ๑๐ ล้านบาท มีอยู่ ๑๐ อำเภอ ได้อำเภอละ ๑๐ ล้านบาท
ในอำเภอที่มีอยู่ ๑๐ ตำบล ตำบลละแสน เพราะฉะนั้นจะต้องตัดองค์การ
บริหารส่วนตำบลออกไป และรัฐบาลจะให้เงินเขาไปเท่าไรในการไป
สนับสนุนองค์การบริหารส่วนตำบล เขาจะได้น้อยกว่าหรือได้มากกว่า
อย่างทุกวันนี้ท่านก็ยังเลี้ยงไม่โต ไม่ว่าเทศบาล ไม่ว่าสุขาภิบาล ผม
กราบเรียนท่านประธาน เทศบาลจังหวัดนครพนมได้งบประมาณปีนี้เท่าไร
๒ ล้านบาท นนทบุรีได้เท่าไร

ผู้บังคับบัญชา นาย แสดงว่า เขาอยากเป็นผู้บังคับบัญชาท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย เขียนมาได้อย่างไรผมก็รับกวนเวลามาก

ในข้อสุดท้ายก็คือบทเฉพาะกาล ผมก็อยากให้ท่านที่เกี่ยวข้อง
ในร่างฉบับนี้ คือในมาตรา ๘๐ บรรดากฎหมายใดที่อ้างถึงกรรมการสภาตำบล
ผู้ทรงคุณวุฒิ ให้หมายถึงสมาชิกสภาตำบล ซึ่งได้รับการเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติฉบับนี้
ท่านก็เขียนเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเสียทั้งหมดเรื่อง ทำไมจะต้องมาเขียนไว้
ในบทเฉพาะกาลด้วย เขาจะได้เรียกให้ถูก หรือกลัวว่าจะต้องไปลอกมาจาก
กฎหมายของเผด็จการ นี่ละครับคือความเบื้องต้น เพราะฉะนั้นผมกราบเรียน
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งนั่งอยู่ตรงหน้า ท่านสอบดูหรือเปล่าว่า
นายคนไหนเป็นคนร่าง คณะไหนเป็นคนร่าง ปีนี้กรุณาขึ้นเงินเดือนให้ ๓ ขึ้น
แล้วก็ปลดออกด้วย ขอขอบคุณท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์มารุต บุณนาค
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากกฎหมาย
ฉบับนี้สำคัญมาก เราได้ปรึกษากันระหว่างประธานแล้วว่าจะเปิดโอกาส
ให้ท่านพูดเต็มที่ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้อยากจะขอร้องว่า กรุณาพูด
อย่าให้ยาวมากนัก เพราะอยากจะเปิดโอกาสให้พูดทุกคน เชิญคุณดุสิต

นายดุสิต ใสภิตชา (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม นายดุสิต ใสภิตชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
 อุบลราชธานี พรรคกิจสังคม ก่อเนื่องกระผมขอกราบขอขอบคุณท่านผู้แทนราษฎร
 ทุกท่านที่ได้เสนอกฎหมายสภาตำบลเข้าสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ทั้งนี้ก็
 เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับดังกล่าวพรรคกิจสังคมได้พยายามมาตลอดเวลา
 ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นมา สมัยนั้นหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
 เป็นนายกรัฐมนตรี ได้พยายามอย่างยิ่งที่จะเซ็นกฎหมายฉบับนี้ออกไป
 ตามที่ได้แถลงไว้ต่อสภาสมัยนั้น และรูปแบบของสภาตำบลที่ท่านผู้มีเกียรติ
 ทั้งหลายได้เสนอเข้าสู่สภานั้น ต้นแบบมาจากพรรคกิจสังคม เพราะฉะนั้น
 จึงเป็นนิมิตหมายที่ดีที่สภาแห่งนี้จะได้สนองตอบความต้องการของประชาชน
 วันที่ ๒๓ กันยายน พพช. นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันท่านได้แถลงไว้ต่อสภา
 ว่าด้วยการกระจายอำนาจไปสู่ชนบท ท่านได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า
 การกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นโดยจัดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหาร
 ทูกระดับ ตลอดจนเพิ่มบทบาทอำนาจในการตัดสินใจขององค์กรปกครองท้องถิ่น
 ให้อำนาจในการกำหนดนโยบายการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
 สิ่งแวดล้อมและการวางผังเมืองเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการปกครองตนเอง
 ในระบอบประชาธิปไตย และจะส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่นในระดับ
 ตำบลเป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีความคล่องตัวและร่วมกันแก้ปัญหาของประชาชน
 ในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ นี่คือการแถลงนโยบายของ พพช.
 นายกรัฐมนตรี จากจุดนี้เองทางรัฐบาลก็พยายามจะเสนอกฎหมายให้แก่ประชาชน
 ว่ารัฐบาลจะจัดให้มีการเลือกตั้ง ถึงกับมีการพูดว่าจะมีการเลือกตั้ง
 ผู้ว่าราชการจังหวัด จะจัดให้มีการเลือกตั้งสภาตำบล ซึ่งพี่น้องประชาชน
 เขาสนใจอย่างมาก จวบเท่าทุกวันนี้เป็นเวลา ๑ ปีเศษแล้วท่านประธาน
 การเลือกตั้งผู้ว่าฯ การเลือกตั้งสภาตำบลก็ยังไม่เกิดขึ้น ส.ส. ในสภา
 พยายามเสนอกฎหมายเข้าสภาเพื่อให้มีการเลือกตั้งสภาตำบล
 ท่านประธานเป็นนักรัฐศาสตร์ ผมชื่นชอบท่านประธานมากตั้งแต่สมัยที่
 ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าเขตมาเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร
 ท่านยึดมั่นในแนวทางประชาธิปไตย ผมเองผมก็พยายามพูดตลอดเวลา
 ว่า สภานิติบัญญัติแห่งชาติน่าจะเป็นสภาเดียวที่มีอำนาจในการเสนอ
 กฎหมายเข้าสภา แต่เวลานี้รูปแบบการปกครองของประเทศไทย

เพี้ยนไปจากรูปแบบการปกครองของอังกฤษ ซึ่งถือว่าเป็นรูปแบบ
 การปกครองของไทย กล่าวคือว่าฝ่ายบริหารมีอำนาจในการออก
 พระราชกฤษฎีกา ฝ่ายบริหารมีอำนาจในการเสนอกฎหมายเข้าสภา
 และในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันก็ยังบัญญัติไว้ว่า กฎหมายใดที่เกี่ยวข้อ
 กับการเงินให้นายกรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบถึงจะเสนอเข้า
 สภาผู้แทนราษฎรได้ นี่แปลว่าฝ่ายบริหารมากำกับฝ่ายนิติบัญญัติ
 ด้วยเหตุดังกล่าวนี้จะครบถ้วนประธาน การเสนอรูปแบบของ
 สภาตำบลถึงได้เพี้ยนมาอย่างที่ทำสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายอภิปราย
 คนแล้วคนเล่า รูปแบบของสภาตำบลในนามของกระทรวงมหาดไทย
 ในนามของรัฐบาลทำเป็น ๓ รูปแบบ -----

แม้ว่าจะเรียกชื่อต่างกัน แต่ความหมายก็คืออันเดียวกัน กล่าวคือว่า เป็นสภาตำบล พัฒนาจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล พัฒนาจากองค์การบริหารส่วนสภาตำบลเป็นเทศบาล เพียงแต่เอาเกณฑ์ ภาษีเงินได้จากสภาตำบลเป็นตัวกำหนด เป็นเงื่อนไข จุดนี้เองที่ผม อาจจะเรียนท่านประธานว่า เป็นการเสนอรูปแบบมาแบบกะทันหัน เท่าที่ผมทราบมา ก่อนหน้านั้นกระทรวงมหาดไทยไม่มีความคิดอย่างนี้เลย ไม่มีความคิดที่จะให้มีรูปแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบนี้ หลังจากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอกฎหมายเข้าสภา กระทรวงมหาดไทยก็มารวบรวมเอาร่างกฎหมายฉบับต่าง ๆ ไปพิจารณา และหยิบเอาแต่ละจุดแต่ละขั้นตอนเอาเป็นรูปแบบของกระทรวงมหาดไทย ซึ่ง ๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ยอมรับต่อที่ประชุมแห่งนี้ เมื่อสักครู่นี้ ท่านหยิบรูปแบบจากของสภาผู้แทนราษฎรไป เพราะฉะนั้น รูปแบบของฝ่ายรัฐบาลจึงเป็นรูปแบบที่แปลกมาก ผมกราบเรียนว่า เป็นการก้าวก้าวฝ่ายนิติบัญญัติอย่างใหญ่หลวงมาก เป็นรูปแบบที่มีนิติบุคคล ช้อนนิติบุคคล หมายความว่าสภาตำบลก็เป็นนิติบุคคล องค์การบริหาร ส่วนตำบลก็เป็นนิติบุคคล ช้อนนิติบุคคล ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า แต่เดิมในการร่างกฎหมายของไทยเราไม่นิยมให้มีนิติบุคคลช้อนนิติบุคคล แต่พอมาตอนหลังนิยมทำกันมาก อย่างธนาคารแห่งประเทศไทยก็เป็น นิติบุคคล ก็มาออกกฎหมายตั้งกองทุนฟื้นฟู ก็เป็นนิติบุคคล หรือในวัดเป็น นิติบุคคลก็ตั้งมูลนิธิเป็นนิติบุคคลช้อนนิติบุคคล เพราะฉะนั้นรูปแบบของ กระทรวงมหาดไทยจึงดูเหมือนว่ามีนิติบุคคลช้อนนิติบุคคลอยู่ในนั้น อย่างมาตรา ๕๓ เป็นนิติบุคคลแล้วองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ก็เป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยจึงเป็น กฎหมายที่เป็นนิติบุคคลช้อนนิติบุคคล และนอกจากนั้นยังเลือกรูปแบบ การปกครองจังหวัดในปัจจุบัน ปัจจุบันมีจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัด มีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เวลานี้ไม่มีการเลือกตั้งนายกองค์การ บริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การก็ไม่มี แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดและ ปลัดจังหวัดทำหน้าที่เป็นนายกองค์การบริหาร และปลัดองค์การ และนอกจากนั้นก็ยังมีนายกเทศมนตรี เพราะฉะนั้นรูปแบบที่สภาตำบล ที่กระทรวงมหาดไทยร่างขึ้นมาไปหยิบมาทั้งดุ้น และก็มาเลียบแบบกัน เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจึงกล่าวหาว่ารัฐบาลว่า จึงกล่าวหา

กระทรวงมหาดไทยว่า ไทน์ ๆ จะกระจายอำนาจแล้วก็ยังไม่กระจาย
 อย่างเต็มที่ ยังมาดึงเอาไว้ มาขยักเอาไว้ มาซ่อนเงื่อนเอาไว้
 อย่างการแต่งตั้งปลัดตำบล ในร่างของกระทรวงมหาดไทยให้นายอำเภอ
 เป็นคนแต่งตั้ง เป็นคนถอดถอนตามมติของสภาตำบล ประธานสภาตำบล
 มาจากกำนัน มีรองประธานสภาตำบล ๒ คน แต่งตั้งโดยนายอำเภอ
 แปลว่าฝ่ายบริหารก็ยังเข้าไปก้าวกำยการบริหารส่วนตำบลอยู่ดี
 เพราะฉะนั้นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านอภิปรายไปนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง
 เพราะฉะนั้นการกระจายอำนาจในร่างของกระทรวงมหาดไทยหรือร่าง
 ของรัฐบาลจึงเป็นการอำพรางเอาไว้ คล้าย ๆ กับเป็นนิติกรรมอำพราง
 ไม่ยอมปล่อยให้มีความจริงอย่างแท้จริง เวลาเราเลือกตั้งเราพยายาม
 พูดกับประชาชนว่า จะกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น การที่สภาผู้แทนราษฎร
 จะมั่นคงการที่ประชาธิปไตยในบ้านเมืองจะมั่นคง ก็เพราะเหตุว่า
 การปกครองส่วนท้องถิ่นมั่นคงด้วย เรื่องนี้ท่านประธานเองเป็นนักรัฐศาสตร์
 ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๕๐ เป็นต้นมาถึงปัจจุบัน เป็นเวลา ๘๖ ปี เราพยายาม
 ที่จะให้มีพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น แต่เราทำไม่สำเร็จ
 ในรัฐบาลประชาธิปไตยชุดที่ ๒ ของพระยามโนปกรณนิติธาดา เราเริ่มมี
 กฎหมายฉบับนี้ แม้แต่สมัยพระยาพหลฯ ก็พยายามมี แต่ก็ไม่สำเร็จ พอมาถึง
 พ.ศ. ๒๔๙๙ กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำเป็นรูปร่างขึ้นมา -----

ในเจตนารมณ์ของกระทรวงมหาดไทยทำต่อนั้น ต้องการจะให้สภาตำบล เป็นรูปแบบการปกครองประชาธิปไตยส่วนท้องถิ่น จำลองไปจาก สภาผู้แทนราษฎรระดับชาติ นี่คือเจตนาที่อยู่เบื้องหลังการปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นในสมัยนั้นจึงมีการพยายาม อย่างที่ผมทราบเรียบร้อยแล้ว พอถึง พ.ศ. ๒๕๑๘ กระทบขอประธานอนุญาต ท่านประธาน หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ท่านได้แถลงนโยบาย ต่อสภา วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๑๘ ในช่วงนั้นเป็นรัฐบาลอยู่ปีเศษ เป็น รัฐบาลชุดที่ ๓๗ ในระบอบประชาธิปไตย ท่านได้แถลงต่อสภาไว้ว่า จะดำเนินการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ประชาชน กล่าวคือ จะเสนอกฎหมายปรับปรุงท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เพื่อเปิดโอกาสให้การปกครองส่วนท้องถิ่น ในรูปแบบต่าง ๆ มีการ บริหารตนเองโดยอิสระอย่างแท้จริง เพื่อส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ให้เกิดขึ้นทุกจุด นี่คือเจตนารมณ์ในสมัยหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี และเป็นต้นแบบของการเสนอกฎหมายว่าด้วย สภาตำบลเข้าสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ให้เกียรติแก่ อดีต ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีคนที่แล้ว ผมในฐานะเป็นสมาชิกพรรคกิจสังคม ขอกราบขอบคุณอย่างยิ่ง และท่านหัวหน้าพรรคคนปัจจุบันคือ ท่านมนตรี พงษ์พานิช ท่านก็ขอกราบขอบคุณทุกท่าน และผมอยากจะเรียนท่านประธาน ว่า ผมอยากจะเปรียบเทียบ ร่างของกระทรวงมหาดไทยที่บอกว่า ไม่เป็นประชาธิปไตย ไม่เป็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริงนั้น ผมขอยกตัวอย่างสั้น ๆ เพราะว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไป มากแล้ว ยกตัวอย่าง อย่างใช้เกณฑ์การเก็บภาษีจากท้องถิ่นในตำบลนั้น ๆ กระทรวงมหาดไทยบอกว่า ถ้าตำบลใดที่เก็บภาษีได้ไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท เป็นนิติบุคคลไม่ได้ ตรงนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่า ทั่วประเทศมีอยู่ ๖,๖๐๐ กว่าตำบล เข้าเกณฑ์นี้เพียง ๕๐๐ กว่าตำบลเท่านั้น นี่แปลว่า กระทรวงมหาดไทยถือเงินเป็นใหญ่ ถือเงินเป็นหลัก ทั้ง ๆ ที่รู้ว่า ในประเทศไทย รายได้ของประชากรไม่เท่ากัน ภูมิภาคและภูมิศาสตร์ ต่าง ๆ ของประเทศไม่เท่ากัน คนที่เกิดจังหวัดภูเก็ตมีทรัพยากรมาก ย่อมมีรายได้มาก คนที่เกิดจังหวัดจันทบุรี มีทรัพยากรสินน้ำมีแร่ธาตุมาก มีเพชรพลอยมาก ก็ง่ายที่จะได้เงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท แต่คนที่เกิดจังหวัด ภาคอีสานอย่างผม ทั้งตำบลเก็บภาษีได้แค่ ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น

คนอีสานไม่ใช่คนไทยหรือครับ การที่กระทรวงมหาดไทยเอาเงินมา
เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติจะให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคลนั้น เป็น
ความผิดพลาดอย่างมาก ใจบอกว่าจะให้อำนาจรัฐแก่ประชาชน แต่
มาสร้างเงื่อนไข สร้างกำแพงเอาไว้ ใครละครับอยากจะทำเกิดเป็นคนจน
ไม่มีหรือครับ อยากจะรวบกันทั้งนั้น-----

แต่มีรายไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้อผิดพลาดอันนี้ผมจึงคิดว่ากระทรวงมหาดไทยน่าจะต้องปรับปรุง เวลาลงมติจะเอากฎหมายฉบับไหนเป็นร่างในการพิจารณาในสภา ผมก็เชื่อว่าทางฝ่ายรัฐบาลก็อยากได้ของรัฐบาล แต่อย่าลืมนะครับท่านประธาน มันขัดกับความเป็นจริงของประเทศของประชาชน ไหน ๆ รัฐบาลจะรักประชาชนแล้วก็ขอให้รักเท่าเทียมกันเถอะครับ อย่าไปรักแต่คนรวย รัฐคนจนบ้างครับ เพราะฉะนั้นข้อนี้ผมจึงคิดว่าเป็นข้อผิดพลาดอย่างยิ่ง ถ้าหากว่าจะตัดมาตรานี้ออกไปจะเป็นการดีอย่างยิ่ง ในร่างของพรรคกิจสังคม กระผมขอประทานอนุญาตท่านประธาน มีร่างของท่านสมาชิกฝ่ายค้านอีกหลายท่านแต่ผมไม่ได้เอ่ยถึง ผมขออนุญาตเอ่ยถึงร่างของพรรคกิจสังคม ร่างของพรรคกิจสังคมไม่ได้กำหนดรายได้จากเกณฑ์ภาษี ไม่มีภาษีเป็นกำแพงกัน พรรคกิจสังคมให้ทุกตำบลเป็นนิติบุคคล แม้ว่าจะมีรายได้ ๑๐,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นได้ ให้สภาตำบลนี้สามารถบริหารตนเองได้ ออกข้อบัญญัติของสภาตำบลได้ จัดซื้อจัดจ้างของตำบลได้ อนุมัติวางแผนต่าง ๆ ของสภาตำบลได้ และข้อที่น่าสังเกตอย่างยิ่งก็คือว่า ในร่างของรัฐบาลนั้นถ้าเพื่อว่าไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท แปลว่าสภาตำบลนั้นสามารถบริหารได้เฉพาะเงินที่ได้ไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท แต่เงินรายได้อื่นใดที่จะเข้าสภาตำบล เช่นงบประมาณจากส่วนกลาง งบประมาณจากรัฐบาลกลาง งบ ส.ส. งบจากบริหารส่วนจังหวัด สภาตำบลแต่ละต้องไม่ได้เลย แต่ต้องไม่ได้จะทำอะไรแน่แต่บาทหนึ่งต้องขออนุญาตจากอำเภอ ตรงนี้ละครับเป็นข้อผิดพลาดอย่างยิ่ง เป็นการกีดกันความเจริญของสภาตำบล เพราะฉะนั้นพรรคกิจสังคมจึงไม่ให้มีสิ่งเหล่านี้ เราเปิดให้เท่ากันหมด ไม่มีอะไรปิดกัน เราเปิดเท่ากันหมด เพราะเราถือว่าคนในชาติมีสิทธิเสรีภาพตามกฎหมายรัฐธรรมนูญเท่ากัน เป็นเจ้าของประเทศเท่ากัน เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่า ในร่างของรัฐบาลตรงนี้ผิดพลาดอย่างยิ่ง เปรียบกับพรรคกิจสังคมแล้วเป็นคนละเรื่อง หน้ามือเป็นหลังมือ

ประการที่ ๒ ในเรื่องของกรรมการสภาตำบลของพรรคกิจสังคมให้ท่าน ผู้ใหญ่บ้านเป็นสมาชิกของสภาตำบลโดยตำแหน่ง และให้เลือกตั้งประชาชนจากหมู่บ้านต่าง ๆ ในตำบล หมู่บ้านละ

- ๑ - ๒ คนเป็นกรรมการสภาตำบล ประธานสภาตำบลมาจากการคัดเลือกของกรรมการสภาตำบลคนใดคนหนึ่งเป็นประธานสภาตำบล และมีรองประธานสภาตำบลได้ ๑ คน สภาตำบลมีอายุอยู่ได้ไม่เกิน ๓ ปี นี้คือหลักเกณฑ์ของพรรคกิจสังคม แต่ของรัฐบาลให้ท่านกำหนด เป็นประธานสภาตำบล มีรองประธานสภาตำบล ๒ คนมาจากการเลือกตั้งของนายอำเภอ แล้วสภาตำบลในความหมายของรัฐบาล อยู่ได้ ๕ ปี มีอายุ ๕ ปี ตรงนี้แตกต่างกันมาก

ประการที่ ๓ ข้อแตกต่างกันคือปลัดสภาตำบล ปลัดสภาตำบลในร่างของรัฐบาลให้เลือกตั้งจากกรรมการซึ่งไม่ใช่สภาตำบล แต่เป็นข้าราชการในตำบลนั้นเป็นเลขานุการตำบล แต่ของพรรคกิจสังคมให้เลือกตั้งจากใครก็ได้เป็นปลัดสภาตำบล พรรคกิจสังคมถือว่าเป็นการกระจายอำนาจ เป็นการสร้างงานให้คนทำ ประเทศไทยมีอยู่ ๖,๐๐๐ กว่าตำบล สามารถรับสมัครผู้ที่จบปริญญาได้ตั้ง ๖,๐๐๐ กว่าคน ๖,๐๐๐ ตำบล และคุณสมบัติของบุคคลที่จะมาเป็นปลัดตำบลก็มีความรู้ความสามารถ รับสมัครคนที่มีความรู้ความสามารถและอยู่ได้ในตำบล ๒ ปี เพราะฉะนั้นคุณสมบัติที่แตกต่างกันเหล่านี้เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าฉบับไหนเป็นประชาธิปไตยมากกว่ากัน ตรงนี้จะครบท่านประธานผมอยากจะเรียนว่า -----

ในร่างของรัฐบาลในระยะสั้น อาจจะได้คิดว่าเป็นเรื่องที่ดีในการกระจายอำนาจ แต่ในระยะยาวประชาชนจะตำหนิรัฐบาล เพราะอะไรครับ เพราะว่าตำบลที่ยังไม่ได้เป็นนิติบุคคลตั้ง ๘,๑๐๐ - ๖,๐๐๐ กว่าตำบล ตรงนี้แหละท่านประธาน ผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ไหน ๆ จะกระจายอำนาจให้แก่ประชาชนแล้ว ผมอยากจะกระจายอำนาจอย่างทั่วถึงกัน อย่าได้ลักลั่นกัน และวิธีการเลือกตั้งของพรรคกิจสังคมก็ให้ใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเป็นแนวในการเลือกตั้ง และการเลือกตั้งก็ให้เลือกตั้งโดยตรง ตรงนี้แหละครับเป็นข้อสำคัญอย่างยิ่งของพรรคกิจสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับของรัฐบาล เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะสรุปในตอนสุดท้ายนี้ว่าร่างของรัฐบาลที่เสนอต่อสภานี้ มีเลศนัยไม่กระจายอำนาจให้แก่ประชาชนอย่างแท้จริง เป็นการสร้างนิติบุคคลซ้อนนิติบุคคล เป็นการกีดกันตำบลที่มีรายได้ไม่ถึง ๑๕๐,๐๐๐ บาทไม่ให้เป็นนิติบุคคล เป็นการดึงอำนาจของกระทรวงมหาดไทยไว้ตามเดิม ใจอยากจะให้อำนาจแก่ประชาชน แต่เวลาทำจริง ๆ แล้ว ไม่ได้ให้อำนาจแก่ประชาชน เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะเสนอให้เอาร่างของพรรคกิจสังคมเป็นรูปแบบเป็นต้นแบบในการพิจารณาครั้งนี้ เพราะว่าหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ท่านทำได้ดีมาก และรูปแบบของพรรคต่าง ๆ ที่เสนอไปนั้นสาระสำคัญก็เหมือนกับของพรรคกิจสังคม เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอประทานอนุญาต ถ้าเพื่อรัฐบาลจะลดทิวี่มานะลงมาบ้าง ขอมรับร่างของพรรคกิจสังคม จะเป็นการดีต่อพี่น้องประชาชนอย่างมาก เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบขอบคุณล่วงหน้า ท่านประธานสวัสดิ์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณภูมิ

นายภูมิ สาระผล (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ

กระผม นายภูมิ สาระผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคพลังธรรม กระผมเป็นผู้หนึ่งี่ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล ในนามพรรคพลังธรรม ก็เพราะผลจากการจัดระเบียบบริหารราชการของตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ยังไม่เหมาะสม จึงทำให้การดำเนินงานของสภาตำบลในการให้บริการแก่ประชาชนในชนบท และการที่จะยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบทให้ดีขึ้น ยังไม่บรรลุไปตามเป้าหมาย แม้แต่การจัดองค์กรตำบล ก็ไม่เป็นไปตามหลักการปกครองตนเองของประชาชน จึงจำเป็นต้องปรับปรุงการ

จัดระเบียบบริหารราชการตำบลเสียใหม่ให้มีความเหมาะสม โดยกำหนดให้มีคณะผู้บริหารรับผิดชอบงานของสภาตำบล ก็เพื่อให้สภาตำบลที่ปรับปรุงใหม่นี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถเป็นศูนย์กลางสนองความต้องการ และการให้บริการแก่ประชาชนในท้องที่ชนบทได้อย่างทั่วถึง อันจะเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบทให้ดีขึ้น-----

ในส่วนของการกำหนดนโยบาย ก็ให้องค์กรที่มาจากประชาชนเป็นผู้กำหนด ตามวิถีทางการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ท่านประธานครับ การประชุมสภาวันนี้ผมเห็นว่า เป็นนิมิตหมายอันดีและมีความหมายอย่างยิ่ง ที่ได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลเข้ามาถึง ๘ ฉบับ เป็นกฎหมายสำคัญในการกระจายอำนาจให้แก่พี่น้องประชาชนได้มีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิด ในการปกครองท้องถิ่น จะว่าไปแล้วการจัดตั้งสภาตำบลเป็นนิติบุคคลเป็น ราชการส่วนท้องถิ่นและสามารถดำเนินงานให้เป็นมรรคเป็นผลได้นั้น อาจ เรียกได้ว่า เป็นการเดินเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยครั้งยิ่งใหญ่กว่า การเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี ๒๔๗๕ ด้วยซ้ำไป แต่มีบางสิ่งบางประเด็น ที่กระผมยังเป็นห่วงและขอตั้งเป็นข้อสังเกตสำหรับสภาตำบลที่จะมีขึ้น ตามกฎหมายที่พิจารณากันอยู่นี้คือ

ประเด็นที่ ๑ เรื่องอำนาจในการบริหารงานของสภาตำบล

ในร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลบางฉบับที่ยังยึดถือและให้อำนาจแก่นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจควบคุม สั่งการ ถอดถอนหรือยุบสภาตำบล ซึ่งขัดต่อหลักการในทางประชาธิปไตย ที่ผู้มาจากการเลือกตั้งของประชาชน แต่กลับต้องมาอยู่ภายใต้อำนาจแทบจะเรียกว่า เบ็ดเสร็จของผู้มาจากการแต่งตั้ง สภาตำบลจึงเปรียบเสมือนเป็นสาขาหนึ่งของกระทรวงมหาดไทย เท่านั้น ไม่ใช่การกระจายอำนาจอย่างแท้จริง หากส่วนราชการส่วนท้องถิ่น ไม่มีอำนาจที่ชัดเจนก็ย่อมไม่สามารถที่จะบริหารงานให้บรรลุผลได้ กระผม ขอยกตัวอย่างให้เห็นง่าย ๆ คือเทศบาล ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น แห่งหนึ่งตั้งมาได้เป็นเวลา ๕๐ - ๖๐ ปีแล้ว ทั้งประเทศไทยเรานั้น มีเทศบาลอยู่ ๑๐๐ กว่าแห่ง แต่เทศบาลทั้งหลายเหล่านั้นก็ไม่สามารถ เลี้ยงตัวเองได้ ต้องคอยรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลางอยู่ตลอดเวลา ส่วนหนึ่งก็เพราะว่า ผู้บริหารเทศบาลหรือคณะเทศมนตรีซึ่งมาจากการเลือกตั้งไม่มีอำนาจเด็ดขาดในการบริหารงาน ตัวพนักงานเทศบาล ซึ่งเป็นกลไกในการที่จะทำให้งานบรรลุผลก็ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุม ที่ชัดเจนจากคณะเทศมนตรี ซึ่งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น แต่เขาเหล่านั้นอยู่ใน สังกัดของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พนักงานเทศบาลโดยเฉพาะ ที่มีตำแหน่งระดับสูง เขาถือว่าเป็นนายของเขานั้นอยู่ที่กรมการปกครอง อยู่ที่ ศาลากลางจังหวัด ไม่ได้อยู่ที่เทศบาล ไม่ได้อยู่ในท้องถิ่น การโยกย้าย การลงโทษ การเลื่อนชั้นหรือให้ความดีความชอบล้วนไปจากกรมการปกครอง

ทั้งสิ้น เขาจึงพร้อมที่จะตอบสนองกรมการปกครองมากกว่าที่จะตอบสนอง
 ผู้บริหารท้องถิ่นที่ไปจากการเลือกตั้ง แม้แต่เงินเดือนหรือค่าตอบแทนก็เช่นกัน
 นายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดในเทศบาล ยกตัวอย่างที่จังหวัดขอนแก่น
 ซึ่งเป็นบ้านของกระผม นายฯฯ ได้เงินเดือน ๒๒,๐๐๐ กว่าบาท แต่ปลัดเทศบาล
 ซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นข้าราชการระดับ ๙ ได้เงินเดือน ๓๐,๐๐๐ กว่าบาท
 ค่าเดินทางไปราชการ ค่าที่พัก ปลัดเทศบาลเบิกได้ในระดับ ซี ๙. แต่
 นายกเทศมนตรีเบิกได้ในระดับ ซี. ๖ ถึง ซี. ๕ อาจจะเป็นเรื่องตลกนะครับ
 ถ้ามีการไปประชุมหรือว่าเดินทางไปราชการ ถ้าปลัดเทศบาลได้นั่งรถไฟ
 ชั้น ๑ แต่นายกเทศมนตรีต้องนั่งรถไฟชั้น ๒ ความศักดิ์สิทธิ์ของการ
 บังคับบัญชาก็อาจจะไม่เข้มแข็งพอ นี่คือผลจากการที่ส่วนกลางไม่กระจาย
 อำนาจไปให้แก่ส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง จึงทำให้การบริหารงานท้องถิ่น
 ไม่บรรลุผลสำเร็จ เช่นเดียวกันครับท่านประธาน หากการยกสภาตำบล
 ให้เป็นองค์กรท้องถิ่นเพื่อบริหารตนเองแล้ว ควรให้อำนาจแก่ผู้บริหาร
 ท้องถิ่นอย่างเพียงพอในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรบุคคล
 การบริหารงานส่วนท้องถิ่นจึงจะบรรลุผลได้

สำหรับประเด็นที่ ๒ นั้นก็คือในเรื่องการเงินและการคลัง ถ้าดูจากรายได้ของสภาตำบลแต่ละแห่ง ๗,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศนี้ เรียกว่า เกือบทั้งหมดไม่สามารถที่จะมีรายได้เลี้ยงตัวเองหรือบริหารงานสภาตำบลได้ จึงต้องหวังรอรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลาง การที่ท้องถิ่นหาเงินเลี้ยงตัวเองไม่ได้ ทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง จึงเป็นที่มาที่รัฐบาลต้องให้เงินอุดหนุน เป็นผลให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ขาดรากฐานที่แข็งแกร่ง เพราะประชาชนไม่เห็นความสำคัญของท้องถิ่น ทำให้มาขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละรัฐบาลแต่ละยุค ถ้ารัฐบาลยุคใดจัดเงินอุดหนุนให้สภาตำบลเพียงพอก็บริหารงานไปได้ แต่ถ้าเกิดถูกรัฐบาลยุคใดจัดเงินอุดหนุนให้ท้องถิ่นเล็กน้อย สภาตำบลใช้ไม่เพียงพอ การบริหารงานของสภาตำบลก็จะล้มเหลว กระผมเห็นว่าเพื่อเป็นหลักประกันแก่องค์กรบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จะมีรายได้เพียงพอในการบริหารงานตลอดไป และแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจของรัฐบาลที่จะสนับสนุนการปกครองท้องถิ่น รัฐบาลควรจะได้เสนอแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีต่าง ๆ ของรัฐไปพร้อมเสียดด้วย เพื่อแบ่งให้แก่ท้องถิ่นให้เพิ่มมากขึ้น เป็นการกระจายอำนาจทางการคลัง โดยตราให้เป็นกฎหมายไว้อย่างชัดเจน ท้องถิ่นก็จะมีรายได้ที่แน่นอนและชัดเจน สามารถที่จะบริหารงานไปได้อย่างต่อเนื่อง และสามารถนำประโยชน์สุขมาสู่ประชาชนในท้องถิ่นได้ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสภาตำบลที่จะได้เป็นองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายนี้ จะสามารถบริหารงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลจะต้องกระจายอำนาจให้เหมาะสม และต้องกระจายเงินอย่างเพียงพอไปสู่สภาตำบล มิใช่เพียงแค่อยกฐานะให้เป็นนิติบุคคลเท่านั้น จึงกราบเรียนฝากมาท่านประธานเพื่อผ่านไปยังท่านที่จะทำหน้าที่เป็นกรรมาธิการได้โปรดพิจารณาในส่วนนี้ไว้ด้วย กระผมขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยครับ
 นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพของ
 กระผม กระผมขอขอบคุณท่านประธาน กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า
 กฎหมายที่ให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล และให้มีองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น
 กระผมดีใจมาก ที่กฎหมายฉบับนี้รัฐบาลได้ส่งร่างทั้ง ๘ ฉบับ ทั้งของสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติแห่งสภา ๗ ฉบับ แล้วก็ของทางฝ่ายรัฐบาลโดย ฯพณฯ รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่ง ฯพณฯ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ท่านจำ

คำพูดของท่านได้ที่ท่านแถลงนโยบายต่อสภาแห่งนี้ ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมไม่ติดใจอะไรทั้งสิ้น กระผมพูดอยู่เสมอว่า สภาตำบลนี้ควรจะเป็น
 นิติบุคคลมานานแล้ว ในฐานะที่ผมเคยผ่านงานเป็นกำนัน และก็ได้รับมอบหมาย
 จากคำสั่งของคณะปฏิวัติ และระเบียบของกระทรวงมหาดไทย คำสั่งประกาศ
 คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ซึ่งรวมเบ็ดเสร็จ จะ
 เป็นคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยก็ตาม อะไรก็ตาม เราก็ได้ปฏิบัติในฐานะ
 ที่ผมเป็นกำนันมาหลายสิบปี ผมทราบพฤติกรรมในการกระทำ เราเป็น
 เบี้ยล่างอยู่ตลอด ประชาชนนี้เป็นเบี้ยล่างอยู่ตลอด เก็บเงินภาษีบำรุงท้องที่
 ก็ไม่มีอำนาจที่จะใช้จ่ายอะไรได้ ส่งอำเภอ อำเภอก็ส่งไปจังหวัด จังหวัด
 บางส่วนก็ส่งมาเป็นส่วนกลางก็มี-----

รายได้เราไม่ได้ใช้ เพิ่งตอนหลัง ๆ นี้ ก็รู้สึกว่าการราชการท่านได้เมตตา
 ปรากฏ เนื่องจากกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ก็เอาหลักของภาษีบำรุงท้องที่
 ให้สภาตำบลที่ได้รับคำสั่ง หรือได้รับระเบียบของกระทรวงมหาดไทยนี้มา
 ดำเนินการ ซึ่งท่านประธานก็ทราบแล้วว่า สภาตำบลในขณะนี้ เป็นสภาที่ไม่มี
 อำนาจเท่าไรนัก ๖,๗๕๑ แห่ง ท่านประธาน ความเป็นจริงนั้นอีก ๕๐๐ กว่าแห่ง
 ยังไม่ได้เป็นสภาตำบลคือ ๕๑๑ กว่าแห่ง เพราะว่าในประเทศไทยของเรา
 ทั้งหมด ๗๕ จังหวัด คือมีจังหวัดใหม่ ๓ จังหวัด ๗๕ จังหวัด ๗๐๘ อำเภอ
 ๘๒ กิ่งอำเภอ ๗,๑๕๒ ตำบล ท่านประธาน ๖๕,๓๑๒ หมู่บ้าน ตามสถิติที่
 กรมการปกครองหรือกระทรวงมหาดไทยมี ท่านประธาน ประชากรในประเทศ
 มี ๕๗,๗๘๘,๕๖๕ คน สถิติเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๕ ขณะนี้อาจจะถึง
 ๕๘ ล้านคนแล้วท่านประธาน ท่านประธาน ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
 ท่านประธานคงจะทราบ ก็มีเทศบาล มีสุขาภิบาล มีองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 ซึ่งมีสมาชิกสภาจังหวัด แต่สภาตำบลนั้นถูกหลอกใช้มาเสมอ ท่านประธาน
 ถ้าเราจะคิดถึงเทศบาล การจัดการของเทศบาล ๑๓๔ แห่งนั้น ท่านประธาน
 ประชากรของเทศบาลก็มีเพียงแค่ว่า ๕,๖๓๘,๕๑๖ คน ท่านประธาน รัฐบาล
 ส่วนกลางต้องให้ค่าหัวไปช่วยอุดหนุนเทศบาลต่อหัว หัวละ ๑๒๐ บาท ในปี
 งบประมาณ ๒๕๓๗ เป็นเงินเท่าไรท่านประธาน เป็นเงิน ๕๕๖,๖๒๑,๐๐๐ บาท
 นี้เฉพาะเทศบาล ๑๓๔ แห่ง ทั้งเทศบาลเมือง เทศบาลตำบล ไม่พูดถึง
 เมืองพัทยาและกรุงเทพมหานคร นอกจากนั้นท่านประธาน สุขาภิบาลมี
 ทั้งหมด ๑,๐๒๕ แห่ง มีเกรดเอ และเกรดบี คือระดับ ๑ ระดับ ๒ มี
 ประชากรอยู่ในเขตสุขาภิบาล ๑,๐๒๕ แห่งนั้น ๘,๐๖๐,๑๕๓ คน ท่านประธาน
 คิดเป็นรายหัวที่รัฐบาลต้องจ่ายส่วนกลางไปหนุนเป็นเงินสนับสนุนสุขาภิบาลนั้น
 รายหัว หัวละ ๘๐ บาท ในปี ๒๕๓๗ ท่านประธานเป็นเงินเท่าไร เป็นเงิน
 ๖๕๙,๓๕๕,๖๐๐ บาท นอกจากนั้นท่านประธาน ส่วนกลางให้การสนับสนุนองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดและสภาตำบล ๒๖๑,๕๗๖,๖๐๐ บาท ท่านประธานนี้เป็น
 เงินจากส่วนกลาง ซึ่งเป็นภาษีอากรของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ
 รัฐท่านก็กระจาย ที่นี้พี่น้องของเราไม่ได้รับความเป็นธรรมท่านประธาน
 ไม่ได้รับความเป็นธรรมอย่างไร คน ๕๗ ล้านคน ได้รับประโยชน์จากคน
 ที่ได้จากส่วนกลางเอาเป็นรายหัวไป เพียงแค่ ๑๒,๖๘๘,๖๕๕ คนเท่านั้น--

แต่อีก ๕๕ ล้านคนท่านประธาน ๕๕,๐๙๐,๓๑๕ คนไม่ได้อะไรเลย
 ท่านประธาน ไม่ได้อะไรเลย ได้จากเงินบุญกฐินที่องค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัด เขาพิจารณาในจังหวัดส่งไปให้ว่าตำบลนี้ต้องได้เท่านี้หรือ
 ได้จากภาษีบำรุงท้องที่เท่านั้นเองที่ไปพัฒนาตำบล ท่านประธาน หรือ
 ได้จากเงินรายได้ที่ผู้แทนราษฎรสรรหาให้ส่งไปช่วยตำบลนั้น ๆ
 ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองมาคิดถึงว่าพระราชบัญญัติที่ให้
 สภาตำบลเป็นนิติบุคคลหรือให้องค์การบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้นใน
 พระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมานี้ ๘๑ มาตรา นั้นผมเห็นด้วย เห็นใน
 หลักการ ผมอยากให้ออกวันนี้ให้เสร็จเสียด้วยซ้ำ เราตั้ง
 คณะกรรมาธิการเต็มสภาพิจารณาเลย ๘๑ มาตรา ๒ วัน ๒ คืนคงเสร็จ
 ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความภูมิใจและดีใจที่นวยกรัฐมนตรี
 ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย
 หรือกรมการปกครองได้หยิบยกปัญหาที่จะมอบอำนาจให้แก่พี่น้องประชาชน
 ทั้ง ๗,๐๐๐ กว่าตำบลให้มีส่วนได้รับการเกื้อหนุนจากรัฐบาลเท่าเทียมกัน
 ซึ่งทุกคนเสียภาษีอากร ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่างานเรื่องนี้
 หลักการ วันนี้เรามารับหลักการหรือไม่ ๘ ฉบับนี้กระผมเข้าใจว่า
 เราต้องรับหลักการ เพราะว่าทุกพรรคการเมืองมีความเห็นสอดคล้องต้องกัน
 จึงเสนอพระราชบัญญัติ แต่พระราชบัญญัติถูกไปดองไว้นาน ถ้ารัฐบาลไม่มี
 พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นี้กล้าตัดสินใจเสนอมาก็คงไม่ได้หรอกครับ
 หรือท่านอาจจะคิดพิจารณาครอบคอบแล้วจึงเสนอมานี้ ผมเห็นด้วย
 ผมเพิ่งเชียร์ เชียร์วันนี้ เพราะว่าตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ จนถึงปี ๒๕๓๖ ก็ปี
 ท่านประธาน ๒๑ ปีเชียร์ครับ ๒๑ ปีที่ถูกเก็บกักเอาไว้ ที่เทศบาล
 สุขาภิบาลได้ประโยชน์ แต่พี่น้องประชาชนทั่วประเทศอีก ๕๐ กว่าล้านคนนั้น
 ไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย ไม่ได้รายหัวไปบำรุง ถึงได้ไปก็ได้ไป
 บางส่วนเท่านั้น ฉะนั้นผมประทานคราบเรียกลามท่านประธานผ่านไป
 ยัง ๗ พรรค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าท่านได้คิดปัญหา
 เรื่องเงินงบประมาณที่จะสรรหาให้แก่สภาตำบล ๗,๑๕๒ ตำบล ท่านได้
 คิดครอบคอบแล้วหรือยังว่าจะได้งบประมาณ ถ้าท่านจะคิดเฉลี่ยทั่วทั้งหมด
 ท่านต้องเพิ่มอีกถึงปีละ ๓,๖๐๗,๒๒๕,๑๒๐ บาท ท่านเตรียมแล้วหรือครับ
 งบประมาณการ หรือท่านเพียงแต่ออกกฎหมาย ท่านไม่ได้เตรียมในเรื่อง

เงินต่าง ๆ นี้เพื่อเตรียมรับที่จะส่งไปช่วยหนุนให้แก่สภาตำบล กระผม
 ว่าออกกฎหมายไปก็ไม่มีประโยชน์ ถ้าทำพร้อมในเรื่องงบประมาณ
 ผมก็คิดว่างานนี้จะสำเร็จลุล่วงและพี่น้องประชาชนคนไทยในชาติ
 ๕๗ ล้านคนก็เสมอกากัน เพราะว่าถ้าสุชาติบาลเขามีเงินรายได้
 ถนนเขาก็ดีราคาของ ไฟเขาก็สว่างไสว น้ำประปาเขาก็ไหล เพราะ
 เขามีเงินอุดหนุน แล้วสภาตำบลมีอะไร ไม่มีอะไรเลยทำนประธาน
 ผมก็ยังคิดว่าท่านประธานเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งในกรุงเทพมหานคร
 พร้อมทุกอย่าง ท่านประธาน แต่คนบ้านนอกมีถนนราคาของใหม่ เปล่า
 ถนนก็ยังเป็นถนนโคลน ถนนหัวเป็นฝรั่งฤดูแล้ง -----

น้ำจะล้างหน้าก็ไม่มีท่านประธาน แล้วนี่กำลังจะแล้ง ๆ พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เสนอบประมาณ งบกลางที่จะไปแก้ไข ปัญหาภัยแล้งหรือยัง ปัญหาเกิดครับ ฉะนั้นถ้าพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านเร็วเท่าไร เมื่อผ่านกฎหมายแล้วงบประมาณก็ต้องตาม เพราะวางมาตราในพระราชบัญญัติฉบับนี้ถึง ๘๑ มาตราของรัฐบาลนั้น ท่านเขียนแต่เรื่องจะจัด จะเก็บ แต่ท่านไม่ได้เขียนบังคับว่ารัฐบาลต้องจัดเงินอุดหนุนอย่างไร ก็เปอร์เซ็นต์ ท่านประธาน ปัญหาเกิดขึ้นแม้แต่ขณะนี้ กทม. เองกับรัฐบาลยังเถียงกัน ๘๐/๒๐ ๕๐/๕๐ อะไรต่าง ๆ ปัญหาเกิดครับท่านประธาน ฉะนั้นปัญหาเรื่องนี้ผมประมาณทราบเรียนท่านประธานและที่ประชุมแห่งนี้ช่วยกันพิจารณาในการที่ปรัยโตรงสร้างด้วยกฎหมายของพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ท่านเสนอมาทั้ง ๘ ฉบับ ท่านจะเอาร่างไหนผมก็ไม่ว่า เพราะคณะกรรมการทางสภาที่จะต้องแต่งตั้ง จะเอาคณะกรรมการการปกครองก็ได้ เพราะท่านกริช กงเพชร ก็อยู่พรรคความหวังใหม่เป็นประธาน ผมก็เป็นรองประธานอยู่พรรคชาติไทย ก็ไปได้ แต่ถ้าท่านจะเอาให้ดีที่สุดก็ต้องตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้รอบคอบ เพื่อให้ได้ประโยชน์ สัมฤทธิ์ผล ตามเป้าหมายที่มีการดองไว้ตั้งแต่สมัย จอมพล ถนอม จนกระทั่งถึงปัจจุบัน กฎหมายฉบับนี้มาแล้ว มาตั้งแต่ จอมพล ป. ท่านไปเมืองนอกมา มีประชาธิปไตย ท่านก็อยากจะให้มีประชาธิปไตยทั่วไป แต่ว่าถ้าจะเปิดโอกาสให้มีประชาธิปไตยเต็มที่ เป็นไปไม่ได้หรือครับท่านประธาน ต้องค่อยเป็นค่อยไป เมื่อสภาแห่งนี้ได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ตั้งคณะกรรมการวิสามัญแล้ว ผมเห็นครับ เห็นหลายขั้นตอนที่รัฐบาลร่างมา ที่ผมเห็นด้วยก็หมายความว่าเมื่อเราเกี่ยวข้องกับเรื่องสุขาภิบาล ทำไมเราไม่รับเรื่องสภาตำบลให้เป็นนิติบุคคล และทำไมเมื่อเราดำเนินการในเรื่องสุขาภิบาลอย่างไร เรื่องสภาตำบลที่เป็นนิติบุคคล ก็ควรอยู่อย่างนั้น แล้วก็ยกเป็นชั้นเป็นตอนจนเป็นสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วก็ยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลต่อไป กระผมจึงมีความเห็นว่าในมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ ที่ท่านร่างเอาไว้ฉัน ผมเห็นด้วย และยังมีบทสำคัญที่ท่านได้หมกเม็ดเอาไว้ ซึ่งก้านั้น ผู้ใหญ่บ้านเก่า ๆ ท่านยังไม่ดูให้ชัด ถ้าดูให้ชัด ท่านก็ตกใจ คือความจริงนั้นทางมหาดไทยเองอาจจะหาวิธีการปลดพวกท่านไป หากผู้ใหญ่บ้านที่ดื้อรั้น ในมาตรา ๘๗ เขียนไว้ชัด

คือหมายความว่าถ้าทำมีดมีร้ายก็ปลอดภัย เลือกตั้งใหม่ งานระบอบ
ประชาธิปไตยเริ่มเกิดขึ้น ผมไปเห็นมาตรา ๗๗ ผมดีใจด้วย กระผม
ไม่ทราบเรียนอะไรมาท่่านประธาน ผมอยากให้พระราชบัญญัติฉบับนี้
ออกเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ กระผมขอยกมือและสนับสนุนหมั้นเปอร์เซ็นต์
ขอบคุณมากครับท่่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณล่าฟอง
คุณส่งสุข และคุณอรรถสิทธิ์

นายล่าฟอง พิลาสัมบัติ (นครราชสีมา) : ขอประทาน
กราบเรียนท่่านประธานที่เคารพ กระผม ล่าฟอง พิลาสัมบัติ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ท่่านประธาน
ที่เคารพ เรื่องของสภาตำบลนี้เป็นเรื่องซึ่งประชาชนได้รอคอยมาแล้ว
เป็นเวลา ๑ ปีเต็ม ๆ ท่่านประธาน การรอคอยของประชาชนนั้นเหมือน
ข้าวรอฝน ผมขอกราบเรียนว่าประชาชนนั้นได้ทราบข่าวว่า รัฐบาลได้
เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร รู้สึกว่าเป็น
ความหวัง และเป็นความกระหือมิใจ ชื่นใจ ดีใจของชาวบ้าน
ท่่านประธานที่เคารพ ชาวบ้าน และท่่านท่่านนั้น ผู้ใหญ่บ้าน ได้วาดความฝัน
ของเขาไว้ว่า นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปทุกตำบลจะเป็นนิติบุคคล มีสิทธิที่จะ
ดำเนินกิจกรรมของตนเองได้ตามกฎหมาย ซึ่งแต่ละพรรคการเมืองได้
เสนอร่างเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ -----

นอกจากนี้สภาตำบลและพี่น้องประชาชนทั้งหลายก็มีความฝันไปว่า นับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป แต่ละตำบลนั้นจะต้องมีเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และสามารถที่จะตั้งงบประมาณของตนเองได้ และสามารถที่จะดำเนินกิจกรรมเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีอากรต่าง ๆ มาสู่พื้นที่ซึ่งเป็นภาษี และรายได้ซึ่งอยู่ในท้องถื่นนั้น ไม่จำเป็นจะต้องเอาไปส่งส่วนกลาง และนำไปสู่ส่วนท้องถื่นอื่นเหมือนสมัยก่อน สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่งเขาเองได้วาดเอาไว้อย่างเป็นลักษณะที่เป็นความฝัน แต่ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าหากว่าชาวบ้านได้ทราบว่าร่างของรัฐบาล จากหลักการไปจนถึงมาตราสุดท้ายแล้วได้อ่านทุกข้อ เขาจะรู้สึกตกใจ เขาจะรู้สึกเสียใจในความหวังของเขา ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนว่าในเรื่องสิ่งหนึ่งซึ่งตัวกระผมเองก็ข้องใจว่า สิ่งซึ่งผมเองไม่สบายใจที่สุดนั้นคือหลักการของพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งรัฐบาลได้เขียนไว้อย่างชัดเจนว่าหลักการและเหตุผล ซึ่งได้เขียนไว้ว่า โดยกำหนดให้สภาตำบลมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น ยกฐานะสภาตำบลซึ่งมีรายได้ตามกำหนดขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถื่นได้ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ตามหลักการนี้ ถ้าสภาผู้แทนราษฎรผ่านร่างในวันนี้แล้ว ก็ถือว่าทุกตำบลคือในจำนวน ๖,๖๖๙ ตำบลของประเทศไทยนั้น มีโอกาสได้เป็นนิติบุคคลทันทีตามพระราชบัญญัตินี้ประมาณ ๖๐๐ ตำบลเศษ ๆ ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่าในภาคอีสานคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือของกระผม นั้นมีประมาณ ๒,๕๒๕ ตำบล มีโอกาสได้เป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เกิน ๖๐ ตำบล เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าลักษณะนี้เป็นลักษณะซึ่งมีสภาตำบลไว้หลอกชาวบ้าน หลอกกำนัน ผู้ใหญ่บ้านให้ตอกดีใจเท่านั้น แต่จริง ๆ แล้วผมอยากจะกราบเรียนว่าสิ่งที่เขาฝันนั้นมันไม่ได้เป็นอย่างฝัน ท่านประธานครับ ภาษาโคตรชาวบ้านผมว่าลักษณะการกระทำอย่างนี้เขาเรียกว่า ตดล่อหมา ท่านประธานที่เคารพ น่าเสียดายว่าตำบลซึ่งอีก ๖,๐๐๐ ตำบล ซึ่งไม่มีโอกาสที่จะมีรายได้จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ย้อนหลัง ๓ ปีนั้น เขาก็จะเป็นเหมือนเดิม ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ลักษณะที่ว่าไม่มีอะไรในกอไผ่เลย เหมือนเดิม ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนแปลงได้เพียง ๖๐๐ ตำบลเศษ ๆ เท่านั้น เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนถาม ๗พณฯ รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย

ซึ่ง ๗๗๗ ได้ให้สัมภาษณ์ทางวิทยุว่าท่านคือกตัญญูเหลือเกิน ฝืนถึง
 ความสำเร็จอันนี้ว่าเป็นความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของ ๗๗๗ ว่าสิ่งเหล่านี้
 ๗๗๗ ดีใจหรือไม่ กระผมเองรู้สึกที่ไม่ดีใจรับท่านประธาน ขอฝากไปยัง
 ๗๗๗ ด้วยว่า ถ้าหากว่ามีความจริงใจแล้วผมอยากจะทำเรื่องถาม
 ๗๗๗ ฝากท่านประธานไปยัง ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า
 ขอตัดค่าว่ามีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดนี้ ได้หรือไม่ ถ้าหากว่าตัดไม่ได้
 ก็เป็นอันว่าตัดสิทธิทันที ๖,๐๐๐ กว่าตำบลท่านประธาน ไม่มีโอกาสเป็น
 นิติบุคคลได้เลย และผมขอกราบเรียนว่าตำบลต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในชายแดนก็ดี
 ในพื้นที่ยากจนไม่ว่าจะเป็นชานนาตลอดก็ดี ว่างม่วง ตำบลชุก ตำบลหันหัวทราย
 หรือตำบลใด ๆ ก็ตามไม่มีโอกาสอีก ๑๐๐ ปีก็ไม่มีโอกาสได้เป็นนิติบุคคล
 เพราะไม่มีโอกาสที่จะมีรายได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ
 สิ่งซึ่งผมอยากจะทำเรื่องว่าจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท นี้ไม่แน่นอน
 เพราะว่าผมอยากจะทำเรื่องท่านประธานว่าในเรื่องการบริหารส่วนท้องถิ่น
 ซึ่งทางกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดเอาไว้เช่นประธานสภาตำบลซึ่งมาจาก
 การเลือกตั้ง จะต้องเป็นประธานนั้น จะต้องมียาได้ ๓ ล้านบาทต่อปี
 ท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้ได้เลื่อนขึ้นมาเป็น ๕ ล้านบาท เพราะฉะนั้น
 โอกาสที่ประธานสภาตำบลจะเลื่อนขึ้นมาเป็น ๕ ล้านบาท ผมอยากจะทำเรื่องว่า
 ๕ ล้านบาท ไม่ใช่ของง่าย ๆ เพราะฉะนั้นนอกจาก ๑๕๐,๐๐๐ บาท
 ของสภาตำบลนี้มันมากที่สุดอยู่แล้วท่านประธาน-----

ในโอกาสต่อไปไม่ว่าแน่ถ้าทางกระทรวงมหาดไทยอยากจะหวงอำนาจ
 เอาไว้ไม่อยากจะให้สภาตำบลมีโอกาสเป็นนิติบุคคลมาก ๆ ก็อาจจะ
 ตั้งเกณฑ์ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ๓๐๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไปก็อาจจะเป็นได้
 แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ผมอยากจะกราบเรียน ฯพณฯ ว่าถ้ามีความจริงใจ
 ท่านประธาน น่าจะได้ตัดข้อนี้ และตัดมาตรา ๓๙ ออกทั้งหมดว่า
 สภาตำบลมีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนประมาณติดต่อกัน ๑๕๐,๐๐๐ บาท
 และตามเกณฑ์รายได้ของสภาตำบลและการจัดตั้งองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลเป็นไปตามประกาศนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่า น่าจะตัด
 มาตรา ๓๙ ออกทั้งหมด และก็ตัดข้อนี้ออก แล้วจากนั้นเราก็ไป
 กลับกรองใหม่ในคณะกรรมการวิสามัญ ท่านประธานที่เคารพ
 ผมมั่นใจเหลือเกินว่า ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยผู้
 ท่านมีความรักและความใฝ่ฝันในเรื่องประชาธิปไตย ผมขอกราบเรียน
 ว่าท่านเองอาจจะไม่ได้เห็นข้อนี้ แต่ถ้าท่านเห็นอย่างนี้แล้วศึกษาแล้ว
 คิดว่าท่านเองกับตัวกระผมเองและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลาย
 ก็คงจะมีความเห็นสอดคล้องกัน ท่านประธานที่เคารพ ผมขอฝาก
 ด้วยความจริงใจด้วยความเคารพไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย ขอให้ตัดข้อนี้เสียเถอะ ถ้าไม่ตัด สภาผู้แทนราษฎร
 ผ่านไปแล้วในวาระที่ ๑ แล้วในวาระที่ ๒ ไม่มีโอกาสจะตัด
 แปรญัติตัดหลักการไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า
 ถ้าท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านได้ทราบว่า ข้อนี้ไม่ตัดและกึ่งประเทศ ๖,๐๐๐
 กว่าตำบลได้เพียง ๖๐๐ ตำบลท่านประธาน คนที่เสียใจที่สุด
 ผมคิดว่าคงจะเป็น ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 อย่างแน่นอน เพราะว่าสิ่งที่ท่านคิดไม่ได้เป็นอย่างนี้ ท่านคิดเหมือน
 ร่างของพรรคชาติพัฒนา คือจะให้เป็นที่กั้นที่ พรรคชาติพัฒนาเขียนไว้
 ตามมาตรา ๘ ท่านประธานคือ กระบวนการนี้เสร็จเรียบร้อย
 วาระที่ ๓ รับรองทุกตำบลในจำนวน ๖,๖๖๙ ตำบล เป็นนิติบุคคล
 ทันที เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าร่างของรัฐบาลนี้ผ่านสภาผู้แทนราษฎร
 ไปเพียง ๖๐๐ ตำบล แล้ว ๖,๐๐๐ ตำบลจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้น
 ท่านประธาน ผมมั่นใจว่าอีก ๖,๐๐๐ ตำบลนั้นเขาคงไม่ยอม

เมื่อไม่ยอม เกิดมารวมตัวเหมือนกับที่กำลังรวมตัวกันอยู่ที่ล่าตะคอง
จังหวัดนครราชสีมาจะทำอย่างไร จะสร้างความยุ่งยาก ผมหวังใจ
อย่างยิ่งว่า พวกฯ คงจะคิดเหมือนกระผมและก็หลายต่อหลายท่าน
ผมขอกราบวิงวอนด้วยความจริงใจ

ท่านประธานที่เคารพ มีอีกเรื่องหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนว่า
ถ้ารัฐบาลมีความจริงใจเหมือนกับที่ราษฎรและกำนัน ผู้ใหญ่บ้านต้นว่า
ต่อไปในแต่ละปีรัฐบาลจะต้องตั้งเงินอุดหนุนไปให้ แล้วเขาก็ได้จัดงบประมาณ
ของตนเอง ต่อไปนี้ ณ บัดนี้ใครก็ตามจะไปรับเหมาไม่ต้องไปรับเหมาที่ผู้ว่า
ไม่ต้องไปยื่นประมูลที่ผู้ว่า ไม่ต้องไปยื่นที่นายอำเภอ ไปยื่นที่สภาตำบล
มีนายอำเภอเป็นผู้กำกับดูแล คอยดูแล ผมอยากจะกราบเรียนว่าสิ่งเหล่านี้
จะเป็นไปได้หรือไม่ แต่ร่างรัฐบาลเป็นไปไม่ได้ ท่านประธาน เหตุที่เป็น
ไปไม่ได้ ผมอยากจะกราบเรียนว่าตามมาตรา ๗๖ (๗) เงินอุดหนุน
จากรัฐบาลนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าของรัฐบาลนั้นมีมาในลักษณะ
ซึ่งให้สภาตำบลหาเอง เก็บภาษีบ้าง ได้จากโน้แจากนี้ซึ่งไม่ชัดเจน
ผมอยากจะกราบเรียนว่า รายได้ของสภาตำบล มาตรา ๓๐ ร่าง
ของรัฐบาลว่า -----

สภาตำบลอาจมีรายได้ดังนี้ อาจจะมี อาจมีรายได้ คำว่า ไม่น่า
 อาจจะได้ก็ได้ ไม่ได้ก็ได้ ท่านประธาน ว่ามาตรา ๓๐ ใน (๕)
 เงินอุดหนุนหรือรายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานจัดให้ ถ้าสมมติว่า
 รัฐบาลไม่จัดให้ก็ไม่มีรายได้ ซึ่งต่างกับร่างของพรรคชาติพัฒนาใน (๗)
 ว่า จะต้องได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ระบุชัดเจนว่า แต่ละปีรัฐบาล
 จะต้องให้เงินอุดหนุนกับสภาตำบลไปตามส่วนว่า ตำบลใหญ่ หรือ
 ตำบลเล็ก อันนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่าเป็นข้อแตกต่าง เพราะฉะนั้น
 ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่จะขอมอบอยากจะกราบเรียนถามว่า รัฐบาล
 พร้อมหรือไม่ที่จะให้ทุกตำบลเป็นนิติบุคคล พร้อมหรือไม่ ถ้าพร้อม
 แก่หลักการได้หรือไม่ เป็นสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียน ขอให้
 พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ผมเคารพ ได้โปรดตอบผม
 เดี่ยวนี้ว่า ได้หรือไม่ได้ ถ้าได้แล้วแก่หลักการได้หรือไม่ นี้ข้อที่ ๑

นอกจากนี้ผมอยากจะกราบเรียนฝากไปว่า

ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อได้ไปแล้วจะเพิ่มบทเฉพาะกาล หรือ
 จะตัดมาตรา ๓๐ คำว่า อาจมีรายได้ ให้เป็น มีรายได้จากเงินอุดหนุน
 รัฐบาล ให้มันชัดเจนลงไปได้หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้ผม
 ขอกราบเรียนว่าเป็นเรื่องที่ประชาชนทั้งประเทศเฝ้ามอง อยากจะเห็น
 อยากจะได้ด้วยความจริงใจ แต่ถ้าได้มาแบบหิวมองกุกท้ายมังกร หรือได้มา
 ในลักษณะซึ่งไม่มีความจริงใจ ผมกราบเรียนว่าจะเป็ผลสะท้อนทำให้
 มองเห็นความไม่จริงใจ หรือเป็นดาบที่จะต้องมาเชือดเฉือน ทำให้
 รัฐบาลได้รับความเดือดร้อนในโอกาสต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ไหน ๆ
 จะให้แล้วฝนตกก็ขอให้ตกทั่วฟ้า ถ้าตกเป็นหย่อม ๆ ดังที่ตกอยู่ทุกวันนี้
 ก็จะทำให้เกิดปัญหาฝนแล้งโดยทั่วไป ฉันทัดก็ดี การที่จะออกพระราชบัญญัติ
 สภาตำบลขณะนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า ขอให้ทุกตำบลในจำนวน
 ๖,๖๖๔ ตำบล มีศักดิ์มีสิทธิ์เสมอกันทุกตำบล ทั้งในฐานะ ทั้งรายได้
 ทั้งความศักดิ์สิทธิ์และการปฏิบัติราชการ ขอให้อยู่เป็นหลักเกณฑ์เดียวกัน
 ถ้าไม่สามารถจะให้ ขอให้รัฐบาลถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คืนไป
 พิจารณาดีกว่า ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมขออนุญาตใช้เวลาชนิดเดียว เพื่อเปิดเวลาให้ท่านสมาชิกได้กรุณาให้ข้อคิดเห็น คือช่วงหลัง ๆ นี้ โดยเฉพาะท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติซึ่งได้กรุณาชี้แจงเสร็จไปแล้ว กระผมคิดว่าคงจะเกิดความเข้าใจผิดกัน คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาแล้วสภาตำบลทั้ง ๗,๖๘๑ ตำบล ที่มีอยู่ในขณะนี้ไม่รวมถึงตำบลที่เป็นสุขาภิบาลทั้งตำบล สภาตำบลทั้งสิ้น ๗,๐๐๐ กว่านี้มีสภาพเป็นนิติบุคคลทั้งสิ้น จะมีสภาพเป็นนิติบุคคล ๖,๒๒๘ ตำบล แล้วก็อีก ๕๑๖ ตำบล จะเข้าเกณฑ์ คือจะมีรายได้ของสภาตำบลนั้นเกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท นับย้อนหลังตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ถอยหลังไป ๓ ปี ไม่ได้รวมเงินอุดหนุน ก็จะมีสภาพเป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอีกฐานะหนึ่ง ผมเลยขออนุญาตกราบเรียนเพื่อความเข้าใจแค่นั้นสั้น ๆ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

คุณส่งสุข ภัคเกษม

นายสังสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม สังสุข ภัคเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ กระผมขออนุญาต
 ที่จะกราบเรียนต่อท่านประธาน ถึงสาระของพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาตำบล
 ซึ่งมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง และมีการปรับปรุงโครงสร้างของสภาตำบลขึ้นมาใหม่
 ไม่ว่าจะเป็นของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นของสมาชิกสภาผู้แทนฝ่ายรัฐบาล
 และไม่ว่าจะเป็นร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้าน แต่ผมก็ใคร่ที่จะขอ
 กราบเรียนว่า กระผมตั้งใจตรงที่สภา รัฐบาล และสมาชิกสภาทุกท่านได้มีความ
 กระตือรือร้น ในการที่จะแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ซึ่งเป็น
 โครงสร้างขององค์กรที่จะบริหารผลประโยชน์ของประชาชนในระดับพื้นฐาน
 ในระดับล่างสุด เพื่อที่จะให้เห็นความก้าวไปสู่แนวทางที่รัฐบาลต้องการที่จะให้
 มีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในด้านการกระจายอำนาจ การกระจายผลประโยชน์
 การกระจายรายได้ไปสู่ประชาชน กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า
 ถ้าหากว่าองค์กรต่าง ๆ ที่อยู่ในชนบท อยู่ในหมู่บ้าน อยู่ในตำบลไม่ได้รับ
 การดูแลแก้ไข และเยียวยาจากสภาผู้แทนราษฎร จากรัฐบาลแล้ว กระผมมี
 ความคิดว่า แนวนโยบายของรัฐบาลที่ประกาศออกมาในทุกด้าน ทุกปัญหา
 ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมที่เราอยู่ในเมือง
 และมองไปสู่ชนบท มองไปสู่เบื้องล่าง ไปสู่รากหญ้าของสังคมไทย เราแทบจะ
 ไม่มีช่องทางในการที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวได้เลย กระผมขอเรียนสรุป
 ในประเด็นต่าง ๆ ว่า กระผมเชื่อแน่ว่าโดยรัฐบาลนั้นได้พิจารณาแก้ไขปรับปรุง
 เปลี่ยนแปลงจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยกระทรวงมหาดไทยหลายครั้งหลายหน
 กระผมเชื่อแน่ว่า รัฐบาลได้ให้ความระมัดระวังในการที่จะเสนอกฎหมายฉบับนี้
 มาสู่สภา กระผมขอกราบเรียนว่า ในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ได้จับตามดู
 การเคลื่อนไหวในเรื่องนี้ของรัฐบาลตลอดเวลา ว่ารัฐบาลนั้นมีความจริงใจ
 และจริงจังแค่ไหน ในการที่จะพยายามแก้ไขปัญหา ท่านประธานที่เคารพ
 สิ่งที่คุณะรัฐมนตรีได้ดำเนินการในการพิจารณา และส่งร่างดังกล่าวนี้กลับคืน
 ให้กระทรวงมหาดไทยไปพิจารณาแก้ไขหลายครั้งหลายหนนั้น เป็นสิ่งหนึ่งซึ่ง
 สภาและประชาชนทั้งประเทศพอจะมองเห็นได้ว่า รัฐบาลมีความตั้งใจจริง
 แต่ความตั้งใจจริงดังกล่าวนี้ กระผมขอกราบเรียนว่าพื้นฐานของอำนาจ
 ที่จะเกิดขึ้นในหมู่บ้าน ในตำบล ในชนบทนั้นต้องยอมรับว่า อำนาจในการที่จะดูแล

อำนาจในการที่จะปกครองนั้นเป็นของฝ่ายกระทรวงมหาดไทย ตรงนี้แหละครับ
ยังไม่มีใครสามารถที่จะพยากรณ์และแยกแยะออกมาอย่างชัดเจนว่า ในร่างกฎหมาย
ฉบับนี้ที่กระทรวงมหาดไทยได้เสนอ และมีการกลั่นกรองมาอย่างดีแล้วนี้มีอะไร
หมกเม็ดไว้ในนี้หรือเปล่า กระผมขอกราบเรียนว่า การหมกเม็ดถ้าหากว่าเป็นการ
หมกเม็ดเพื่อกุศโลบายทางการเมืองที่ดี เพื่อจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ในทางบวกแล้ว
ไม่มีปัญหา แต่ถ้าหากว่าเป็นการหมกเม็ดเพื่อที่จะให้เกิดประเด็นปัญหาในการยึดเหนี่ยว
และครอบงำอำนาจของฝ่ายปกครอง ของฝ่ายมหาดไทยไว้ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณา
ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้มอง ได้พิจารณาถึงโครงสร้างของตัวสภาตำบล
ตามมาตรา ๗ ก็ได้บอกว่าสภาตำบลประกอบไปด้วยสมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน
ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านในตำบล และแพทย์ประจำตำบล และสมาชิกจึงได้รับเลือกตั้ง
จากราษฎรในแต่ละหมู่บ้าน -----

ในตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาตำบลหมู่ละ ๑ คน ตรงนี้ครับกระผมมองเห็น มองเห็นว่าตัวแทนของชาวบ้านจากหมู่บ้านละ ๑ คนนั้น ก็จะเท่ากับ จำนวนของผู้ใหญ่บ้านของแต่ละหมู่บ้าน ตามมาตรา ๗ นี้ก็เท่ากับหมู่บ้าน มี ๓๐ หมู่บ้าน หรือมีอยู่ ๗ หมู่บ้าน ก็เท่ากับ ๗ ต่อ ๗ หรือ ๓๐ ต่อ ๓๐ การที่มีแพทย์ประจำตำบลขึ้นมาอีกตำแหน่งหนึ่งนั้น ก็เป็นการหลอ มระหว่างจำนวนของสมาชิกซึ่งประกอบกันเป็นสภาตำบลนั้นอย่างชัดเจน ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังมองเห็นว่าในส่วนอื่น ๆ ของพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ยังคงจะเกื้อกูลต่ออำนาจเดิม ยังคงจะเกื้อกูลต่ออำนาจเก่าที่ กระทรวงมหาดไทยได้ฝังรากหยั่งโคนในส่วนการบริหารขององค์กร สภาตำบลนี้ไว้อย่างมั่นคง กระผมขอกราบเรียนว่าสภาตำบลนั้นเป็น สภาของอำเภอ นี่คือข้อที่มีการกล่าวหากันมาอยู่ตลอดเวลาว่า เป็น สภาของอำเภอ เมื่อเป็นสภาของอำเภอก็เป็นสภาของจังหวัด จังหวัด นั้นหมายถึงทางราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด ถ้าเป็นอำนาจ ของจังหวัดก็เป็นอำนาจของกระทรวงมหาดไทย ตรงนี้แหละครับ พระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องขจัดเปิดเปาความเคลือบแคลงสงสัยตรงนี้ ออกไปให้ชัดเจน กระผมเชื่อมั่นว่าถ้าสภาแห่งนี้จะพิจารณาในประเด็นนี้ โทษการอภิปรายของสมาชิก และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ศึกษา เรื่องนี้ และนำมาอภิปรายเสนอแนะต่อรัฐบาล ต่อท่านประธานสภา ในวันนี้ เอาจนกระทั่งไปถึงเที่ยงคืน ดี ๑ ดี ๒ ดี ๓ กระผมว่ายังไม่ค่อยชัดเจน สิ่งที่ยังเป็นความหวังหลงเหลืออยู่ในขณะนี้ก็อยู่ที่ตัวแทน ของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งจะเข้าไปทำหน้าที่ในการเป็นกรรมาธิการ วิสามัญในการที่พิจารณาในวาระที่ ๒ คงจะไปว่ากันที่ตรงนั้นมาก กระผมขอย้อนกลับมาที่มาตรา ๗ ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๗ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลหมู่ละ ๑ คนนั้น กระผมคงไม่คัดค้าน ในประเด็นนี้ ในแง่ของการปลุกฝังและการพัฒนาประชาธิปไตยนั้น เห็นได้ชัดเจน ว่าท่านต้องการให้มีการเลือกตั้งตัวแทนในแต่ละหมู่บ้าน ขึ้นมา ตัวแทนในแต่ละหมู่บ้านนี้กระผมขอเรียนว่า ที่มาและที่เกิดจากระบบการเลือกตั้งนั้น ยังไม่ควรที่จะไปปริกปร่าว่าที่มาและที่เกิดนั้น จะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่สวยงาม ไม่ดงามตามครรลองของประชาธิปไตย แต่กระผมใคร่ที่จะกราบเรียนว่าสภาตำบลนั้น น่าที่จะเป็นสภาที่ยอมรับ ในเรื่องข้อมูลและปัญหาต่าง ๆ ของตำบลและของหมู่บ้านให้ชัดเจนกว่านี้

กระทบเคยกราบเรียนต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ท่านประธาน กราบเรียนว่าขอความกรุณาเถอะ ในสภาตำบลนั้นขอ
 ประกอบไปด้วยตัวแทนของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในหมู่บ้าน กลุ่มอาชีพ
 ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเกษตรกรที่จำแนกประเภทออกมาเลย เกษตรกร
 ผู้ปลูกมันสำปะหลังควรมีตัวแทน เข้าไปนั่งในสภาแห่งนี้ เกษตรกร
 ผู้ปลูกปอควรมีที่ จะเข้าไปนั่งในสภาแห่งนี้ ตัวแทนเกษตรกรผู้ปลูกอ้อย
 ไปนั่งในสภาแห่งนี้ ถั่วเหลืองไปนั่งในสภาแห่งนี้ กระทบไปนั่งใน
 สภาแห่งนี้ ลำไยไปนั่งในสภาแห่งนี้ ชาวสวนเงาะ สวนลิ้นจี่ ใน
 หมู่บ้านนั้นจะต้องมีตัวแทน เข้าไปนั่งในสภาแห่งนี้ หัวหน้าเหมืองฝาย
 เมื่อก่อนท่านผู้มีเกียรติหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ไทยได้มากราบเรียน
 เสนอแนะว่า ในส่วนที่จะให้มีการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหาร
 สภาตำบลนั้น จะต้องเลือกตั้งมา ๒ คน ขอให้แบ่งเป็นผู้หญิงสักคนหนึ่ง
 กระทบก็เห็นว่าในเรื่องนี้ในสภาตำบลนี้ทำได้แล้ว ขณะนี้ในทุกหมู่บ้าน
 เราจะมีกลุ่มแม่บ้าน ที่ดูแลโดยกรมพัฒนาชุมชน กลุ่มแม่บ้านเหล่านี้
 มีตัวแทน มีประธาน มีรองประธาน มีเลขา ให้เขามีตัวแทนกลุ่ม
 แม่บ้านเข้ามานั่งในสภาตำบลนี้ กระทบกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 ว่า สภาตำบลนี้จะต้องเป็นสภาที่อุดมทั้งพื้นฐานที่ชัดเจนที่สุด ขณะนี้ผม
 ยังไม่เห็นเค้าเงื่อนของสภาการเกษตรและสภาเกษตรกรว่าจะ เป็น
 ไปได้อย่างไร หรือจะเป็นมาอย่างไร -----

แต่ถ้าหากว่าสภาตำบลจะเป็นรากฐานอันหนึ่งในการที่จะให้ตัวแทนของ
 กลุ่มอาชีพที่อยู่ในทุกหมู่บ้าน ในตำบลนั้น ๆ ได้เข้ามามีสิทธิ มีเสียง มี
 ส่วนร่วมเสนอในสภา กระทบที่เสียงที่ไม่กำลังอยู่ในขณะนี้ของสภาตำบล
 ก็จะเป็นเสียงของประชาชนที่มากขึ้น มากขึ้นกว่าเสียงที่มีข้อครหา กล่าวหา
 กันมาตลอดเวลาว่า สภาตำบลนั้น คือเสียงของอำเภอ ก็หมายความว่า
 กระทรวงมหาดไทยยังมีส่วนที่จะกำหนดบทบาทวิถีทางและชีวิตของสภาตำบลได้
 ท่านประธานที่เคารพ ตรงนี้เป็นรายละเอียด เป็นรายละเอียดที่ต้องมาพูดกัน
 ว่า เราจำเป็นไหม ทุกวันนี้ที่เราต้องการจะได้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับชนบท
 รายงานข้อเท็จจริงต่าง ๆ ข้อมูลตัวเลขต่าง ๆ ในชนบทนั้น ขณะนี้เราได้
 มาจากรายงานของทางราชการ ถ้ามารายงานต่าง ๆ ของทางราชการนั้น
 จริงหรือไม่จริง ถ้าหากว่าจะมีใครกล้าหาญในขณะที่ขึ้นไปเป็นผู้บริหารประเทศนี้
 ไปเป็นรัฐบาลดูแลประเทศนี้ ยอมรับกันหรือไม่ว่าข้อมูล ตัวเลขต่าง ๆ
 ที่มาจากชนบทนั้น ไม่ถูกเสกสรรปั้นแต่งขึ้น และไม่ถูกรายงานขึ้นมาโดยการ
 เคลือบแฝงไปด้วยผลประโยชน์ เอาสภาตำบลนี้เป็นสถาบันที่ให้ข้อมูลตัวเลข
 และทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นปัญหาในการที่เราไม่สามารถจะหยิบขึ้นมาใช้ประกอบ
 การพัฒนาประเทศของเรา แก้ไขปัญหาชนบทของเรา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า
 เป็นไปอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระทบที่ฉันก็ยังลำบากอยู่คนเดียว
 จึงใคร่ที่จะขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า หวังว่าคณะกรรมการวิสามัญ
 ที่สภาแห่งนี้จะได้ตั้งต่อไปนั้น คงจะได้มีการดำเนินการในเรื่องนี้ ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระทบมาตามตราที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงที่จะก้าวไปสู่องค์การ
 บริหารส่วนตำบล มาตรา ๓๔ บอกว่า สภาตำบลมีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุน
 ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน ๓ ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท
 อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ อาจจัดตั้งนะครับ ท่านประธานที่เคารพ
 ตรงนี้ผมคิดว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกไป ถ้าหากว่าเรามาพลิกดูตามมาตรา ๒๘
 ส่วนที่ ๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รายได้และรายจ่ายของสภาตำบล สภาตำบล
 มีรายได้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดสรรให้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวง
 มหาดไทยกำหนดดังต่อไปนี้ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย |
 ภาษีการฆ่าสัตว์ และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ที่จัดเก็บได้ในตำบลนั้น
 ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตและค่าปรับตามที่จะมีกฎหมายกำหนดไว้ที่จัดเก็บได้
 ในแต่ละตำบล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด
 ได้รับจัดสรร ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับจัดสรร

ภาชีค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับ
การจัดสรร กระทบอ่านดูแล้ว กระทบคิดดูแล้วว่าในขณะนี้ การที่จะชั้บตัว
เพื่อที่จะให้สภาตำบลนั้น พัฒนาไปสู่การเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น
ดูเหมือนว่ามันจะง่ายในเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท รายได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท
แต่ท่านประธานที่เคารพ จากการอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจาก
จังหวัดเชียงราย คุณทรงธรรม ปัญญาดี ได้พูดถึงบางมาตราที่ได้เขียน
ซ่อนไว้ถึงการทำที่จะให้ผู้ที่ต้องดำรงตำแหน่งเป็นประธานสภาองค์การ
บริหารส่วนตำบล ซึ่งจะต้องไม่ใช่ก้านั้น-----

ที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดเชียงราย คือคุณทรงธรรม ปัญญาดี ได้พูดไว้ เมื่อสักครู่นี้ ท่านได้มองในประเด็นที่จะมีปัญหา เนื่องจากว่าถ้าท่านนั้น จะมาเป็นประธานไม่ได้แล้ว ก็หมายความว่าคนอื่นแม้กระทั่งผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเคยเป็นลูกน้องของท่านก็จะขึ้นมาเป็นได้ ท่านประธานครับ ตรงนี้ ถ้าพิจารณาลงไปในระยะละเอียดอย่างชัดเจนแล้วคนที่ จะบริหารจัดการเก็บ รายได้ต่าง ๆ ในตำบลนั้นก็คือประธานสภาตำบล ท่านก็สามารถที่จะ พยายามบริหารถ้าต้องการที่จะให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ก็จะต้อง เร่งจัดเก็บ เร่งหารายได้ให้ได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ๓ ปีติดต่อกัน แต่ถ้าหากว่าเร่งทำแล้วเมื่อไปตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏว่า ท่านไม่ได้เป็นประธาน แล้วท่านจะไปเร่งจัดเก็บรายได้ต่าง ๆ เหล่านี้ ทำไป ตรงนี้แหละครับมันลึกลับกันอยู่ มีอะไรขัดแย้งกันอยู่ในตัว เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ พระราชบัญญัติฉบับนี้คงไม่มีใครปฏิเสธ หลายท่านได้บอกว่า ระวิงนะ กฎหมายสภาตำบลนี้มีอาถรรพ์ ตั้งแต่สมัย จอมพล ถนอม มาแล้ว ทุกรัฐบาล ถ้าหยิบเรื่องกฎหมายสภาตำบลมาพูดอีกไม่กีวันก็มีเหตุ มันทำทนายครับ ท่านประธานที่เคารพ มันทำทนายต่อปัญหา ต่อสิ่งที่มีความเชื่อถือกันอย่างนั้น กระผมใคร่ที่จะเรียกร้องขอให้ทุกฝ่ายในสภาแห่งนี้ครับท่านประธาน ได้โปรดสนับสนุนให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ รวมทั้งของฝ่ายสมาชิกสภา ไม่ว่าฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ให้มีการผสมผสานประเด็นและปัญหาต่าง ๆ ชัดเกลากันให้ชัดเจน แต่ขอให้มุ่งไปสู่การพัฒนา พัฒนาในระบบ พัฒนาในโครงสร้าง และพัฒนาในการที่จะไม่ให้อำนาจของกระทรวง มหาดไทย เข้ามาครอบงำอำนาจของประชาชนในพื้นที่มากจนเกินไป กระผมขอกราบเรียนว่ากระผมใช้คำพูดว่า มากจนเกินไป กระผมต้องการ จะเห็นสาระสำคัญในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีแนวทางในการที่จะพัฒนา ไปสู่จุดนั้น จุดที่เราเรียกร้องกันมาอยู่ตลอดเวลาว่า เราต้องการให้อำนาจทั้งหมดทั้งปวงในแผ่นดินนี้ไปอยู่ที่ประชาชนในระดับล่าง ในระดับที่เราเรียกกันเป็นภาษากาพย์เมืองภาษารัฐศาสตร์ว่า รากหญ้า ท่านประธานที่เคารพ เราจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะก้าวไปสู่ทิศทางที่จะให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด กระผมขอกราบเรียนว่ากระผมเป็นผู้เสนอกฎหมายเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นคนแรกและฉบับแรกของสภาแห่งนี้ สมัยที่กระผมสังกัดอยู่พรรคประชาธิปัตย์

เมื่อปี ๒๕๑๘ กระทบถูกถามโดยนักจัดรายการ โดยนักวิเคราะห์สถานการณ์
 ทางการเมืองโดยนักข่าวหลายครั้งว่า ขณะนี้มีความเห็นอย่างไรว่า
 ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นจะต้องเลือกตั้งหรือไม่ กระทบกราบเรียนไปว่า
 การเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น การพัฒนาและการเติบโตของสังคมไทยนั้น
 จะต้องก้าวไปสู่จุดนั้น แต่ขณะนี้ถ้าจะดำเนินการในเรื่องเลือกตั้งผู้
 ราชการจังหวัด สภาตำบลต้องเรียบร้อย สภาเทศบาล สภาจังหวัด
 กระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดจากการเลือกตั้งและการมีส่วนร่วมทั้งในด้าน
 นโยบายและในด้านบริหาร ในท้องถิ่นระดับล่างจะต้องเรียบร้อยก่อน
 แล้วเราเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดกัน ต้องเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด
 กระทบเห็นด้วยหลายข้อหลายประการ สิ่งที่เกิดเป็นปัญหาและสับสนวุ่นวาย
 ก็คงจะเป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็คงจะ
 ถูกใช้ใช้ไล่เลียง นั่นก็คือการปรับโครงสร้างของกรมตำรวจ กระทบเชื่อ
 แน่ว่าถ้าหากไปพิจารณาแนวทางในการปรับโครงสร้างกรมตำรวจอย่าง
 ชัดเจนแล้ว -----

จะเห็นได้ชัดเจนว่า นั่นคือการเตรียมแนวทางที่จะให้ตำรวจนั้นไปขึ้น
อยู่กับผู้ว่าราชการจังหวัด แล้ววันหนึ่งผู้ว่าราชการนั้นมาจากการเลือกตั้งแล้ว
สิ่งที่เราต้องการ สิ่งที่เราหวังและสภาในยุคนี้จะเป็นสภาที่สามารถ
ขจัดปัดเป่าความเชื่อที่เขาบอกว่าให้ระวัง ถ้าเอาเรื่องสภาตำบล
ขึ้นมาว่าแล้วจะเกิดอาถรรพ์ อาถรรพ์ตรงนี้จะถูกขจัดปัดเป่าไปด้วย
อะไร ด้วยความจริงใจ ความสุจริตใจและความมั่นคงของคนใน
กระบวนการประชาธิปไตยที่ต้องการจะให้อำนาจแก่ประชาชนใน
ระดับล่างอย่างไม่มีอะไรมาเคลือบแคลง ไม่เสแสร้ง ไม่แก้งทำ
ไม่หวังอำนาจ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ กระผมขอสนับสนุน
จะเอากฎหมายของใครเป็นหลัก กระผมสนับสนุนทั้งสิ้นกระผมเชื่อ
ในแนวทางที่กระทรวงมหาดไทยและรัฐบาลได้ดำเนินกรรมมา แต่กระผม
ยังจำเป็นที่จะต้องขอให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณาไปถึงส่วนลึก ๆ ที่จะมี
การหมกเม็ดในเรื่องอำนาจของฝ่ายข้าราชการกระทรวงมหาดไทยไว้
อย่าให้มาจัดและมาแผ้วพานต่อสิ่งที่สภาแห่งนี้มีความหวังว่า เราจะ
หยิบยื่นสิ่งนี้ให้แก่อำนาจของประชาชน ขอให้อำนาจของประชาชน
จงมีจากสภาแห่งนี้ที่มาจากกาเลือกตั้ง ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอรรถสิทธิ์
ทวีชัยสิทธิ์ และคุณเสกสรร แสนภูมิ และต่อด้วยคุณอลงกรณ์ พลบุตร
นายอรรถสิทธิ์ ทวีชัยสิทธิ์ (นครพนม) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอรรถสิทธิ์ ทวีชัยสิทธิ์ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่านก็ได้กรุณาชี้แจงแสดง
เหตุผลสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กันอย่างครบถ้วนมากหน้าหลายตา
กระผมมองว่าหลาย ๆ ท่านที่ขึ้นมาอภิปรายนั้น ถึงแม้ว่าจะยังติดใจ
ข้อใจในรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
แต่ส่วนใหญ่ท่านเหล่านั้นต่างก็มีความเห็นด้วยที่อยากจะให้กฎหมาย
ฉบับนี้คือร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลนี้ได้ผ่านออกไป เพื่อใช้ในการที่จะ
พัฒนาประชาธิปไตยของประเทศไทยของเรา ให้มีความรุ่งเรือง
ให้โชติช่วงชัชวาลย์ต่อไป เพราะต้องยอมรับว่ากฎหมายฉบับนี้
มีส่วนสำคัญยิ่งในการที่จะพัฒนาประชาธิปไตยขึ้นพื้นฐาน เพราะ
เมื่อไรก็ตามที่สภาตำบลมีความเป็นอิสระ เป็นนิติบุคคล กำนันที่เป็น

ประชาชนสภาตำบลมีความเป็นอิสระในการบริหารงาน ในการที่จะ
ตัดสินใจ คณะกรรมการสภาตำบลมีอำนาจในการที่จะตัดสินใจ
ในการที่จะนำความเจริญ ในการที่จะจัดสรรงบประมาณ ในการ
ที่จะพัฒนาท้องถิ่น คือตำบล หมู่บ้านของตนเองเมื่อไร กระทบเชื้อ
เหลือเกิน นั่นก็คือพื้นฐานประชาธิปไตยของเราได้เกิดขึ้นแล้วใน
ประเทศไทย เพราะฉะนั้นในส่วนของตัวเอง กระทบก็มีความเห็น
เช่นเดียวกับสมาชิกหลาย ๆ ท่าน ที่ได้กรุณาอภิปรายสนับสนุน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สมควรที่จะ
นำออกมาใช้เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนที่กำลังรอคอยอยู่
ในขณะนี้ กระทบต้องขอขอบคุณ ท่านผู้ใหญ่มากหลาย ๆ จังหวัด
ในวันนี้ที่ได้เดินทางมาแสดงตนเพื่อที่จะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ท่านเหล่านั้นได้เดินทางมาจากจังหวัดที่ห่างไกล อย่างเช่น จังหวัด
มหาสารคาม จังหวัดนครพนม จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดมุกดาหาร
จังหวัดหนองคาย จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัด
อื่น ๆ อีกหลายจังหวัด -----

ที่กระผมไม่สามารถที่จะระบุได้ครบถ้วน ณ ที่นี้ ซึ่งก็ต้องขอประทานอภัย
 กระผมเชื่อเหลือเกินว่านอกจากท่าน ผู้ใหญ่บ้านที่ได้เดินทางมาด้วย
 ตนเองจนถึงสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ เพื่อที่จะแสดงความจำนง แสดง
 ความประสงค์ แสดงความเห็นด้วยที่จะสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ กระผม
 มีความเชื่อว่า ท่าน ผู้ใหญ่บ้านที่ยังอยู่ทางบ้านก็คงจะมีความเห็นด้วย
 ที่จะสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ หลาย ๆ ท่านก็คงจะเปิดวิทยุรับฟังการถ่ายทอด
 เสียงอยู่ทางบ้าน และก็คงจะเอาใจช่วย คงจะช่วยกันลุ้นอยู่ทางบ้านอยาก
 จะให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านออกไป ถึงแม้ว่าหลาย ๆ ท่านบอกว่ายังมี
 ความสงสัยว่ากฎหมายฉบับนี้จะมีส่วนในการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง
 หรือไม่ แต่การที่มีกฎหมายฉบับนี้ออกไปนั้นกระผมก็คิดว่าดีกว่าที่เราจะ
 ไม่นำออกไปใช้หรือว่าไม่ผ่านกฎหมายฉบับนี้ เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้
 อย่างที่ผมกราบเรียนไปแล้วว่าถึงแม้จะยังมีปัญหาค้างคาอยู่ในจิตใจของ
 หลาย ๆ ท่าน หลาย ๆ ท่านอาจจะคิดว่ายังมีอีกหลาย ๆ เรื่องที่ยัง
 ชักเอาไว้ ยังมีอีกหลาย ๆ เรื่องที่มีการหมกเม็ดเอาไว้ แต่กระผม
 เชื่อในความบริสุทธิ์ใจของกระทรวงมหาดไทยและของรัฐบาลนี้ว่ามี
 ความบริสุทธิ์ใจที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านออกไปเพื่อเป็นประโยชน์ต่อ
 การพัฒนา การปกครองในระดับท้องถิ่นหรือว่าในระดับพื้นฐานที่จะมีส่วน
 ในการพัฒนาประชาธิปไตยต่อไป ท่านประธานที่เคารพ หลาย ๆ ท่าน
 คงจะมีปัญหาค้างคาอยู่ในจิตใจเหมือนกับที่ได้อภิปรายไปหลาย ๆ
 ท่านเมื่อสักครู่นี้ว่าสภาตำบลในร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพูดกันอยู่ใน
 ขณะนี้ ไม่ว่าจะเป็ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรีหรือว่า
 ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยบรรดาสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายที่ได้
 ร่วมกันพร้อมจิตพร้อมใจกันนำเสนอขึ้นมาในวันนี้ว่า สภาตำบลในร่าง
 พระราชบัญญัตินี้จะช่วยในการกระจายอำนาจให้ประชาชนในชนบท
 หรือไม่เพียงใด อันนี้เป็นสิ่งที่เราถามกันมาตลอด และหลาย ๆ ท่าน
 ก็ไม่แน่ใจ และประเด็นต่อไปก็คือการกระจายอำนาจในท่านองนี้
 เพียงพอหรือไม่ อย่างไร เพราะหลาย ๆ ท่านยังคิดว่าระบบราชการ
 ยังเข้ามาครอบงำต่อร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลที่กำลังพิจารณากัน
 อยู่ในขณะนี้ กระผมมีความเห็นว่าการกระจายอำนาจที่แท้จริงก็คือ
 การกระจายอำนาจในการตัดสินใจให้สามารถที่จะปกครองตนเองได้
 ซึ่งอำนาจที่ต้องกระจายมีอะไรบ้างครับท่านประธาน อย่างเช่น

อำนาจในการบริหารงานบุคคล อำนาจในการที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับ
 เรื่องการปกครองบังคับบัญชา ผู้ที่อยู่ในสภาตำบลหรือว่าปฏิบัติหน้าที่
 อยู่ในสภาตำบลนั้น อำนาจในการควบคุมตรวจสอบโดยประชาชนที่เป็น
 กรรมการหรือว่าผู้ที่มีส่วนร่วมในการบริหารสภาตำบลนั้นสามารถที่จะ
 ตรวจสอบกันเอง นี่เป็นส่วนที่สำคัญในการที่จะกระจายอำนาจออกไป
 อย่างแท้จริง ซึ่งอำนาจที่สำคัญอีกอำนาจหนึ่งก็คืออำนาจตัดสินใจใน
 การวางแผนต่าง ๆ ด้วยตนเอง อย่างเช่น การวางแผนที่จะนำ
 งบประมาณลงไปใช้จ่ายในตำบลนั้น ๆ ซึ่งกระผมมีความคิดว่าถ้าหาก
 เรายังคงไม่ให้อำนาจในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ แนนอบสภาตำบลก็คง
 จะไม่พัฒนาระบบเดิมที่เป็นมาที่หลาย ๆ ตำบลได้พูดได้คุยกันอยู่ ที่หลาย ๆ
 ตำบลได้อภิปรายกันอยู่ในขณะนี้ เพราะว่าในร่างพระราชบัญญัติที่เรา
 กำลังพิจารณาหลาย ๆ ร่างที่เดี๋ยวจะเห็นได้ว่าการจัดเก็บรายได้ที่ดี
 การใช้จ่ายเงินที่หามาได้ก็ดี การบังคับการให้เป็นไปตามความต้องการ
 ของท้องถิ่นก็ดี ยังมีข้าราชการส่วนหนึ่งที่เข้ามาบีบบังคับ ไม่ว่าจะ
 ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือว่านายอำเภอ หรือว่าระดับสูงขึ้นมาจากทาง
 กระทรวงมหาดไทยที่เข้ามาควบคุมกันอยู่ในขณะนี้ ซึ่ง
 ถ้าหากว่าเป็นไปดังที่ผมได้กราบเรียนก็เชื่อว่าร่างพระราชบัญญัติ
 สภาตำบลที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ในขณะนี้ก็อาจจะต้องพิจารณากัน
 อย่างรอบคอบในชั้นกรรมาธิการ ซึ่งเราจะแต่งตั้งกันแล้วจะได้เลือก
 กันขึ้นมาในอีกไม่กี่นาที ไม่กี่ชั่วโมงข้างหน้า เพราะฉะนั้นในเรื่องต่าง ๆ
 เหล่านี้ ผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าคณะกรรมการวิสามัญ
 ที่จะพิจารณาเรื่องนี้คงจะต้องพิจารณาให้รอบคอบ อย่างไรก็ตามกระผม
 มีความเชื่อว่าโดยหลักการแล้วร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลหรือว่า
 สภาตำบลตามร่างพระราชบัญญัตินี้ยังดีกว่าสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติ
 ฉบับที่ ๓๓๖ มากมายหลายประการถึงสมาชิกหลาย ๆ ท่านจะได้แสดง
 ความสงสัยเอาไว้ แต่กระผมก็เชื่อว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีขึ้นมา
 ดีกว่าที่จะไม่มีเสียเลย-----

เพราะว่าเราสามารถที่จะปรับปรุงแก้ไขกันได้ เราสามารถที่จะไป
 แปรพฤติในชั้นกรรมาธิการได้ เราสามารถที่จะเอาเรื่องที่เป็นปัญหา
 อยู่ในขณะนี้ไปพูดคุยกันในชั้นกรรมาธิการต่อไปได้ อย่างไรก็ตาม
 กระทบคิดว่า ถ้าหากว่ามีการพิจารณาปรับปรุงในบางเรื่อง ซึ่งเรื่องนี้
 กระทบอยากจะขออนุญาตท่านประธาน ฝากไปยังคณะกรรมาธิการ
 ที่จะเป็นผู้พิจารณาในเรื่องนี้ว่า ถ้าหากว่ามีการปรับปรุงในเรื่องต่อไปนี้
 ในความเห็นของกระทบคิดว่าสภาตำบล หรือร่างพระราชบัญญัติที่เรา
 กำลังพิจารณากันอยู่ในขณะนี้ดีขึ้น ปรับปรุงในเรื่องใดบ้าง ท่านประธาน
 สิ่งที่กระทบอยากจะขอแสดงความคิดเห็น อยากจะขออนุญาตตั้งข้อสังเกต
 ฝากไปยังคณะกรรมาธิการก็คือ ควรที่จะมีการแก้ไขความสัมพันธ์เชิง
 โครงสร้างระหว่างระบบราชการภูมิภาค คือระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด
 หรือว่านายอำเภอ กับสภาตำบล และนอกจากนี้ควรที่จะมีการแก้ไขระบบ
 ราชการส่วนกลาง โครงสร้างระบบราชการส่วนกลาง คือระหว่าง
 กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง กับสภาตำบล แก้ไขอย่างไร
 แก้ไขโดยการตัดทอน โดยการลดการควบคุมทั้งก่อนและหลังในการที่จะ
 ใช้จ่ายงบประมาณ หรือว่าในการที่จะทำงานอะไรก็แล้วแต่ที่เป็นอำนาจ
 ของสภาตำบล ที่เป็นหน้าที่ของสภาตำบล เพราะในขณะนี้จากการที่เรา
 ได้พิจารณาศึกษา จะสังเกตเห็นได้ว่าทางกระทรวงมหาดไทยได้มอบ
 อำนาจให้ทางกระทรวงการคลัง ในการที่จะออกระเบียบควบคุมมากมาย
 หลายเรื่อง อย่างเช่นในเรื่องงบประมาณ ในเรื่องการโอนทรัพย์สิน
 หรือว่าในเรื่องอื่นๆ อีกอีกี่จะจะต้องควบคุมสภาตำบล ซึ่งถ้าหากว่า
 เป็นเช่นนั้น กระทบก็มองว่าสภาตำบลไม่สามารถที่จะตัดสินใจด้วย
 ตนเองได้แต่ประการใด จะต้องผ่านการกลั่นกรอง จะต้องผ่านการควบคุมจากท่านต่าง ๆ เหล่านี้ โดยเฉพาะจากทางจังหวัด
 จากทางอำเภอ ซึ่งเราได้พูดกันมากมายในขณะนี้ว่า ถ้าหากว่า
 ปล่อยให้ทางผู้ว่าราชการจังหวัด หรือว่าปล่อยให้ทางนายอำเภอ
 ยังคงมีบทบาทอย่างมากในการที่จะควบคุมดูแลนั้น สภาตำบลก็จะ
 ยังหนีไม่พ้นระบบราชการ จะยังหนีไม่พ้นการที่ข้าราชการจะลงไป
 มีบทบาท ลงไปเป็นผู้กำหนด ลงไปเป็นผู้ที่จะควบคุมดูแล ไม่ว่าจะ เป็น
 เรื่องใด ๆ ก็ตาม ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ดีคิดว่า ถ้าหากว่าเราปล่อย
 ออกไป ก็จะไม่เป็นนิติบุคคลอย่างแท้จริง จะเป็นแต่ในนามเท่านั้นเอง

อันนี้ก็ เป็น เรื่องที่น่าเป็นห่วง เพราะว่าในการที่จะให้กระทรวงการคลัง ได้พิจารณาในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ จริงอยู่ว่า ได้มีการระบุว่าจะต้อง พิจารณาถึงความเป็นอิสระ ความคล่องตัว และประสิทธิภาพในการ ที่จะให้สภาตำบลนั้น ๆ ได้ดำเนินการตามความต้องการของตัวเอง แต่กระผมมองว่า ถ้าเป็นอย่างนี้ส่วนกลางก็ยังคงควบคุมสภาตำบล โดยผ่านทางผู้ว่าราชการจังหวัด และผ่านทางนายอำเภอลงไปอยู่ที่ สภาตำบลไม่มีอำนาจในการที่จะตัดสินใจด้วยตนเองเลย เพราะฉะนั้น ในเรื่องนี้กระผมก็อยากจะขออนุญาตท่านประธาน ได้ฝากผ่านไปยัง คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดที่จะได้รับการแต่งตั้งขึ้นมาด้วยว่า อยู่อย่างไร ก็ขอได้โปรดพิจารณาในเรื่องนี้ด้วยว่า ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ระหว่างส่วนราชการภูมิภาค กับราชการส่วนกลาง กับสภาตำบลนั้น สมควรหรือไม่ที่จะพิจารณาแก้ไขให้ชัดเจน เพราะว่าเราอาจจะ กำหนดเป็นเพียงมาตรฐาน และเป็นเพียงหลักการได้ แต่ว่าในด้าน การบริหารงานจริง ๆ นั้น เราจะต้องยกอำนาจ หรือว่ามอบอำนาจ ให้สภาตำบลได้มีส่วนในการตัดสินใจอย่างแท้จริง กระผมตั้งใจ ท่านประธานที่เคารพ ที่ว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการกล่าวถึง หน้าที่ของสภาตำบลข้อหนึ่งในมาตรา ๒๓ ที่ระบุไว้ว่า ให้สามารถ คัดกรองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งในเรื่องนี้ เป็นเรื่องที่เรากำลังต่อสู้รณรงค์กันอยู่ในขณะนี้ทั่วทั้งประเทศเกี่ยวกับ เรื่องทรัพยากรธรรมชาติ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะได้ระบุให้สภาตำบล มีอำนาจในการคัดกรองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติได้ แต่ผมอยากจะให้มีการเพิ่มเติมข้อความเข้าไปอีกสักนิดหนึ่งว่า ให้พิจารณาใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาตินั้น ๆ ได้ด้วย ซึ่งแต่ละตำบล ท่านประธานที่เคารพ อาจจะมีทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีคุณค่าอยู่ในตำบลนั้น ๆ เพียงแต่ทำให้สามารถดูแลได้เท่านั้นคงจะ ไม่เพียงพอ เพราะเขาจะมีความรู้สึกว่าเขาไม่ใช่เจ้าของ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นของหลวง ให้เขาได้มีบทบาทได้เข้ามาพิจารณาในการที่จะ ใช้เพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมด้วยที่จะ เป็นการดีมาก จะทำให้ผู้ที่เข้ามาบริหาร หรือว่าผู้ที่เป็นคณะกรรมการ ในสภาตำบลนั้นมีความรู้สึกว่าจะห่วงแหนในสิ่งที่เขามีอยู่ในขณะนั้น

ตราบไตที่เขามีความคิดว่าเป็นของหลวงแน่นอน เขาก็จะไม่มีความรัก
ไม่มีความห่วงแหนในสิ่งนั้น ซึ่งก็เป็นเรื่องที่เป็นอันตราย เพราะใน
ขณะนี้เห็นได้ว่า เรื่องป่าไม้ก็ตีก็มักจะมองว่าเป็นของหลวง
เรื่องแร่ธาตุต่าง ๆ ก็ตี มักจะมองว่าเป็นของหลวง เพราะฉะนั้น
ถ้าหากว่าไปขโมยมาได้ หรือว่าไปหยิบฉวยมาได้ก็เป็นกำไร แต่ไม่ได้
คำนึงถึงการดูแลรักษาแต่ประการใดทั้งสิ้น

ประการต่อไป ที่ผมอยากจะขออนุญาต ผมเสียดายเป็น
 อย่างยิ่งก็คือ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการกล่าวถึงการที่จะ
 ปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบล ซึ่งในข้อ ๗ ของมาตรา ๒๒ มีการระบุ
 ไว้ว่า ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสภาตำบล
 หรือตามที่ทางราชการมอบหมาย นี่ละท่านประธาน ผมเป็นห่วงว่า
 ระบบราชการยังคงเข้ามาดูแล เข้ามาควบคุมการบริหารงานของ
 สภาตำบลกันอย่างค่อนข้างจะมากมายอยู่ในขณะนี้ ผมเป็นห่วงว่า
 ถ้าหากว่าสภาตำบลทำตามหน้าที่ของตัวเองที่ระบุในกฎหมายฉบับนี้
 มันก็ไม่มีปัญหา แต่ถ้าเกิดทางราชการได้มอบหมายหน้าที่ให้กับ
 สภาตำบลอย่างมากมาย เหมือนกับที่มีการอุทธรณ์กันอยู่ในขณะนี้ว่า
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นทำงานกันมากเหลือเกิน แต่เงินเดือนน้อย
 อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ๑๓ - ๑๔ กระทรวงต้องรับผิดชอบ และ
 ถ้าหากว่าเกิดทางราชการได้อาศัยข้อบัญญัติในกฎหมาย มาตรา ๒๒
 ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ใน (๗) มอบหมายงานให้สภาตำบล
 ได้ทำอย่างมากมาย ซึ่งผมก็เชื่อว่าจะเป็นอย่างนั้น เพราะทาง
 ราชการต้องอาศัยทางสภาตำบล อาศัยกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในการทำงาน
 เกี่ยวกับงานของทางราชการที่จะทำในตำบลนั้น ๆ อยู่แล้ว ผมเป็น
 ห่วงมาก เพราะถ้าหากเป็นอย่างนั้นก็ทำให้สภาตำบลไม่มีความ
 เป็นตัวของตัวเอง เพราะข้าราชการของเมืองไทยนั้น ท่านประธาน
 ก็คงจะเข้าใจ เขามีความถนัดในการมอบหมายมากกว่าถนัดในทางที่จะ
 รับไปปฏิบัติเรื่องมอบนี้ถนัดนัก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ากฎหมายเปิดช่องว่าง
 ไว้อย่างนี้ก็เห็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง ก็อยากจะฝากเรื่องนี้ไปยัง
 คณะกรรมาธิการวิสามัญที่จะพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย เพราะว่าเป็น
 เรื่องที่มีความสำคัญอีกเรื่องหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ผมก็มีความเห็น
 สอดคล้องต้องกันกับท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านว่า ร่างพระราชบัญญัติ
 สภาตำบลที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ในขณะนี้ ถึงแม้ว่าหลาย ๆ ท่าน
 จะยังมีความข้องใจสงสัย แต่ถ้าหากว่าเราได้ผ่านกฎหมายฉบับนี้
 ออกไป ซึ่งก็เชื่อว่าสมาชิกที่อยู่ในสภาแห่งนี้คงจะไม่มีท่านผู้ใด
 ที่จะขัดข้อง ที่จะให้การสนับสนุน ที่จะรับหลักการกฎหมายฉบับนี้
 เพราะว่ามันเป็นประโยชน์ แล้วก็ก็เป็นหน้าเป็นตาของสภาแห่งนี้ร่วมกัน
 ไม่ใช่เฉพาะกระทรวงมหาดไทย ไม่ใช่เฉพาะรัฐบาลเท่านั้น ผมเชื่อว่า

ถ้าหากสภาผ่านกฎหมายฉบับนี้ออกไปก็คงจะเป็นประวัติศาสตร์ เหมือนกับที่สมาชิกบางท่านได้พูดไปเมื่อสักครู่นี้แล้วว่า เมื่อสภาได้นำกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาจ่อที่จะเข้ามาสู่การพิจารณาเมื่อไร สภาก็จะมีอันเป็นไป ผมเชื่อว่าสภาชุดนี้คงจะไม่เช่นนั้นแน่นอน อยู่ที่ความพร้อมเพรียงสมัครสมานสามัคคีของสภาแห่งนี้ ไม่ว่าจะเป็น ฝ่ายค้าน หรือฝ่ายรัฐบาล เมื่อพูดถึงกฎหมายฉบับนี้ ผมเชื่อเหลือเกินว่าทุกคนต่างก็มีความเห็นพ้องต้องกัน ก่อนที่จะจบในประเด็นสุดท้าย ผมอยากจะขออนุญาตฝากท่านประธานที่เคารพว่า ขณะนี้มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการแยก การตั้งหมู่บ้านและตำบลขึ้นมาใหม่ ใน ปีงบประมาณที่ผ่านมา นั้นมีปัญหา โดยทางฝ่ายรัฐบาลก็อ้างว่า ไม่มีงบประมาณ จะเป็นด้วยเหตุผลกลใดผมไม่ทราบ เรื่องนี้ อย่างไรก็ตามก็อยากจะขออนุญาตฝากท่านประธานไปยัง คณะรัฐบาลว่า ได้กรุณาพิจารณาทบทวนในเรื่องนี้ด้วย จะใช้งบกลาง หรืองบอื่นใดก็ตามได้นำไปพิจารณา เพราะว่า หมู่บ้านและตำบลที่จะตั้งขึ้นมาใหม่นั้น ผมเชื่อเหลือเกินว่า ถ้าหากมีการตั้งขึ้นมาจริง ๆ ก็สามารที่จะนำงบประมาณ หรือว่าสามารถที่จะสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติของสภาตำบล ที่เรากำลังจะพิจารณาอยู่ในขณะนี้ สามารถที่จะเป็นประโยชน์ ต่อประชาชน ต่อท้องถิ่น ประชาชนที่กำลังรอคอยอยู่ในขณะนี้ ก็คงจะดีใจ เพราะการแยกหมู่บ้าน หรือว่าตั้งหมู่บ้านใหม่นั้น มันเห็นความจำเป็น ท่านประธาน ที่ว่าจะต้องแยก จะต้องตั้งขึ้นมาใหม่ เนื่องจากเกิดจากความแออัดยัดเยียด เพราะฉะนั้น คิดว่าถ้ามีการพิจารณาทบทวนในเรื่องนี้แล้วก็จะ เป็นประโยชน์ อย่างยิ่งต่อพี่น้องประชาชนที่กำลังรอคอยอยู่ในขณะนี้ ผมก็เห็นด้วย ในหลักการ และก็ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยความยินดี ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสกสรรครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ ขอขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสกระผมได้อภิปราย เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญ และเป็นกฎหมายที่อย่างเพื่อนสมาชิกหลายคนบอกว่ามีอาถรรพ์ ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าเป็นเรื่องจริงครับ วันนี้จะมีเหตุการณ์เหมือนกัน เพราะตัวกระผมเองได้รับมอบหมายจากผู้หลักผู้ใหญ่ในพรรคฝ่ายค้านว่า จะต้องมีการแก่งแย่งที่จะเอาว่างใจเป็นหลักซึ่งกระผมก็ต้องเสนอของฝ่ายค้าน เพราะฉะนั้นวันนี้ก็จะสู้กันถึง ๒ ยก ก็ขอเรียนถึงท่านประธานด้วยความเคารพว่า จะมีการลองกำลังกันในวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นผมอยากจะเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้กระผมเห็นด้วยในหลักการ แต่กระผมใคร่อยากจะอภิปรายเป็นการท้วงติงและเป็นการตั้งข้อสังเกตให้ผู้ที่จะได้เป็นกรรมมาธิการวิสามัญได้โปรดพิจารณาด้วย เพราะว่ากฎหมายดังกล่าวนี้เป็นกฎหมายที่หลายคนยังเข้าใจผิดว่า จะก่อให้เกิดประโยชน์สำหรับท้องถิ่น เพราะวาทะนโยบายของรัฐบาลนั้นบอกว่า จะมีการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นนั้นเป็นสิ่งที่ทุกคนรอคอย แม้กระทั่งท่าน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งมีความเข้าใจว่าตนเองจะได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากกฎหมายฉบับนี้ แต่ความจริงแล้วเมื่อพิจารณาโดยละเอียดแล้วผิดหวังครับท่านประธานที่เคารพ ผมใคร่อยากจะขอเรียนสักนิดหนึ่งว่า ท่าน ผู้ใหญ่บ้าน มีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๐ ตั้งแต่รัชกาลที่ ๕ โดยมีการตั้งหมู่บ้านครั้งแรกที่หมู่บ้านบางปะอิน ผมอยากจะเรียนตรงนี้ก็เพราะว่า ผู้ใหญ่บ้านหรือท่านนั้นในขณะนี้ปัจจุบันนี้ก็เป็นสภาตำบลอยู่แล้วตามการแก้ไขกฎหมายเมื่อปี ๒๕๑๕ ของคณะปฏิวัติ ท่านประธานครับ ทำไมกระผมจึงเห็นด้วยโดยหลักการ แต่ในรายละเอียดนั้นอาจจะมีการขัดข้องหรือไม่เห็นด้วยบางประการ กระผมอยากจะกราบเรียนว่ามีเพื่อนสมาชิก แม้กระทั่งปีกฝ่ายค้านและรัฐบาลได้มีความเห็นตรงกัน โดยเฉพาะท่านที่อภิปรายผ่านไปเมื่อครู่นี้ ท่านก็เป็นฝ่ายรัฐบาล แล้วก็สังกัดพรรคความหวังใหม่ต้องขอประทานอภัย ท่านก็บอกว่าคุณมีความหวังไว้วางใจว่า สภาตำบลที่เป็นร่างเสนอใหม่วันนี้ ก็เป็นสภาตำบลที่เป็นนิติบุคคลโดยไม่สมบูรณ์ คำว่า นิติบุคคล คำจำกัดความก็หมายความว่า สามารถทำนิติกรรม

สัญญาเป็นเอกเทศในกลุ่มนั้นได้ แต่ว่าสภาพจริง ๆ ของสภาตำบลใน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่รัฐบาลเสนอ แล้วก็ของเพื่อนสมาชิกฉบับที่ ๘
 นั้นมีความตรงกัน อีกที่เหลือนั้นกระผมเห็นด้วย ส่วนร่างพระราชบัญญัติ
 ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอนี้ไปให้อ่านากับทางด้านนายอำเภอ และ
 ผู้ว่าราชการจังหวัดเหมือนเดิม ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความจำเป็น
 ที่จะขอกราบเรียนว่า เมื่ออำนาจของข้าราชการประจำหรือข้าราชการ
 ที่มาจากการแต่งตั้งได้เข้ามาบีบคั้น ได้เข้ามาขัดแย้งได้ เข้ามามีบทบาท
 ในสภาตำบลนั้น มันมีข้อเสียหายอย่างไร มีข้อเสียหายครึบท่านประธาน
 ที่เคารพ สภาตำบลนั้นความจริงเขาจะเสนอโครงการพัฒนาต่าง ๆ
 เขาย่อมมองจากสภาพประโยชน์ที่เขาจะได้ใช้สอย เช่นว่าในปัญหา
 ปัจจุบันนี้อย่างภาคอีสานส่วนมากเขาจะมีปัญหาเรื่องนี้ แหล่งน้ำอีสาน
 แห้งแล้ง น้ำเป็นปัจจัยสำคัญในชีวิตในการดำรงชีวิตของชาวอีสาน
 แต่ว่าสภาพจริง ๆ นั้นทางหน่วยงานราชการ ผมขอกราบเรียนในอดีต
 ทางกระทรวงมหาดไทยก็จะผลักดันให้เขามีน้ำเหมือนกัน แต่ไม่ใช่
 แหล่งน้ำ แต่เป็นการปั้นโอ่งให้ประชาชนเอาน้ำไว้ในหมู่บ้าน ซึ่งผู้ที่
 ออกโครงการนั้นก็หัวเหมือนโอ่งเข้าไปทุกขณะ ท่านประธานครับ
 นี่เป็นเรื่องจริง โอ่ง ก.ส.ช. โอ่งอะไรต่าง ๆ ต่อมาก็มีการ
 วิวัฒนาการเป็นแท็งก์น้ำ โดยมีแท็งก์น้ำที่ผมอภิปรายไปในอดีตเมื่อ
 สี่ปีมาก่อนคือแท็งก์น้ำแบบ ๓๐๐,๐๐๐ บาท และแบบ ๑๕๐,๐๐๐ บาท
 เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า ตรงนี้จริง ๆ แล้วชาวบ้านเขาบอก
 ว่าไม่ถูกความประสงค์ ไม่ถูกนโยบาย ไม่ถูกประโยชน์ที่จะใช้ ในตรงนี้
 ถ้าหากสภาตำบลจะตั้งหรือขัดแย้งก็ไม่ได้ เพราะว่าท่านจะเห็นได้ว่า
 อำนาจของนายอำเภอนั้นเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นคนยุบสภาตำบล
 ตรงนี้แล้วจะมีความเป็นเอกภาพในตัวได้อย่างไร จะมีเอกภาพในการ
 เป็นนิติบุคคลได้อย่างไร มันเป็นการหลอกตัวเองครับท่านประธานที่เคารพ
 ท่านประธานครับ ถ้าหากว่า ผมฯ นายกรัฐมนตรีไม่ใช่ นักกฎหมาย
 กระผมคงจะให้ถือภัยในการเสนอร่างอย่างนี้ แต่นี้เป็นนักกฎหมายอยู่แล้ว
 ทำเป็นไม่ทราบ กระผมก็ไม่ทราบว่าผ่านคณะรัฐมนตรีมาได้อย่างไร

ท่านประธานที่เคารพ อีกประการหนึ่ง กระผมอยากจะขอเรียนว่า ในด้านสมาชิกสภาตำบล ทางร่างนี้ไม่ได้กำหนดเอาไว้เลย ว่า คนที่จะมาเป็นสมาชิกสภาตำบล ไม่ว่าจะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิอะไรต่าง ๆ นั้น ไม่ได้กำหนดความรู้เอาไว้เลย ยิ่งเขาโจมตีกันหนักว่า สภาตำบลจะเป็นนิติบุคคลได้อย่างไร เพราะสภาพแต่ละคนนั้น ภูมิความรู้พื้นฐานไม่เข้าท่า เขาก็อย่างนี้จริง ๆ ท่านประธาน กระผมก็ขอเรียนว่า ในตรงนี้ก็ควรพิจารณา น่าจะเป็นการศึกษาภาคบังคับในปีของผู้ที่เป็นนั้นจบ ต้องคิดไว้ตรงนี้ด้วย

อีกประการหนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เขาก็บอกว่า เปิดโอกาสให้คนที่ เป็นคนต่างด้าวแต่มีอิทธิพลในด้าน เศรษฐกิจ เป็นนายทุน เป็นผู้นำทาง เศรษฐกิจ ในหมู่บ้าน เข้ามาแทรกแซงสภาตำบลได้อย่างสบาย เพราะมิได้กำหนดว่าคนต่างด้าวต้องจบการศึกษาระดับใด และอยู่ในพื้นที่มากน้อยนานเท่าไร ตรงนี้ก็ เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง

อีกประการหนึ่ง กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า ในมาตรา ที่เกี่ยวกับรายได้ มาตรา ๓๓ ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๓๓ ค่าทดแทนสมาชิกสภาตำบล เลขาธิการสภาตำบล ให้เป็นไปได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย แต่ไม่ได้ระบุว่าควรจะให้เท่าไร อย่างไร โดยชัดเจนลงไป ผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่าน ผู้ใหญ่บ้าน ว่าชีวิตของพวกท่านนั้นถูกหลอกมาตลอดเวลา เวลาที่เขาจะปูนบำเหน็จให้ท่านนั้น ท่านก็เป็นครึ่งบกครึ่งน้ำ ทำไม่ถึงว่าอย่างนั้น จะเป็นข้าราชการการเมืองก็ไม่ใช่ จะเป็นข้าราชการประจำก็ไม่เชิง แต่เวลาเขาสรรเสริญยกย่อง ก็ว่าท่าน ผู้ใหญ่บ้านทำงานหลายกระทรวง เป็นทั้งผู้พิพากษาพิจารณาความ ตัวเมียตีกันทะเลาะกันก็สามารถไกล่เกลี่ย และหลายสิ่งหลายอย่าง เป็นทั้งกระทรวงมหาดไทยปราบโจรผู้ร้ายสารพัดสารเพ เวลาเขาจะใช้ เขาก็ขึ้นขมยขอท่าน แต่สภาพจริง ๆ ไม่มีใครปูนบำเหน็จให้กับท่าน ผู้ใหญ่บ้านหรือครับ ถึงแม้ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านปัจจุบันนี้ได้ส่งยาหอมทางสื่อมวลชนไปแล้วว่าจะขึ้นเงินเดือนให้ท่าน อันนั้นเป็นความฉ้อฉล ๆ แล้ง ๆ ผมอยากจะเรียนว่า มาตรา ๓๓ ต้องระบุสิครับจะช่วยเขาอย่างไร ใช้คนแล้วก็ไม่เคยให้ผลตอบแทนเขา และเขาจะไปเสียสละเพื่อพี่น้องประชาชนได้อย่างไร ในที่สุดเขาก็ต้องดิ้นรนปากกัดตีนถีบ และสภา

ตรงนี้ก็กลายเป็นสภาผู้รับเหมา อย่างระดับสภาจังหวัดที่เป็นอยู่ ทำทุกวันนี้
ท่านประธานครับ อันนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเหมือนกัน

ท่านประธานที่เคารพ อีกมาตราหนึ่ง กระทบเป็นห่วง ก็คือ
มาตรา ๓๘ ตรงนี้กระทบได้กราบเรียนไปแล้วว่า ตรงนี้ก็ต้องแก้หน่อย
เพราะว่าอำนาจของการยุบสภานี้ นายอำเภอเสนอผู้ว่า ต่อไปเป็น
มาตรา ๓๙ ท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบเรียนว่า ผมเข้าใจใน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ดี และผมขอกราบเรียนย้อนอีกครั้งหนึ่งว่า
ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลเป็นนิติบุคคลนี้ อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยชี้แจงนั้นถูกต้อง คือพอประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วก็มีผลว่าสภาตำบลนี้เป็นนิติบุคคล แต่เมื่อจัดเก็บภาษี ๑๕๐,๐๐๐ บาท
ขึ้นไป ก็จะเปลี่ยนสถานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล อันนี้ผมเข้าใจ
เพราะฉะนั้นผมก็ขอเรียนว่า ตรงนี้เพื่อนสมาชิกหลายคนบอกว่า อย่าไป
แบ่งชั้นวรรณะกันอย่างนั้นได้ไหม ถ้าวินิจฉัยนี้มีลูกกันหลายคน แต่ลูก
ทุกคนจะมีสติปัญญา จะมีสมองทัดเทียมกันหรือเหมือนกันได้อย่างไร และ
เขาผิดตายหรือเปล่าที่เขาเกิดมาอาจจะไม่สมประกอบในตระกูลของท่าน
เขาก็ไม่ผิด แจกเช่นเดียวกับหมู่บ้านต่าง ๆ ตำบลต่าง ๆ ที่เขา
ได้เกิดมาในดินแผ่นดินไทย แต่ว่าเขาไม่มีทรัพย์สิน ไม่มีรายได้ที่จะ
สามารถจัดเก็บได้เหมือนกับตำบลที่ร่ำรวย ตรงนี้จะเกิดความเหลื่อมล้ำ
ต่ำสูงหรือเปล่า ตรงนี้จะปัญหาเงื่อนไขของสงครามหรือไม่ ตรงนี้
จะเป็นปัญหาความกดดันเหมือนสภาแห่งนี้เคยกดดันกันหรือเปล่า ว่า
คนหนึ่งเป็นเทพคนหนึ่งเป็นมาร ตรงนี้จะเป็นอย่างนั้นหรือไม่

ท่านประธานครับ ก็ขอฝากด้วยความเคารพว่า ถ้าหาก
เป็นไปได้ในชั้นแปรญัตติหมายถึงวาระ ๒ และวาระ ๓ ก็อยากให้
รัฐบาลนี้ได้ใจกว้างอย่าไปถือว่าเสียศักดิ์ศรี กฎหมายรัฐบาลจะไป
แก้ไขให้มากมายนั้นไม่ได้ อย่าถืออย่างนั้นเลย และผมขอเรียนว่า
ด้วยเหตุผลที่กระทบได้กราบเรียนมาแล้วทั้งหมดนี้ เพื่อนสมาชิกหลายคน
จึงไม่อาจที่จะให้ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรีนี้เป็นร่าง
ที่เป็นหลัก และเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านก็บอกว่า จะต้องเอาของฝ่ายค้าน
ซึ่งคุณแล้วมีความเป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์กว่าให้เป็นหลัก เพราะฉะนั้น
กระทบขอกราบเรียนว่า กระทบได้รับปัญหาบางอย่างนั้นแล้ว -----

กระผมก็ต้องทำหน้าที่ผู้แทนในฝ่ายค้านอย่างเต็มความสามารถ
ส่วนจะแพ้ชนะ เดี่ยวก็ค่อยรู้กัน ขอขอบคุณท่านประธาน ด้วยความเคารพ
อีกครั้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ
คุณอลงกรณ์ พลบุตร แล้วก็ต่อไปคุณจ่านงค์

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเพชรบุรี สังกัดพรรคร่วมรัฐบาลประชาธิปไตย ตามที่สภาผู้แทนราษฎร
แห่งนี้ได้กำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร
ส่วนตำบล ๘ ฉบับ ซึ่งในจำนวนนี้เป็นของคณะรัฐมนตรี ๑ ฉบับ
เป็นของพรรคฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลรวมกันอีก ๗ ฉบับ และได้อภิปราย
กันมาพอสมควร ทั้งในรายละเอียด หลักการ และเหตุผล ในส่วนของกระผมนั้น
คงจะพยายามที่จะไม่ลงไปถึงในระดับรายละเอียดที่ละเอียดถี่ถ้วน แต่อยากที่จะ
ได้มีการวิเคราะห์ข้อสังเกตต่าง ๆ เพื่อที่จะฝากไว้ถึงคณะกรรมการวิสามัญ
ในชั้นของการแปรญัตติ และในชั้นของการพิจารณาในวาระที่ ๒ และ ที่ ๓ ต่อไป
ซึ่งแน่นอนที่สุดว่า ร่างกฎหมายที่มีความสำคัญต่อการปกครองประเทศ
และการบริหาร และการพัฒนาประเทศอย่างนี้ จำเป็นจะต้องใช้การพิจารณา
โดยละเอียดรอบคอบทุกด้านทุกมุม และเป็นความจริง ๆ ที่ต้องยอมรับว่า
ไม่มีการร่างกฎหมายฉบับใดที่จะมีความสำคัญเท่ากับกฎหมายฉบับนี้
ในการพิจารณาของสภาในสมัยนี้ และแน่นอนอีกประการหนึ่งก็คือว่า
การร่างกฎหมายทุกฉบับนั้นจะให้มีความสมบูรณ์สมเจตนารมณ์อย่างถึงที่สุดแล้ว
ก็คงจะเป็นการพิจารณาและตั้งความคาดหวังมากเกินไป เราคงต้องใช้เวลา
อีกพอสมควรในการที่จะต้องมีการปรับปรุงพัฒนากฎหมายดังกล่าวนี้ในโอกาสต่อไป
ท่านประธานที่เคารพ ในหลักของการปกครองประเทศนั้น โดยเฉพาะ
ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีคำถามที่ต้องการคำตอบอีกมากมาย
บางส่วนปรากฏเป็นคำตอบอยู่แล้ว ในแต่ละมาตราของกฎหมายฉบับนี้
และยังต้องการคำตอบอีกจำนวนมากในชั้นของการแปรญัตติ ซึ่งจะได้รับ
มอบหมายจากสภาฯ นี้ โดยคณะกรรมการวิสามัญ เพราะฉะนั้นในข้อวิเคราะห์
ที่กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธาน ซึ่งจะแบ่งเป็นประการสำคัญ ๆ
รวมประกอบถึงแนวความคิดอันเป็นหลักการ เพื่อประกอบการพิจารณาของ

คณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งถ้าหากมองภาพรวมทั้งประเทศ เราจะเห็นได้ว่าในการปกครองของประเทศไทยนั้น เราได้แบ่งการปกครองออกเป็น ๓ ลักษณะด้วยกันก็คือ การปกครองส่วนภูมิภาค การปกครองส่วนกลาง และการปกครองส่วนท้องถิ่น การปกครองส่วนกลางซึ่งมีกระทรวง ทบวง กรม เป็นหลัก ส่วนภูมิภาคมีจังหวัดและอำเภอเป็นหลัก และก็มีส่วนท้องถิ่น ซึ่งพระราชบัญญัติที่จะพิจารณาในวันนี้ ได้มุ่งเน้นในเรื่องของการกระจายอำนาจตามนโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้ต่อสภา เมื่อเดือนตุลาคมปีที่แล้ว ซึ่งในรูปแบบต่าง ๆ ของการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจำเป็นต้องนำมาพิจารณาประกอบว่า วิวัฒนาการหรือพัฒนาการของรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เรียกกันว่า อบจ. ซึ่งมีอยู่ขณะนี้ ๗๖ อบจ. และกำลังจะเกิดใหม่อีก ๓ อบจ. อันเนื่องมาจากการตั้งจังหวัดใหม่อีก ๓ จังหวัด หรือในรูปแบบของเทศบาลซึ่งเรามีอยู่ด้วยกันทั้งสิ้น ๑๓๕ เทศบาลทั่วประเทศหรือในส่วนของสุขาภิบาล ซึ่งมีอยู่ด้วยกันถึง ๔๐๗ แห่ง หรือในรูปแบบการปกครองท้องถิ่นพิเศษ ไม่ว่าจะเป็น กทม. หรือเมืองพัทยาที่เป็นลักษณะที่เรียกกันว่า ซิตี้ แมเนเจอร์ (City manager) ท่านประธานที่เคารพ ในวันนี้เรากำลังจะมาพูดกันถึงรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักการกระจายอำนาจในระบอบประชาธิปไตย นั่นก็คือ ในเรื่องขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัติที่ว่าด้วยสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล ในปัจจุบันนั้นเรามีตำบลอยู่ทั้งสิ้น ๗,๑๒๘ ตำบล ซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ ๒๔๕๗ ซึ่งสถานะต่าง ๆ นั้นจะเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ -----

ส่วนหนึ่ง ๕๑๖ ตำบล ซึ่งมีสภาตำบลดูแลอยู่ ตาม ปว. ๓๖๖ เมื่อปี ๒๕๑๕ นั้น นอกจากจะมีสถานะเป็นนิติบุคคลแล้ว ยังจะยกฐานะขึ้นเป็นส่วนบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่ง และในจำนวนนี้อีก ๖,๒๒๕ สภาตำบลจะยกฐานะเป็นนิติบุคคล ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายในรายละเอียดไปแล้ว ผมจะละไว้ไม่พูดถึงในรายละเอียดครั้งนี้ ซึ่งถ้าหากย้อนไปดูในประวัติศาสตร์นั้นจะเห็นว่ารูปแบบการปกครองในลักษณะที่มีตำบลหมู่บ้าน โดยมีกำนันและผู้ใหญ่บ้านนั้น ได้ย้อนยุคไปถึงปี ๒๔๕๐ และมีกฎหมายที่ชัดเจนตั้งแต่ปี ๒๔๕๗ ปี ๒๔๙๙ ซึ่งได้ถือกำเนิดรูปแบบสภาตำบลเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๓๗ ปีให้หลังนั้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล ๒๕๑๖ หรือว่าคำสั่งของมหาดไทยในปีเดียวกันนั้น แล้วก็มีกาปรับปรุงในปี ๒๕๐๙ แล้วก็มาเกิดเป็นประกาศคณะปฏิวัติ ๓๖๖ เมื่อปี ๒๕๑๕ แล้วเมื่อปี ๒๕๓๖ ก็คือปีนี้เป็นปีแห่งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการปกครองในระดับรากฐาน

ท่านประธานครับ มีข้อสังเกตที่ผมอยากจะฝากไว้สำหรับท่านประธาน เพื่อให้คณะกรรมการวิสามัญได้นำไปพิจารณา อันก็คือในหลักการ ในเรื่องของโครงสร้างของคณะกรรมการสภาตำบล คณะกรรมการขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ว่าในส่วนที่เป็นนิติบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือในส่วนที่เป็นฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ว่าโครงสร้างนั้นมีขนาดความใหญ่โตเกินไปหรือไม่ในส่วนนี้นั้นจะมีข้อผูกพันโยงใยมาถึงการะในเรื่องของรายจ่ายในองค์การบริหารสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจะเป็นประการที่ ๒ เพราะเหตุว่าปัญหาค่าใช้จ่ายนั้นต้องยอมรับว่าในรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น ยกตัวอย่างสุขาภิบาลซึ่งมีอยู่ ๕๐๗ แห่งนั้น จะเห็นว่าเมื่อรวมรายได้ทุกประเภทของสุขาภิบาลที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือภาษีอะไรต่าง ๆ ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากสุขาภิบาลรวมกันทั่วประเทศจะมีรายได้รวมกันประมาณ ๖,๘๒๕ ล้านบาท แต่มีข้อนำสังเกตว่าในจำนวนนี้ได้แยกแยกออกเป็นงบลงทุน เป็นจำนวน ๒๙ เพอร์เซ็นต์ แล้วเป็นงบประจำ ๗๐.๙๕ เพอร์เซ็นต์ ท่านประธานที่เคารพ การบริหารและการพัฒนาอันหัวใจสำคัญประการหนึ่งก็คือตัวรายได้ ไม่ว่าจะมาจากงบประมาณหรือจากงบประมาณ หรือรายได้จากภาษี ซึ่งว่าด้วยระเบียบการคลัง ตรงนี้

ระมีความสำคัญ บางสาขาวิชา ยกตัวอย่างเช่นสาขาวิชาเกาะสีชัง
ของชลบุรีนั้น มีงบลงทุนเพียง ๒.๗๗ เพอร์เซ็นต์ นั้นแสดงว่า ๙๗.๒๓
เปอร์เซ็นต์นั้น เป็นงบประมาณ ซึ่งว่าด้วยเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าเช่า
ค่าอาคารอะไรต่าง ๆ ค่าครุภัณฑ์ วัสดุต่าง ๆ งบลงทุนที่จะนำมาใช้
ในการพัฒนาท้องถิ่นนั้นมีจำนวนน้อย และนั่นหมายถึงค่าตอบแทนที่ผลตอบแทน
ความเจริญที่จะเกิดขึ้น หรือชีวิตมาตรฐานที่ดีขึ้นของประชาชนนี้จะมี
มากน้อยและรวดเร็วเพียงใดนั้นจะอยู่ในเรื่องของงบลงทุน และนี่คือ
การย่อส่วนของการปกครองประเทศทั้งหมดในงบประมาณปี ๒๕๓๖
อย่างที่ทุกท่านทราบกันดี ว่าเราได้ตั้งงบประมาณไว้ ๖๖๕,๐๐๐ ล้านบาท
และรัฐบาลนี้พยายามที่จะผลักดันงบลงทุนให้มากที่สุด แต่จวบจน
ปี ๒๕๓๖ ซึ่งมีงบลงทุนอยู่ ๓๐ เพอร์เซ็นต์ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๕.๒ เพอร์เซ็นต์
จากยอดเงิน ๖๖๕,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้คือส่วนที่จะมาสร้างความเจริญ
สร้างการพัฒนาให้กับบ้านเมือง เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงมีความสำคัญ
อย่างยิ่ง ปัจจุบันนี้ต้องยอมรับว่ารายได้จากสภาตำบลนั้น ซึ่งผมได้
พยายามที่จะรวบรวมตัวเลข-----

เพราะผมนั้นได้มีโอกาสเป็นตัวแทนของพรรคประชาธิปัตย์เข้าไปร่วม
 ประชุมกับคณะกรรมการร่างกฎหมายฉบับนี้ที่กระทรวงมหาดไทย
 และปรากฏว่าสิ่งที่น่าสนใจก็คือในปัจจุบันนี้สภาตำบลทั่วประเทศจะมี
 รายได้รวมกันเพียง ๖๖๑ ล้านบาท เฉลี่ยแล้วแต่ละสภาตำบลนั้นจะมีรายได้
 ของตัวเอง ทั้งนี้ไม่รวมงบประมาณตำบล เป็นจำนวนปีละ ๙๘,๐๐๐ กับ ๕๗ บาท
 นี่คือรายได้จากสถานะปัจจุบันของสภาตำบลในขณะนี้ ซึ่งเมื่อมองมาแยกแยะดูว่า
 ในสัดส่วนนั้นเป็นรายได้จากอะไรบ้าง แล้วเราจะมองเห็นว่า ในการพัฒนา
 รูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ดี หรือสภาตำบลที่จะยกฐานะเป็น
 นิติบุคคลก็ติดตามกฎหมายฉบับนี้ จะมีส่วนขาดส่วนเกินหรือไม่อย่างไร
 ต่อการพูดถึงรายจ่ายและรายรับ รายได้ของส่วนการปกครองใหม่อย่างนี้
 รายได้ขณะนี้ ๕๙ เพอร์เซ็นต์มาจากภาษีบำรุงท้องที่ ๓๘ เพอร์เซ็นต์มา
 จากภาษีโรงเรือนและที่ดิน รวมทั้งค่าอากร ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ
 เงินอุดหนุนจากเบี้ยประชุมที่รัฐบาลให้ นั้นเป็นจำนวน ๑๓ เพอร์เซ็นต์
 ท่านประธานที่เคารพ นั่นคือตัวเลขที่เราเห็น ว่าเงินในถุงปัจจุบัน
 ของสภาตำบลที่มีอยู่ขณะนี้ ๖,๗๘๑ แห่งทั่วประเทศขณะนี้มันต้นทุน
 ของตัวเองอยู่ที่เท่าไร เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะฝาก
 ท่านประธานเป็นหลักการประการหนึ่ง ว่าจำเป็นจะต้องมาพิจารณาให้ถ่องแท้
 แต่ก็เป็นที่น่ายินดีพอสมควรในทิศทางของร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาล
 นั่นก็คือในส่วนที่พูดถึงการเพิ่มรายได้จากภาษี ไม่ว่าจะ เป็นภาษีป้าย ไม่ว่าจะ
 จะเป็นในเรื่องของภาษีที่อื่นเกิดจากค่าธรรมเนียมรถยนต์หรือล้อเลื่อนที่
 จะได้รับการแบ่งสรรปันส่วนจากการจัดสรรขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
 และจังหวัด แต่เราจะให้มากน้อยเพียงใดนั้น ในส่วนนี้จำเป็นจะต้อง
 พิจารณาว่าที่ผมได้กราบเรียนในเบื้องต้นว่าโครงสร้างจะเป็นรายจ่าย
 ยิ่งใหญ่โตเทอะทะจะเป็นรายจ่ายมากขึ้น ขณะเดียวกันรายได้ของสภาตำบล
 ที่เป็นนิติบุคคล หรือว่าองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น จะมีรายรับเพียงพอแค่ไหน
 ในการที่จะสนองตอบต่อรายจ่าย และในสัดส่วนของรายได้นั้น จะแบ่งเป็น
 งบลงทุนเท่าไร จะแบ่งออกเป็นงบประจำเท่าไร และนั่นคือตัวที่จะเป็นดัชนี
 บ่งชี้ว่า ความเจริญก้าวหน้าอันจะเกิดจากการบริหารและการพัฒนาของรูปแบบ
 การปกครองส่วนท้องถิ่นนี้จะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสมตามเจตนารมณ์
 ของกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ ท่านประธานครับ เราจำเป็นจะต้องพูดถึงขีดความสามารถ
 ในเชิงการบริหารในเชิงการพัฒนาและในเชิงการปกครองของสภาตำบลที่มี

อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องปรับเปลี่ยนตามกฎหมายฉบับนี้ และสิ่งนั้นแน่นอน
 ที่สุดว่าการกระจายอำนาจในความคิดของกรมการปกครองหรือ
 กระทรวงมหาดไทยนั้น จะต้องไม่เกิดตามตัวอักษรของกฎหมาย แต่จะต้อง
 เกิดจากความสำนึกและความรับผิดชอบต่อหลักการประชาธิปไตย ความสำเร็จ
 ของการกระจายอำนาจในส่วนนี้จะบรรลุผลหรือไม่อยู่ที่แนวความคิด
 และหลักการอย่างนี้ สิ่งที่ผมให้ความสำคัญอย่างมาก และได้พยายามที่นำ
 เสนอแนวความคิดอีกประการหนึ่ง ก็คือในเรื่องของการกระจายงบประมาณ
 ปัจจุบันนั้นเราได้ตั้งงบพัฒนาตำบลในแต่ละปีประมาณ ๒,๐๐๐ ล้าน^{บาท} ในปี ๒๕๓๗ นั้น
 ตั้งไว้ ๒,๐๐๐ กับ ๓๐ ล้าน^{บาท} ซึ่งเฉลี่ยออกไปแล้วตำบลหนึ่งประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาทเค
 บางตำบลมี ๓ หมู่บ้าน บางตำบลมีถึง ๑๕ หมู่บ้าน เงินจำนวนดังกล่าวนี้
 เพียงพอหรือไม่ต่อการที่จะพัฒนา มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากหลายพรรคการเมือง
 ได้เสนอแนวความคิดเห็น ว่านอกเหนือจากการกระจายอำนาจ กระจายอำนาจ
 ทางการคลัง ในเรื่องของภาษีหรือรายได้แล้ว การกระจายงบประมาณ
 โดยกำหนดในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีในแต่ละปีนั้น จำเป็น
 จะต้องเพิ่มสัดส่วนงบประมาณที่จะลงไปสู่สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
 ที่กำลังจะเกิดขึ้นเพิ่มมากขึ้น -----

อย่างน้อยที่สุดควรจะเป็นสภาพล้มละลาย ๒ ล้าน ซึ่งถ้าหากว่าเป็นตัวคุณ
 อย่างนี้ เราจะเห็นว่าจะใช้เงินงบประมาณประมาณ ๑๘,๐๐๐ ล้าน
 ไม่เกินนั้น เท่ากับเพียง ๒ เปอร์เซ็นต์ของวงเงินงบประมาณ ซึ่งกำลัง
 จะมีการตั้งขึ้นสำหรับงบประมาณปี ๒๕๓๘ ๒ เปอร์เซ็นต์ ต่อการพัฒนา
 อย่างได้ผล โดยการกระจายงบประมาณลงไปในั้น จะก่อให้เกิดความเจริญ
 จะก่อให้เกิดประสิทธิผลจากกฎหมายฉบับนี้

ท่านประธานครับ คำถามอีกประการหนึ่งที่ต้องการคำตอบ
 และสิ่งนี้ผมเชื่อว่าคนของมหาดไทยก็ดี คนของกรมการปกครองนั้น
 ก็พยายามที่จะเสาะแสวงหาคำตอบนี้เช่นกัน นั่นก็คือเป้าหมายสุดท้ายของ
 การพัฒนาสภาพล้มละลายและองค์การบริหารส่วนตำบล เพราะไปคาบเกี่ยว
 กับพื้นที่การปกครองขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมีสถานะเป็น
 ราชการส่วนท้องถิ่น เพราะฉะนั้นในจุดนี้ถ้าหากว่าพื้นที่ขององค์การ
 บริหารส่วนตำบล ซึ่งจะเริ่มต้นด้วย ๕๑๖ องค์การบริหารส่วนตำบล
 ในพื้นที่ ๕๓ จังหวัด อีก ๑๙ จังหวัดนั้นจะไม่มีสภาพล้มละลายที่เข้ากฎเกณฑ์
 ในการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ต่อไปภายหน้านั้น
 จำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลจะไม่จำกัดอยู่เฉพาะ ๕๑๖ แห่ง
 แต่จะต้องขยายต่อเนื่องไป แล้วองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะไปอยู่ที่ไหน
 ในท้ายที่สุดแล้ว ตรงส่วนนี้เป็นคำถามที่ต้องการคำตอบ ว่าในท้ายที่สุดแล้ว
 การพัฒนาจะไปสิ้นสุดลงที่ตรงใด ท่านประธานครับ โดยหลักการสำคัญ
 ซึ่งจำเป็นจะต้องเห็นพื้นฐานในการที่จะฝากไปถึงคณะกรรมการวิสามัญ
 และกระผมใคร่ขอกราบเรียนไว้ นั่นก็คือในเรื่องของการมีส่วนร่วมของ
 ประชาชน การพิจารณาแปรญัตติแต่ละมาตราจะต้องมีหลักการและแนว
 ความคิดประกอบ ไม่ว่าจะต้องยึดร่างของรัฐบาลเป็นหลัก หรือร่างหนึ่ง
 ร่างใดก็ตาม หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญ เช่นเดียวกับ
 หลักการในเรื่องของการที่คนท้องถิ่นนั้นจะมีสัดส่วนในการกำหนดอนาคต
 ของเขา เพื่อให้สนองตอบตรงตามความต้องการเหมือนอย่างท่านสมาชิก
 ที่เพิ่งอภิปรายเสร็จสิ้นไป แหล่งน้ำหลาย ๆ แหล่งนั้นคนท้องถิ่นทราบดีว่า
 ควรจะไปขุดเจาะบ่อนบาดาลที่ไหน ควรจะขุดลอกคู คลอง หนอง บึงที่ใด
 ถนนหลายสายจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงพัฒนาขึ้น และความต้องการ
 ของท้องถิ่นนั้นจะต้องกำหนดจากส่วนล่างที่สุด แต่ไม่ใช่การมองจากข้างบน
 ลงไป เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าในรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

จะมีความสามารถพิเศษอยู่ที่ตรงนี้ มีจุดเด่นพิเศษเหนือกว่าการบริหารราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคก็ตรงนี้ ตรงที่สามารถสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นได้อย่างตรงไปที่สุด เพราะฉะนั้นนี่คืออีกหลักการหนึ่งที่ผมอยากจะฝากไว้

อีกประการหนึ่งก็คือ ในเรื่องของสิทธิขององค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล ในเรื่องของทรัพยากรในท้องถิ่น ซึ่งตามกฎหมายทุกฉบับในปัจจุบันได้มอบทรัพยากร ไม่ว่าจะเป็นป่าไม้ ไร่ชาตู่ แหล่งท่องเที่ยวและอื่น ๆ ให้กับราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การดูดซับเอาทรัพยากรจากส่วนท้องถิ่นมาสู่ส่วนกลางและส่วนภูมิกษาคนั้น แน่หนอนที่สุดว่าเมื่อได้กระจายกลับไบนั้นเราได้กระจายอย่างเป็นครรมหรือไม่ ตรงส่วนนี้ควรจะเป็นหลักการหนึ่งที่คณะกรรมการวิสามันญควรที่จะได้พิจารณาในการแปรญัตติ

ในประการสุดท้าย ในเรื่องของหลักการที่กระผมอยากฝากไว้ก็คือในเรื่องของการกระจายแผนงานโครงการและกิจกรรมของราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ยกตัวอย่างเช่น
 ชลประทาน รพช. โยธา กระทรวงวิทยาศาสตร์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงอื่น ๆ ๑๕ กระทรวง
 ๑ กบวง ๑๒๐ กรม ๗๕ จังหวัด ๑ กทม. -----

ท่านประธานครับ การกระจายกิจกรรมอย่างนี้เป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นโครงการในการขุดเจาะบ่อน้ำบาดาล โครงการในเรื่องของการสร้างประปาหมู่บ้าน โครงการในเรื่องของการลาดยางถนนในหมู่บ้าน ตำบลเป็นตัวอย่าง กิจกรรมโครงการอย่างนี้ซึ่งในส่วนของกระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัดหรืออำเภอ นั้นได้รวบโครงการและแผนงานอย่างนี้ไว้และได้รับเงินงบประมาณสนับสนุน กิจกรรมเหล่านี้ควรที่จะผ่องถ่ายไปยังสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล และตรงนี้เองแหละที่จะทำให้ไปเพิ่มขีดความสามารถในประสิทธิภาพของหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่กำลังจะเกิดขึ้นใหม่ได้อย่างยั่งยืน กระทบเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในหลักการในความตั้งใจ ในเจตนารมณ์ที่เป็นประชาธิปไตย กระทบคิดว่าแนวความคิดในการที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ คงมิได้พูดถึงการกระจายอำนาจการปกครองเท่านั้น แต่เป็นแนวความคิดที่จะประกอบไปด้วยหลักการ ๕ กระจาย หลักการกระจายอำนาจ หลักการกระจายภาษี หลักการกระจายความเจริญ หลักการกระจายอำนาจทางการคลัง หลักการของการกระจายโอกาสสู่ท้องถิ่น ท่านประธาน การปรับเปลี่ยนโครงสร้างหรือการพัฒนาโครงสร้างการปกครองการบริหารและการพัฒนาของประเทศนั้น เราคงไม่ได้มองเพียงแค่ว่าจะทำให้สภาตำบลที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ได้รับอำนาจเพิ่มขึ้น แต่เราคงจะต้องมองไกลไปถึงศตวรรษที่ ๒๑ ในการเพิ่มศักยภาพของประเทศในทุกองคาพยพไม่ว่าจะทางเศรษฐกิจหรือโครงสร้างทางการบริหาร หรือโครงสร้างทางการพัฒนา เพราะฉะนั้นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการปกครองโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีผลสำคัญอย่างยิ่งต่อการเพิ่มศักยภาพของประเทศของเรา ในการแข่งขันหรือการเพิ่มความเข้มแข็งของประเทศของเราในการที่จะเผชิญกับภาวะที่เปลี่ยนแปลงของโลกานุวัตรในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นในท้ายที่สุดนี้ กระทบรู้สึกยินดีที่ได้เห็นร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวนั้นนำเสนอเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎร และหวังเป็นอย่างยิ่งว่านี่คือมิติใหม่ของการเปลี่ยนแปลงโฉมหน้าประวัติศาสตร์การปกครองของประเทศและแนวความคิดเราจะไม่จำกัดอยู่แต่เฉพาะในเรื่องของการกระจายอำนาจการปกครอง แต่คงจะกระจายอำนาจส่วนอื่น ๆ ที่กระทบได้กราบเรียนมาแต่เบื้องต้นและถึงที่สุดในขณะนี้ และหวังว่าสภาผู้แทนราษฎร

แห่งนี้จะร่วมกันสร้างการเปลี่ยนแปลงที่มีความหมายอย่างยิ่งต่ออนาคต
สำหรับเยาวชนลูกหลานของเราต่อไป ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำนงค์ โพธิสาโร
แล้วก็กำนันประสาทครับ

นายจำนงค์ โพธิสาโร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
สภาที่เคารพ กระผม จำนงค์ โพธิสาโร ส.ส. ศรีสะเกษ กระผมจะ
ไม่รบกวนเวลาท่านประธานมากนัก เพราะว่าเพื่อนสมาชิกเป็นจำนวนมาก
ได้อภิปรายในเรื่องร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลกลั่นมามากมายหลายคนแล้ว
และได้ลงไปในส่วนลึกจนกระทั่งแนะนำแนวทางในทางปฏิบัติตาม พ.ร.บ.
สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล กระผมเองเห็นด้วยในการที่จะ
กระจายอำนาจไปสู่ตำบล และเห็นด้วยที่จะให้พี่น้องประชาชนในชนบททั่ว
ประเทศนี้ได้ใช้ประชาธิปไตยกันอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะในตำบลต่าง ๆ นั้น
ที่ยังใช้ประชาธิปไตยอยู่ยังไม่เข้าใจไม่เป็นรูปธรรม แต่น่าเสียดายว่าร่าง
พระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้ ๒ ฉบับคือ ฉบับที่ ๑ ของรัฐบาลกับฉบับสุดท้าย
มีเนื้อหานั้นใกล้เคียงหรือเกือบเหมือนกันทุกตัวอักษรอย่างนั้นก็ว่าได้ ----

อีก ๖ ฉบับ มีความแตกต่างกันไป ท่านประธานที่เคารพ ในความรู้สึก
 ของกระผมเองนั้นอยากให้ข้อสังเกตว่า ฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๘ ที่ผม
 ได้ออกชื่อมาแล้วนั้น ถ้าวลีเร็วเกินไป ไม่เป็นรูปธรรมที่จะให้ในพื้นที่
 ในตำบลต่าง ๆ ในชนบทรับได้ ความจริงถ้าเราอยากจะให้สภาตำบล
 เป็นนิติบุคคลแล้ว เราเพียงแต่ตรากฎหมายฉบับนี้ออกมาเท่านั้น ไม่ควร
 ก้าวลึกลงไปถึงโครงการส่วนตำบล เพราะการปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้ สภา
 ตำบลทุกแห่งนั้นทำได้อย่างดีอยู่แล้ว แต่ยังขาดอำนาจในการบริหารของ
 ตนเอง ทั้งนี้และทั้งนั้นผมใคร่สรุปเอาว่า อำนาจทั้งหมดนั้นอยู่ที่อำเภอ
 และผู้ว่าราชการจังหวัด การร่างพระราชบัญญัติออกมาคือ ฉบับที่ ๑ และ
 ฉบับที่ ๘ พุฒให้ฟังง่าย ถ้าดูในรายละเอียดแล้วมีการหมกเม็ดไว้ข้างในนี้
 หลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเป็นสภาตำบลที่เป็นนิติบุคคลก็ตาม
 องค์การบริหารส่วนตำบลก็ตาม ถ้าดูให้ละเอียดแล้วจะเห็นว่า ยังเป็น
 อำนาจของนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดอยู่เช่นเดิม ผู้ว่าราชการจังหวัด
 มีอำนาจในการยุบสภาตำบลโดยความเห็นของนายอำเภอ พุฒสั้น ๆ แค่นี้
 สภาตำบลก็ไม่สามารถที่จะทำอะไรได้แล้ว ในทางปฏิบัติจริง ๆ ก็มีความ
 เกรงอกเกรงใจในทางปฏิบัติในข้อเท็จจริงอยู่แล้ว นายอำเภอมีอำนาจ
 ที่จะแต่งตั้งประธานสภา และรองประธานสภา และในการร่างงบประมาณ
 ของสภาตำบล ถ้านายอำเภอไม่เห็นด้วยก็ให้ต้องระงับไว้ จะต้องส่งกลับ
 มาให้สภาตำบล ถ้าสภาตำบลยังยืนยันถึงจะใช้ได้ สภาตำบลนั้นประกอบด้วย
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ที่ปรากฏอยู่ตามกฎหมายที่เขียนไว้นี้ ทั้งหมดมีความ
 เกรงใจนายอำเภอทั้งสิ้น ฉะนั้นอันนี้สิ่งหนึ่งที่ได้เห็นได้ชัดว่า ไม่น่าจะลงลึก
 ไปมอบอำนาจให้แก่ นายอำเภอ หรือจัดตั้งสำนักงานปลัดส่วนตำบลชั้นอีก
 ทั้งหมดนี้จะเห็นได้ชัดว่า อำนาจทั้งหมดนั้นเราคงจะหลอกใช้พี่น้องประชาชน
 หรือสภาตำบลนี้ต่อไป เพียงแต่เขาจะดีใจว่าเขาได้เป็นนิติบุคคลแล้ว มี
 อำนาจในการทำนิติกรรมได้เท่านั้น เหมือนที่เพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าว
 เมื่อตะกี้ กระผมเองเห็นว่า ถ้ายังมีปลัดของสภาตำบลอยู่นั้น ทั้งหมดใน
 รูปธรรมความยิ่งใหญ่จริง ๆ นั้น ก็อยู่ที่ปลัดที่ประจำตำบลนั้น ๆ เหมือนที่
 เคยมีมาแล้วในอดีต แต่เรามาเปลี่ยนรูป เรียกเสียใหม่ว่า สำนักงานปลัด
 ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น-----

นอกจากนั้นก็ให้ข้อสังเกตอีกอันหนึ่งว่า ความไม่ยุติธรรมเกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ที่เราเอาวงเงินมากำหนด ๑.๕ แสนบาท ถ้าตำบลใดมีรายได้ติดต่อกันมาถึง ๓ ปี โดยเฉลี่ยแล้วว่าถึง ๑.๕ แสนแล้วจะได้ยกฐานะขึ้นเป็นสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในข้อนี้ผมมีความรู้สึกนึกคิดว่าความยุติธรรมไม่ได้เกิดขึ้นเลย เพียงแต่เอาปัจจัยตัวเงินอย่างเดียวว่ามันว่าไม่ถูก แต่นี่ก็คล้าย ๆ ว่าสนับสนุน ถ้ามองผิด ๆ ถ้าพูดภาษาพื้น ๆ ว่าเป็นคือชายนายทุนหรือคนที่รวยแล้วเท่านั้น ให้สบายยิ่งขึ้นกว่าเดิม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมขอยืนยันว่าตำบลทั้งหมดมีอยู่ ๗,๐๐๐ กว่าตำบลนี้แล้วก็จะได้เป็นสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพียง ๕๑๖ ตำบล เมื่อกฎหมายนี้ออกไป เหลืออีก ๖,๐๐๐ กว่าตำบลนั้น ไม่ได้เป็นสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเหมือนเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องชาวอีสานของกระผมไม่มีโอกาส ผมยังมองไม่เห็นว่าจะจังหวัดไหนก็จะมีสภาตำบลมีรายได้ถึง ๑.๕ แสนบาท อย่างเมื่อที่เพื่อนสมาชิกผู้อภิปรายเสร็จไปทยอย ๆ ท่านก็เฉลี่ยให้เห็นแล้วว่า ตำบลหนึ่ง ๆ ปีหนึ่งเฉลี่ยแล้วทั่วประเทศจะมีรายได้ประมาณ ๔๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น อันนี้หมายถึงว่าเอาของตำบลที่มีรายได้อย่างสูงมาเฉลี่ยแล้ว แต่ถ้าของทางภาคอีสานผมเฉลี่ยคิดว่าปีหนึ่งได้แค่ ๕๐,๐๐๐ - ๖๐,๐๐๐ บาท เก่งแล้ว เพราะบางตำบลอย่างในจังหวัดสงขลา กระผมนี้มีรายได้ปีหนึ่งแค่ ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น ฉะนั้นในเรื่องนี้มันน่าจะมีส่วนอื่นเข้ามาประกอบด้วยในการที่จะจัดตั้งสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อันนั้นคือต้องคำนึงถึงพื้นที่และต้องคำนึงถึงจำนวนหมู่บ้านและต้องคำนึงถึงประชากรเข้ามาประกอบด้วย หลาย ๆ ประการ ในการที่จะตั้งกฎตั้งกติกา กำหนดหลักการที่จะให้เป็นสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สิ่งนี้กระผมจึงฝากข้อสังเกตอันนี้ไปทางท่านประธานสภาให้กระทรวงมหาดไทยลองไปพิจารณาดูว่าที่กระผมได้กล่าวมานี้ เป็นเรื่องที่เหมาะสมหรือไม่ หรือฝากเพื่อสมาชิกที่เป็นกรรมาธิการว่าควรจะทำอะไรเพิ่มเติมอย่างไรในประเด็นนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการพิจารณาที่น่าจะมีการกำหนดขั้นตอนให้มากกว่าที่ปรากฏกันในกฎหมายที่ได้ร่างมาแล้ว โดยเฉพาะฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๘ สำหรับฉบับอื่นนั้นผมดูแล้วเป็นกลาง ๆ มีความเป็นไปได้ ฉะนั้นผมจึงไม่ค่อยติดใจ และสำหรับฉบับ ๒ ฉบับนี้ ผมมาติดใจอีกอันหนึ่งว่ากระทรวงมหาดไทยจะออกระเบียบการดำเนินงานอื่น ๆ ของสภาตำบล ให้สภาตำบลปฏิบัติด้วยก็ได้ -----

ถ้าเป็นเช่นนั้นจะเป็นประชาธิปไตยหรือเปล่า ความจริงความคิด ความอ่าน
 ความสร้างระเบียบต่าง ๆ นั้นมันควรเกิดขึ้นจากคณะกรรมการของ
 สภาตำบล เพราะแต่ละพื้นที่ เพราะแต่ละตำบลนั้นย่อมมีความแตกต่างกัน
 เมื่อเขาได้ร่างกฎระเบียบ ข้อบังคับของเขาขึ้นมาแล้ว ควรจะกำหนดให้
 ขอความเห็นชอบมายังนายอำเภอหรือจังหวัด หรือจะกำหนดให้ถึงกระทรวง
 มหาดไทยก็ได้ แต่ไม่ใช่ระเบียบต่าง ๆ ที่ให้สภาตำบลนั้น ออกมาจากข้างบน
 แล้วลงไปสู่ข้างล่าง มันควรจะออกมาจากข้างล่างมาสู่ข้างบนเพื่อให้เห็นชอบ
 เท่านั้น อย่างนี้ถึงจะเรียกว่าเป็นการกระจายอำนาจและกระจายประชาธิปไตย
 ไปสู่สภาตำบลอันแท้จริง

กระผมเองจะพูดอีกข้อหนึ่งเท่านั้น ที่ชี้ให้เห็นว่า พ.ร.บ. สภาตำบล
 และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีข้อบกพร่องเห็นได้ชัดอยู่นั้นคือไม่เป็น
 การประหยัด ในข้อที่จะต้องเพิ่มข้าราชการประจำคือปลัดตำบลชั้นอีก พอกฎหมาย
 ฉบับนี้ออกไปต้องมีอัตราเพิ่มขึ้นอีก ๕๑๖ ตำแหน่ง เราจะใช้เงินของประเทศ
 อีกเท่าไร เดิมเราใช้ครูเป็นเลขานุการของสภาตำบล ครูหรืออาจารย์ใหญ่
 ก็มีเงินเดือนกินอยู่แล้ว ก็สามารถทำงานไปก็ไม่ต้องมีอุปสรรคอะไร ฉะนั้น
 ถ้าอยากให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคลจริง ๆ แล้วก็ควรจะปรับปรุง เพียงแต่
 ให้เขาได้ทำงานบริหารบ้านของเขาเอง ตำบลของเขาเองโดยตัวของเขา
 เองได้ ตัดในส่วนที่เป็นอำนาจของจังหวัดหรืออำเภอออกไปเหมือนกับร่าง
 อีก ๖ ฉบับที่ปรากฏอยู่นั้น ถ้าอย่างนี้แล้วผมเห็นว่าความเป็นไปได้ในรูปธรรม
 นั้นน่าจะเป็นเรื่องถูกต้อง และยังเป็นการประหยัดรายจ่ายของประเทศชาติ
 อีกด้วย ผมคงจะรบกวนเวลาท่านประธานเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประสาท
 ต้นประเสริฐ ครับ

นายประสาท ต้นประเสริฐ (นครสวรรค์) : ท่านประธานสภา
 ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ประสาท ต้นประเสริฐ สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา ก่อนอื่นต้องขอบคุณ
 ท่านประธาน ขอขอบคุณจริง ๆ ที่เรียกท่านประสาท กระผมเองขอเรียนว่า
 เคยทำหน้าที่นักปกครองท้องถิ่นมาก่อน ทำหน้าที่ประธานสภาตำบลมาก่อน
 กระผมเข้าใจดีสำหรับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับที่เข้าสู่สภาในวันนี้
 ความจริงกระผมตั้งใจจะอภิปรายตั้งแต่แรก ๆ แต่มาคิดอีกทีหนึ่งอยากฟัง
 ข้อคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายว่ามีความเห็นอย่างไรบ้าง

ขอเรียนกับท่านประธานว่า ทุกท่านที่อภิปรายนั้นไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน
จุดมุ่งหมายเดียวกันจริง ๆ เพื่อพี่น้องประชาชน ให้คนที่เขาอยู่ที่ไหน
ให้เขาได้ตัดสินใจในทุกอย่าง รุ่งพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้
หลักการเดียวกัน ผ่านเป็นพระราชบัญญัติออกมาเมื่อไร สภาตำบลทุกสภา
ในประเทศไทยจะมีสภาพเป็นนิติบุคคลทันที ส่วนไหน สภาตำบลไหนที่มี
หลักเกณฑ์ เข้าหลักเกณฑ์จะได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล

ซึ่งตอนแรกหลาย ๆ ท่านก็เข้าใจไม่ถูก แต่ผมคิดว่าถึงบัดนี้เพื่อนสมาชิก
ทุกท่านได้เข้าใจแล้ว ผมขอเรียนกับท่านประธานว่า ความคิดของผม
ส่วนหนึ่งอาจจะไม่เหมือนเพื่อนสมาชิก จะขออนุญาตนำในส่วนที่ไม่
เหมือนกัน มาเรียนให้ท่านประธานได้ทราบ ซึ่งจะไปเหมือนของใคร
อีกนั้นที่ยังไม่ได้ลภีปราชระผมไม่ทราบ ขออนุญาตเรียนท่านประธาน
จากส่วนลึกของหัวใจเพื่อพี่น้องประชาชน เพื่อท่าน ผู้ใหญ่บ้านทุกคน
จริง ๆ แล้วสภาดำบล ถ้าเปรียบแล้วเป็นเด็กที่ถูกอุ้มมาตลอด ยังไม่เคย
ลงเดินที่พื้นเลย เพราะฉะนั้นเมื่อร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับ
เข้ามาเหมือนกับเขาได้ถูกวางลงสู่พื้นแล้วเพื่อที่จะตั้งไข่ ท่านประธาน
ถ้าปล่อยเขาทันทีเขาจะล้มเขาอาจจะเดินไม่ได้ ถ้ามีการประดับประดา
ไปสักระยะหนึ่งขอเรียนว่า ผ่านออกมาเป็นพระราชบัญญัติเมื่อไร ระยะ
เวลาหนึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องมีการแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง เพื่อ
ให้เขาเดินได้ด้วยตัวเองผมเรียนอย่างนี้ ผมคิดว่าท่านประธานและ
เพื่อนสมาชิกทุกท่านคงจะเข้าใจดี หลักการหลักเกณฑ์มาตราต่าง ๆ
สามารถแก้ไขได้ทั้งนั้นโดยกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในเมื่อ
ทุกคนได้ตั้งใจที่จะเข้าไปสู่จุดหมายเดียวกันแล้ว ปัญหาต่าง ๆ คงจะ
ไม่มี ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องผ่านออกมาเป็นพระราชบัญญัติแน่นอน
และผมคิดว่าคงจะไม่มีปัญหาอะไร ๆ เหมือนที่ผ่าน ๆ มา ผมคิดว่า
เพื่อนสมาชิกทุกท่านคงจะเห็นด้วยและต้องการให้พี่น้องประชาชน
คนไทยทุกคนได้ประโยชน์อย่างแท้จริงจากพระราชบัญญัติฉบับนี้
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานะ
มหาสุวีระชัย

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม มานะ มหาสุวีระชัย ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม
กระผมเห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ ในหลักการของกฎหมายฉบับนี้และ
เห็นว่า เป็นนิมิตหมายอันดีที่สภาแห่งนี้จะได้มีการพิจารณากฎหมายสำคัญ
ที่จะเป็นรากผอຍที่จะเป็นพื้นฐานของโรงเรียนประชาธิปไตยในบ้านเมืองนี้
โดยการทำให้สภาดำบลเป็นนิติบุคคล ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วม
มากขึ้นทำให้การบริการสภาดำบลมีความคล่องตัวขึ้น มีประสิทธิภาพ
มากขึ้น สำหรับร่างกฎหมายฉบับนี้ก็มิตัวกันหลายร่าง ทั้งร่างของรัฐบาล

๑๓๒

สผ. ๑๓/๒๕๓๖ (ส.๑)

กนกวรรณ ๖๕/๒

ทั้งร่างจากเพื่อนสมาชิกหลายท่าน ซึ่งแต่ละร่างก็มีหลักการที่คล้ายกัน แต่มีความแตกต่างกันในเรื่องรายละเอียดอยู่บ้าง โดยเฉพาะเรื่องของการกระจายอำนาจ ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นประเด็นหัวใจของกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ อำนาจนั้นเป็นนามธรรมจับต้องไม่ได้ แต่ใช้ได้ แต่กระจายกันได้โดยผ่านเครื่องมือหลักที่เป็นรูปธรรมอยู่ ๓ อย่างคือ กฎหมาย คน แล้วก็เงิน การกระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นในรูปแบบของการมอบอำนาจ เช่น อาจจะเป็นการมอบอำนาจจากกระทรวงไปยังผู้ว่าฯ ไปยังนายอำเภอ ให้ดำเนินการในเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งบางท่านถือว่าเป็นการกระจายอำนาจนั้น กระผมเห็นว่าการทำแบบนี้เป็นเปลือกเป็นกระพี้ของการกระจายอำนาจ-----

หัวใจของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริงก็คือว่า จะต้องมีการทำให้คนในท้องถิ่นได้มีโอกาส ได้มีส่วนร่วมได้มีโอกาสในการกำหนดชะตาชีวิตของตัวเองได้มากขึ้น เช่น เป็นเรื่องของถนนหนทาง เรื่องของแหล่งน้ำ เรื่องของที่ดิน หรือแม้แต่เรื่องของการปกครอง ซึ่งการที่จะทำให้คนในท้องถิ่นได้มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเองได้มากขึ้นนั้น ผมเห็นว่ามียุ่อย่างเดียวเท่านั้นคือการเลือกตั้งสำหรับประเด็นของการกระจายอำนาจในกฎหมายฉบับนี้ กระทบอยากจะได้เรียนฝากท่านประธานผ่านไปยังกรมการให้พิจารณาใน ๔ หัวข้อต่อไปนี้คือในเรื่องของโครงสร้างของสภาตำบล ในเรื่องของอำนาจหน้าที่ ในเรื่องของงบประมาณและในเรื่องของการกำกับดูแล

ในเรื่องของโครงสร้างของสภาตำบล กระทบอยากจะได้แต่ละตำแหน่งในสภาตำบลมาจากการเลือกตั้ง ยกเว้นกำนันซึ่งอาจจะให้เป็นโดยตำแหน่งโดยกำหนดในบทเฉพาะกาลไว้เพียงสมัยเดียว หลังจากนั้นก็ต้องผ่านการเลือกตั้ง ซึ่งแนวทางนี้ก็จะต้องคล้องกับแนวทางที่กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ คือต้องการที่จะให้มีการเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศ

ในเรื่องของอำนาจหน้าที่ กระทบอยากจะได้ไม่ให้เกิดมีการเขียนในกฎหมายฉบับนี้ให้มากเกินไปจนเกิดความจำเป็น กระทบอยากจะได้ให้มีการเขียนสั้น ๆ ตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นแต่จะต้องชัดเจน เพราะไม่เช่นนั้นประเด็นเหล่านี้ อาจจะถูกนำไปกล่าวอ้างในภายหลังว่า สภาตำบลนั้นล้มเหลว และอีกสำคัญอย่างหนึ่งอำนาจหน้าที่ของสภาตำบล ก็คือควรจะให้มื่อสระในความคิด อย่าได้ครอบงำกันมากนักเลย

ในเรื่องของงบประมาณ กระทบเห็นว่างบสำคัญที่สุด ก็คือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ซึ่งกระทบอยากจะได้ให้มีการระบุให้ชัดเจนว่าควรจะเป็นเท่าไร และกระทบอยากจะได้มีการวางกฎเกณฑ์ในการที่จะกระจายงบประมาณส่วนนี้ไปสู่สภาตำบลต่าง ๆ ว่าควรจะกระจายกันอย่างไร เช่น อาจจะมีการกำหนดกฎเกณฑ์ให้กระจายจากขนาดของพื้นที่ ให้กระจายจากจำนวนประชากร ให้กระจายจากรายได้ของคนในพื้นที่ หรือให้กระจายจากความขาดแคลนของในพื้นที่ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากข้อมูล จปฐ. ของกรมพัฒนาชุมชน ส่วนในด้านการกำกับดูแล กระทบไม่อยากจะเห็นรูปแบบเดิมที่จะให้ผู้ว่าให้นายอำเภอเข้ามากำกับดูแลไปเสียทุกเรื่อง คือควรจะมีการยกวาง ควรจะมีการเขียนกฎหมายให้ประชาชนสามารถควบคุมกันเองได้ นี่ละครับคือประเด็น

หลัก ๆ ที่กระผมอยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังกรรมการ
ในการแปรญัตติกฎหมายฉบับนี้

ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายฉบับนี้ กระผมเห็นว่าเป็น
กฎหมายที่มีความสำคัญ แล้วถ้าคลอดออกมาดีก็จะเป็นรากผอยที่ดีที่จะทำให้
โรงเรียนประชาธิปไตยในประเทศไทยนั้นแบ่งบาน แต่ถ้าคลอดออกมาไม่ดี
จะเป็นตัวจุด และอาจจะใช้เป็นข้ออ้างที่จะหยุดยั้งการเจริญเติบโต
ของประชาธิปไตยในบ้านเรากระผมจึงขอฝากท่านประธานผ่านไปยัง
กรรมการทุกท่าน ขอให้โปรดพิจารณากฎหมายฉบับนี้ในชั้นแปรญัตติ
ด้วยความรอบคอบด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงศักดิ์
ทองศรี แล้วก็ต่อด้วยคุณสุวโรช พะลัง

นายทรงศักดิ์ ทองศรี (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายทรงศักดิ์ ทองศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคชาติไทย จากจังหวัดบุรีรัมย์ ท่านประธานครับ พ.ร.บ. สภาตำบล
และองค์การบริหารส่วนตำบลฉบับนี้ ซึ่งเรากำลังพิจารณากันอยู่ในวาระ
รับหลักการนั้น ซึ่งวันนี้เรามีร่างทั้งหมดประมาณ ๘ ร่าง ซึ่งผมเชื่อมั่น
ว่า วันนี้เราคงจะเอาร่างของรัฐบาลเป็นหลักอย่างแน่นอน เพราะ
เป็นเสียงข้างมาก-----

พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนคนทั้งประเทศกำลังสนใจ และก็อยากที่จะให้เห็นว่ามันออกมาใช้อย่างเป็นรูปธรรม เป็นความฝันของพี่น้องชาวชนบทอย่างจริงใจที่อยากจะเห็นว่ารัฐบาลนั้นมีความต้องการที่จะกระจายอำนาจตามระบอบประชาธิปไตย โดยการที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นเป็นของตนเอง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นอาจจะ^๑เป็นความฝันของพี่น้องประชาชนจะเป็นฝันค้างหรือว่าจะเป็นฝันสลายหรือไม่อย่างไรนั้น เราต้องดูถึงความจริงใจของรัฐบาลในการที่เสนอร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ว่าจะสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนหรือไม่อย่างไร หรือว่าสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่เคยแถลงไว้ต่อสภาแห่งนี้หรือไม่ ซึ่งแน่ละครับว่าร่าง ๘ ฉบับนั้นสำหรับวันนี้เราคงจะพิจารณา ร่างของรัฐบาล ซึ่งผมเองเห็นว่าร่างต่าง ๆ นั้นก็นำเสนอทั้ง ๘ ฉบับนั้นมีหลักการที่ดี และเชื่อมั่นว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภาแห่งนี้ก็คงจะเห็นพ้องต้องกันว่าสมควรที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ออกมาใช้บังคับ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชน ซึ่งผมเองนั้นได้ดูถึงรายละเอียดและเนื้อหา ซึ่งตามร่างต่าง ๆ นั้นเหมือนกัน ทุกคนมีความต้องการเหมือนกัน ฐานะที่มาหรือโครงสร้างต่าง ๆ ก็เหมือนกัน อำนาจของสภาตำบลที่ให้ไว้ก็เหมือนกัน มีทั้งการสอบสวน การควบคุม ถึงงบประมาณก็เหมือนกันหมด เพียงมีความแตกต่างอยู่อย่างเดียว ท่านประธาน เรื่องของรายได้ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นการแบ่งชั้นการกำหนดว่าตำบลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยประมาณ ๗,๐๐๐ กว่าตำบล นั้นจะมีการแบ่งว่าบางตำบลจะเป็นนิติบุคคลธรรมดา หรือว่าบางตำบลนั้นจะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งตรงนี้เอง ท่านประธานที่เคารพ ทำให้หลายคนมองว่ารัฐบาลนั้นไม่มีความจริงใจในการที่จะกระจายอำนาจอย่างจริงจังตามที่ได้เคยแถลงนโยบายต่อรัฐสภาไว้ ความแตกต่างของรายได้ที่นำมาพิจารณานั้นอยู่ที่ตัวเลข ๑๕๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ จำนวนเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาทนั้น มีความแตกต่างกันมากน้อยแค่ไหน ระหว่างตำบลที่มีรายได้ไม่ถึง กับตำบลที่มีรายได้ถึง รัฐบาลนี้ทำให้คนหลายคนมองว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลที่เห็นแก่เงิน เป็น ค.ร.ม. ที่พิจารณาการกระจายอำนาจ โดยการมองเงินเป็นหลัก ท่านประธาน

ผมเองก่อนที่จะเป็นผู้แทนราษฎรนั้น เคยเป็นกรรมการสุชาภิบาล
 มาก่อน ผมเคยมีความใฝ่ฝันว่าสุชาภิบาลนั้นจะมีโอกาสได้บริหารตนเอง
 ใฝ่ฝันพยายามที่จะทำหน้าที่ของความเป็นกรรมการสุชาภิบาล พยายาม
 เรียกเก็บภาษี พยายามดูแลความทุกข์สุขของพี่น้องในเขตสุชาภิบาล
 ต้องการที่จะมีรายได้ให้ถึง ๓ ล้านบาท แต่ท่านประธานครับ หลาย
 สุชาภิบาลพยายามจัดเก็บรายได้มาถึง ๓ ล้านบาท กระทรวงมหาดไทย
 เปลี่ยนระเบียบใหม่ ชขยายไปเป็น ๕ ล้านบาท ตามไม่ทัน เพียงแค่นี้ก็เห็นว่า
 การที่จะให้สภาตำบลนั้นมีโอกาสบริหาร ตนเองอย่างจริงจังเป็นการ
 กระจายอำนาจการบริหารส่วนท้องถิ่นจริง ๆ โดยการเอาเงินโอนไข
 เรื่องของเงินมาใช้ยังคั้งนั้น เป็นการหมกเม็ดในร่างพระราชบัญญัติ
 ที่รัฐบาลเสนอขึ้นมา -----

ท่านประธานครับ ผมอยากจะฝากท่านประธาน และฝากไปถึง
กรรมการที่จะมีโอกาสในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไปว่า
อย่าเอาเรื่องของเงินมาเป็นเรื่องสำคัญเลยครับท่านประธาน สภาตำบล
ตำบลหลายแห่งทั่วประเทศนั้น ถึงแม้ว่าเขาไม่มีปัญหาที่จะหารายได้นำมา
พัฒนาหรือเพื่อเปลี่ยนแปลงให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลก็จริงอยู่
แต่ผมเชื่อมั่นว่ามีตำบลทั่วประเทศหลายตำบลครับท่านประธานที่มีบุคลากร
ที่ดี ที่มีความสำคัญ ที่มีความสนใจ ที่มีความตั้งใจจริง ๆ ที่จะมีโอกาส
เข้ามาบริหารตนเอง แต่ถ้าหาก พ.ร.บ. ฉบับนี้ผ่านไปโดยมีเงื่อนไข
ในเรื่องของเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท เข้าไปแล้ว ผมมีความคิดว่าการกระจาย
อำนาจสู่ท้องถิ่นนั้น จะไม่เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวโรช พะลัง
แล้วก็ต่อด้วยคุณยุทธศิลป์

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นกระผมเอง
ขออนุญาตแสดงความยินดีต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งสภาแห่งนี้
ต่อท่านประธานสภา ต่อรัฐบาลทั้งคณะที่ได้มีส่วนร่วมกันในการผลักดัน
ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ....
ฉบับนี้ร่วมกันทุกพรรคการเมือง เพราะกระผมมีความมั่นใจเป็นอย่างยิ่งว่า
เราทุกคนต่างอาสาตัวเองเข้ามาเพื่อเป็นผู้รับใช้ของพี่น้องประชาชน
เราทุกคนต่างมีความมุ่งมาดปรารถนาอย่างเดียวกัน นั่นคือจะทำอย่างไร
ให้พี่น้องประชาชนทั้งประเทศ มีสถานะความเป็นอยู่ที่ใกล้เคียงกัน นั่นคือ
ความตั้งใจความฝันของพวกเราซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในสภาแห่งนี้
ทุกท่าน เราต้องยอมรับความจริงว่า สิ่งหนึ่งที่จะทำให้ความฝันของเรานั้น
เป็นความจริง นั่นก็คือการปรับปรุงระบบ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
ซึ่งเราต้องยอมรับว่าเป็นหัวใจในการที่จะพัฒนาประชาธิปไตยของเรา
ให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เราพูดอยู่เสมอว่าประชาธิปไตยนั้นเป็นอำนาจ
สูงสุดของปวงชนชาวไทย โดยประชาชนและเพื่อประชาชน ทุกครั้งที่มีการ
ต่อสู้ ไม่ว่าจะเป็นการต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ตาม
ประชาชนจะต้องถูกหยิบยกขึ้นมาเสมอว่าการต่อสู้ครั้งนี้เพื่อปากท้อง
เพื่อผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน แต่ในขณะที่เดียวกันหลังจากการต่อสู้

ดังกล่าวสำเร็จแล้ว ประชาชนเหล่านั้นเขาได้รับผลพวงอะไรบ้าง นั่นคือ สิ่งที่เป็นคำตอบตลอดมา และจะเห็นได้ว่าจากกฏกติต่าง ๆ ที่ได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรทุกวันพฤหัสบดีนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาทุกข์ ปัญหายาก ปัญหาปาก ปัญหาท้องของพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พี่น้องที่อยู่ในชนบทแทบทั้งสิ้น นั้นย่อมแสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำค่าสูงระหว่างคนในชนบทกับคนในชุมชนเมือง เพราะฉะนั้นสิ่งหนึ่งที่จะเป็นกลไกในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้นได้ นั่นก็คือการปรับปรุงระบบ ระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนท้องถิ่น ซึ่งเราต้องยอมรับความจริงว่า พี่น้องประชาชนในชนบทนั้นไม่ค่อยสมประสงค์กับ สิ่งที่เขาต้องการ ในบางครั้งเขาต้องการแหล่งน้ำ แต่หน่วยราชการกลับเอาถนนไปให้ บางครั้งเขาต้องการไฟฟ้า เรากลับเอาศาลาไปให้ หรือพูดกันง่าย ๆ ภาษาชาวบ้านนั้นก็คือ เราเอาไม่ถูกที่คั้น งบประมาณ ที่เราจัดสรรออกไปสู่ตำบลต่าง ๆ นั้นสวนทางกับความต้องการของพี่น้อง ประชาชนในชนบททั้งสิ้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง เป็นสิ่งที่เป็นเรื่อง ที่บั่นทอนต่อความเชื่อถือศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้น กฎหมายฉบับนี้ผมขอเรียนได้ว่าเป็นกฎหมายที่จะสร้างความเชื่อมั่นใน ระบบประชาธิปไตย ความหวัง ความฝันของพี่น้องในชนบทจะเป็นความจริง หรือไม่ ผมคิดว่าอยู่ที่ประสิทธิภาพประสิทธิผลของกฎหมายฉบับนี้ ผมคิดว่า กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้เป็นกฎหมายที่มีผลในการที่จะสร้างความเจริญ ทางการยกฐานะของชนบทให้ใกล้เคียงกับชุมชนเมือง แต่อย่างไรก็ตาม กฎหมายทุกฉบับที่ร่างผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรนั้น เราต้องยอมรับความจริงว่าจะให้สมบูรณ์เป็นไปตามความต้องการของพี่น้อง ประชาชนทั้ง ๑๐๐ คนนั้นเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะ ต้องผ่านการกลั่นกรองการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ สำหรับ ในวันนี้กระผมเองขออนุญาตแสดงความยินดีที่กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ ได้มีโอกาที่จะผ่านการรับหลักการในอีกไม่ช้าข้างหน้า แต่อย่างไรก็ตาม อยากจะตั้งข้อสังเกตเพื่อที่จะเอาไปว่ากล่าวกันในชั้นกรรมาธิการในการ ที่จะพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไป นั่นก็คือ

ในประการที่ ๑ เราจะเห็นได้ว่าในกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ ไม่ว่าจะเป็นร่างใดร่างหนึ่งใน ๘ ร่างนั้นจะมีการพูดถึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อยู่แทบทุกร่าง ผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี

จดหมาย

สผ. ๑๓/๒๕๓๖ (ส. ๑)

ชนิกา ๖๘/๓

ว่าการกระทรวงมหาดไทยในโอกาสนี้ว่า ในสถานะในโอกาสถึงวันนี้
กำนันและผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่นั้น
เราต้องยอมรับความจริงว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาจากการเลือกตั้ง
เหมือนกับพวกเราในสภาแห่งนี้ มาจากการออกไปรณรงค์หาเสียง
เสนอแนวความคิดในการที่จะพัฒนาตำบล เหมือนกับพวกเราเช่นเดียวกัน
แต่หลังจากที่เขาได้รับสถานะเป็นผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันแล้ว -----

- ๖๙/๑

อำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ในการทำงานในฐานะที่จะพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์
ของพี่น้องประชาชนที่ผ่านการเลือกตั้ง เลือกเขาเข้ามาแล้วกลับอยู่ภายใต้
การบังคับบัญชาของข้าราชการประจำนั้นก็คือนายอำเภอ เพราะฉะนั้น
ผมทบทวนญาติเรียนถามท่านประธานตรงนี้ว่า ท่านนักนิติ ผู้ใหญ่บ้านนักนิติเป็น
นักการเมืองเหมือนกับพวกเรา หรือเห็นข้าราชการการเมืองใช้หรือไม่
ซึ่งถ้าหากเราไม่สามารถให้คำตอบตรงนี้ได้ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ
ก็จะเกิดในการทำงานตามร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนี้ก็จะแสดงผลวงไปถึง
พี่น้องประชาชน นั่นก็คือถ้าหากท่าน ผู้ใหญ่บ้านเป็นข้าราชการการเมือง
คืออยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนายอำเภอ อำนาจต่าง ๆ ของท่าน
ผู้ใหญ่บ้านที่จะได้รับการสนองตอบจากร่างดังกล่าวนี้ ก็จะเปรียบเสมือนเป็น
ทรงของข้าราชการประจำนั่นเอง เพราะฉะนั้นการสนองตอบตาม
ความต้องการของพี่น้องประชาชนนั้นจะตรงตามเจตนารมณ์ของพี่น้อง
ประชาชนหรือไม่ ผมมีความมั่นใจว่าเขาเป็นคนของใคร เขาต้องสนองตอบ
ความต้องการของคนชั้นนั้น นั่นก็คือถ้าเขามาจากการเอื้ออาทร การ
ให้ความดีความชอบในการพิจารณาชั้นหรือ ๒ ชั้น เมื่อสิ้นปีงบประมาณ
เหมือนกับท่าน ผู้ใหญ่บ้านในขณะนี้ ผมก็เชื่อแน่เหลือเกินว่าท่าน ผู้ใหญ่บ้าน
ส่วนหนึ่งจะต้องอยู่ภายใต้การอาภักดีการบังคับบัญชาของนายอำเภอ ซึ่งเป็นผู้
ที่จะพิจารณาให้ความเห็นชอบในการเลื่อนชั้นพิจารณาความดีความชอบ
๑ ชั้น หรือ ๒ ชั้น สดแล้วแต่ท่านหรือผู้ใหญ่บ้านท่านนั้นจะมีความสนิทสนม
กับนายอำเภอแค่ไหนเพียงไร นั่นคือสิ่งที่ผมเป็นห่วงในประการที่ ๑

ในประการที่ ๒ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนี้มีการพูดถึง
ถึงคุณสมบัติของผู้ที่ใช้สิทธิเลือกตั้ง นั่นก็คือเกี่ยวกับเรื่องภูมิลำเนา และ
ในข้อกำหนดเกี่ยวกับภูมิลำเนานั้นยังใช้คำว่า หรือถิ่นที่อยู่ประจำในหมู่บ้าน
ท่านประธานความหมายของคำทั้ง ๒ คำนี้ ผมมีความมั่นใจว่าแตกต่าง
หรือสวนทางกัน และอาจจะเกิดความสับสนและมีปัญหาในการตีความ
ภาษาชาวบ้านคำว่า ภูมิลำเนา นั่นคือถิ่นที่อยู่เป็นประจำ ดูจากสำเนาทะเบียนบ้าน
และในขณะเดียวกันถ้าหากบุคคลใดก็ตามมีถิ่นที่อยู่เป็นประจำในหมู่บ้าน
เขาอาจจะมิถิ่นที่อยู่มาทำงานอยู่ในที่หมู่บ้านหรือตำบลที่จะมีการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสภาตำบลในอนาคต แต่เขา
ไม่ได้มีทะเบียนบ้านอยู่ในตำบลดังกล่าวนี้ ปัญหาที่จะเกิดขึ้นที่จะเกิด
ความสับสนในการตีความว่าเขามีสิทธิที่จะลงคะแนนหรือมีสิทธิที่จะเสนอ

ตัวเองเข้ามาเพื่อรับใช้พี่น้องประชาชนในเขตตำบลนั้นหรือไม่ นั่นคือ
ประการที่ ๒

ประการต่อมาคืออำนาจของข้าราชการประจำ ไม่ว่าจะ
จะเป็นนายอำเภอก็ดี หรือไม่ว่าจะเป็นตามข้อเสนอแนะของนายอำเภอ
ผ่านไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นอำนาจของข้าราชการ
ประจำทั้งสิ้น ซึ่งอำนาจดังกล่าวนี้ สามารถให้คุณและให้โทษต่อสมาชิก
สภาตำบล สามารถที่จะให้สมาชิกสภาตำบลนั้นพ้นจากความ เป็นสมาชิกสภาตำบล
ได้ทันที ผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธานว่าในขณะที่ส่วนราชการส่วน
ท้องถิ่น เราต้องยอมรับความจริงว่าผู้ว่าราชการนั้นถึงวันนี้ยังนั่งสวมหมวก
๒ ใบ ใบที่ ๑ ก็คือเป็นผู้ว่าราชการที่มีอำนาจบังคับบัญชาในส่วนภูมิภาค
นั่นคือประการที่ ๑ และหมวกอีกใบหนึ่งที่ผู้ว่าราชการจังหวัดนั่งสวมอยู่
นั่นก็คือผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีหน้าที่รับผิดชอบส่วนราชการส่วนท้องถิ่น
ก็คือสภาตำบลนั่นเอง หรือที่เราจะเรียกกันว่านายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัด เพราะฉะนั้นจากหมวก ๒ ใบที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนั่งทับอยู่ใน
ขณะนี้ และอำนาจตามกฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดในอำนาจ
ที่จะให้คุณให้โทษกับสมาชิกสภาตำบลนั้น ผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธาน
ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นเจ้าของร่างของ
รัฐบาลว่า อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดที่ระบุไว้ในที่นี้นั้นคืออำนาจของ
ผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีอำนาจในการบังคับบัญชาข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ใช่หรือไม่ หรือที่เราเรียกกันว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น
ใช่หรือไม่ ที่ผมขออนุญาตเรียนถามตรงนี้ ก็เพื่อที่จะไม่ให้เกิดการสับสน
ในอนาคตข้างหน้า เพราะอีกไม่นานผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าร่างพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเข้ามาสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
แห่งนี้ ซึ่งการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้ว่าราชการ
ส่วนท้องถิ่นนั้นจะมาจากรูปใดเพียงใดนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่อำนาจหน้าที่
ในการรับผิดชอบในการที่จะบังคับบัญชาส่วนราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจะเกิด
ความสับสนหรือไม่ ถ้าหากใช้คำว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด อย่างเดียว

เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยว่า คำว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด ตามร่างนี้คือ
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ใช่หรือไม่

อีกประการหนึ่งก็คือ เจตนารมณ์ของทุกร่างเราต้องการ
ที่จะให้ตัวแทนของพี่น้องประชาชนได้มีโอกาสสนองตอบตามความต้องการ
ของพี่น้องประชาชนในแต่ละตำบลใช่ไหม ถ้าหากเป็นสิ่งที่พึงประสงค์
ของทุกร่าง ของนักการเมืองทุกพรรค เหตุไฉนเล่าการสิ้นสภาพของ
สมาชิกสภาตำบลถึงอยู่ภายใต้การบังคับบัญชา หรือการสั่งการของ
นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งมาจากข้าราชการ ผมขอเรียน
ถามท่านประธานในที่นี้ว่า ถ้าหากคำสั่งดังกล่าวของข้าราชการ คือ
ไม่ว่าจะเป็นนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี สิ่งโดยมีขอบด้วย
กฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความขัดแย้งส่วนตัวระหว่างนายอำเภอ
อันพึงมีต่อสมาชิกสภาตำบลคนหนึ่งคนใดก็ตาม หรือไม่ว่าจะเป็นข้อขัดแย้ง
เรื่องใดก็ตาม และเอาเรื่องดังกล่าวนั้นมาพาลหาเหตุในการที่จะให้
สมาชิกสภาตำบลดังกล่าวนั้นหมดจากการเป็นสมาชิกภาพ ผมขออนุญาต
เรียนถามว่าในพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ได้ให้โอกาสกับสมาชิกดังกล่าวนี้
ได้มีโอกาสอุทธรณ์ หรือมีโอกาสร้อง หรือมีโอกาสที่จะให้เขาได้มี
โอกาสคืนสู่สภาพเดิมบ้างหรือไม่ ซึ่งอำนาจเหล่านี้ไม่ได้มีการระบุไว้เลย
ในร่างดังกล่าวว่า อำนาจของข้าราชการประจำที่ได้สั่งที่ผิดพลาดนั้น
ถ้าหากสั่งผิดพลาดไปแล้วสภาพบังคับดังกล่าวนี้ จะคืนมากับผู้สั่งการ
แค่ไหนเพียงไร ซึ่งหลักประชาธิปไตยนั้น เราก็ต้องยอมรับความจริงว่า
อำนาจของปวงชนชาวไทยอยู่ที่การตรวจสอบของพี่น้องประชาชน อยู่ที่
การตรวจสอบตัวแทนของพวกพี่น้องประชาชนที่เขาเลือกกันเข้ามาว่า
ได้เข้าไปกระทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นตัวแทนแค่ไหนเพียงไร แต่ประชาชน
มีสิทธิที่จะใช้สิทธิในการตรวจสอบข้าราชการประจำ ไม่ว่าจะเป็นนายอำเภอ
หรือผู้ว่าราชการจังหวัดได้หรือไม่ วันใดก็ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ
นายอำเภอปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบ เข้ามาก้าวก่ายตัวแทนของพี่น้องประชาชน
ประชาชนสามารถลงมติ สามารถที่จะออกมาแสดงพลังในการที่จะตรวจสอบ
นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดได้หรือไม่ กฎหมายเหล่านี้ไม่ได้เปิดช่อง
หรือเอื้ออำนวยให้กับพี่น้องประชาชน ซึ่งเราพูดอยู่เสมอว่าเขาเป็นเจ้าของ
ประเทศ เขาเป็นเจ้าของสิทธิ เจ้าของเสียง เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้

ผมอยากจะตั้งเป็นข้อสังเกตผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในเรื่องเหล่านี้ว่ามีความเป็นไปได้แค่ไหนเพียงไร เพื่อไม่ให้เกิดการสับสนในวิธีปฏิบัติในอนาคตต่อไป

ในประการต่อมานั้น ก็คือเกี่ยวกับรายได้ของสภาตำบล ในมาตรา ๓๐ จะใช้คำพูดว่า สภาตำบลอาจมีรายได้ ซึ่งในวงเล็บสุดท้ายก็เกี่ยวกับเรื่องผลประโยชน์ตามกฎหมายฉบับอื่น ผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในประเด็นนี้ว่า เกี่ยวกับผลประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติ อาทิเช่น ในเขตจังหวัดที่มีทรัพยากรธรรมชาติ อย่างเช่นเกาะรังนก ซึ่งในขณะนี้พระราชบัญญัติรังนกอีแอ่น ๒๕๔๒ ก็กำลังเสนอร่างดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรอยู่ ซึ่งทรัพยากรดังกล่าวนี้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นดอกผลงอกเงยอยู่ในแต่ละตำบล การจัดการในทรัพยากรดังกล่าวนี้สภาตำบลมีอำนาจหรือไม่ ถ้าหากมีอำนาจทำไมจะต้องใช้คำว่า อาจ ถ้าไม่ถึงไม่ใช้คำว่า สภาตำบลมีรายได้ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความสับสน อาจจะมีการถกชิง อาจจะมีการถกถ่วงแย่งผลประโยชน์ดังกล่าวนี้ไปจากสภาตำบล ทั้ง ๆ ที่สภาตำบลเป็นนิติบุคคล มีสภาพที่จะบังคับตาม ที่กฎหมายให้อำนาจไว้ที่ระบุไว้ในร่างดังกล่าวนี้แล้ว เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อีกประการหนึ่ง

ประการต่อมา ก็คืออำนาจของสภาตำบล จะเห็นได้ว่าสภาตำบลนั้น มีอำนาจทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารอยู่ในสถานะเดียวกัน นั่นก็คือหน้าที่ของสภาตำบลได้ระบุไว้ในมาตรา ๒๒ ในข้อที่ ๑ ว่า สภาตำบลมีหน้าที่ในการจัดทำแผน จัดทำงบประมาณ ซึ่ง ๒ ประการนี้เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร แต่ในขณะเดียวกันหน้าที่ประการต่อมาก็ระบุไว้ว่า สภาตำบลมีหน้าที่ในการอนุมัติโครงการ เสนอแนะส่วนราชการในการที่จะบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งทั้ง ๒ ประการนี้ก็เป็นที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ เช่นเดียวกัน -----

เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าในร่างดังกล่าวนี้เป็นร่างที่แสดงให้เห็นว่า
คนคนเดียวสามารถอยู่ใน ๒ สถานะ คือสถานะหนึ่งเป็นฝ่ายบริหาร
และสถานะหนึ่งอยู่ในฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะฉะนั้นถ้าหากมีปัญหาเกิดขึ้น
ที่จำเป็นจะต้องตัดสินใจในเรื่องดังกล่าวนี้ ตลอดทั้งในเรื่องดังกล่าว
ที่จะเป็นตัวชี้ชัดในการที่จะชี้ชัดลงไปว่าจะปฏิบัติในแง่หนึ่งประการใดนั้น
จะใช้อะไรเป็นเครื่องชี้วัดในเรื่องดังกล่าว

ในประการสุดท้ายที่ผมอยากจะเรียนผ่านท่านประธานไป
นั้นก็คืออำนาจของข้าราชการประจำที่เราให้ในการบังคับบัญชากับ
นักการเมืองที่จะมาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชนตาม
พระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเห็นได้ว่ามาตรา ๕๑ ได้กำหนดที่มาของคณะกรรมการ
บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าแต่งตั้งมาจากนายอำเภอโดยมีกำหนด
และจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านไม่เกิน ๒ คน
จะเห็นได้ว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน
ไม่เกิน ๒ คนนี้ได้มาจากการเห็นชอบของนายอำเภอซึ่งมาจาก
ข้าราชการประจำเช่นเดียวกัน ผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธาน
ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าหากในตำบลดังกล่าวนี้มีผู้ใหญ่บ้านที่อยู่ใน
เกณฑ์หรืออยู่ในข่ายที่จะได้รับความดีความชอบในการที่จะได้รับ
การพิจารณาให้เป็นสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๕ คนหรือ ๘ คน
ท่านนายอำเภอจะเอาเกณฑ์ใดมาเป็นเครื่องชี้วัดว่าใน ๕ คนหรือ
๘ คนนั้นตัดมาเหลือ ๒ คน ทำไมท่านไม่ให้ผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านต่าง ๆ
ลงมติโหวตกันเองหรือให้พี่น้องประชาชนโหวตจากผู้ใหญ่บ้านใน
หมู่บ้าน ๆ นั้นให้เหลือ ๒ คน ซึ่งอันนั้นเป็นเครื่องชี้วัดให้เห็นว่า
ตัวแทนของพี่น้องประชาชนมาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน
เพราะฉะนั้นการตรวจสอบของพี่น้องประชาชนที่มีต่อตัวแทนของเขา
เขาสามารถตรวจสอบได้ แต่ถ้ามาในลักษณะเช่นวิธีการดังกล่าวนี้
ผมเข้าใจว่าผู้ใหญ่บ้านทั้ง ๒ คนจะประพบัติ จะกระทำการต่าง ๆ
ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อที่จะทดแทนบุญคุณ
หรือทดแทนพระคุณของนายอำเภอหรือข้าราชการประจำก็ไม่สนองตอบ
ตรงตามความต้องการของพี่น้องประชาชนอีกเช่นกัน การกำกับดูแล
องค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘
ไม่ได้มีข้อกำหนดเรื่องความผิดพลาดของนายอำเภอหรือของ

ผู้ว่าราชการจังหวัดไว้เลย ถ้าหากท่านสั่งการหรือบงการออกคำสั่งใด
ที่ผิดพลาดไปจะมีสภาพบังคับอย่างไร และผู้ที่ได้รับความเสียหายในเรื่อง
ดังกล่าวนี้จะสามารถเรียกสิทธิที่สูญเสียไปนั้นคืนมาได้อย่างไร ซึ่ง
สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดผมขออนุญาตเรียนผ่านท่านประธานไปยัง
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อที่จะให้ความกระจ่างในเรื่อง
ดังกล่าวนี้และเพื่อที่จะตั้งเป็นข้อสังเกตในการพิจารณาในชั้นปฏิบัติ
ในโอกาสต่อไป สำหรับในวันนี้ผมขออนุญาตรบกวนเวลาของที่ประชุม
แห่งนี้ไว้เพียงแค่นี้ ขอขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวินมูหะมัดนอร์ มะทา
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้
นายถวิล ไพรสณฑ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณยุทธศิลป์ เชิญ
เดี๋ยวดูคุณณรงค์เลิศ

นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล
ส.ส. จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ กระผม
มีความมั่นใจว่าขณะนี้ท่านผู้ใหญ่บ้าน กำนัน แพทย์ประจำตำบล ซึ่งเขา
อยู่ในสภาดำบลคงจะตั้งอกตั้งใจฟังกันจากสภาผู้แทนของเราแห่งนี้
เพราะว่าเป็นองค์กรโดยตรงของท่านผู้ใหญ่บ้าน ท่านกำนันหรือแพทย์
ประจำตำบลตลอดทั้งชาวบ้านโดยทั่วไป ในอดีตที่ผ่านมาประมาณ ๑๐๐ ปี
อำนาจการปกครองถูกรวมศูนย์อยู่ที่ส่วนกลางมาโดยตลอด ภายใต้การ
ควบคุมของระบบราชการที่เข้มงวดในรูปแบบขององค์การบริหารราชการ
ส่วนภูมิภาค อันประกอบด้วยจังหวัดและอำเภอ เป็นกลไกสำคัญในการ
ควบคุมท้องถิ่นในระดับตำบลและหมู่บ้าน การกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น
หรือการคืนอำนาจให้แก่ท้องถิ่นนั้นจึง เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการให้ประชาชน
มีส่วนร่วมในทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และให้ประชาชนมีอิสระ
ในการดำเนินการกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง ทั้งในด้านการพัฒนาการ
จัดทรัพยากรของชุมชน โดยเฉพาะการคืนอำนาจให้แก่ประชาชนโดย
สภาดำบล ซึ่งเป็นองค์การปกครองท้องถิ่นที่สำคัญในระดับชุมชนโดย
จะต้องมีการกระจายอำนาจให้แก่ประชาชนอย่างแท้จริง -----

ท่านประธานที่เคารพ วันนี้กะผมตั้งใจและภาคภูมิใจมากที่ได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสภาตำบลรวมทั้งหมด ๘ ฉบับร่วมกันทั้งของฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล แล้วก็ของคณะรัฐมนตรี ก่อนอื่นนั้นกระผมอยากจะขอกราบเรียนในเรื่องโครงสร้างเสียก่อน โครงสร้างของสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลตาม พ.ร.บ. ฉบับที่ ๑ ซึ่งอยู่ในมือท่านในขณะนี้ ขอกราบเรียนว่าแยกออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งก็คือส่วนของสภาตำบล อีกส่วนหนึ่งก็คือส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของสภาตำบลนั้นก็เป็นที่บุคคลซึ่งทางผู้ใหญ่บ้าน กำนันหรือสภาตำบลได้เรียกร้องกันมานานแล้ว อาจจะเป็นที่บุคคลเหลือเกิน ก็คงจะสมหวังกันในวันนี้ละครับ ก็คาดว่าคงจะผ่านออกไป และอีกส่วนหนึ่งก็คือระดับล่างรองลงมา แบ่งออกมาโดยเป็นสมาชิกโดยตำแหน่งหรือบอร์ด (Board) ที่ ๑ คือกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านในเขตตำบล และก็มีแพทย์ประจำตำบล อีกส่วนหนึ่งก็คือสมาชิกซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากหมู่บ้านละ ๑ คน ตำแหน่งคราวละ ๕ ปี นี่เป็นส่วนที่ ๒ ในส่วนที่ ๓ นั้นก็คือประธานสภาตำบล โดยกำนันโดยตำแหน่งอื่นที่ ๒ ก็คือรองประธานสภาตำบลเลือกจากสมาชิกสภาตำบลอยู่ในวาระคราวละ ๕ ปี ส่วนที่ ๔ ก็คือส่วนซึ่งเป็นเลขานุการสภาตำบล ในวาระละเอียดใน พ.ร.บ. ฉบับแรกในวันนี้ได้กำหนดไว้ว่าแต่งตั้งจากข้าราชการที่ปฏิบัติงานในตำบลหรือบุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติผู้มีสิทธิเลือกตั้ง นายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนตามมติของสภาตำบล

ท่านประธานที่เคารพ นี่คือบอร์ดของสภาตำบลซึ่งเป็นที่บุคคลเมื่อสภาตำบลมีรายได้โดยเงื่อนไข รายได้โดยเฉลี่ย ๓ ปี เฉลี่ย ๑๕๐,๐๐๐ บาท ก็จะพัฒนาไปเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนนั้นฐานที่กำหนดมา ๑๕๐,๐๐๐ บาท ท่านเอาฐานมาจากไหนอย่างไร ซึ่งเดี๋ยวผมจะพูดในรายละเอียดต่อไป ในฐาน ๑๕๐,๐๐๐ บาทเมื่อคิดแล้วจากสภาตำบลทั้งหมดทั่วประเทศ ๖,๖๐๐ กว่าตำบลก็จะได้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลประมาณ ๕๐๐ กว่าตำบลเท่านั้นเอง ซึ่งผมจะพูดในรายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ ในองค์การบริหารส่วนตำบลก็เป็นบุคคลเช่นกัน เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกโดยตำแหน่งประกอบไปด้วย ๑. กำนัน ๒. ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านในเขตตำบลนั้น ๓. แพทย์ประจำตำบล และรวมทั้งสมาชิกซึ่งได้รับการเลือกตั้งอีกหมู่บ้านละ

๒ คน อยู่ในวาระคราวละ ๕ ปี ในส่วนต่อไปก็คือสมาชิกเลือกจาก
 สมาชิกของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นก็มีประธานสภาตำบล
 ซึ่งมีไว้สำหรับและที่รองประธานสภาตำบล ส่วนที่ ๓ เลขานุการสภา
 องค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนต่อไป คณะกรรมการบริหารองค์การ
 บริหารส่วนตำบลประกอบไปด้วย ๑. กำนัน ๒. ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งสมาชิก
 เลือก ๒ คน ๓. สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งซึ่งสมาชิกเลือก ๕ คน
 ส่วนใหญ่ที่ ๒ คือประธานและเลขานุการมาจากการเลือกของคณะกรรมการ
 บริหารองค์การ วาระ ๕ ปี ท่านประธานที่เคารพ นี่คือโครงสร้าง
 ของ ส.ร.บ. ฉบับที่ ๑ ในราชกิจจานุเบกษาและด้วยหลักการและเหตุผล
 ในเหตุผลที่ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามประกาศของ
 คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ งามให้มิฐานะเป็น
 นิติบุคคล ซึ่งเรื่องนี้มันน่าจะผ่านไปตั้งนานแล้ว ตั้งแต่สมัยไหน ๆ
 เพราะว่าคำปฏิวัติมันไม่สบายใจไม่สบายใจเลยในประเทศชาติบ้านเมือง
 ก็ให้มันหมดไปสักทีเงอะครึบ จะได้พัฒนาไปสู่ยุคไฮเทคกันสักทีหนึ่งหรือ
 ยุคอะไรก็ตามต้องการที่จะนำประเทศไปสู่ที่สูงสุดนำขึ้นไปหน่อย นำขึ้นไป
 สู่เทพน้อย กำนันประธานที่เคารพ ในส่วนของเหตุผลมีข้อหนึ่ง รวมทั้งให้
 บัญชีของฐานะสภาตำบลซึ่งมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็นองค์การบริหาร
 ส่วนตำบล อันนี้ละครึบ เหตุผลที่ล๊อค (Lock) ไว้แล้ว ล๊อคไว้เลยครึบ
 ก็คือ ๑๕๐,๐๐๐ บาท โดยย้อนหลัง ๓ ปีโดยเฉลี่ย -----

ตั้งนั้นจึงได้แค่ ๕๐๐ กว่าตำบลเท่านั้น อันนี้คือเหตุผลที่ท่านเก่งมาก
เหลือเกินท่านไปลือคไว้เลย ท่านน่าจะยึดหยุ่นลงมาบ้าง เปลี่ยนได้ไหม
ตรงนี้ เอาสัก ๑๐๐,๐๐๐ ได้ไหมท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย เอาละต่อไปผมก็จะว่าเป็นมาตรา ๆ ไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไม่ต้อง
เป็นรายมาตรา เพราะว่าเราพิจารณาสาระหลักการ

นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล (นครราชสีมา) : ผมก็คงไม่
ถึงทุกมาตราหรอก ผมก็จะติติงไว้ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ ในส่วนของ
มาตรา ๑๒ นั้น สภาตำบลมีกำหนดเป็นประธานสภาตำบลและมีรองประธาน
สภาตำบลคนหนึ่ง ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากสมาชิกสภาตำบลตามมติของ
สภาตำบล วรรคต่อไปอีกระบุว่า รองประธานสภาตำบลมีวาระการดำรง
ตำแหน่งคราวละ ๕ ปี ในมาตรา ๑๖ ผมขอตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ในส่วนนี้แล้ว
ให้กำหนดเป็นประธานสภาตำบล และให้อำนาจในการบริหารและรับผิดชอบ
ในกิจการได้ไหม แต่ผู้สามารถให้คุณให้โทษในขณะนั้นตามมาตรานี้ คือ
นายอำเภอ แสดงว่ากระทรวงมหาดไทยยังหวังอำนาจแล้วก็ควบคุมอำนาจ
อยู่เหมือนเดิม ชัดแจ้ง อันนี้ชัดแจ้งมากเลยท่านอานดู

ในมาตรา ๑๔ สภาตำบลมีเลขานุการสภาตำบลคนหนึ่ง ซึ่ง
แต่งตั้งจากข้าราชการที่ปฏิบัติงานในตำบลนั้น หรือจากบุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติ
และไม่เป็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ ให้นายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้งและ
ถอดถอนเลขานุการสภาตำบลตามมติของสภาตำบล ข้อนี้อีกเช่นกัน เปรียบ
เสมือนผู้แทนของกระทรวงมหาดไทยเข้าไปควบคุมสอดส่องดูแลองค์การของ
ประชาชนอีกชั้นตอนหนึ่งแล้ว อันนี้ผมก็ฝากท่านประธานไว้คงไม่นานเกินรอ
ตอนนี้ก็เวลา ๒ ทุ่ม มีอบ (Mob) ก็ยังไม่ถึงกรุงเทพฯ

ในส่วนที่ ๓ มาตรา ๒๕ สภาตำบลมีรายได้ซึ่งองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดจัดสรรให้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด กำหนด
ไปหมดเลย เต็มที่อำเภอกำหนด จังหวัดกำหนด กระทรวงมหาดไทยกำหนด
อันนี้แหละมันเป็นการจำกัดโอกาสที่สภาตำบล ซึ่งเขาจะยกฐานะของตัวเอง
ขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลลำบากเหลือเกิน อะไรก็จำกัดไปหมด
คนเราทำอะไรที่จำกัด ๆ บางทีมันเกิดความกดดัน

ในมาตรา ๓๗ ได้กล่าวว่านายอำเภออีกแหละครับ นายอำเภอ
มีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย

และระเบียบข้อบังคับของทางราชการ และก็มีรายละเอียดต่อไปอีก ซึ่งผมได้อ่านหมดแล้วในข้อนี้

ในมาตราที่ ๓๗ และมาตรา ๓๘ นั้น เป็นการให้อำนาจ นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดอย่างมากมาย ถึงขั้นที่สามารถจะสั่ง ระเบียบการดำเนินการ หรือสั่งยุบสภาตำบลได้ จะเห็นว่าข้อนี้เป็นข้อที่ตั้ง ที่น่านำไปคิดมากเลย จะเห็นว่ารัฐบาลยังให้ความสำคัญกับองค์การบริหาร ของประชาชนยังไม่แท้จริงอะไรเลย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ทางสภาตำบล จะไม่สามารถทำการใด ๆ ได้ นอกเหนือจากความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด และความเห็นของนายอำเภอเท่านั้นเอง การจะให้ดุลพินิจของสภาตำบล เขาพิจารณากันเองจะได้ไหมในข้อนี้ ให้เขาใช้อำนาจดุลพินิจของเขา เรายอมรับว่าการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยถ้าเป็นรูปองค์กรต่าง ๆ ลักษณะนี้เป็นลักษณะนิติบุคคลเช่นนี้ดี แต่ถ้าเรายังไม่ถึงลักษณะนิติบุคคล เราก็ใช้การบริหารเป็นคณะกรรมการตามรูปแบบต่าง ๆ เช่นของตำรวจ เขาก็มี ก.ตร. ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แต่งตั้งโยกย้าย พิจารณาความดี ความชอบเขาก็มีให้ นี่แหละเราจับจุดนี้ขึ้นมาทำงานผมว่าปัญหาต่าง ๆ จะหมดไป ดังนั้นในการตัดสินใจกับองค์คณะบุคคล ซึ่งเป็นของสภาตำบล หรือการบริหารจากผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอเพียง ๒ คนจะไป ตัดสินใจกับองค์กรคณะบุคคล ซึ่งเป็นองค์กรคณะบุคคลในนิติบัญญัติ ท่านจะ เอาอันไหน ท่านจะเอา ๒ คนหรือว่าท่านจะเอาคนส่วนมาก อันนี้ผมก็ฝาก ท่านประธานที่เคารพไว้ด้วย ถ้าหากว่าข้อนี้ไม่แก้ไข กระทบว่ามันเป็นการ ที่ว่าเอาคน ๒ คนหรือมองตัวบุคคลเพียง ๒ คนเท่านั้น เราควรจะมีมอง ส่วนมาก เหมือนกับรัฐบาลชุดนี้แหละมันใจเลย ดีใจด้วยที่ท่านมองคนส่วนมาก มองประชาชนส่วนมากเป็นหลัก -----

ถ้าท่านมองแต่ตัวคนเดียว มองแต่คน ๆ เดียว คนใกล้ชิดคนเดียว
นั้นแหละครับ คือเผด็จการที่ครองบ้านครองเมืองแล้ว

ท่านประธานที่เคารพอีกเล็กน้อย ในหมวดที่ ๒ องค์การ
บริหารส่วนตำบล มาตรา ๓๔ สภาตำบล ที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุน
ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน ๓ ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ ๑๕๐,๐๐๐ บาทนั้น
อาจตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ อันนี้กระผมก็ได้กราบเรียนไป
ตั้งแต่ครั้งแรกแล้ว ไม่น่าจะมีขัดจำกัดแค่นี้ เราน่าจะสร้างขีดจำกัดที่
พอสมควร ที่สามารถหยัดหยันได้ เพราะในอนาคตท่านแน่ใจหรือว่า
สภาตำบลเขาจะไม่สามารถหาเงินได้ แต่ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ผมว่ามันใจ
ในอนาคต สภาตำบลทุกตำบลจะต้องเกิดการแข่งขันกัน ใครละไม่ยอมออกไป
ใครไม่ยอมจะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหรอก เกิดการแข่งขันกัน
แน่นอน ที่นี้จะได้แค่ ๕๐๐ กว่าตำบล ท่านประธานที่เคารพ ต่อไปส่วนที่
เหลือประมาณ ๖,๑๐๐ กว่าตำบลที่เหลืออยู่ ๕๐๐ ตำบลได้ไปแล้ว ที่นี้แหละ
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่าน พลเอก ชวลิต รอร์รับเถอะครับ
เดี่ยว เขาก็แห่มาหาท่านกันทั้งหมด อีก ๕,๑๐๐ กว่าตำบล เขาก็อยาก
เป็นทุกคน ดังนั้นมีอะไรที่จะเจียดจ่ายลงไปได้ แกะไขได้ไหมตรงนี้ อย่าไป
จำกัดขอบเขตเขาถึงขนาดนั้นเลย มันเป็นการจำกัดความก้าวหน้าของเขา
เป็นการจำกัดการแข่งขันของเขา

ในส่วนที่ ๒ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น
ในมาตรา ๕๑ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีคณะกรรมการบริหารองค์การ
ตามโครงสร้างที่ผมได้กล่าวมาแล้วนั้น บริหารส่วนตำบลคณะหนึ่ง ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้ง
จากท่านนั้น ชัดแจ้งนะครับ และจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็น
ผู้ใหญ่บ้านไม่เกิน ๒ คน และจากสมาชิกสภาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล
ซึ่งได้รับเลือกตั้งไม่เกิน ๕ คน ทั้งนี้ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
ท่านประธานที่เคารพ ในส่วนนี้ก็มีส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง เป็นบอร์ดที่สำคัญมาก
ในการดำเนินงาน ผู้บริหารขององค์การนั้น ผู้บริหารขององค์การบริหาร
ส่วนตำบล ยังคงเป็นบุคคลซึ่งได้มาจากการแต่งตั้งโดยนายอำเภอ จึงไม่
ควรเรียกว่า การกระจายอำนาจอย่างแท้จริง ไม่ใช่กระจายอำนาจอย่าง
แท้จริง ผมขอย้ำท่านประธานที่เคารพ แม้ว่าจะให้นายอำเภอแต่งตั้งจาก
สมาชิกสภาองค์การก็ตามที่ แต่กฎหมายกำหนดไว้ให้ท่านและผู้ใหญ่บ้าน
เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง โอกาสที่ประธานกรรมการบริหารจะมาจากท่าน

และผู้ใหญ่บ้านนั้น ซึ่งเป็นกลไกของรัฐบาลโดยตรงนั้นอยู่ภายใต้การควบคุม
ของกรมการปกครองอยู่แล้ว มีโอกาสสูงอยู่แล้ว ดังนั้นในส่วนที่ ๒ เรื่อง
ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ก็ขอฝากท่านกรรมาธิการ
ผู้ทรงเกียรติ ซึ่งจะแต่งตั้งในเร็ว ๆ นี้ รีบไปพิจารณาให้เป็นระบบ รูปแบบ
โครงสร้างที่เป็นประชาธิปไตยด้วย เราไม่ว่าอะไรกัน เราพูดจากัน
ปรึกษาหารือ ที่ผมพูดตั้ง ๆ นั้นไม่ใช่ชู้ ไม่ได้ว่า ไม่ได้ดูใครทั้งหมด
มันเป็นเสียงของธรรมชาติ มันออกมาอย่างนี้ ผมออกไปนอกสภาเพื่อนฝูง
เขาบอกว่า ทำไมยุคศิลป์ ชอบดู ไม่ได้ดู มันเป็นธรรมชาติอย่างนี้
เหมือนกับท่าน พลเอก ชวลิต ที่ลอกโทรทัศน์ เหมือนกับท่านลลภนาประภาศ
อะไรลักษณะหนึ่งตอนนั้น ผมก็ตกใจ

ที่นี้มาตรา ๗๗ ในกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระทำการฝ่าฝืน ต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชน และละเลย
ไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ผู้ว่าราชการจังหวัด
อาจสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตามคำแนะนำของนายอำเภอ
แล้วก็มียาวละเอียดยาวอีก ๑ หน้า ผมไม่อ่านเสียเวลา ท่านประธานที่เคารพ
ในมาตรานี้หนักเข้าไปอีก ใช้อำนาจวาสนาเข้ามาอีก เดี่ยวนี้ผู้ใหญ่บ้าน
ท่านัน แพทย์ประจำตำบล หรือสภาตำบล เขาก็กลัวกันหัวหดหมดแล้ว มีอะไร
นิดหน่อยก็เรียกมาสั่ง เดี่ยวก็ตั้งกรรมการสอบสวน เดี่ยวก็จะปลด จริง ๆ
ผมเป็นเลขาธิการตำบลมาแล้ว ผมเป็นผู้ช่วยการโรงเรียน เป็นเลขา
สภาตำบลมาแล้ว ทำหน้าที่นี้มาโดยตลอด เห็น เข้าใจ -----

ดังนั้นในมาตรา ๓๗ แสดงว่าผู้ว่าราชการจังหวัดยังมีอำนาจสูงสุดที่จะให้คุณให้โทษกับองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้องค์กระชาตเอกภาพในการบริหาร อิทธิพลต่าง ๆ ยังตกอยู่ภายใต้ กระทบวงมหาดไทย ท่านประธานที่เคารพ พอผมพูดตอนนี้ท่าน พลเอก ชวลิต นิ่งขี้ม ก็คงจะรับเป็นความจริง เพราะว่าท่านจะทำอะไรที่หนึ่งก็ยากเหมือนกัน เดี่ยวนี้ กฎหมายฉบับนี้จึงแทบจะไม่ได้มีส่วนที่ก่อให้เกิดการกระจายอำนาจ กระจายอำนาจไปตามนโยบายของรัฐบาลเลย ท่านระบุไว้แล้วในการ ประกาศนโยบายต่อสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ จะกระจายอำนาจไปยังประชาชน ด้วยความบริสุทธิ์ผุดผ่อง ดังนั้นในเรื่องของสภาตำบล ผมอยากจะฝาก ไม่ว่าจะ เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่ว่าจะ เป็นอำนาจของนายอำเภอ ไม่ว่าจะ เป็นอำนาจของสภาตำบลต่าง ๆ ที่จะมีขึ้นมา ก็ตาม มันมีการ ตรวจสอบด้วยได้ การทำงานทุกอย่างจะต้องมีการกำกับตรวจสอบดูแล เมื่อท่านรัฐมนตรีมหาดไทยสั่งไปแล้วท่านจะต้องกำกับติดตามดูแล ภาคใต้ ท่านต้องติดตาม สกลนครท่านก็ต้องติดตาม เอามาให้ได้ มาชี้แจงให้ผมให้ได้ เพราะผมเป็นเจ้าของสถิติคนหนึ่ง ดังนั้นเมื่อ พ.ร.บ. ฉบับนี้ผ่านออกมาแล้ว หรือยังไม่ผ่านขณะนี้ เข้าสู่กรรมาธิการวิสามัญแล้วขอฝากกรรมาธิการวิสามัญ ไว้ด้วย การตรวจสอบควบคุม เราก็น่าจะดำเนินการ ฝ่ายนิติบัญญัติควรจะ ควบคุมฝ่ายบริหาร ไม่ใช่ฝ่ายบริหารไปเที่ยวสั่งฝ่ายนิติบัญญัติอยู่เรื่อย เหมือน เหตุการณ์ที่มันเกิดขึ้นมาแล้ว อย่าให้ผมพูดในที่นี้เลย ก็พูดไปแล้วละครับ ท่านประธานที่เคารพ

ในส่วนที่ ๒ ควบคุมโดยประชาชนในแต่ละตำบลนั้น ๆ ให้เขา ควบคุมปกครองกันเอง เหมือนกับเราเลี้ยงลูก ลูกมันโตแล้วจบมหาวิทยาลัยแล้ว มันสามารถทำมาหากินไปแล้ว มันจะไปหาลูกหาเมีย ไปแต่งงาน ไม่ใช่อยู่ ในการควบคุมของคุณพ่อคุณแม่ว่า เอ้าใช้หนู ก ต้องเอาเมียคนนี้นะ มันเป็น หลานคนรวย ไม่ใช่อย่างนั้นครับ ให้โอกาสเขามีทางเลือกของเขาเองได้ ไม่ใช่ไปจับชนเอา หรือพ่อแม่ไปขอให้ไปดูไว้ ทั้ง ๆ ที่เด็กมันไม่รู้จักกันเลย ไม่ได้รักกันเลย นี่มันเป็นเรื่องของธรรมชาติปล่อยเด็กเขา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สรุปลงแล้วครับ

นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล (นครราชสีมา) : กำลังจะสรุปแล้วครับ เหลืออีกไม่กี่บรรทัด ต่อไปการควบคุมโดยการลงประชามติเพื่อถอดถอนสมาชิก ทั้ง ๒ ฝ่าย ที่จะกระทำความผิดต่อระเบียบข้อบัญญัติของสภาตำบลนั้น หรือ

กระทำการด้วยประการใด ๆ ที่เสียหายแก่สภาตำบลนั้น ก็เขาใช้การลง
ประชามติได้ ประชาชนเขาก็อยู่เขาก็มี

ในส่วนต่อไป โดยการไต่สวนทางสาธารณะเขาได้ ในกรณีที
มติของสภาตำบลขัดแย้งกับความเห็นของประชาชน ทำไมเราจะทำไม่ได้
อย่างอื่นท่านยังทำได้เยอะแยะ

ในส่วนต่อไป เมื่อมีการลงประชามตินั้น นั้นละครับถือว่าสูงสุดแล้ว
ถือว่าสุดท้ายแล้ว ในกรณีนี้ นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดขัดแย้งกับ
ทางสภาตำบล ท่านก็หาทางออกได้ หากเราตั้ง ซึ่งพูดกันมานานแล้ว หาก
เราตั้งศาลปกครอง ให้ศาลปกครองมีหน้าที่พิจารณาในเรื่องเหล่านี้ แต่
หากศาลปกครองยังไม่มี เราก็ร้องต่อคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องราวร้องทุกข์
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้ หรือจะแต่งตั้งไม่ทางอนุญาโตตุลาการ
ก็ได้ ท่านประธานที่เคารพ มันมีทางออกเยอะแยะที่จะทำให้ พ.ร.บ.
ทั้ง ๘ ฉบับนี้เป็นประชาธิปไตยได้ ดังนั้นในส่วนต่าง ๆ ที่กระผมฝากมานี้
ก็หวังว่าท่านประธาน ท่านคงจะรับไปทั้งหมด แล้วคงจะมอบให้ท่านกรรมาธิการ
วิสามัญไปพิจารณาแก้ไข เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติของสภาตำบล และองค์การ
บริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... นี้ ให้มันสมบูรณ์ จะให้อะไร เขาก็ให้มันสมบูรณ์
ผมก็ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ให้เวลาผมพอสมควรในวันนี้ ขอขอบคุณ
อย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มีที่ท่านจะพูด
อีก ๒ ท่าน แล้วผมจะหาหรือที่ประชุม เชิญคุณณรงค์เลิศ และคุณสุรเชษฐ์ นวอานช

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ขอขอบคุณท่านประธาน
 กระทบ ณรงค์เลิศ สุรพล ส.ส. ขอนแก่น เขต ๓ พรรคชาติไทย
 นับตั้งแต่วันที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อสภาแห่งนี้เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๓๕
 บอกว่าจะทำเรื่องนี้ให้สำเร็จให้ได้ ก็นับว่าเป็นความพยายามในการ
 ที่จะผลักดันกฎหมายฉบับนี้ เข้าสู่สภา ในที่สุดก็ให้เห็นกฎหมายฉบับนี้
 ได้มาวิพากษ์วิจารณ์กันในสภา นั้นแปลว่าแนวทางที่จะได้รับการเยียวยา
 แก้อไขในเรื่องที่มันขัดข้องอยู่ จะได้รับการพิจารณาแก้อไขในสภาแห่งนี้
 โดยท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะได้พิจารณาร่วมกันถึงเหตุผลต่าง ๆ
 ท่านประธานครับ มีปัญหาต่าง ๆ มากมายที่ผู้คนในชาติบ้านเมืองพยายาม
 ที่จะหยิบยื่นมาให้ เป็นภาระหน้าที่ของคนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ท่านเองว่า เลือกผู้แทนราษฎรเข้ามาแล้ว ก็ไม่ได้กระทำกรงให้เกิด
 ประโยชน์สุขกับชาวบ้านกับประชาชน เพราะเหตุว่าบางทีงบประมาณต่าง ๆ
 เวลาผ่านหน่วยงานราชการไป ผู้คนที่เป็นประชาชนก็ไม่ทราบว่าจะออกมา
 จากเป็นผลงานของผู้แทนราษฎร ไม่ทราบว่า เป็นพระราชบัญญัติงบประมาณ
 ออกมาด้วยน้ำมือของคนที่มาจากระชาชนคือผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ
 เพราะฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมในชนบทก็ดี สังคมเมืองก็ดี
 ปราบกฏว่ามักจะมีคนกล่าวขานกันเสมอว่าไม่สามารถแก้อไขปัญหาได้ถูกรุด
 ถ้าหากมีสภาตำบลขึ้นมารองรับในการที่จะพัฒนาชาติบ้านเมืองแล้ว
 จะทำให้การพัฒนาชาติบ้านเมืองมีประสิทธิภาพ สำหรับเรื่องกฎหมายของ
 สภาตำบลนั้น ก่อนที่ผมจะเข้าไปในเรื่องถึงหลักการ ขอติติงเอาไว้
 สักนิดหนึ่งว่า ไม่ทราบว่ามันเกิดความรีบด่วนเร่งร้อนอะไร กฎหมายที่
 เสนอเข้ามาล้วนมีข้อบกพร่อง เป็นต้นว่า ยกตัวอย่างประเด็นเดียว
 คุณสมบัติทางการศึกษาของคนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งเป็นกรรมการสภาตำบล
 ก็ไม่มี ผมไม่ทราบว่าถ้าไม่จบ ป. ๕ แล้วจะมีสิทธิ์ได้หรือไม่ นี่เป็น
 ข้อเสนอแนะข้อติติงเอาไว้ ถ้าหากผู้คนที่เกี่ยวข้องได้ยินได้ฟังก็กรุณา
 ไปพิจารณาพิจารณาให้รอบคอบ เพราะกฎหมายฉบับนี้จะออกมาบังคับใช้เป็น
 ระยะเวลายาวนาน เราอย่าออกกฎหมายมาเพื่อเอาไว้แก้อกฎหมาย
 ออกมาแล้วแก้อไม่ได้ ก็ต้องมาแก้อกฎหมายเสียก่อน
 มันจะเป็นท่านเองว่า ขอให้เกิดปัญหาขึ้นมาก่อนแล้วค่อยมาแก้อไขทีหลัง
 ท่านประธานครับ หันเข้ามาดูในเรื่องของหลักการ เรื่องของหลักการนั้น
 ตามที่เสนอหลักการมาตามร่างพระราชบัญญัตินั้น กระผมขอกราบเรียน

ท่านประธานว่า การเสนอกฎหมายต่อสภานั้น จะกระทำกันง่าย ๆ ไม่ได้ จะต้องมีการระเบียบ มีกฎเกณฑ์ มีข้อบังคับ ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๐ ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติจะต้องมีหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ มีเหตุผลในการเสนอร่าง แล้วในกรณีเสนอหลักการจะต้องกำหนดไว้ชัดเจน แล้ววรรคสุดท้ายในข้อบังคับ ข้อ ๔๐ เขาก็บอกว่ากรณีที่จะมีการยกเลิกกฎหมายฉบับใด หรือว่ามาตราใดของกฎหมายฉบับนั้น จะต้องเสนอไว้ในหลักการ นี่แปลว่า เขาบอกว่าเขียนไว้ในหลักการก็ได้ ในเหตุผลก็ได้ นี่ก็แปลว่า ถ้าหากไม่ได้เขียนไว้ในหลักการก็ต้องเขียนไว้ในเหตุผล นี่เป็นเรื่องของข้อบังคับในการกำกับให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ยกย่องพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลนี้. กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า มันไม่ได้กระทบเฉพาะประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๖ ปี ๒๕๑๕ ไม่ได้กระทบแค่ตรงนี้เท่านั้น ผมก็ไม่ทราบว่า มันเกิดขึ้นมาได้อย่างไร การพิจารณาที่จะยกย่องกฎหมายแต่ละฉบับขึ้นมาเสนอสภานั้น จะต้องดูกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่จะมีผลกระทบทั้งหมด ผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า หลักการในส่วนสุดท้ายคือส่วนตั้งแต่มาตรา ๓๙ ถึงมาตรา ๗๘ เรื่องเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล ใช้ไม่ได้ เพราะตามข้อที่กำหนดไว้ในหน้าแรก ข้อหลักการและเหตุผลนั้นไม่มีกำหนดเอาไว้ นี่แปลว่าขีดข้อบังคับที่จะเสนอร่างกฎหมายเข้าสู่สภา ผมจะชี้ประเด็นให้ท่านประธานเห็นว่าทำไมผมถึงบอกว่าจากมาตรา ๓๙ ถึงมาตรา ๗๘ ใช้บังคับไม่ได้ เพราะเหตุว่าตามมาตรา ๕๑ กำหนดไว้ว่า เมื่อยกฐานะสภาตำบลขึ้นมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว -----

ในส่วนที่ครบ ๑๕๐,๐๐๐ บาท มีภาษีเก็บมาได้ ๑๕๐,๐๐๐ อย่างที่กำหนด
 เอาไว้ในกฎหมาย ร่างกฎหมายฉบับนี้บอกว่ายกฐานะขึ้นมาเป็นองค์การ
 บริหารส่วนตำบลแล้ว สภาจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ไม่มีอำนาจ
 ที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องได้ นี่แปลว่าเขียนกฎหมายขึ้นมาแก้ไขสิทธิอำนาจ
 ของสภาจังหวัด เห็นไหมละครับท่านประธาน มันกระทบใหม่ ปกติอำนาจ
 ของสภาจังหวัด เขาให้ครอบคลุมถึงทุกแห่งอยู่ในพื้นที่ของจังหวัด ยกเว้น
 เขตสุขาภิบาลและเทศบาล เขาเขียนไว้แค่นี้ เขาไม่ได้เขียนข้อยกเว้นว่า
 ยกเว้นองค์การบริหารส่วนตำบลนะ เขาไม่ได้เขียนเอาไว้ เมื่อเขียนมา
 อย่างนั้นแล้วก็แปลว่า ถ้าหากเมื่อใดมีองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้นใน
 ตำบลใด อำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัด อำนาจของสภาจังหวัด
 ก็จะถูกลดทอนไปด้วย เท่ากับว่าไปลดอำนาจของสภาจังหวัดซึ่งเขียน ซึ่งตรา
 ซึ่งบัญญัติไว้เป็นกฎหมาย แล้วทำไมไม่เขียนเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายของ
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดปี ๒๕๔๘ ระบุไว้ให้ชัดเจน ว่าเป็นหลักการด้วย
 ให้มันตรงตามข้อบังคับ ข้อ ๔๐ ในจุดนี้เอง กระทบจะชี้ให้ท่านประธาน
 เห็นต่อไปว่ามีอะไรเคลือบแฝงอยู่ข้างในอย่างไร ผมเองผมเห็นด้วย
 เห็นด้วยในหลักการที่ว่าความไม่ฝืนทะเลาะชานในการที่จะทำให้สภาตำบล
 เป็นนิติบุคคลนั้นเกิดขึ้นแล้ว และมีผลเป็นการอำนวยความสะดวก
 ความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสภาตำบล เป็นการ
 ให้อำนาจเขา ผมเข้าใจ ส่วนจะให้อำนาจก็มากน้อยนั้นกระผมเองผมจะ
 เรียนให้ท่านประธานทราบภายหลัง กระผมขอเรียนท่านประธานว่าในกรณี
 อย่างนี้ คนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการยกร่างกฎหมายฉบับนี้น่าจะคิดให้หนัก
 เอาไว้ เพราะกฎหมายฉบับนี้หากใช้บังคับต่อไป ถ้าหากทุกสภาตำบลมี
 รายได้ถึง ๑๕๐,๐๐๐ บาท ก็แปลว่าสภาจังหวัดซึ่งตั้งขึ้นและมีฐานะเป็น
 นิติบุคคลตามกฎหมายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดปี ๒๕๔๘ นั้นจะต้อง
 ถูกยุบเลิกไปทั้งหมด แปลว่าต่อไปก็ป่วยการที่จะเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด
 เขาจะต้องถูกยกเลิก กฎหมายฉบับนั้นแม้มีอยู่ที่ไร้ค่า แม้มีอยู่ที่ไม่มีทาง
 ที่จะทำให้เกิดประโยชน์ขึ้นเป็นจริงได้ แปลว่ามีกฎหมายเอาไว้เฉย ๆ
 เท่ากับว่ากฎหมายฉบับนั้นถูกยกเลิกไปด้วย ผมขอเรียนท่านประธานว่า
 ในส่วนอย่างนี้มันขัดกับหลักการ ขัดกับเหตุผล ขัดกับแนวทางตามข้อบังคับ
 ระบุเอาไว้ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า สำหรับความพยายาม
 ในการที่จะตั้งสภาตำบลขึ้นเป็นนิติบุคคลนั้น ก็ถือว่าเป็นวันที่รอดของทุกคน

ด้วยมุ่งมาดคาดหวังว่าจะทำให้ประโยชน์เกิดขึ้นจริง ผู้คนในสภานี้บอกว่า เป็นการกระจายอำนาจ รัฐบาลก็เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาสู่สภา ก็ทำนองว่าเป็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น กระผมเห็นด้วย แต่ผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่าอะไรอยู่ข้างใน เดิมทีนั้นการดูแลในจังหวัดเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด การบริหารงบประมาณที่มาจากเงินภาษีอากร ไม่ว่าจะภาษีล้อเลื่อน ภาษีสรรพสามิต ภาษีบำรุงท้องที่ ไม่ว่าจะ เป็นค่าปรับ ค่าธรรมเนียมในการปรับ ค่าธรรมเนียมในการทำใบขับขี่ อยู่ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดหมด ตอนนี้อำนาจการบริหารส่วนจังหวัดรวมกันเป็นหนึ่งเดียว แม้กฎหมายจะระบุเอาไว้ว่าให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอท่าน มท.๑ ให้ยุบสภาจังหวัดได้กรณีที่ทำให้เกิดความวุ่นวาย ทำให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อสวัสดิภาพของประชาชน แม้จะมีอยู่อย่างนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ไม่สามารถกำกับได้ชัดเจนนัก เพราะตกลงกันได้ ก็แปลว่าความเป็นปึกแผ่นในการบริหารชาติบ้านเมืองในส่วนนั้นยังมีอยู่ ทั้งนี้ขอยืนยัน บอกว่าจะให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล และบอกว่าจะอย่างไรครับ เมื่อเป็นแล้วก็ต้องขึ้นอยู่กับนายอำเภอ เสนอ ผู้ว่าราชการจังหวัด ถ้าชัดเจนก็ยุบสภาตำบลเสียเลย มันอยู่ตรงนี้ก็แปลว่าอำนาจของคนที่มาจากการเลือกตั้งถูกอำนาจศักดิ์สิทธิ์ข้าราชการกำกับดูแลอยู่วันยังค่ำ นี่แยกกันอยู่มันถึงบังคับง่ายใช้ไหม แบ่งเป็น กระจุก ๆ ถึงกำกับดูแลง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอ้ากรรมการโดยตำแหน่ง คือผู้ใหญ่บ้าน กำนันเข้าไป เขากลับนายอำเภอ กลัว ผู้ว่าราชการจังหวัดอยู่แล้ว ถ้าหากบังคับกำกับเมื่อไรแล้วจะต้องวิ่ง ตาลีตาเหลือกแหละ ผมเห็นในประเด็นนี้ว่ามันเหมือนแยกปกครอง จะได้กำกับดูแลง่าย จะได้อยู่ในอำนาจมากขึ้น สิ่งอะไรต้องครับผม ๆ ง่ายขึ้น ผมคิดว่าอย่างนั้น กระผมขอกราบเรียนท่านประธานต่อไปว่า ในเรื่องการกระจายอำนาจนั้นกระผมยังไม่เห็นจริงหรอก เพราะเหตุว่าอำนาจต่าง ๆ ของกรมกำรสภาตำบลนั้นจะต้องถูกกำกับดูแล และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากข้าราชการประจำ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานอย่างนี้ การเสนอกฎหมายอย่างนี้ ถ้าหากยังปล่อยเงื่อนไขต่าง ๆ มากำกับเอาไว้ไม่ให้สภาตำบลมีอิสระในการที่จะทำงานบริหาร ชาติบ้านเมือง ก็เท่ากับว่าเราหลอกผู้คนที่ทั้งแผ่นดิน กฎหมายฉบับนี้

ท่านองว่าเมื่อก่อนนี้สภาตำบลยังไม่เป็นนิติบุคคลก็ไม่อยู่ในฐานะทาส เพราะว่าคุณที่จะอยู่ในฐานะทาสได้นั้นจะต้องเป็นคน ถ้าหากเป็นนิติบุคคล ขึ้นมาแล้วก็ทาสดี ๆ นี้ละ ก็เป็นทาสของนายอำเภอ ของผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านไม่เงื่อนไขตามมาตรา ๓๗ เรื่องการยับยั้งการทำงานของกรรมการ สภาตำบล อำนาจตามมาตรา ๓๘ ตามขกร่างกฎหมายฉบับนี้ของรัฐบาล ที่เสนอให้ยุบสภา ที่นายอำเภอเสนอแนะผู้ว่าฯ ให้ยุบสภาได้นั้น อย่างน้อยที่สุดท่านไม่เอาไปขึ้นกับรัฐมนตรีมหาดไทย ซึ่งอย่างน้อยที่สุดรัฐมนตรี เตี้ยนี้ตามแนวทางการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยมาจากการเลือกตั้ง ก็เรียกว่าอย่างน้อยที่สุดประชาชนก็ยังต้องตายกับมือหรือว่า ตีกับมือของคนที่มาจากการเลือกตั้ง ไม่ใช่ไปแขวนอยู่กับผู้ว่าราชการ จังหวัด อยู่กับนายอำเภอ ซึ่งอำนาจพวกนี้กดขี่ทับหลังทับไหล่ของประชาชนมานานแล้ว ท่านประธาน กระผมบอกว่าคุณหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายเอาคนลงเป็นทาส ชัดเจนไหมท่านประธาน ผมขอเรียนท่านประธานว่า ถ้าหาก เราในฐานะที่เป็นสภานิติบัญญัติ มีความประสงค์ต่อชาติบ้านเมือง มีความประสงค์ต่อผู้คนที่แผ่นดิน มีความประสงค์ต่อหลักนิติบัญญัติ เคารพหลัก นิติบัญญัติ กรุณาเถอะอย่าทำอะไรที่สวนทาง แนวทางการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยเลย ขอฝากไว้แค่นั้นท่านประธาน กระผมขอเรียนท่านประธานว่า ความหวังความฝันของประชาชนนั้นอาจเกิดขึ้นจริงถ้าหากสภาตำบลเป็น นิติบุคคล และเป็นนิติบุคคลที่มีอิสระจากการกำกับดูแลของข้าราชการประจำ ความฝันของประชาชนผมเชื่อมั่น และขอภาวนาว่า อย่าให้กฎหมายฉบับนี้ เป็นเพียงภาพลวงที่ทำให้ปรากฏต่อสายตาประชาชน เพราะชาวบ้าน เพราะประชาชนจะเกิดความเพื่อฝันจากการแสดงเจตนาของรัฐบาล หรือว่าของคนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง แล้วเขาจะกันด่าสาปแช่งเราซึ่งมาจาก การเลือกตั้ง และผมเองในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรด้วยกัน หากเขาด่ามา หรือว่าเขาสาปแช่งมา กระผมจะไม่แก้ตัวให้ณะจะบอกให้ ขอขอบคุณ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรเชษฐ์

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นนั้นผมขอเคารพในแนวความคิดของเพื่อนสมาชิก ผู้ทรงเกียรติในวันนี้ที่ได้ยื่น พ.ร.บ. ฉบับนี้เข้าสู่สภา และขอเคารพใน

แนวนโยบายของรัฐบาลที่ดำริที่จะกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม
ท่านประธาน การที่เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การ
บริหารส่วนตำบล เข้าสู่สภานั้น กระผมเห็นว่าเป็นการที่จะเพิ่มความเจริญ
สู่ท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม และจะกระจายอำนาจถึงต่อพี่น้องประชาชน
นั้นอย่างเที่ยงแท้ ท่านประธาน ในระบอบประชาธิปไตยของเรานั้น
ผมได้ฟังจากเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กล่าวว่า -----

เราก่อตั้งในระบบของประชาธิปไตยนั้นค่อนข้างที่ผิดแปลก เริ่มต้นจากหัว
 ลงไปยังเบื้องล่าง ข้อเท็จจริงนั้นผมคิดว่าเช่นเดียวกับเพื่อนสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติได้กล่าวมา เนื่องจากถ้าเราเปรียบเทียบว่าประชาธิปไตย
 ในประเทศของเราปัจจุบันนี้เรามีลำดับ ถ้าเปรียบเสมือนต้นไม้เรามีลำดับ
 เรามีกิ่ง เรามีใบ เรามียอด แต่เราขาดรากที่จะยึดลำดับนั้นได้อย่าง
 เหนียวแน่น เพราะฉะนั้นวันนี้กระผมคิดว่าการนำพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่
 สภานั้นเป็นการบูหรือเป็นการสร้างรากที่จะทำให้ระบบประชาธิปไตยของ
 ประเทศของเรานั้นมีความเข้มแข็งและก็สมบูรณ์ในระบบประชาธิปไตย
 ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองนั้นจะพูดแต่เพียงในหลักการเท่านั้น
 เพราะในรายละเอียดนั้นผมคิดว่าช่วง ๘ ชั่วโมงหรือ ๗ ชั่วโมงที่ผ่านมา
 ส่วนใหญ่แล้วสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็ได้ให้ความกระจ่างและเหตุผลต่าง ๆ
 ผมคิดว่าเป็นการเพียงพอ เพราะฉะนั้นกระผมในฐานะที่เป็นคนรัก
 ประชาธิปไตยคนหนึ่ง ถ้าไม่ขึ้นแสดงความคิดเห็นหรือการสนับสนุนในวันนี้
 ผมถือว่าผมเข้ามาสู่ในสภาแห่งนี้ก็ทบจะไม่ค่อยสมบูรณ์นัก เพราะฉะนั้น
 จึงยื่นด้วยความสง่าผ่าเผยขอสนับสนุนพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยอีก ๑ ท่าน
 ท่านประธานที่เคารพ พระราชบัญญัติฉบับนี้ถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่าง
 ไปอยู่บ้างในบางฉบับแต่ผมถือว่ามันเป็นการแสดงเหตุผล ซึ่งจะแสดงถึง
 แนวความคิดที่จะให้สภาตำบลนั้นเป็นนิติบุคคล ผมเชื่อเหลือเกินว่าทุกท่าน
 ที่เสนอเข้ามาและก็นแสดงถึงความคิดเห็น ทุกคนก็มีความใฝ่ฝันที่อยากจะ
 ให้สภาตำบลนั้นเป็นนิติบุคคลโดยสมบูรณ์ วันนี้ผมเชื่อเหลือเกินว่ามีพี่น้อง
 ประชาชนในส่วนที่เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านรอรับฟังข่าวดีซึ่งเป็นนิมิตหมายที่ดี
 ของประเทศชาติบ้านเมืองนี้ ที่อยากจะเห็นในการปกครองที่เราพูดว่า
 ประชาธิปไตย ซึ่งวันนี้เราได้เสริมรากแก้วหรือรากฝอยให้กับ
 ต้นประชาธิปไตยได้อย่างที่จะเห็นได้ว่าค่อนข้างที่จะสมบูรณ์มากขึ้น
 ท่านประธานครับ เนื่องจากว่าการอภิปรายวันนี้ใช้เวลาล่วงเลยมา
 เป็นเวลาหลายชั่วโมง เพราะฉะนั้นผมเองก็ไม่อยากจะแสดงความคิด
 เห็นอย่างอื่นอีกแล้ว เพียงแต่อยากจะขอสนับสนุนอีกคนหนึ่ง และก็
 จะขอฝากไว้สำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมาธิการวิสามัญที่จะมา
 พิจารณาในพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยว่า ขอให้ใคร่ตรงพระราชบัญญัติ
 ให้รอบคอบ อย่าให้เป็นตามที่เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ติติงให้เกิด

ความรู้สึกตามที่เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กล่าวนั้น ผมคิดว่าทุกคน เพราะการที่จะเข้าไปเป็นกรรมการวิสามัญนั้น เราก็ได้เลือกสรรจาก ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายด้านของรัฐบาลและเป็นฝ่ายของพรรคฝ่ายค้าน ท่านประธานครับ ผมเองก็คงจะไม่แสดงอะไรมากไปกว่านี้แล้วเพราะ เนื่องจากว่าเวลานั้นล่วงเลยมามาก เพราะทุกคนก็สะกิดขาอยู่ ก็ขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสที่ผมได้แสดงถึงความคิดเห็นและก็ การสนับสนุนในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี
ผู้ใดอภิปราย ผมขอหารือที่ประชุมแล้วกัน เราได้อภิปรายมาเป็นเวลา เกือบ ๗ ชั่วโมงแล้ว ผมขอหารือที่ประชุมว่าเราควรปิดการอภิปราย หรือยัง

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณ ให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
เห็นควรปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
เห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านเดียว
ถือว่าที่ประชุมให้ปิดการอภิปราย ผมขอถามมติที่ประชุมว่าจะรับหลักการ
หรือไม่ในวาระที่ ๑

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิก
ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจาก
กฎหมายฉบับนี้สำคัญมาก ผมขอให้ท่าน ส.ส. ที่อยู่ข้างนอกโปรดเข้ามา
ข้างในให้หมดนะครับ ผมขอถามมติที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
เห็นควรไม่รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ
ถือว่าที่ประชุมรับหลักการเป็นเอกฉันท์ กระผมขอกราบครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ทางด้านรัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๘๒ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ถือว่า
ที่ประชุมเห็นชอบกรรมาธิการ ๘๒ ท่าน รัฐบาลก็ท่านครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
รัฐบาล ๘ ท่าน

สผ. ๑๓/๒๔๓๖ (ส. ๑)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเสนอเลขครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

- ๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
- ๒. นายชัยวัฒน์ หุดะเจริญ
- ๓. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร
- ๔. นายไพฑูรย์ บุญวัฒน์
- ๕. นายโกศล พลกุล
- ๖. นางสุกัญญา นาชัยเวียง
- ๗. นายสมชัย ฤชุพันธุ์
- ๘. นายสมน สุรทินท์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พรรคประชาธิปัตย์

๗ ท่าน เชิญคุณลดาวัลลี

นางลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์ (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ

ดิฉัน ลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพะเยา พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรค

ประชาธิปัตย์ดังต่อไปนี้ ๑. นายพิษณุ พลไวย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดพิษณุโลก ๒. นายชินวรณ์ บุญเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดนครศรีธรรมราช ๓. นายชานินทร์ ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดสตูล ๔. นายคำรณ ณ ลำพูน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน

๕. นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา

๖. แพทย์หญิงพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชวาส

และ ๗. นายวิทยา ศรีจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพะเยา

ขอผู้รับรองด้วย

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง

พรรคชาติไทย ๗ ท่าน เชิญคุณทศพล

นายทศพล สังขทรัพย์ (เลย) : กราบเรียนท่านประธานสภา

ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ทศพล สังขทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดเลย ในนามพรรคชาติไทยขอเสนอรายชื่อกรรมการ

วิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๗ ท่านดังนี้

๑. นายทวิช กลิ่นประทุม ๒. นายชุมพล ศิลปอาชา ๓. นายชัย ชิดชอบ

๔. นายสงสุข ภัคเกษม ๕. นายวิระกร คำประกอบ ๖. นายประภิจ

พลเดช และ ๗. นายอนุรักษ์ จูริมาศ ขอผู้รับรองด้วย

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง

พรรคชาติพัฒนา ๖ ท่าน เชิญคุณอรดี

นางอรดี สุทศศรี (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน อรดี สุทศศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์
พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา
ดังนี้ ๑. นายประสพ บุษราคัม ๒. นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย
๓. นายกำชัย เรืองกาญจนเศรษฐ์ ๔. ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี
๕. นายมานะ คูสกุล ๖. นายเจริญ เขาว์นประยูร ขอผู้รับรองด้วยค่ะ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง
ถูกต้อง พรรคความหวังใหม่ ๕ ท่าน เชิญครับ

นายบวร ภูจรี (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม บวร ภูจรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์
พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการร่างพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารสภาตำบล จำนวน ๕ ท่าน ของพรรคความหวังใหม่
๑. นายกรีช กงเพชร ๒. นายธวัชวงศ์ ณ เชียงใหม่ ๓. นายสุพร
คนัยตั้งตระกูล ๔. นายสมบูรณ์ สิทธิมนต์ ๕. นายจาตุรงค์ ฉายแสง
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง
ถูกต้อง พรรคพลังธรรม ๕ ท่าน เชิญดอกเตอร์สฤต

นายสฤต สันติเมทนีดล (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายสฤต สันติเมทนีดล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดขอนแก่น ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ตามสัดส่วน
ของพรรคพลังธรรม จำนวน ๕ ท่าน คือ ๑. นายอุดร ดันดีสุนทร
๒. นายอำนาจ ชนะวงศ์ ๓. นายวิทยา แก้วภราดัย ๔. นายอัษฎางค์
ปานิกบุตร ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง
ถูกต้อง พรรคกิจสังคม พรรคประชากรไทย พรรคมวลชน พรรคราษฎร
จำนวน ๓ ท่าน เชิญครับ

นายประวัตติ ทองสมบูรณ์ (มหาสารคาม) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายประวัตติ
ทองสมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม
ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคม มีจำนวน ๓ ท่าน ๑. นายอัมพล จันทระเจริญ
๒. นายไพรัช นุชิต ๓. นายดำรงดี ไทยมงคล ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง
ถูกต้อง พรรคเสรีธรรม พรรคเอกภาพ จำนวน ๒ ท่าน เชิญคุณพนิดา

ร้อยตรี (หญิง) พนิดา เกษมมงคล (ฉะเชิงเทรา) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน พนิดา เกษมมงคล สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคเสรีธรรม ในสัดส่วนของ
พรรคเสรีธรรม ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ ๑ ท่าน คือ
พันตำรวจโท สานิตย์ สุรังษี ขอผู้รับรองด้วยค่ะ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อีก ๑ ท่าน
เชิญคุณคณิน

นายคณิน บุญสุวรรณ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายคณิน บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี
พรรคเอกภาพ ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคเอกภาพ
คือ นายวิรัช กสานนท์ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง
ถูกต้อง มีท่านผู้ใดจะเสนอรายชื่อเพิ่มเติมไหม
(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี
ถือว่าที่ประชุมยุติการเสนอเพียงเท่านี้ เชิญท่านเลขาธิการ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
รายนามกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและ
องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. .... ๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
๒. นายชัยวัฒน์ หุตะเจริญ ๓. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร ๔. นายไพฑูรย์
บุญวัฒน์ ๕. นายโกคิน พลกุล ๖. นางสุกัญญา นาชัยเวียง

๗. นายสมชัย ฤกษ์พันธ์ ๘. นายสมน สุรทินท์ ๙. นายพิษณุ พลไวย์
 ๑๐. นายคำรณ ณ ลำพูน ๑๑. นายวิทยา ศรีจันทร์ ๑๒. นายชานินทร์
 ใจสมุทร ๑๓. นายวินัย เสนเนียม ๑๔. นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ
 ๑๕. นายชินวรรณ บุญเกียรติ ๑๖. นายวีระกร คำประกอบ
 ๑๗. นายอนุรักษ์ จุริมาศ ๑๘. นายประกิจ พลเดช ๑๙. นายชัย ชิดชอบ
 ๒๐. นายสงสุข ภัคเกษม ๒๑. นายชุมพล ศิลปอาชา ๒๒. นายทวิช
 กลิ่นประทุม ๒๓. นายประสพ บุษราดี ๒๔. นายกำชัย เรืองกาญจนเศรษฐ์
 ๒๕. นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย-----

๒๖. ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี ๒๗. นายเจริญ เขาวนประยูร
 ๒๘. นายมานะ คูสกุล ๒๙. นายกรีช กงเพชร ๓๐. นายชวีวงศ์
 ณ เชียงใหม่ ๓๑. นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล ๓๒. นายสมบูรณ์ ลิกขิมนต์
 ๓๓. นายจาดรนต์ ฉายแสง ๓๔. นายอุดร ดันติสุนทร ๓๕. นายวิทยา
 แก้วภราดัย ๓๖. นายอำนาจ ชนะวงศ์ ๓๗. นายอัษฎางค์ ปาณิกบุตร
 ๓๘. นายอัมพล จันทรเจริญ ๓๙. นายไพรัช นุชิต ๔๐. นายธำรงค์
 ไทยมงคล ๔๑. พันตำรวจโท สานิตย์ สุวังษี ๔๒. นายวิรัช ทศานนท์
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กำหนด
 การแปรญัตติ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย) : ขอ ๗ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่าน
 ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญคุณปัญจะครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ผมขอต่อรองท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหน่อยนะครับ
 กฎหมายตั้ง ๘๐ มาตราท่านแปรญัตติ ๗ วันหรือครับ ขยายออกสักนิด
 เกอะครับ ผมไม่อยากจะเสนอ มันน้อยไปครับ เพราะว่ากฎหมายตั้ง
 ๘๑ มาตรา มันเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เป็นเรื่องที่จะต้องดูกันให้ครบถ้วน
 ผมต่อรองกับท่านให้ท่านเสนอใหม่ดีกว่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ
 ท่านรัฐมนตรีครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย) : ทางด้านรัฐบาลไม่ขัดข้องก็ขอเป็น ๑๕ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี
 ผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่น ผมจะถามมติที่ประชุมว่าจะใช้ร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับใดเป็นหลักในการพิจารณา เชิญคุณไพจิต

นายไพจิต ศรีวีรชาน (นครพนม) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวีรชาน ส.ส. นครพนม ความหวังใหม่
 ขอเสนอใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใด
เสนอ เป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี
ถือว่าใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลัก วันนี้เราได้ประชุมกันมานานพอสมควร
ผมต้องขอขอบคุณทุกท่านขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๕๕ นาฬิกา

ผู้ตรวจงานการประชุม

สุภปภา หนองพงษ์
 สติมา จันทรไพจิตร
 เพกาช พันธุ์คั่ง
 จีรภา จันทรเกาะ
 จงถนอม พลัดเสนา
 สุจิตรา อรุโณ
 รัชฎา มีคุณ
 วิภาววรรณ นิลบรรจง
 กัลยา พิมพ์เสน
 ประทีป รักเมือง
 สายชล ไทขรวรมิตร
 ชนิกา ศรีสมวงษ์
 สมบัติ จันทรไพจิตร
 บังอร แก่นกุล
 อัมพา กันทิโกวิทย์
 ทัศรี ไชคำพา
 วัฒนีย์ อุดมภักดี
 นัยนา เปรมประพันธ์
 อุษาวรัตน์ เกิดโสตร์ศรี
 จีราพร พจน์วิชัย
 เสาวลักษณ์ พลัดเสนา
 ประภาลักษณ์ บุนนิต
 ปวีญา กองสงฆ์

เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
 พุทธชาติ พรรณพราว
 วิชวี วีระกิจน้อย
 วัฒนา สัตตวัตกรกุล
 สาวิตรี อมรดานนท์
 นิวรา น้าดอกไม้
 รัชมี บานเย็น
 วีรพร กิจกนกศรี
 ดรุณี อ่าเมือง
 กนกวรรณ อรรถสิทธิ์
 รสรินทร์ กนกอุดม
 อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์
 กรุณา พิมพ์สุวรรณ
 พรเทพ ไชยสงวนสุข
 เยาวภา เนื่องพิมพ์
 กรรณิกา บุญชูบ
 ชุติมา ศรีนอก
 นภา วิชญ์กวีโกศล
 สันทนา ทวีทรัพย์พูนผล
 ฐานิสรา แก้วสถิตย์
 เขาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
 กมลมาศ ทัฬหสุทธิ